

**ระเบียบปฏิบัติและเกณฑ์มาตรฐาน
ความต้องการการศึกษาพิเศษ
ของสหราชอาณาจักร**

SEN Code of Practice & Standards in SEN

**กลุ่มงานปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี**

คำนำ

สหราชอาณาจักรเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับการยอมรับว่ามีความมุ่งมั่นกับการปฏิรูปการศึกษาของชาติ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กพิการหรือทุพพลภาพ เป็นประเด็นหนึ่งที่สหราชอาณาจักรได้มีการดำเนินการปฏิรูป และพัฒนาก้าวหน้าไปมาก จนหลายประเทศได้นำนโยบาย กฎหมาย และแนวทางการพัฒนาการศึกษาทางด้านนี้ไปเป็นแบบอย่างและปรับใช้กับประเทศของตน

เอกสารระเบียบปฏิบัติและเกณฑ์มาตรฐานความต้องการการศึกษาพิเศษฉบับนี้ เป็นเอกสารสำคัญที่รัฐบาลสหราชอาณาจักรได้เขียนขึ้นเพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับสถานศึกษา บุคลากรครู องค์กรการศึกษาท้องถิ่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพ่อแม่ผู้ปกครอง ได้นำไปใช้เพื่อการดำเนินงาน หรือเข้าไปมีส่วนร่วมจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพ เอกสารฉบับนี้ได้รวบรวมและบูรณาการผลงานวิจัย กฎหมายและระเบียบทั้งที่เป็นเรื่องการศึกษาและไม่ใช่เรื่องการศึกษาแต่มีความเกี่ยวข้องทั้งหมดไว้ด้วยกันและเรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ เนื้อหาสาระตลอดทั้งเรื่องได้สะท้อนถึงหลักการและแนวทางสำคัญๆ อาทิเช่น การบูรณาการเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษเข้ากับระบบโรงเรียนปกติ สถานการณ์ที่เด็กควรเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้น การให้ความช่วยเหลือในระยะเริ่มแรก รวมทั้งการจัดบริการให้เด็กในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติพิจารณาว่าเอกสารฉบับนี้มีความน่าสนใจสมควรถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาไทยเพื่อเผยแพร่ให้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากเกือบทุกประเด็นที่อ้างถึง สามารถนำไปเชื่อมโยงกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาของไทยที่บรรจุอยู่ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา 10 วรรค 2 และ 3 ที่รัฐบาลมีเจตจำนงอย่างแน่วแน่ที่จะให้คนไทยซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ มีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมทั้งมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใด

(2)

สำนักงานฯ ต้องขอขอบคุณ ดร.พรทิพย์ เสมภักดี ที่อุทิศเวลา แปลงานชิ้นนี้ให้ ไว้ ณ โอกาสนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั้งที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย นักวางแผน ผู้ดำเนินงาน ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดจะสามารถนำหลักการและแนวทางต่าง ๆ ที่มีคุณค่าเหล่านี้ รวมทั้งสาระต่างๆ อีกมากมายในเอกสารไปศึกษาและปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และภาระหน้าที่ของตน

(ดร. รุ่ง แก้วแดง)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
1. บทนำ	1
2. ขั้นตอนการประเมินและการจัดการศึกษาของโรงเรียน	13
คำนำ	13
หน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียน	15
บทบาทและความรับผิดชอบของโรงเรียน	16
นโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน	17
ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ	20
การบ่งชี้และการประเมิน	21
ตัวแบบห้าขั้นตอน	23
การเก็บบันทึกข้อมูล	24
การอบรมครูประจำการ	24
การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น	25
การเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ผู้ปกครอง	25
การมีส่วนร่วมของเด็ก	28
ความร่วมมือระหว่างองค์กรการศึกษาท้องถิ่น (อศท.)	
กับหน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคม	30
หน่วยบริการสุขภาพเด็ก	31
การมีส่วนร่วมของหน่วยบริการสังคมและหน่วย	
สวัสดิการการศึกษา	36
หน่วยสนับสนุนความต้องการการศึกษาพิเศษ	37
ขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน	38

ขั้นตอนที่ 1	42
ลักษณะสำคัญ	42
บทบาทและความรับผิดชอบ	42
ข้อมูลที่จำเป็น	43
การประเมินและการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก	44
การจัดการศึกษาให้ต่อไป	45
การแสวงหาคำแนะนำและความสนับสนุน	45
การให้ความช่วยเหลือพิเศษในขั้นตอนที่ 1	46
การทบทวน	
 ขั้นตอนที่ 2	 47
ลักษณะสำคัญ	47
บทบาทและความรับผิดชอบ	48
ข้อมูลที่จำเป็น	48
การประเมินและการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก	49
การแสวงหาคำแนะนำเพิ่มเติม	49
การจัดการศึกษาพิเศษในขั้นตอนที่ 2 : แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	50
การทบทวน	50
 ขั้นตอนที่ 3	 51

ลักษณะสำคัญ	52
บทบาทและความรับผิดชอบ	52
ข้อมูลที่สำคัญ	53
การประเมินและการตอบสนองของความต้องการการศึกษาพิเศษของ	53
เด็ก	54
การแสวงหาคำแนะนำเพิ่มเติม	54
การจัดการศึกษาพิเศษในชั้นตอนที่ 3 : แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล	
และการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญ	55
เป้าหมาย	56
การทบทวน	59
สรุป	
3. การประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษตามกฎหมาย	63
คำนำ : ชั้นตอนที่ 4	63
เส้นทางของการส่งต่อ	64
การเสนอส่งต่อโดยโรงเรียนของเด็กหรือหน่วยงานอื่น	65
บันทึกข้อเสนอให้มีการประเมินตามกฎหมาย	66
การแจ้งให้หน่วยงานอื่นทราบถึงข้อเสนอให้มีการประเมิน	69
การร้องขออย่างเป็นทางการของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	70
การร้องขออย่างเป็นทางการของโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับ	72
เงินอุดหนุน	
เด็กที่ต้องส่งต่อเพื่อการประเมินอย่างเร่งด่วน	72
กำหนดเวลาของการประเมินและการทำประกาศ	73
เกณฑ์การตัดสินใจสำหรับการทำการประเมินตามกฎหมาย	82
ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ	83

การจัดการศึกษาพิเศษ	84
ปัญหาการเรียนรู้	85
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก	86
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้	87
ปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน (เช่น ดิสเล็กเซีย)	88
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน	88
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน	89
ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม	91
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม	92
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม	93
กรรม	94
ความบกพร่องทางร่างกาย	95
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	96
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	97
ความบกพร่องทางประสาทรับรู้ : ความบกพร่องทางการได้ยิน	98
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	98
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน	100
ความบกพร่องทางประสาทรับรู้ : ความบกพร่องทางสายตา	100
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา	101
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา	102
ความบกพร่องทางการพูดและการใช้ภาษา	102
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและการใช้	103
ภาษา	105
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและการใช้ภาษา	105
ปัญหาสุขภาพ	106
ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ	
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ	

การประเมินตามกฎหมาย	107
การไม่เห็นด้วยกับเกณฑ์	108
การตัดสินใจไม่ประเมินตามกฎหมาย	108
การตัดสินใจประเมินตามกฎหมาย	109
การร้องขอคำแนะนำ	109
คำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	110
คำแนะนำทางการศึกษา	114
คำแนะนำทางการแพทย์	115
คำแนะนำทางจิตวิทยา	117
คำแนะนำของหน่วยบริการสังคม	118
การมีส่วนร่วมของเด็ก	120
คำแนะนำอื่น ๆ	121
4. ประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษ	122
เกณฑ์การตัดสินใจเขียนประกาศ	122
การพิจารณาจัดบริการที่อาจมีความจำเป็นให้เด็ก	125
การประเมินและการจัดสถานที่เรียนฉุกเฉินให้เด็ก	126
การตัดสินใจไม่ทำประกาศแต่ใช้บันทึกแทน	127
การเขียนประกาศ	130
ตอนที่ 2 : ความต้องการการศึกษาพิเศษ (ปัญหาการเรียนรู้)	132
ตอนที่ 3 : การจัดบริการการศึกษาพิเศษ	133
ตอนที่ 4 : การจัดหาสถานที่เรียน	134
ตอนที่ 5 : ความต้องการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษ	135
ตอนที่ 6 : การจัดบริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษ	135

การบำบัดทางการพูดและการใช้ภาษา	135
ประกาศฉบับร่าง	136
การระบุชื่อโรงเรียน	137
การปรึกษาหารือก่อนระบุชื่อโรงเรียนในประกาศ	142
ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางของเด็กที่มีประกาศ	143
การจัดการศึกษาในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียน	144
เด็กได้รับการศึกษาโดยใช้เงินของพ่อแม่ ผู้ปกครอง	144
การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของพ่อแม่ ผู้ปกครองในประกาศฉบับ	145
ร่าง	146
ประกาศฉบับจริง	147
บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง	148
การเก็บรักษา การเปิดเผย และการส่งต่อประกาศ	150
การเก็บรักษาประกาศ	
5. การประเมินและการทำประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี	151
คำนำ	151
การประเมินเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี	151
ประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี	152
การประเมินเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี	153
เกณฑ์การประเมินสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีตามกฎหมาย	156
สาระของประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี	157
การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี	158
การย้ายเด็กไปเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษา	159
6. การทบทวนประจำปี	162
คำนำ	162
การทบทวนประจำปีสำหรับเด็กที่เรียนที่โรงเรียน	164
การประชุมทบทวน	169

การทบทวนประจำปีสำหรับเด็กที่มีประกาศแต่ไม่ได้เรียนที่โรงเรียน	170
การดำเนินการภายหลังการทบทวนประจำปี	171
การย้ายโรงเรียน	172
การแก้ไขประกาศ	174
การหยุดใช้ประกาศ	175
การประเมินตามกฎหมายเพิ่มเติม	175
การทบทวนประจำปี สำหรับเด็กอายุ 14-19 ปี	176
การทบทวนประจำปี ครั้งแรก หลังจากเด็กอายุครบ 14 ปี	177
แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ	178
การมีส่วนร่วมของหน่วยบริการสังคม	181
บทบาทของหน่วยบริการอาชีพ	183
ข้อมูล	184
การถ่ายโอนไปยังภาคการศึกษาต่อเนื่อง	184
การมีส่วนร่วมของเด็กในการประเมินและการทบทวน	185
นักเรียนที่ไม่มีประกาศแต่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ	187
ภาคผนวก การดำเนินการในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ	188
อภิธานศัพท์	191

บทนำ

คำนำ

1. พ.ร.บ. การศึกษา 1993 เรียกร้องให้เลขาธิการแห่งรัฐต้องออกระเบียบปฏิบัติที่ให้แนวปฏิบัติสำหรับองค์กรการศึกษาท้องถิ่น (อศท.) และคณะกรรมการบริหารโรงเรียนที่ได้รับคามอุปถัมภ์ทั้งหมด ในเรื่องความรับผิดชอบต่อเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ตามที่ปรากฏอยู่ในหมวดที่ 3 ของ พ.ร.บ. การศึกษานี้ เนื่องจากการศึกษาพบว่าประชากรนักเรียนใน โรงเรียนประมาณร้อยละ 20 มีความต้องการการศึกษาพิเศษในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่อยู่ในโรงเรียน ระเบียบปฏิบัตินี้จึงพยายามที่จะให้ความช่วยเหลือโรงเรียน และองค์กรการศึกษาท้องถิ่นให้ได้ใช้ทรัพยากรทางการเงินและความเชี่ยวชาญที่มีอยู่เป็นจำนวนมากอย่างคุ้มค่าที่สุด
2. รัฐสภาได้ให้ความเห็นชอบกับระเบียบปฏิบัติเรื่อง การบ่งชี้และการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษ (The Identification and Assessment of Special Education Needs) เรียบร้อยแล้ว เนื้อหาที่ปรากฏในระเบียบปฏิบัติได้สะท้อนถึงการที่จะต้องมีการปรึกษาหารือกันอย่างกว้างขวางระหว่างโรงเรียน อศท. หน่วยบริการสุขภาพ และองค์กรอาสาสมัคร ระเบียบปฏิบัตินี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กันยายน 1994 จากวันนี้เป็นต้นไป อศท. โรงเรียน และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ อศท. และโรงเรียน เพื่อทำงานให้กับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ เช่น หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม จะต้องยึดถือระเบียบปฏิบัตินี้
3. บทนำนี้ได้บรรยายถึงสถานภาพของระเบียบปฏิบัติโดยเน้นไปที่พัฒนาการที่เชื่อมโยงกันของการดำเนินการ การติดตาม การพิมพ์คู่มือสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง และการจัดตั้งอนุญาโตตุลาการการศึกษาพิเศษ และยังได้กล่าวถึงระเบียบและหนังสือเวียนต่าง ๆ ที่ควรอ่านควบคู่ไปด้วย บทนำนี้ไม่ได้เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของระเบียบปฏิบัติอย่างเป็นทางการแต่อย่างใด

สถานภาพของระเบียบปฏิบัติ

4. หมวดที่ 3 ของ พ.ร.บ.การศึกษา 1993 และระเบียบต่าง ๆ ซึ่งได้จัดทำขึ้นตามหลักการและแนวทางการปฏิบัติที่ได้ตราขึ้นไว้เป็นครั้งแรกใน พ.ร.บ.การศึกษา 1981 โดยได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของ อศท. โรงเรียน หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคมต่าง ๆ ไว้

5. หน่วยงานเหล่านี้ต้องปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ประสบความสำเร็จ แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับหน่วยงานแต่ละแห่งว่า จะตัดสินใจดำเนินการอย่างไรโดยพิจารณาจากแนวทางที่ปรากฏในระเบียบปฏิบัติ เช่น ตาม พ.ร.บ.การศึกษา 1993 ซึ่งเหมือนกับ พ.ร.บ.การศึกษา 1981 เรียกร้องให้โรงเรียนในความอุปถัมภ์ต้องใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการจัดบริการให้กับนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษตามแนวทางต่าง ๆ ในระเบียบปฏิบัติ ในทำนองเดียวกัน อศท.ต้องทำการประเมินและจัดทำประกาศสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษตามความจำเป็น และต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติได้ให้แนวทางแก่ อศท. เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องมีการประเมินและการจัดทำประกาศ ระเบียบปฏิบัติไม่ได้บอกและไม่สามารถบอกได้ว่า อศท.จะต้องทำอะไรบ้างในแต่ละกรณี

6. หน่วยงานทั้งหลายที่ระเบียบปฏิบัติบังคับใช้มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องยึดถือระเบียบปฏิบัติ นั้นหมายความว่านับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1994 เป็นต้นไป เมื่อไรก็ตามที่โรงเรียนและ อศท. ได้ตัดสินใจในสิ่งที่ควรทำสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษและเมื่อไรก็ตามที่หน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคมให้ความช่วยเหลือโรงเรียนและ อศท. ทำงานเพื่อเด็กเหล่านี้ หน่วยงานเหล่านั้นจะต้องปฏิบัติตามสิ่งที่ระเบียบปฏิบัติได้ระบุไว้

7. การยึดถือระเบียบปฏิบัติเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1994 และจะมีความต่อเนื่องตลอดอายุของการใช้ระเบียบปฏิบัติ แต่การยึดถือระเบียบปฏิบัติอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม และเวลา เช่น คณะกรรมการโรงเรียนและครูใหญ่ได้บ่งชี้ ประเมินและจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษโดยคำนึงถึงวิธีการต่าง ๆ ที่ระบุไว้ นั้นย่อมแสดงว่าคณะกรรมการโรงเรียนและครูใหญ่กำลังยึดถือระเบียบปฏิบัติ แต่การตัดสินใจ

ใจในรายละเอียดอาจมีความแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง พื้นที่ และประชากรนักเรียนในโรงเรียน การยึดถือระเบียบปฏิบัติจะพัฒนาไปพร้อมกับเวลา และการดำเนินงานส่วนมากจะขึ้นอยู่กับจุดเริ่มต้นของโรงเรียน การคาดหวังให้โรงเรียนทั้งหมดเข้าที่เข้าทางตามที่กำหนดไว้ในระเบียบปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1994 ดูเหมือนจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง แต่การเรียกร้องให้โรงเรียนทั้งหมดจะต้องยึดถือระเบียบปฏิบัติในวันนั้น และมีการจัดทำแผนการจัดบริการโดยพิจารณาจากระเบียบปฏิบัติหลังจากวันนั้นก็เป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล

8. ประเด็นทั้งหลายในระเบียบปฏิบัติจะปรากฏอยู่ในระเบียบต่าง ๆ ซึ่งมีความครอบคลุมข้อมูลทุก ๆ ด้านที่โรงเรียนจะต้องจัดทำขึ้นมา การคาดหวังให้โรงเรียนทั้งหมดต้องทำข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษในวันที่ 1 กันยายน 1994 ดูเหมือนจะไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หลายโรงเรียนอาจสามารถที่จะทำเช่นนั้นได้ แต่โรงเรียนบางแห่งอาจยังต้องการเวลาสำหรับการพิจารณาจัดทำนโยบายให้สอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติ ระเบียบต่าง ๆ ได้ระบุว่า โรงเรียนจะต้องทำข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษในวันที่ 1 สิงหาคม 1995 และรายงานให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงการปฏิบัติตามนโยบายในรายงานประจำปีฉบับแรกที่ทำขึ้นหลังจากวันนั้น และในรายงานประจำปีฉบับต่อ ๆ มาทั้งหมด ระเบียบต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้เพื่อช่วยโรงเรียนสำหรับการสรุปนโยบายการศึกษาพิเศษของโรงเรียนลงในคู่มือการเรียนของโรงเรียนซึ่งจะต้องทำออกมาในฤดูใบไม้ร่วงของปี 1995 ดังนั้นจึงเป็นที่แน่นอนว่าโรงเรียนจะต้องมีการทบทวนนโยบายและการดำเนินการโดยพิจารณาจากประสบการณ์และการยึดถือระเบียบปฏิบัติในอดีต ซึ่งเราสามารถที่จะคาดหวังได้ว่าผลของระเบียบปฏิบัติจะได้รับการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา

9. ระเบียบปฏิบัตินี้ยอมรับว่า ความต้องการการศึกษาพิเศษมีความต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้น ความต้องการเหล่านั้นสามารถค้นพบได้ในทุก ๆ ขอบเขตแห่งความสามารถ และยังยอมรับว่าความต้องการเหล่านั้น ควรสะท้อนออกมาทางการจัดบริการที่มีความต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้นด้วย

10. ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กสามารถตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยโรงเรียนปกติด้วยความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกตามความจำเป็น โดยไม่จำเป็น

ต้องมีการประเมินตามกฎหมายหรือการจัดทำประกาศเสมอไป ระเบียบปฏิบัติได้เสนอแนะว่าโรงเรียน และ อศท.ควรรับเอาแนวทางการดำเนินงานแบบมีขั้นตอนไปใช้เพื่อช่วยให้การจัดบริการการศึกษาพิเศษสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กอย่างแท้จริง

11. ในลักษณะของการเป็นแนวทาง ระเบียบปฏิบัติจึงได้กำหนดตัวแบบ 5 ขั้นตอนเอาไว้ ตัวแบบนี้ได้เน้นว่าขั้นตอนต่าง ๆ ไม่ได้เลื่อนระดับขึ้นไปโดยอัตโนมัติ และไม่ใช่อุปสรรคต่อการทำประกาศแต่หมายความว่าตัวแบบ 5 ขั้นตอน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การจัดบริการสอดคล้องกับความต้องการ ยิ่งกว่านั้นขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้สามารถเป็นและควรเป็นส่วนหนึ่งในงานปกติของโรงเรียน เช่น ขั้นตอนที่ 1 การรวบรวมข้อมูล และการจ้างงานในห้องเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นต้น การให้ความสนใจและความช่วยเหลือเป็นพิเศษนี้เป็นการจัดบริการการศึกษาพิเศษตามความหมายที่ใช้ในพระราชบัญญัติและระเบียบปฏิบัติ

12. ขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 เป็นการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและการดึงผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม คำจำกัดความที่กระชับและจำนวนขั้นตอนที่โรงเรียนและ อศท. จะรับเอาไปใช้ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่โรงเรียนและ อศท. จะต้องตัดสินใจโดยปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน ส่วนสำนักงานมาตรฐานการศึกษาจะทำหน้าที่พิจารณาประสิทธิผลของนโยบายและการปฏิบัติของโรงเรียนในด้านการบ่งชี้ การประเมิน และการจัดบริการให้กับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

13. อศท. หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคมจะต้องยึดถือระเบียบปฏิบัติตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1994 เป็นต้นไปเช่นเดียวกับโรงเรียน อศท.ต้องเฝ้าติดตามระเบียบใหม่ๆ รวมทั้งกรอบเวลาตามกฎหมาย เมื่อไรก็ตามที่ อศท.เริ่มทำการประเมินหลังวันที่ 1 กันยายน 1994 ประกาศที่ทำขึ้นตาม พ.ร.บ.การศึกษา 1981 จะเป็นเอกสารทางกฎหมายที่มีผลบังคับใช้ภายใต้ระบบใหม่ด้วย แต่การดำเนินการในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ก็เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประกันว่าการแปรเปลี่ยนของกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ จะเป็นไปอย่างราบรื่นจากระบบเก่าไปสู่ระบบใหม่ และเพื่อประกันว่าจะมีการสื่อสารกันอย่างยุติธรรม ระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครอง และ อศท. การดำเนินการทั้งหมดจะเขียนไว้ในภาคผนวกของระเบียบปฏิบัติ นอกจากนี้ยังเป็นการประกันว่า อศท.จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับระบบใหม่ได้

การติดตามระเบียบปฏิบัติ

14. การดำเนินการในหมวดที่ 3 ของ พ.ร.บ.การศึกษา 1993 รวมทั้งผลของระเบียบปฏิบัติจะได้รับการติดตามอย่างใกล้ชิด ผู้ตรวจสอบทะเบียนจะดูนโยบายและการปฏิบัติของโรงเรียนโดยยึดถือระเบียบปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ในวรรคที่ 6-11 ข้างต้นอย่างใกล้ชิด สำนักงานมาตรฐานการศึกษา และสำนักงานหัวหน้าผู้ตรวจแห่งพระราชินี (เวลส์) จะทำหน้าที่ติดตามและประเมินผลกระทบของการให้ความสนับสนุนความต้องการการศึกษาพิเศษ สำหรับกระทรวงศึกษาธิการจะดูรายงานของระบบการศึกษาและบททวนการดำเนินงานของ อศท. ตามพระราชบัญญัติ รวมทั้งผลของการดำเนินงานที่แย้งกับกรอบเวลาใหม่เมื่อมีการทำการประเมินและประกาศ

15. เลขาธิการแห่งรัฐจะทำการปรับปรุงระเบียบปฏิบัติหรือไม่และเมื่อไรจะขึ้นอยู่กับพิจารณาผลการประเมิน ดังนั้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับปรุงนโยบายและการปฏิบัติของตนให้มีความเป็นปัจจุบัน และมีการดำเนินการอย่างจริงจัง การขอให้เลขาธิการแห่งรัฐพิจารณาปรับปรุงแก้ไขระเบียบปฏิบัติใหม่จะต้องเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติกำหนด และต้องผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา

การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง

16. หลักการพื้นฐานของระเบียบปฏิบัติที่กำหนดไว้ในตอนที่ 1 ประกอบด้วย หลักการที่ว่าเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติเท่าที่จะทำได้ โดยการรับฟังความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครอง หลักการพื้นฐานนี้ยังประกอบด้วย หลักการของความเป็นหุ้นส่วน การจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องให้โรงเรียน อศท. หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม องค์กรอาสาสมัคร และหน่วยงานอื่น ๆ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง ทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด

17. กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานแห่งเวลส์กำลังจะออกและแจกคู่มือสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองเรื่องความต้องการการศึกษาพิเศษให้กว้างขวาง คู่มือนี้เหมือนกับระเบียบปฏิบัติตรงที่ว่ามีการเน้นความเป็นหุ้นส่วน เนื่องจากความรู้ ความเห็น และประสบการณ์

ของพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการจัดบริการการศึกษาที่มีประสิทธิผล

อนุญาตตุลาการการศึกษาพิเศษ

18. การเขียนแนวทางต่าง ๆ ลงในระเบียบปฏิบัติขึ้นมาเพื่อส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนซึ่งกันและกัน แต่กระนั้นก็ตามถ้าพ่อแม่ ปกครอง กับ อศท.ไม่สามารถตกลงกันได้ พ่อแม่ผู้ปกครองควรเข้าหาระบบการอุทธรณ์ที่รวดเร็วและมีความเป็นอิสระเพื่อคัดค้านการตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมินและการจัดทำประกาศของ อศท. พ.ร.บ.การศึกษา 1993 ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งอนุญาตตุลาการการศึกษาพิเศษขึ้นมาใหม่และได้ขยายสิทธิในการอุทธรณ์ของพ่อแม่ผู้ปกครองให้มากยิ่งขึ้น จากที่เคยมีการกำหนดไว้แต่เดิมใน พ.ร.บ.การศึกษา 1981 ระเบียบปฏิบัตินี้ได้กล่าวถึงสิทธิในการอุทธรณ์ในสถานการณ์ต่าง ๆ ไว้ทั้งหมด ขณะเดียวกันคู่มือสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองและระเบียบที่ต่าง ๆ ก็จะมีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับวิธีการที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะเข้าหาอนุญาตตุลาการ รวมทั้งภาระหน้าที่ของอนุญาตตุลาการในการให้ข้อมูล กฎเกณฑ์ รวมทั้งขั้นตอนต่าง ๆ กับพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการดำเนินงานด้วย

19. เมื่ออนุญาตตุลาการจะทำการพิจารณาคำอุทธรณ์ อนุญาตตุลาการจะต้องยึดถือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในระเบียบปฏิบัติ การจัดตั้งอนุญาตตุลาการและการขยายสิทธิการอุทธรณ์ของพ่อแม่ผู้ปกครองออกไปจะเป็นแรงกระตุ้นให้ อศท. ต้องคำนึงถึงระเบียบปฏิบัติเพิ่มขึ้น และอนุญาตตุลาการเองก็ต้องพิจารณาว่า อศท.ได้มีการดำเนินงานตามระเบียบปฏิบัติหรือไม่ เพราะงานของอนุญาตตุลาการเป็นการพิจารณาว่า อศท.ได้ตัดสินใจในสถานการณ์เฉพาะหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องหรือไม่เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่า อศท.ได้ตัดสินใจกับปัญหาต่าง ๆ โดยไม่เบี่ยงเบนไปจากระเบียบปฏิบัติ

ระเบียบและหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

20. ระเบียบต่อไปนี้มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ปรากฏในระเบียบปฏิบัติ :

- i ระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1994 ซึ่งแนบมาพร้อมกับระเบียบปฏิบัติ

- ii ระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) (ข้อมูล) 1990 ซึ่งสรุปไว้ในระเบียบปฏิบัติซึ่งได้แนบมาพร้อมและได้รับการขยายความในหนังสือเวียนเรื่ององค์กรที่จัดการศึกษาพิเศษ
- iii ระเบียบการศึกษา (ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์เกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1994

21. นอกจากนี้ยังมีหนังสือเวียนอีก 6 ฉบับในชุดที่ว่าด้วย “นักเรียนที่มีปัญหา” ซึ่งประกอบด้วย

- พฤติกรรมและวินัยของนักเรียน
- การศึกษาของเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม
- การกีดกันเด็กออกจากโรงเรียน
- การจัดการศึกษาให้เด็กในสถานที่ที่ไม่ใช่โรงเรียนโดย อศท.
- การศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วย และ
- การศึกษาสำหรับเด็กที่ได้รับการดูแลโดยหน่วยงานท้องถิ่น

22. ระเบียบปฏิบัติและหนังสือเวียนข้างต้นใช้แทนที่

- หนังสือเวียนที่ 22/89 ดี อี เอส (หนังสือเวียนที่ 54/89 ของสำนักงานแห่งเวลส์) หนังสือเพิ่มเติมเรื่อง การประเมินและประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษ : กระบวนการภายในของหน่วยบริการการศึกษา หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม
- หนังสือเวียนที่ 23/89 ดี อี เอส (หนังสือเวียนที่ 61/89 ของสำนักงานแห่งเวลส์) เรื่อง การศึกษาพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม
- หนังสือเวียนที่ 312 ของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การศึกษาสำหรับคนป่วยในโรงพยาบาล และ
- หนังสือเวียนที่ 1/73 ดี อี เอส (หนังสือเวียนที่ 194/73 ของสำนักงานแห่งเวลส์ และหนังสือเวียนที่ 42/73 ดี เอช) เรื่องการศึกษาในบ้านชุมชน

ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการบ่งชี้และการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษ

1. คำนำ : หลักการและกระบวนการ

1:1 ครู นักวิชาชีพ และผู้บริหารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับงานการศึกษาที่มีความท้าทายอย่างสูงย่อมมีความภาคภูมิใจกับความพยายามให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษเพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ โรงเรียนและอศท.จะเป็นหน่วยงานให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษได้สามารถดำเนินชีวิตอย่างสมบูรณ์แบบและมีประสิทธิภาพ ระเบียบปฏิบัติซึ่งได้ประมวลมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของอศท. คณะกรรมการโรงเรียนซึ่งอยู่ในความดูแลของตน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม เป็นต้น ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ 3 แห่ง พ.ร.บ.การศึกษา 1993 ได้อย่างครบถ้วน

1:2 หลักการพื้นฐานของระเบียบปฏิบัติ มีดังนี้

- ต้องมีการพิจารณาความต้องการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในช่วงใดช่วงหนึ่งของการเรียน หรือตลอดเวลาที่เรียนอยู่ที่โรงเรียน ระเบียบปฏิบัตินี้ยึดหลักที่ว่าความต้องการมีความต่อเนื่อง และมีลำดับชั้น ดังนั้นการจัดบริการให้จะต้องมีความต่อเนื่องและเป็นลำดับชั้นด้วย การให้บริการมีได้หลายรูปแบบ
- โรงเรียนปกติสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กส่วนใหญ่ โดยไม่จำเป็นต้องมีการประเมินหรือจัดทำประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษ อย่างไรก็ตาม เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษซึ่งรวมถึงเด็กที่มีประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษด้วย ควรได้รับการศึกษาไปพร้อมๆ กับเพื่อนวัยเดียวกันในโรงเรียนปกติเท่าที่เป็นไปได้ และเป็นไปตามความประสงค์ของพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก

- เด็กก่อนวัยเรียนอาจมีความต้องการพิเศษและต้องการความช่วยเหลือจาก อศท. รวมทั้งหน่วยบริการสุขภาพ
- ความรู้ ความเห็น และประสบการณ์ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการประเมินและการจัดบริการการศึกษาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขึ้นอยู่กับความร่วมมือของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตัวเด็ก โรงเรียน อศท. และหน่วยงานอื่น ๆ มากน้อยเพียงใด

1:3 การปฏิบัติและกระบวนการตามระเบียบปฏิบัติ มีดังนี้

- เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษทุกคนควรได้รับการบ่งชี้ และการประเมินโดยเร็วที่สุด แต่ต้องทำด้วยความรอบคอบ
- การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรดำเนินการโดยหน่วยงานที่เหมาะสมที่สุดในหลาย ๆ กรณี หน่วยงานที่เหมาะสมที่สุดคือโรงเรียนที่เด็กเรียนอยู่ โดยทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งไม่จำเป็นว่าเด็กจะต้องได้รับการประเมินตามกฎหมายเท่านั้น
- อศท. ต้องทำการประเมินและประกาศตามระยะเวลาที่กำหนด การรายงานผลต้องชัดเจนและถูกต้อง โดยระบุความต้องการทั้งในส่วนที่เป็นเรื่องการศึกษาและที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา มีการตั้งวัตถุประสงค์ที่ต้องการทำให้สำเร็จ การดำเนินการต่าง ๆ การติดตามและการทบทวน และต้องประกันว่าจะมีการดำเนินการทบทวนประจำปีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษของเด็ก เพื่อจัดทำเป้าหมายใหม่ให้มีความเป็นปัจจุบัน
- การจัดการศึกษาพิเศษจะมีประโยชน์สูงสุดก็ต่อเมื่อผู้รับผิดชอบได้คำนึงถึงความต้องการ อายุ และความเข้าใจของเด็ก
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อทำงานแบบพหุ-พาติในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

1: 4 แนวปฏิบัติอย่างละเอียดซึ่งปรากฏในระเบียบปฏิบัติ ประกอบด้วยหลักการ การปฏิบัติ และกระบวนการ ซึ่งผู้ใช้ต้องอ่านให้เข้าใจ ระเบียบปฏิบัตินี้เสนอแนะให้ใช้ตัวแบบ 5 ขั้นตอนของความต้องการการศึกษาพิเศษ โดย 3 ขั้นตอนแรก เป็นการดำเนินการที่โรงเรียน ซึ่งจำเป็นต้องฟังจากผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก ส่วนในขั้นตอนที่ 4 และ 5 เป็นความรับผิดชอบร่วมกันระหว่าง อศท. กับโรงเรียน :

- ขั้นตอนที่ 1 ครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชาควรเป็นผู้ริเริ่มในการบ่งชี้หรือบันทึกความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก และปรึกษากับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน
- ขั้นตอนที่ 2 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการรวบรวมข้อมูลและประสานการจัดบริการความต้องการการศึกษาพิเศษให้เด็กโดยร่วมมือกับครู
- ขั้นตอนที่ 3 ครูและผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษขอรับความสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านจากภายนอกโรงเรียน
- ขั้นตอนที่ 4 อศท. พิจารณาความจำเป็นในการทำการประเมินตามกฎหมายซึ่งควรเป็นการประเมินแบบพหุภาคีตามความเหมาะสม
- ขั้นตอนที่ 5 อศท. พิจารณาความจำเป็นในการทำประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษเพื่อการดำเนินการ การติดตามและการทบทวนตามความเหมาะสม

1:5 รูปแบบที่ระบุไว้ข้างต้นนี้อาจมีความแตกต่างทั้งในเรื่องของนิยาม และจำนวนขั้นตอนที่โรงเรียนและ อศท. จะเลือกใช้ ระเบียบปฏิบัตินี้ไม่ได้ให้คำนิยามเฉพาะ และไม่ได้กำหนดว่าจะต้องมี 5 ขั้นตอนตายตัวเสมอไป แต่เสนอแนะว่าการรับเอารูปแบบนี้ไปใช้ ผู้ใช้ต้องตระหนักถึงความต้องการ และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันในการประเมินและการตอบสนองความต้องการ รวมทั้งความหลากหลายในการจัดบริการที่สะท้อนการตระหนักว่าความต้องการการศึกษาพิเศษมีความต่อเนื่องและเป็นลำดับขั้น โรงเรียนและอศท. ต้องสามารถแสดงให้เห็นว่าได้จัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษตามกฎหมายที่ระบุไว้ในระเบียบปฏิบัติ และในกรณีที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนจะมีทีม

ผู้ตรวจของสำนักงานมาตรฐานการศึกษาและสำนักงานหัวหน้าผู้ตรวจแห่งพระราชินีแห่งเวลส์ทำหน้าที่พิจารณาสัมฤทธิ์ผลของนโยบายของโรงเรียนและดูว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติมากน้อยเพียงใด

1:6 ข้อเสนอแนะที่เป็นลำดับขั้นนี้ชี้ว่า ผู้มีหน้าที่ทุกคนที่ระเบียบปฏิบัติระบุถึงควรอ่านให้จบ เพื่อมองภาพรวมของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นกระบวนการ บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง และประเด็นเฉพาะที่มีผลต่อการให้ความช่วยเหลือเด็กในขั้นตอนต่าง ๆ เช่น การใช้ชีวิตและช่วงเวลาที่ยังอยู่ในโรงเรียนของเด็ก เป็นต้น โครงสร้างของเอกสารนี้มีดังนี้ :

ตอนที่ 1 : คำนำ : หลักการและกระบวนการ

ตอนที่ 2 : ขั้นตอนที่ 1-3 : การประเมินและการจัดบริการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน

ตอนที่ 3 : ขั้นตอนที่ 4 : การประเมินตามกฎหมาย

ตอนที่ 4 : ขั้นตอนที่ 5 : การทำประกาศ

ตอนที่ 5 : เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

ตอนที่ 6 : การทบทวนประกาศประจำปี

1: 7 ดังนั้น ระเบียบปฏิบัตินี้จึงเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงการประเมินตรงขั้นตอนการจัดการศึกษาที่โรงเรียน ทั้งนี้เพราะบางปัญหาเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไปที่อาจเกิดขึ้น และสามารถจัดการได้ในขณะนี้ แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้หมายความว่าจะไม่ให้ความสำคัญกับการบ่งชี้ความต้องการของเด็กตั้งแต่เบื้องต้น ดังนั้นเราจึงต้องพิจารณาเด็กก่อนวัยเรียนไว้ด้วย ดังที่จะมีการอธิบายในตอนที่ 5 อีกทั้งการเน้นการเรียนร่วมกันก็ได้หมายความว่าลดความสำคัญโรงเรียนการศึกษาพิเศษ (Special Schools) (ดูอภิธานศัพท์) สำหรับกฎหมายที่ระเบียบปฏิบัติอ้างถึงเพื่อใช้เป็นแนวทางและข้อเสนอแนะในเอกสารนี้จะสรุปอยู่ในกล่องเส้นประที่มีตัวอักษรสีฟ้าอ่อน การอ้างถึง พระราชบัญญัติจะหมายถึง พ.ร.บ. การศึกษา 1993 และการอ้างถึงมาตราจะหมายถึง มาตราที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติ การอ้างถึงระเบียบจะหมายถึงระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1994 นอกจากนี้จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่น

1:8 หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และพ่อแม่ผู้ปกครองในเวลส์ ควรตระหนักว่า พ.ร.บ.ภาษาเวลส์ 1993 (The Welsh Language Act 1993) (ดูอภิธานศัพท์) มีหลักการพื้นฐานว่า ภาษาเวลส์ใช้ได้เท่าเทียมและเสมอภาคกับภาษาอังกฤษ ดังนั้นหน่วยงานที่ให้บริการแก่ประชาชนในเวลส์จึงต้องทำความเข้าใจในแผนการทำงานของพวกตนร่วมกันว่าจะใช้ภาษาเวลส์ในการจัดบริการหรือไม่ โดยเฉพาะในการติดต่อกับพ่อแม่ผู้ปกครอง หน่วยงานเหล่านี้ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของ พ.ร.บ.ภาษาเวลส์ และความจำเป็นในการสื่อสารเพื่อให้สอดคล้องกับความปรารถนาของพ่อแม่ผู้ปกครอง

2. ขั้นตอนการประเมินและการจัดการศึกษาของโรงเรียน

คำนำ

2:1 หัวใจของงานในทุก ๆ โรงเรียนและทุก ๆ ชั้นเรียนคือ การวางแผน การสอนและการประเมินผลแบบครบวงจร การจัดการของโรงเรียนในเรื่องเหล่านี้จำเป็นต้องพิจารณาในเรื่องระดับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของเด็กแต่ละคนที่ติดตัวมาสู่โรงเรียน เด็กส่วนใหญ่สามารถที่จะเรียนรู้และก้าวหน้าไปได้จากสิ่งที่โรงเรียนได้จัดบริการให้ แต่สำหรับผู้ที่มีปัญหาหรือความยากลำบาก โรงเรียนอาจจะต้องจัดบริการการศึกษาพิเศษให้

เด็กมีความต้องการการศึกษาพิเศษก็ต่อเมื่อมีปัญหาที่จำเป็นต้องได้รับการการศึกษาพิเศษ

เด็กมีปัญหาหรือความยากลำบากในการเรียนก็ต่อเมื่อ

- ก. เด็กมีปัญหาหรือความยากลำบากในการเรียนรู้มากกว่าเด็กส่วนใหญ่ในวัยเดียวกัน
- ข. เด็กมีความบกพร่องหรือพิการ ซึ่งอาจเป็นตัวขัดคั้นหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้อำนาจความสะดวกทางการศึกษาต่าง ๆ ที่โรงเรียนในเขตอศท.จัดให้กับเด็กคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน
- ค. เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี และมีลักษณะตามคำนิยามในข้อ ก. หรือ ข. ข้างต้น ซึ่งถ้าเด็กไม่ได้รับการจัดการศึกษาพิเศษให้ เด็กเหล่านั้นอาจประสบปัญหาได้

เด็กต้องไม่ถูกจัดว่ามีปัญหาการเรียนรู้อย่างเดียวเพราะภาษาหรือรูปแบบของภาษาที่ใช้ที่บ้านแตกต่างจากภาษาที่ใช้ในการเรียนการสอน

การจัดบริการการศึกษาพิเศษ หมายถึง :

ก. การจัดการศึกษาให้เด็กอายุเกิน 2 ปีขึ้นไปเป็นการเพิ่มเติม หรือแตกต่างไปจากการจัดการศึกษาให้เด็กคนอื่นในวัยเดียวกันโดยโรงเรียนในความอุปถัมภ์และไม่เป็นการจัดการศึกษาโดยโรงเรียนการศึกษาพิเศษในท้องถิ่นนั้น

ข. การจัดการศึกษารูปแบบใดก็ตาม ให้เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี

(มาตรา 156)

2:2 ตามสถิติแห่งชาติ พบว่าเด็กประมาณร้อยละ 20 อาจมีความต้องการการศึกษาพิเศษในช่วงใดช่วงหนึ่ง สำหรับเด็กส่วนใหญ่ แล้วโรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กเหล่านั้นได้โดยขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกตามความจำเป็น ในการนี้ คณะกรรมการโรงเรียนมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องให้ความดูแลและตอบสนองความต้องการของเด็ก สำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษในระดับสูงและซับซ้อนมีประมาณร้อยละ 2 ของประเทศเท่านั้น ซึ่งอศท.อาจตัดสินใจและจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ด้วยวิธีการทำประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษตามกฎหมาย ตัวเลขเหล่านี้เป็นการประมาณการอย่างคร่าว ๆ เท่านั้น และสัดส่วนของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษอาจจะมีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างท้องถิ่นได้ด้วย

2:3 ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการให้ข้อเสนอแนะอย่างกว้าง ๆ เพื่อช่วยให้โรงเรียนสามารถปฏิบัติตามที่ได้ตามกฎหมาย ในวรรค 2:6 ข้างล่างนี้ ส่วนวิธีปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงลงไปเป็นเรื่องของโรงเรียนที่จะต้องตัดสินใจเอง แต่ทั้งนี้ก็ต้องสอดคล้องกับระเบียบปฏิบัติด้วย เพื่อให้โรงเรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2:4 ข้อเสนอแนะในตอนนี้อาจประยุกต์ใช้ได้กับโรงเรียนทั่วไป ซึ่งอาจจะเป็นโรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนในความอุปถัมภ์ของ อศท. หรือโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน หลักเกณฑ์กว้าง ๆ นี้ ยังสามารถประยุกต์ใช้ได้กับโรงเรียนสำหรับเด็กเล็ก ดังนั้นโรงเรียนควรพิจารณาใช้ระเบียบปฏิบัตินี้ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของตนเอง เช่น ให้เหมาะสมกับอายุของเด็ก การก่อตั้งโรงเรียน การจัดการ งบประมาณ ขนาด สถานที่ตั้ง จำนวนนักเรียน และนโยบายการจัดสรรทรัพยากรให้แก่เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ เราไม่ได้คาดหวังว่าเมื่อโรงเรียนทั้งหมดพิจารณาระเบียบ

ปฏิบัติแล้วจะต้องนำแนวปฏิบัติทุกเรื่องไปใช้เหมือนกันหมด แต่ทุกโรงเรียนควรยึดถือแนวทางตามที่ระเบียบปฏิบัติได้ระบุไว้

2:5 ตอนนี้เป็นเรื่องของการจัดการทั่ว ๆ ไปที่โรงเรียนควรปฏิบัติในช่วงแรก ส่วนในช่วงต่อไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการจัดบริการให้เด็กแต่ละคน

หน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียน

2:6 คณะกรรมการโรงเรียนมีหน้าที่ตามกฎหมายต่อเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

คณะกรรมการโรงเรียนต้องปฏิบัติ ดังนี้

- พยายามจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กแต่ละคนอย่างสุดความสามารถ
- เมื่อโรงเรียนได้รับแจ้งจาก อศท. ว่าเด็กมีความต้องการการศึกษาพิเศษ โรงเรียนต้องประกันว่าจะมีผู้รับผิดชอบซึ่งอาจจะเป็นผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้รับผิดชอบอื่นใดที่เหมาะสม และต้องบอกให้ผู้ที่มีส่วนในการสอนเด็กทราบ
- ต้องประกันว่าครูทุกคนในโรงเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของกระบวนการบ่งชี้และการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- ปรึกษาร่วมกับ อศท. หน่วยงานจัดสรรงบประมาณ และคณะกรรมการโรงเรียนอื่น ตามความจำเป็นเพื่อประสานการจัดบริการการศึกษาพิเศษในท้องถิ่นร่วมกัน
- ต้องประกันว่านักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ พร้อมกับเด็กคนอื่น ๆ ที่ไม่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ การจัดการศึกษาในลักษณะดังกล่าวต้องไม่ขัดขวางการศึกษาของเด็กคนอื่นและเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

(มาตรา 161)

- ต้องยึดถือระเบียบปฏิบัตินี้ เมื่อต้องปฏิบัติหน้าที่ให้บริการเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษทั้งหมด

(มาตรา 157)**บทบาทและความรับผิดชอบของโรงเรียน**

2:7 การจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษเป็นเรื่องของโรงเรียนโดยรวม นอกจากคณะกรรมการโรงเรียน ครูใหญ่ และผู้ประสานงานหรือทีมงานความต้องการการศึกษาพิเศษแล้ว คณะครูในโรงเรียนยังมีความรับผิดชอบที่สำคัญยิ่ง ในทางปฏิบัติ โรงเรียนควรตัดสินใจแบ่งความรับผิดชอบให้กับบุคลากรต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยคำนึงถึงสภาพขนาด ลำดับความสำคัญ และจริยธรรมของโรงเรียน โรงเรียนทั้งหลายควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

- **คณะกรรมการโรงเรียน** ควรร่วมมือกับครูใหญ่ในการกำหนดนโยบายทั่วไป และแนวทางการให้บริการเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ จัดตั้งคณะทำงานที่เหมาะสม การจัดการด้านการเงิน และการดูแลงานทั่วไปของโรงเรียน โดยรวม
- **คณะกรรมการโรงเรียน** อาจแต่งตั้งกรรมการชุดหนึ่งเป็นการเฉพาะทำหน้าที่ติดตามการทำงานของโรงเรียนอย่างใกล้ชิด เสมือนเป็นตัวแทนของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- **ครูใหญ่** มีความรับผิดชอบในการบริหารงานประจำวันในงานทั้งหมดของโรงเรียน รวมทั้งการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ครูใหญ่ต้องรายงานให้คณะกรรมการโรงเรียนทราบอยู่เสมอ ในขณะเดียวกันครูใหญ่ต้องทำงานร่วมกับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอย่างใกล้ชิด
- **ผู้ประสานงานหรือทีมงานความต้องการการศึกษาพิเศษ** ต้องทำงานกับเพื่อนครูคนอื่น ๆ ในการดำเนินงานประจำวันตามนโยบายความต้องการการ

ศึกษาพิเศษของโรงเรียน และประสานการให้บริการเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 2 และ 3

- คณะครู ผู้สอนและฝ่ายเจ้าหน้าที่ธุรการทั้งหมด ควรมีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบ่งชี้ การประเมิน และการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน

2:8 คณะกรรมการโรงเรียนมีหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

“ผู้รับผิดชอบ” หมายถึง ครูใหญ่ หรือกรรมการโรงเรียนที่เหมาะสม ซึ่งในที่นี้หมายถึง ประธานกรรมการโรงเรียน นอกเสียจากคณะกรรมการโรงเรียนจะแต่งตั้งกรรมการโรงเรียนผู้หนึ่งผู้ใดมาทำหน้าที่แทน สำหรับในกรณีที่เป็นโรงเรียนสำหรับเด็กเล็ก ผู้รับผิดชอบคือครูใหญ่

(มาตรา 161 (2))

2:9 อศท.ควรแจ้งให้ประธานกรรมการโรงเรียน สมาชิกของคณะกรรมการความต้องการการศึกษาพิเศษ หรือครูใหญ่ในฐานะเป็น “ผู้รับผิดชอบ” (Responsible Person) (ดูอภิธานศัพท์) ทราบเมื่อ อศท. สรุปว่าเด็กที่โรงเรียนแห่งนั้นมีความต้องการการศึกษาพิเศษ เช่น หลังจากรับการพิจารณา หรือเมื่อเด็กที่มีประกาศย้ายจากโรงเรียนแห่งหนึ่งไปยังโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง และผู้รับผิดชอบต้องประกันว่าบุคลากรทุกคนที่จะสอนเด็กได้ทราบถึงความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก รวมทั้งให้ความสนับสนุนกับการร้องขอใดๆ ที่โรงเรียนแจ้งไปยัง อศท. เพื่อให้ทำการประเมินตามกฎหมาย - ดูวรรค 2:115 ข้างล่าง

นโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:10 คณะกรรมการโรงเรียนในความอุปถัมภ์ทั้งหมด (Maintained Schools) (ดูอภิธานศัพท์) มีหน้าที่ตามกฎหมายในการทำ และเผยแพร่ข้อมูล และรายงานเกี่ยวกับนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน เนื่องจากคณะกรรมการโรงเรียน และครูใหญ่ต้องรับผิดชอบนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนจึงควร

มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนานโยบายโดยรวม โรงเรียนอาจปรึกษาหารือกับ อศท. หน่วยงานจัดสรรงบประมาณ และโรงเรียนใกล้เคียงตามความจำเป็นเมื่อเริ่มเขียนนโยบาย หรือเมื่อพิจารณาว่านโยบายมีความจำเป็นต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในภายหลัง ระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) (ข้อมูล) 1994 ได้บัญญัติให้โรงเรียนจำเป็นต้องมีข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดบริการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน

- วัตถุประสงค์ของนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน
- ชื่อของผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน หรือ ครูที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามนโยบายประจำวัน
- การจัดบริการการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- การรับเด็กเข้าเรียน
- ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน และความร่วมมือกับหน่วยงานเฉพาะทางอื่น ๆ
- สิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลือพิเศษที่มีให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

2. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนโยบายของโรงเรียนทางด้านการบ่งชี้ การประเมิน และการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

- การจัดสรรทรัพยากรให้นักเรียน หรือระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษด้วยกัน
- การบ่งชี้ การดำเนินการ การประเมิน และกระบวนการทบทวน
- การดำเนินการให้นักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษสามารถเข้าถึงหลักสูตรที่กว้างและสมดุล รวมทั้งหลักสูตรแห่งชาติ

- วิธีการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษได้รับการบูรณาการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน
- เกณฑ์การประเมินความสำเร็จตามนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน
- การพิจารณาคำร้องทุกข์เกี่ยวกับการจัดบริการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน

3. ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย บุคลากรและความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

- การอบรมครูประจำการของโรงเรียนเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษ
- การใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกจากหน่วยงานภายนอกโรงเรียนรวมทั้งหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ
- การทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ผู้ปกครอง
- การเชื่อมโยงกับโรงเรียนปกติอื่น ๆ และโรงเรียนการศึกษาพิเศษ รวมทั้งการดำเนินการเมื่อนักเรียนต้องออกจากโรงเรียน หรือย้ายโรงเรียน
- การเชื่อมโยงกับหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม หน่วยสวัสดิการการศึกษา และองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ

ระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) (ข้อมูล) ระเบียบข้อ 2 และรายการที่ 1

รายงานประจำปีของแต่ละโรงเรียน ควรประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของคณะกรรมการโรงเรียน

(มาตรา 161 (5))

2:11 รายงานของคณะกรรมการโรงเรียนต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

- ความสำเร็จของนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษ
- การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของตัวนโยบาย
- การปรึกษาหารือกับ อศท. หน่วยงานจัดสรรงบประมาณ และโรงเรียนอื่น
- วิธีจัดสรรทรัพยากรให้เด็ก และระหว่างเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษด้วยกัน

ระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ (ข้อมูล) ระเบียบข้อ 5 และรายการที่ 4

2:12 รายงานควรชี้ให้เห็นถึงประสิทธิผลของระบบโรงเรียน โดยในตอนต้นของรายงานควรกล่าวถึงความสำเร็จของนโยบายในเรื่องต่อไปนี้

- การบ่งชี้เด็ก
- การประเมินผล
- การจัดบริการ
- การติดตามและการเก็บบันทึกข้อมูล
- การใช้บริการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก และหน่วยงานอื่น

2:13 เมื่อคณะกรรมการโรงเรียนทำการพิจารณาประสิทธิภาพของบริการที่โรงเรียนจัดให้กับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษและการเขียนรายงานประจำปี คณะกรรมการโรงเรียนควรปรึกษาหารือกับโรงเรียน และหน่วยบริการสนับสนุนอื่น ๆ ที่โรงเรียนขอความช่วยเหลือด้วย นอกจากนี้คณะกรรมการโรงเรียนยังควรพิจารณาด้วยว่าจะต้องมีการปรับปรุงนโยบายหลังจากการประเมินครั้งนี้แล้วหรือไม่

ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:14 ครูที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานในโรงเรียนทุกแห่ง ควรรับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้

- ปฏิบัติงานประจำวันตามนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน
- ประสานงานและให้คำปรึกษาแก่เพื่อนครูคนอื่น ๆ
- ประสานการจัดบริการด้านต่าง ๆ ให้กับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- เก็บทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียนและตรวจตราทะเบียนประวัติของนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษทุกคน (ดูวรรค 2:25)
- ประสานงานกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- สนับสนุนการฝึกอบรมครูประจำการ
- ประสานงานกับหน่วยงานภายนอก รวมทั้งหน่วยงานที่ให้บริการด้านจิตวิทยาการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม และองค์กรอาสาสมัคร

2:15 บทบาทของผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษมีลักษณะดังนี้ ในโรงเรียนขนาดเล็ก คน ๆ เดียวอาจทำหน้าที่นี้ได้ ซึ่งอาจจะเป็นครูใหญ่หรือผู้ช่วย ในโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่อาจจะมีผู้ประสานงานหรือทีมงานการศึกษาพิเศษรับผิดชอบเรื่องนี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพของโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียนและครูใหญ่อาจจำเป็นต้องจัดเวลาให้กับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษในการดำเนินงานตามระเบียบปฏิบัติ และบริบททางทรัพยากรของโรงเรียน

การบ่งชี้และการประเมิน

2:16 การบ่งชี้ปัญหา การประเมินและการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษแต่เนิ่น ๆ เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญอยู่เสมอ เพราะยังมีการดำเนินการได้เร็วเพียงใด พัฒนาการของเด็กก็ยิ่งมีการตอบสนองมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนสามารถจัดบริการให้ความช่วยเหลือเด็กได้อย่างต่อเนื่องและไม่ติดขัด รวมทั้งการจัดหลักสูตรเฉพาะให้กับเด็กคนนั้นด้วย และถ้าความบกพร่องของเด็กมีลักษณะชั่วคราว เด็กก็จะสามารถพัฒนาเป็นปกติได้ แต่ถ้าเด็กคนนั้นมีการตอบสนองต่อการจัดบริการให้น้อย การพิจารณาให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมแต่เนิ่น ๆ ก็อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการกระตุ้นให้เกิดพัฒนาการในตัวเด็ก

2:17 โรงเรียนอาจใช้เครื่องมือในการคัดแยก และประเมินความเหมาะสมไปพร้อม ๆ กับการทดสอบเด็กตามหลักสูตรแห่งชาติ ทั้งนี้เพื่อบ่งชี้ความต้องการการศึกษาพิเศษและวัดพัฒนาการของเด็กแต่เนิ่น ๆ โรงเรียนควรใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่ตนได้รับมาอย่างเต็มที่ เมื่อมีการถ่ายโอนเด็กจากการเรียนระดับหนึ่งไปยังการเรียนอีกระดับหนึ่ง โรงเรียนควรใจกว้างในการรับฟังความเห็น ความวิตกกังวล และข้อมูลของพ่อแม่ผู้ปกครอง

2:18 การบ่งชี้และการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กชนกลุ่มน้อย รวมทั้งเด็กที่ภาษาแรก ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ หรือภาษาเวลส์ ต้องมีการดำเนินการอย่างรอบคอบ ปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาเวลส์ของเด็กไม่ถือว่าเป็นความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้การปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติจึงต้องทำอย่างระมัดระวัง และต้องพิจารณาเด็กจากบริบทของบ้าน ภาษา วัฒนธรรม และชุมชนของเด็ก การใช้เจ้าหน้าที่สนับสนุน ซึ่งสามารถพูดได้ 2 ภาษา หรือล่ามเพื่อให้เกิดความถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น นอกจากนี้เด็กและพ่อแม่ผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจในมาตรการต่าง ๆ ที่โรงเรียนกำลังใช้อยู่อย่างดี ขณะเดียวกันโรงเรียนควรใช้เครื่องมือที่มีความเป็นกลางทางวัฒนธรรมและเอื้อต่อชนกลุ่มน้อย รวมทั้งการใช้แหล่งข้อมูลหรือคำแนะนำเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อยที่มีอยู่ในท้องถิ่นอีกด้วย

2:19 การบริหารงานวิชาการ และการจัดการที่โรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยป้องกันไม่ให้ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กเกิดเพิ่มขึ้นได้ และจะช่วยลดปัญหา

อื่น ๆ ลง การจำแนกงานในชั้นเรียนภายใต้กรอบหลักสูตรเดียวกัน จะช่วยให้โรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการการศึกษาของเด็กได้ทุกคน โรงเรียนไม่ควรสรุปโดยอัตโนมัติว่าปัญหาการเรียนของเด็กทั้งหมดเกิดจากตัวเด็กเอง เนื่องจากโรงเรียนก็เป็นตัวแปรที่สามารถสร้างปัญหาให้กับเด็กได้ คณะกรรมการโรงเรียน ครูใหญ่ และผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรเอาใจใส่ต่อลักษณะเฉพาะของเด็กที่โรงเรียนได้บ่งชี้ไว้ โดยลงทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก หรือข้อวิตกกังวลที่พ่อแม่ผู้ปกครอง และโรงเรียนต้องหมั่นตรวจสอบการปฏิบัติงานและนโยบายของโรงเรียนกับสิ่งที่บันทึกไว้เหล่านั้นอยู่เสมอ

ตัวแบบ 5 ขั้นตอน

2:20 ในการให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษนั้น โรงเรียนควรรับเอาระบบที่แบ่งเป็นขั้นตอนมาใช้ แนวทางนี้ยึดถือหลักที่ว่าความต้องการการศึกษาพิเศษมีลำดับขั้นและมีความต่อเนื่อง และควรนำเอาผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเข้ามาแก้ไขความบกพร่องของเด็กตามความจำเป็น

2:21 ระเบียบปฏิบัติได้ระบุถึง **ตัวแบบห้าขั้นตอน** - คูวรรค 1:4 ความรับผิดชอบที่มีต่อเด็กในขั้นตอนที่ 1-3 เป็นของโรงเรียน โดยที่ อศท.จะมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดในขั้นตอนที่ 3 ส่วนขั้นตอนที่ 4 และ 5 เป็นความรับผิดชอบของ อศท.และโรงเรียนร่วมกัน

2:22 โรงเรียนและ อศท.บางแห่ง อาจใช้รูปแบบที่แตกต่างไปจากนี้ได้เช่น แนวทาง 4 ขั้นตอน โดยโรงเรียนรับผิดชอบขั้นตอนที่ 1-2 ขณะที่ อศท.และโรงเรียนร่วมรับผิดชอบในขั้นตอนที่ 3-4 ไม่จำเป็นต้องใช้แนวทาง 5 ขั้นตอนนี้เสมอไป แต่อย่างไรก็ตาม ความสำคัญอยู่ที่ว่าควรมีการแยกแยะแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก

2:23 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ต้องผ่านทั้ง 3 ขั้นตอนของการประเมินและการให้บริการที่โรงเรียน ในหลายกรณี การดำเนินการในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไม่ได้หมายความว่าเด็กจะต้องถูกเลื่อนขึ้นไปยังขั้นตอนต่อไป เนื่องจากการเลื่อนเด็กขึ้นไปยังขั้นตอนต่อไปจะใช้สำหรับเด็กที่ยังไม่มีความก้าวหน้าในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งเท่านั้น มีเด็กเป็นจำนวนมากที่อาจ

จะได้รับความช่วยเหลือในกระบวนการของขั้นตอนที่ 1 ส่วนเด็กจำนวนน้อยอาจได้รับความช่วยเหลือในขั้นตอนที่ 2 และ 3 และมีเด็กจำนวนน้อยมากที่ไม่มีการพัฒนาเลย แม้ว่าการให้ความช่วยเหลือจะมาถึงขั้นตอนที่ 3 แล้วก็ตาม ดังนั้นถ้าเด็กไม่พัฒนาขึ้นในขั้นตอนที่ 3 โรงเรียนก็ควรพิจารณาเสนอส่งต่อเด็กให้ อศท.ทำการประเมินตามกฎหมาย พร้อมทั้งส่งข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้อันของเด็ก บริการการศึกษาพิเศษที่โรงเรียนจัดให้และความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกทั้งหมด ในขั้นตอนที่ 3 ไปให้ จากนั้น อศท.จะเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจเองว่าจำเป็นต้องมีการประเมินเด็กตามกฎหมายในขั้นตอนที่ 4 หรือไม่

2:24 โดยปกติขั้นตอนเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่การประเมินตามกฎหมายหรือเป็นบันไดที่จะต้องผ่านก่อนที่จะมีการประเมินตามกฎหมายเสมอไป ตัวแบบ 5 ขั้นตอน เป็นวิธีการที่จะช่วยโรงเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครองให้สามารถตัดสินใจได้ว่า เด็กมีความต้องการการศึกษาพิเศษด้านใดบ้างที่ต้องจัดบริหารให้ และถ้าโรงเรียนได้ปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองแล้วและตัดสินใจว่าเด็กมีความจำเป็นจะต้องได้รับบริการในขั้นตอนที่ 2 และที่ 3 ก็มีความเป็นไปได้ที่เด็กไม่จำเป็นต้องผ่านกิจกรรมใด ๆ ในขั้นตอนที่ 1

การเก็บบันทึกข้อมูล

2:25 โรงเรียนควรจัดเก็บรักษาทะเบียนประวัติของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษไว้ทุกคน โดยมีการบันทึกขั้นตอนที่ใช้ตอบสนองความต้องการของเด็กแต่ละคนไว้ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียนควรมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลการจัดทำทะเบียนประวัติและการบันทึกข้อมูลและตรวจสอบว่าข้อมูลมีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ ข้อมูลที่บันทึกไว้ในแต่ละขั้นตอนจะช่วยให้โรงเรียนทราบว่าควรมีการดำเนินการในขั้นตอนต่อไปอย่างไร ถ้าโรงเรียนเสนอส่งต่อเด็กให้ อศท.เพื่อให้มีการประเมินตามกฎหมาย โรงเรียนควรส่งข้อมูลประวัติของเด็กทั้งหมดที่ตนมีอยู่ให้กับ อศท. ด้วย ดังนั้น อศท.กับโรงเรียนก็จึงควรพิจารณารูปแบบของการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษในขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 ร่วมกัน การทำเช่นนี้ยังจะเป็นประโยชน์ต่อการถ่ายโอนข้อมูลระหว่างโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

การอบรมครูประจำการ

2:26 นโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน ควรระบุแผนการอบรมครูประจำการ และการพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรไว้ด้วย เพื่อช่วยให้ครูเหล่านี้สามารถทำงานกับนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษได้อย่างมีประสิทธิภาพ นโยบายการอบรมครูประจำการด้านความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาโรงเรียน และควรมีความครอบคลุมผู้ปฏิบัติงานด้านธุรการ และบุคลากรอื่น ๆ ตามความเหมาะสมด้วย โรงเรียนควรพิจารณาถึงความจำเป็นของการส่งผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษเข้ารับการอบรม และวิธีการที่จะทำให้บุคคลผู้ที่มีความพร้อมที่จะไปอบรมให้กับเพื่อนครูคนอื่น โรงเรียนและ อศท.ยังควรพิจารณาถึงความต้องการการฝึกอบรมของครูและคณะกรรมการโรงเรียนเกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติงานฉบับนี้ นอกจากนี้โรงเรียนที่พยายามจัดอบรมครูประจำการอาจต้องคำนึงถึงนโยบายการฝึกอบรมครูของ อศท. และบางครั้งอาจจะต้องปรึกษาร่วมกับโรงเรียนอื่นในบริเวณเดียวกันเพื่อจัดการฝึกอบรมเพื่อให้เกิดความประหยัด และเกิดการแลกเปลี่ยนความเชี่ยวชาญซึ่งกันและกัน

การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น

2:27 ความสำเร็จของการประเมิน และการจัดบริการที่โรงเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อโรงเรียนได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่ พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคมของท้องถิ่น รวมทั้ง อศท.และหน่วยงานให้ความสนับสนุนอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษจำนวนมากมีระดับของความยากลำบาก และระดับของการบรรลุวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน การจัดบริการอาจเกิดปัญหาขึ้นได้ ถ้าไม่ทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

การเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

2:28 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษกับโรงเรียนที่เด็กกำลังเรียนอยู่ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าทางการศึกษาของเด็ก รวมทั้งประสิทธิผลของการดำเนินงานของโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในการทำงานอันดีกับพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่แล้ว ดังนั้นการดำเนินงานของโรงเรียนจึงควร

ประกันว่าการประเมินได้สะท้อนถึงความเข้าใจเด็กเป็นอย่างดีและเด็กได้ตอบสนองต่อกิจกรรมที่โรงเรียนจัดให้ ตามที่ได้มีการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ ถ้าโรงเรียนไม่ยอมรับหลักการการเป็นหุ้นส่วนของพ่อแม่ผู้ปกครองในกระบวนการการศึกษาแล้ว จะส่งผลให้การเสนอความต้องการ ความรู้สึก และความรู้ของพ่อแม่ผู้ปกครองในทุกชั้นตอนมีน้อย และความก้าวหน้าของเด็กก็จะถดถอยลง และถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่เข้ามาเกี่ยวข้องหรือมีความรู้สึกว่าการให้คำปรึกษาที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับความรู้และความเห็นของตนแล้ว การให้ความช่วยเหลือของนักวิชาชีพก็แทบจะไม่ประสบความสำเร็จเลย

2:29 ดังนั้นในขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน โรงเรียนควรนำความรู้ ทักษะ และความเข้าใจที่มีเป็นพิเศษของพ่อแม่ผู้ปกครองมาใช้ประโยชน์ พ่อแม่ผู้ปกครองอาจวิตกกังวลกับการบ่งชี้ถึงความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก ในบางกรณีพ่อแม่ผู้ปกครองอาจเห็นว่าสิ่งที่ตนแสดงความวิตกกังวลไปไม่ได้รับความสนใจจากโรงเรียนอย่างเพียงพอ หรือรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้ที่ควรถูกตำหนิเพราะลูกมีความบกพร่อง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เข้ามามีส่วนร่วม อย่างไรก็ตามโรงเรียนควรพยายามทุกวิถีทางในการกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้ตระหนักว่าตนมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อลูกของตน และรับรู้ว่าถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองยอมรับและเชื่อมั่นในการทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนกับโรงเรียน หรือนักวิชาชีพคนอื่น ๆ แล้วจะช่วยให้เกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิผล

2:30 ถ้าเด็กมีปัญหาพฤติกรรม หรืออยู่ในช่วงของการปรับตัวและพัฒนาพฤติกรรมบางด้าน ซึ่งจำเป็นต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนที่โรงเรียน ความร่วมมือของทางบ้านด้วยก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง พ่อแม่ผู้ปกครองหลายคนอาจจะรู้สึกท้อใจกับปัญหาพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน และรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถจัดการกับปัญหานี้ได้ คณะกรรมการโรงเรียน ครูใหญ่ และผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษก็ควรนำเรื่องนี้ไปพิจารณาว่าจะสามารถให้ความช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครองคนนั้น ได้อย่างไรบ้าง

2:31 พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนอาจมีปัญหาในการทำความเข้าใจกับข้อมูลที่เขียนในรายงานหรือการสื่อสารกับทางโรงเรียน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการไม่รู้หนังสือก็ได้ สำหรับในกรณีที่ภาษาอังกฤษและภาษาเวลส์มีใช้ภาษาแรก โรงเรียนอาจจะต้องพิจารณาว่าจะให้พ่อแม่ผู้ปกครองกลุ่มนี้เข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างไร เช่น อาจให้มีการจัดบันทึกข้อมูลเป็น

ภาษาหลักต่าง ๆ ตามที่ใช้กันในชุมชน ในบางกรณีถ้าโรงเรียนต้องการแสดงให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้เห็นรูปแบบของการจัดบริการและการสนับสนุนที่เป็นอยู่ รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ที่พ่อแม่ผู้ปกครองอาจจะสามารถช่วยเหลือเด็กที่บ้านได้ การบันทึกข้อมูลลงในแถบบันทึกเสียงหรือวีดีทัศน์ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก

2:32 โรงเรียนควรตระหนักกับคำนิยามของคำว่า “พ่อแม่ผู้ปกครอง” (Parents) และ “ความรับผิดชอบของพ่อแม่ผู้ปกครอง” (Parental Responsibility) ซึ่งระบุไว้ในอภิธานศัพท์ โรงเรียนควรทราบว่าใครเป็นพ่อหรือแม่ หรือผู้ปกครองของเด็กที่จำเป็นต้องปรึกษาหารือด้วยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าของเด็กที่โรงเรียน เพราะบ่อยครั้งมีผู้ใหญ่ในบ้านมากกว่าหนึ่งคนเข้าข่ายเป็นพ่อแม่ผู้ปกครองตามคำนิยามที่ระบุใน พ.ร.บ. การศึกษา ดังนั้นโรงเรียนจึงควรพยายามเก็บข้อมูลของบุคคลเหล่านี้ไว้ทั้งหมดและพยายามดึงพวกเขาให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษาของเด็กให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่าในทางปฏิบัติ การกระทำเช่นนี้จะเป็นเรื่องยากก็ตาม อย่างไรก็ตามถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจของโรงเรียนเกี่ยวกับการศึกษาของลูกของตน พวกเขาก็สามารถที่จะยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้พิจารณาตัดสินตามกฎหมายคุ้มครองเด็ก 1989 ได้

2:33 การดำเนินการของโรงเรียนที่มีต่อพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรประกอบด้วย เรื่องต่าง ๆ ดังนี้

ข้อมูล

- นโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน
- บริการสนับสนุนสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียนและ อศท.
- การเข้ามามีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการประเมินและการตัดสินใจ
- บริการต่าง ๆ เช่น บริการที่จัดโดยหน่วยงานท้องถิ่นสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ

- องค์การอาสาศัมผัสระดับท้องถิ่น และระดับชาติที่อาจจะให้ข้อมูล คำแนะนำ หรือการแนะแนวได้

ความเป็นหุ้นส่วน

- การจัดบันทึกและการปฏิบัติต่อความวิตกกังวลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง
- กระบวนการให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมภายในโรงเรียน เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองแสดงความวิตกกังวลเป็นครั้งแรก
- การนำความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครองไปใช้ประกอบการประเมินและการทบทวนในเวลาต่อมา

การเข้าถึงข้อมูลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

- ข้อมูลได้รับการจัดทำด้วยภาษาที่ใช้กันภายในชุมชน
- ข้อมูลได้รับการบันทึกไว้ในแถบบันทึกเสียงสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีปัญหาการรู้หนังสือ และการสื่อสาร
- ห้องพักรับรองหรือสถานที่ใด ๆ ที่โรงเรียนจัดไว้สำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีความรู้สึกมั่นใจ และผ่อนคลายความกังวล

การมีส่วนร่วมของเด็ก

2:34 การมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน มีส่วนอย่างมากในการประเมินและการให้ความช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียน

2:35 ผลดี คือ

- ในทางปฏิบัติ : เด็กมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและสำคัญ ดังนั้นความสนับสนุนของเด็กจึงมีความสำคัญต่อประสิทธิผลของการดำเนินงานตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล
- ในทางหลักการ : เด็กมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น ดังนั้นจึงควรกระตุ้นให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับบริการที่โรงเรียนจะจัดให้ เพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของตน

2:36 ดังนั้น โรงเรียนจึงควรพยายามทุกวิถีทางที่จะรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของเด็ก การเข้ามามีส่วนร่วมของเด็กจะเป็นผลดีอย่างมาก แต่สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นเองถ้าไม่มีการกระตุ้น โดยการให้คำแนะนำหรือจูงใจให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ถ้าพวกเขาเข้าใจเหตุผลของการเข้ามาเกี่ยวข้อง หรือได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลความก้าวหน้าของตนเองในบางด้านแล้ว เด็กก็น่าจะมีการตอบสนองที่ดีมากขึ้นต่อโครงการให้ความช่วยเหลือของโรงเรียน เช่น โรงเรียนควรปรึกษาหารือเรื่องจุดมุ่งหมายของการประเมินบางอย่างกับเด็ก โนม้หน้าให้เด็กแสดงความคิดเห็น ใช้รายงานของเด็ก และสะท้อนข้อมูลกลับไปสู่ตัวเด็กอย่างเป็นระบบ เป็นต้น เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษจำนวนมากขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเอง ดังนั้นการให้เด็กเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อดูความก้าวหน้าของตนเองตามโปรแกรมที่โรงเรียนจัดให้ จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเองเพิ่มขึ้น

2:37 โรงเรียนควรพิจารณาถึงวิธีการ ดังนี้ :

- ทำให้เด็กเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ
- กำหนดระดับของการเข้ามามีส่วนร่วมของเด็กโดยพิจารณาจากแนวทางต่าง ๆ ที่จะใช้ในการประเมิน และการจัดบริการเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กตามความเหมาะสมกับระดับอายุ ความสามารถและประสบการณ์
- บันทึกความเห็นของเด็กเมื่อมีการบ่งชี้ปัญหา และการตั้งเป้าหมาย รวมทั้งบันทึกความเห็นพ้องกันในยุทธศาสตร์การพัฒนา การติดตาม และการทบทวนความก้าวหน้า

- **เด็กเข้ามาเกี่ยวข้องในการดำเนินการวางแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล**

ความร่วมมือระหว่าง อศท. กับหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม

2:38 บ่อยครั้งที่การดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษให้มีประสิทธิภาพ ขึ้นอยู่กับความร่วมมือระหว่างโรงเรียน อศท. หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคมในท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก 1989 และ พ.ร.บ.การศึกษา 1993 ได้กำหนดให้หน่วยงานทั้งหลายเหล่านี้ต้องมีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น อศท. โรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน และวิทยาลัยเทคโนโลยีของเมือง ต้องดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยบริการสังคมในการจัดบริการให้แก่เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ เมื่อการร้องขอนั้นตรงกับอำนาจหน้าที่ของตน และการให้ความช่วยเหลือนั้นไม่ถึงกับทำให้งานในหน้าที่ของตนต้องเสียหาย

(พ.ร.บ.การศึกษา 1989 มาตรา 27)

หน่วยบริการสังคมซึ่งมีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในมาตรา 27 ข้างต้นนี้ และหน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น จะต้องพิจารณาคำร้องขอความช่วยเหลือที่สมเหตุสมผลของ อศท. ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษตามกำลังทรัพยากรที่มี ยกเว้นในกรณีที่หน่วยงานทั้งสองแห่งนั้นพิจารณาแล้วว่าการให้ความช่วยเหลือแก่ อศท. ไม่เป็นสิ่งจำเป็น

(พ.ร.บ. การศึกษา 1993 มาตรา 166)

2:39 ข้อมูลที่โรงเรียนในความอุปถัมภ์จำเป็นต้องมี จะรวมการดำเนินงานอย่างเป็นหุ้นส่วนกับหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม และหน่วยสวัสดิการการศึกษา รวมทั้งองค์กรอาสาสมัครระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตามที่จะมีการกล่าวถึงต่อไป สำหรับจุดเริ่มต้นของการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับหน่วยบริการสุขภาพนั้นมักจะเป็นแพทย์ประจำโรงเรียน หรือแพทย์ประจำตัวเด็ก โดยปกติแพทย์ผู้นี้จะสามารถให้คำแนะนำแก่โรงเรียนได้ ถ้าเด็กได้รับการยืนยันแล้วว่ามีความต้องการเรียนเนื่องจากปัญหาทางสุขภาพ

ภาพ โรงเรียนก็ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำงานกับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษทราบ และขอคำแนะนำเกี่ยวกับเด็กด้วย จุดเริ่มต้นของการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับหน่วยบริการสังคม โดยปกติจะเป็นการติดต่อระหว่างโรงเรียนกับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ทำงานกับโรงเรียนและ อศท. เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:40 ควรมีการประชุมระหว่างโรงเรียน หน่วยงานท้องถิ่น ตัวแทนของ อศท. หน่วยบริการสังคม และหน่วยบริการสุขภาพอย่างสม่ำเสมอเพื่อวางแผนทำกิจกรรมร่วมกัน การดำเนินการในลักษณะนี้อาจมีความแตกต่างกันทั้งขึ้นอยู่กับสภาพของท้องถิ่นนั้นๆ แต่ยังคงหลักการของความเป็นหุ้นส่วนไว้

หน่วยบริการสุขภาพเด็ก

2:41 แพทย์ประจำตัวเด็ก หน่วยแพทย์เคลื่อนที่ หรือหน่วยบริการสุขภาพโรงเรียน กุมารแพทย์ในชุมชน หรือการแสดงความวิตกกังวลของครู หรือพ่อแม่ผู้ปกครองอาจเป็นผู้บ่งชี้ปัญหาของเด็กที่โรงเรียนว่ามีความเกี่ยวข้องกับสภาพทางการแพทย์ ความพิการหรือการมีพัฒนาการล่าช้าเป็นครั้งแรก

2:42 ดังนั้นเมื่อโรงเรียนเริ่มสงสัยว่าเด็กอาจมีปัญหาสุขภาพ โรงเรียนควรขออนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กก่อนที่จะมีการปรึกษาหารือกับแพทย์ประจำโรงเรียนหรือแพทย์ประจำตัวเด็ก ถ้าปัญหานั้นได้รับการยืนยันชัดเจนแล้วว่าเด็กมีปัญหาสุขภาพจริง แพทย์ผู้นั้นควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่นซึ่งทำงานร่วมกับ อศท.ทราบ ยิ่งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเด็กได้เร็วเท่าใด เขาก็ยิ่งจะสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้เร็วเท่านั้น

2:43 วิธีการที่หน่วยบริการสุขภาพจะใช้บ่งชี้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษขึ้นอยู่กับบทบาทของแพทย์ประจำครอบครัวและข้อตกลงที่หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่นทำไว้กับผู้ให้บริการทางสุขภาพเด็ก ผู้ให้บริการส่วนใหญ่จะเป็นกองทุนบริการสุขภาพแห่งชาติ ประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนี้

- กองทุนให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินในโรงพยาบาล มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเด็กในโรงพยาบาล
- กองทุนชุมชน มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเด็กนอกโรงพยาบาล
- กองทุนที่มีลักษณะผสมทั้ง 2 ประเภทข้างต้น กองทุนประเภทนี้นอกจากจะให้ความช่วยเหลือเด็กในโรงพยาบาลแล้ว ยังดูแลศูนย์พัฒนาเด็ก และคลินิกสุขภาพเด็กด้วย

กองทุนเหล่านี้อาจจ้างบุคลากรได้แก่ ที่ปรึกษาด้านกุมารแพทย์ ที่ปรึกษาด้านกุมารแพทย์ประจำชุมชน หรือแพทย์ประจำคลินิกไว้ (หลายคนเป็นแพทย์ประจำโรงเรียน) โดยที่หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่นจะแต่งตั้งบุคคลเหล่านี้เป็นเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์สำหรับความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:44 บทบาทของแพทย์ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับว่า พวกเขาได้มีส่วนกับโปรแกรมการตรวจสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนที่จัดให้ที่คลินิกสุขภาพเด็ก และการตรวจสุขภาพทั่วไปหรือไม่ แพทย์ประจำตัวเด็กที่รับเด็กไว้ดูแล จะได้รับการร้องขอให้รายงานสภาพทางการแพทย์เบื้องต้นของเด็กอายุระหว่าง 0-5 ปี นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์คลินิกที่ทำงานในคลินิก และในหน่วยบริการสุขภาพของโรงเรียน รวมทั้งแพทย์เคลื่อนที่และพยาบาลประจำโรงเรียน อาจมีส่วนช่วยทำให้ข้อมูลมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2:45 เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลความต้องการการศึกษาพิเศษของหน่วยบริการสุขภาพจะมีบทบาททั้งด้านการวางแผนยุทธศาสตร์และการดำเนินการเพื่อประสานกิจกรรมกับหน่วยบริการสุขภาพท้องถิ่น หน่วยบริการสุขภาพแห่งชาติ และผู้ถือเงินกองทุนเพื่อจัดซื้อบริการทางการแพทย์ (GP Fund Holders)

2:46 ในระดับยุทธศาสตร์ เจ้าหน้าที่แพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งควรตรวจสอบว่าหน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่นมีการดำเนินการเพื่อประกันว่ากองทุนและแพทย์ที่ให้บริการด้านสุขภาพเด็กได้ทำในสิ่งต่อไปนี้ หรือไม่ :

- แจ้งให้ อศท. ทราบเกี่ยวกับเด็กที่ตนคิดว่ามีความต้องการการศึกษาพิเศษ (วรรค 5:13)

- ให้คำแนะนำทางการแพทย์แก่ อศท. เพื่อการประเมินเด็กภายในระยะเวลาที่กำหนด (วรรค 3:33 และ 3:34)
- พิจารณาร่วมกับ อศท. ให้มีการระบุงการจั้ดบริการทางการแพทย์ที่ไม่เป็นเรื่องการศึ้กษาไว้ในประกาศ (วรรค 4:32)

2:47 ในระดับปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งควร :

- ประกันว่าโรงเรียนทุกแห่งมีการทำสัญญากับแพทย์ (ซึ่งมักจะเป็นแพทย์ประจำโรงเรียน) เพื่อขอคำแนะนำทางการแพทย์ สำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- ให้ทรัพยากรสนับสนุนกับเจ้าหน้าที่บริการสุขภาพอื่น ๆ เช่น แพทย์และนักบำบัดซึ่งต้องการความช่วยเหลือสำหรับการจัดทำรายงานเกี่ยวกับประวัติทางการแพทย์และความต้องการทางการแพทย์ของเด็ก เพื่อส่งให้กับโรงเรียน และ อศท.
- ประสานคำแนะนำด้านบริการทางการแพทย์สำหรับการประเมินตามกฎหมาย และเข้าร่วมประชุมกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อประเมินและจัดทำประกาศ
- ประสานหน่วยบริการสุขภาพ ซึ่งอาจจะเป็นหน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น หรือผู้ถือเงินกองทุนเพื่อจัดซื้อบริการทางการแพทย์ ให้มีการจัดการบำบัดหรือการรักษาพยาบาลแล้วแต่กรณีให้กับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:48 ลักษณะของอาการ เช่น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางสายตา เป็นต้น ถ้าไม่ได้รับการวินิจฉัย อาจทำให้เด็กขาดความสนใจ และมีความรู้สึกแปลกแยก แม้เด็กที่ได้รับการวินิจฉัยแล้วว่าต้องได้รับการรักษา และได้รับการรักษาแล้ว เช่น อาการหอบหืด อาการลมชัก เป็นต้น ก็ยังอาจมีผลข้างเคียง อาการเหล่านี้ อาจจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กในชั้นเรียน

2:49 เด็กบางคนอาจจะกำลังได้รับการรักษาโรคบางอย่าง เช่น มะเร็งซึ่งย่อมมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรของโรงเรียน และเด็กอาจจะต้องขาดเรียน และถึงแม้ว่าเด็กจะได้รับการบ่งชี้ว่าต้องได้รับการรักษาพยาบาลแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเด็กคนนั้นจะต้องมีปัญหาทางการเรียนเสมอไป อย่างไรก็ตามการเจ็บป่วยนั้นก็อาจนำไปสู่ปัญหาในอนาคตได้ ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองจึงควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียนและหน่วยบริการสุขภาพที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด และอนุญาตให้โรงเรียนขอคำแนะนำจากแพทย์ที่เกี่ยวข้องได้

2:50 ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมอาจกีดกันพัฒนาการของเด็ก ในบางกรณีเด็กอาจจะมีช่วงเวลาที่ซึมเศร้า (ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาสั้น ๆ และมีสาเหตุมาจากความเจ็บป่วยหรือเรื่องภายในครอบครัว) หรือปัญหาทางจิตใจ โรงเรียนอาจพบว่าอาการของเด็กหรือเยาวชนได้แสดงสัญญาณบางอย่าง มีการรับประทานอาหารผิดปกติ เช่น อนุเร็กเซียหรือบูลิเมีย เด็กอาจมีปัญหาในการมีปฏิสัมพันธ์อันดีกับเพื่อน เช่น ถูกข่มเหงรังแก สิ่งเหล่านี้อาจมีส่วนที่สัมพันธ์กับระดับของปัญหาทางอารมณ์และสังคม และอาจมีผลเสียอย่างยิ่งต่อพัฒนาการด้านสุขภาพและการศึกษาในอนาคต ดังนั้นโรงเรียนจึงควรประกันว่า โรงเรียนได้เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนสามารถพูดคุยปัญหาสุขภาพและเรื่องอื่น ๆ กับแพทย์ นักจิตวิทยาการศึกษา เจ้าหน้าที่สวัสดิการการศึกษา (Education Welfare Officer) (คู่อภิธานศัพท์) หรือบุคคลอื่น ๆ อีกทั้งโรงเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องมีการประสานการให้ความช่วยเหลือเด็กร่วมกันอย่างเต็มความสามารถอีกด้วย

2:51 เมื่อครูใหญ่ได้มีการปรึกษาร่วมกับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษแล้ว ครูใหญ่ควรประกันว่าข้อมูลของเด็กจะต้องได้รับการเก็บไว้เป็นความลับ และประกันว่าระบบการจัดการของโรงเรียนสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปฏิบัติดังนี้ :

- เก็บรักษาข้อมูล และรายงานทางการแพทย์ของเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ
- รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน เช่น จาก :
 - แพทย์
 - หน่วยบริการสุขภาพของโรงเรียน
 - แพทย์เคลื่อนที่
 - หน่วยบริการรักษาพยาบาลของชุมชน

กุมารแพทย์ของชุมชน
 หน่วยบริการสุขภาพจิตเพื่อเด็กและเยาวชน
 หน่วยกุมารแพทย์ในโรงพยาบาล
 หน่วยบริการกายภาพบำบัด และอรรถบำบัด

- การถ่ายโอนข้อมูลทางการแพทย์ระหว่างขั้นตอนของการให้บริการทางการศึกษา
- มีความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพ เพื่อแก้ไขสาเหตุทางสุขภาพที่ทำให้เกิดปัญหาการเรียนรู้อะลุและพฤติกรรมของเด็ก
- บ่งชี้อาการเริ่มแรกของอาการซึมเศร้า พฤติกรรมรับประทานอาหารผิดปกติ และการใช้สารเสพติด

2:52 แพทย์หรือหน่วยบริการสุขภาพไม่ควรเปิดเผยข้อมูลทางการแพทย์ของเด็กก่อนได้รับการอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง และเด็ก เว้นแต่ในกรณีที่เด็กมีอายุต่ำกว่า 16 ปี และแพทย์พิจารณาแล้วว่ามีความสามารถเพียงพอ เด็กคนนั้นอาจอนุญาตได้เอง โดยไม่ต้องรขอคำอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองอีก สำหรับในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเริ่มแน่ใจว่าเด็กมีความต้องการการศึกษาพิเศษ แพทย์อาจแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงความเป็นไปได้ที่โรงเรียนและ อศท.จะร้องขอข้อมูลจากพวกเขา และเพื่อเป็นประโยชน์แก่เด็ก แพทย์อาจขออนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองและเด็กเพื่อเปิดเผยข้อมูลทางการแพทย์ที่จำเป็นแก่โรงเรียน หรือ อศท. แห่งนั้น

การมีส่วนร่วมของหน่วยบริการสังคมและหน่วยสวัสดิการการศึกษา

2:53 โรงเรียนควรทราบแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ ในท้องถิ่นของหน่วยสวัสดิการการศึกษา และหน่วยบริการสังคม หน่วยบริการสังคมมีหน้าที่จัดบริการด้านต่าง ๆ ให้กับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ (Children in Need) ตามมาตรา 17 ของ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก 1989 (ดูอภิธานศัพท์) ในขณะที่เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเสมอไป นอกจากนี้พระราชบัญญัติยังกำหนดให้โรงเรียนต้องทำงานประสานกับหน่วยบริการสังคม ในกรณีที่เด็กต้องการความช่วยเหลือ (มาตรา 27

ของ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก) หรืออยู่ในสภาพที่เสี่ยงอันตราย เช่น ถูกทารุณกรรม (มาตรา 47 ของ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก) ถึงแม้ว่ากรณีเช่นนี้จะไม่ได้หมายความว่า เด็กผู้นั้นมีความต้องการการศึกษาพิเศษก็ตาม

2:54 หน่วยบริการสังคมควรแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งหรือมากกว่านั้นทำงานร่วมกับโรงเรียนหรือ อศท. เพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ หรือใครก็ตามที่โรงเรียนและ อศท.สามารถขอคำปรึกษาได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้นี้มีข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับเด็ก จะช่วยให้หน่วยบริการสังคมสามารถทำงานได้รวดเร็วภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย เมื่อ อศท.ขอคำปรึกษามาเพื่อการประเมินตามกฎหมาย หน่วยบริการสังคมควรประกันว่าโรงเรียนทุกแห่งในท้องถิ่นรู้ชื่อของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้รับผิดชอบการศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการการศึกษาพิเศษที่พวกเขาจะต้องติดต่อกับ

2:55 ถ้าเด็กกำลังได้รับการดูแลจากหน่วยงานท้องถิ่น หรือเด็กอยู่ในสถานเลี้ยงดูเด็กหรือครอบครัวอุปถัมภ์หรืออยู่ในสถานที่พักพิงชั่วคราว หน่วยบริการสังคมของท้องถิ่นจะต้องจัดให้มีแผนการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งแผนนี้จะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กคนนั้น รวมทั้งความต้องการอื่น ๆ ระบุไว้ และอาจจะต้องตั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองและเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนด้วย เด็กที่อาศัยอยู่นอกบ้านอาจต้องขาดโรงเรียน เพราะต้องเคลื่อนย้ายบ่อย พวกเขาอาจประสบปัญหาครอบครัวแตกแยกหรือความเจ็บป่วย หรือมีปัญหาอันเนื่องจากการเคลื่อนย้ายจากสถานที่ที่ตนคุ้นเคยหรือการเปลี่ยนแปลงนักวิชาชีพที่ตนไว้วางใจ

2:56 เด็กกลุ่มนี้และเด็กที่มีประสบการณ์เสมือนผู้ไม่มีบ้านหรือต้องเคลื่อนย้ายบ่อย จากที่อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว จำเป็นต้องได้รับการดูแลและได้รับความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด โรงเรียนควรพยายามทุกวิถีทางในการบ่งชี้ปัญหาของเด็กอย่างรวดเร็ว และปัญหานั้นควรได้รับการแก้ไขภายในโรงเรียนเท่าที่จะเป็นไปได้ โรงเรียนควรตระหนักถึงผลกระทบทางอารมณ์ของเด็กเมื่อต้องอยู่ห่างไกลจากครอบครัวหรือเพื่อนฝูง ในประเด็นนี้หน่วยสวัสดิการการศึกษาและหน่วยบริการสังคมควรมีส่วนส่งเสริมการวางแผนและให้พ่อแม่ ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โรงเรียนควรพิจารณาว่าจะให้ครูของเด็กหรือผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษเข้ามามีส่วนร่วมในการทบทวนแผนการดูแลเด็กหรือไม่ ในบางกรณีเด็กอาจจะยังไม่ได้รับการตรวจด้านพัฒนาการทางร่างกาย

หรือสุขภาพมาก่อนเลย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรให้หน่วยบริการสุขภาพของโรงเรียนทำการตรวจสุขภาพของเด็กเพื่อดูว่าเด็กมีปัญหาสุขภาพ ปัญหาด้านประสาทการรับรู้ หรือความบกพร่องด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนในโรงเรียนหรือไม่ โปรดหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหนังสือเวียน เรื่องการศึกษาสำหรับเด็กที่กำลังได้รับการดูแลโดยหน่วยงานท้องถิ่น

2:57 ดังนั้น โรงเรียนควรมีการเตรียมการที่เหมาะสมดังนี้ :

- ประสานงานกับหน่วยบริการสังคม
- บันทึกเรื่องที่วิตกกังวลเกี่ยวกับสวัสดิการของเด็กลงในทะเบียน
- ปฏิบัติตามขั้นตอนเพื่อปกป้องสิทธิต่าง ๆ ของเด็ก
- ประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นในกรณีที่เด็กอยู่ในความดูแลของท้องถิ่นนั้น
- ขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่หน่วยงานท้องถิ่นจัดให้เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ

หน่วยสนับสนุนความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:58 หน่วยสนับสนุนความต้องการการศึกษาพิเศษมีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือโรงเรียนด้านการบ่งชี้ การประเมินและการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ บริการเหล่านี้ได้แก่ ครูการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทางสายตา และทางการพูดและภาษา ครูที่ให้ความสนับสนุนทางการเรียนและพฤติกรรมทั่ว ๆ ไป นักจิตวิทยาการศึกษา และที่ปรึกษาหรือครูที่มีความรู้ด้านข่าวสารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

2:59 โรงเรียนควรทำงานแบบเป็นหุ้นส่วนที่ใกล้ชิดกับหน่วยงานที่ให้บริการเหล่านี้ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรรู้นโยบายของ อศท. เกี่ยวกับการจัดบริการสนับสนุน รวมทั้งวิธีการที่โรงเรียนจะใช้ขอความสนับสนุน อศท. ควรให้ข้อมูลกับโรงเรียนทั้งมวลในท้องถิ่นของตนอย่างเต็มที่ในเรื่องบริการต่าง ๆ ที่จัดกันอยู่ในชุมชน

และวิธีการขอรับบริการ ไม่ว่าจะโรงเรียนนั้นจะได้รับเงินสนับสนุนจากบริการเสริมเหล่านี้หรือไม่ และจะเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ ถ้าโรงเรียนกับ อศท. จะได้มีการทำความตกลงกันเกี่ยวกับระดับของการให้บริการสนับสนุนโดยมีการระบุขอบข่าย คุณภาพ และช่วงเวลาของการให้บริการ

2:60 โรงเรียนควรปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญต่างๆ เมื่อบุคคลเหล่านี้เข้ามามีบทบาทในการจัดบริการการศึกษาให้เด็กในชั้นตอนที่ 3 แต่การให้ผู้เชี่ยวชาญเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในชั้นตอนที่ 3 เท่านั้น ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกอาจมีความสำคัญในช่วงของการบ่งชี้ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก โดยเน้นแต่เพียงเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่โรงเรียนในการจัดการเพื่อป้องกันไม่ให้ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กมีพัฒนาการในระดับที่สูงขึ้น

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน

2:61 ขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียนควรมีลักษณะต่อเนื่องและเป็นระบบครบวงจร ทั้งในเรื่องการวางแผน การดำเนินการ และการทบทวน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษสามารถเรียนรู้และมีความก้าวหน้าได้ อันที่จริงการกระทำเช่นนี้เป็นงานปกติที่โรงเรียนจะต้องส่งเสริมเด็กเป็นการทั่วไปอยู่แล้ว

2:62 วรรค 2:65 -2:120 ได้ให้ตัวอย่างรูปแบบต่าง ๆ เกี่ยวกับขั้นตอนของการบ่งชี้ การประเมิน การติดตาม และการทบทวนความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กที่ไม่มีประกาศในโรงเรียน โรงเรียนจะต้องยึดถือแนวทางที่ปรากฏในวรรคต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษแต่ไม่มีประกาศให้ดีที่สุด

2:63 การดำเนินการที่ดีสามารถทำได้หลายรูปแบบ โดยที่โรงเรียนแต่ละแห่งจะต้องตัดสินใจเองว่าตนจะเลือกรับรูปแบบใดมาใช้ปฏิบัติ รวมทั้งลักษณะและประเภทของบริการการศึกษาพิเศษที่ควรจัดให้กับเด็ก

2:64 โรงเรียนควรปรึกษาหารือกับ อศท. ก่อนที่จะใช้รูปแบบตามขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ หรือเมื่อจะทำการดัดแปลงส่วนสำคัญส่วนใด บางโรงเรียนอาจใช้รูปแบบเพียง 2 ขั้นตอน

และถึงแม้ว่าโรงเรียนจะได้ตัดสินใจแล้วว่า จะดำเนินการตามรูปแบบ 3 ขั้นตอนของระเบียบปฏิบัติทุกประการ โรงเรียนก็อาจมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของสภาพแวดล้อมด้วย เพราะแม้ว่ารูปแบบนี้อาจจะใช้ได้กับโรงเรียนปกติ แต่วิธีการนำไปใช้ย่อมแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น การใช้กับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในชนบท ย่อมแตกต่างกับการใช้กับโรงเรียนแบบประสมขนาดใหญ่ในเมือง แต่กระนั้นรูปแบบที่นำมาใช้ก็ยังคงต้องรักษาหลักการสำคัญของระเบียบปฏิบัติไว้เช่นเดิม ระเบียบปฏิบัติที่ทุกโรงเรียนควรยึดถือ มีดังนี้ :

- การจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรสอดคล้องกับลักษณะของความต้องการของเด็ก
- มีการจัดบันทึกความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก การให้ความช่วยเหลือ และผลที่ได้อย่างละเอียด
- ดำเนินถึงความต้องการและความรู้สึกของเด็ก
- มีการปรึกษาหารือและทำงานอย่างเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ผู้ปกครอง
- ดึงผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนก่อนนำเสนอส่งต่ออศท. เพื่อให้มีการประเมินตามกฎหมาย

2:65 โดยสรุป ตัวแบบขั้นตอนที่ระเบียบปฏิบัติได้นำเสนอ เป็นดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นเรื่องของการรวบรวมข้อมูล การจำแนกความแตกต่างของงานปกติในห้องเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ ครูประจำชั้นควร :

- บ่งชี้ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก
- ปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองและตัวเด็ก
- แจ้งให้ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษทราบ เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้ชี้แนะทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก

- เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก โดยปรึกษาหารือกับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ
- ทำงานกับเด็กในชั้นเรียนอย่างใกล้ชิด
- ติดตาม และทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก

2:66 **ขั้นตอนที่ 2** เป็นเรื่องของการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล ในขั้นตอนนี้ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ เป็นผู้รับผิดชอบประสานการจัดบริการพิเศษให้เด็ก และทำงานร่วมกับครูของเด็กอย่างใกล้ชิด โดย

- เป็นผู้นำในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็น รวมทั้งเก็บข้อมูลจากแหล่งอื่น ๆ ภายนอกโรงเรียนตามความเหมาะสม
- ประกันว่ามีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล
- ประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กได้รับทราบ
- ติดตาม และทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก
- แจ้งให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบ

2:67 **ขั้นตอนที่ 3** เป็นเรื่องของการนำผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม ในขั้นตอนนี้ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ยังต้องทำงานร่วมกับครูของเด็กอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง และ

- รายงานให้ผู้บริหารโรงเรียนทราบทุกระยะ
- ขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น นักจิตวิทยาการศึกษา และครูแนะแนว เป็นต้น

- ประกันว่ามี การปรึกษาหารือกับเด็ก และพ่อแม่ ผู้ปกครองของ เด็ก
- ประกันว่ามี การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล
- ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญภายนอก ติดตามและทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก

2:68 ถ้าความก้าวหน้าของเด็กในชั้นตอนที่ 3 ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกจะเป็นผู้พิจารณาว่าเด็กคนนี้อยู่ในเกณฑ์ต้องส่งต่อให้อสท.ทำการประเมินตามกฎหมายหรือไม่

2:69 โรงเรียนทั้งมวลควรตระหนักถึงความสำคัญของการปรึกษาหารือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ไม่ว่าเด็กจะมีความต้องการการศึกษาพิเศษหรือไม่ก็ตาม โรงเรียนอาจทำได้หลายวิธี เช่น จัดเวลาพบปะกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในตอนเย็น หรือปรึกษาหารือกับพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างไม่เป็นทางการเวลามารับส่งเด็ก วิธีนี้จะช่วยให้โรงเรียนทราบถึงความต้องการของเด็กได้ การประชุมอย่างเป็นทางการอาจทำได้แต่ไม่จำเป็นหรือมีความเป็นไปได้เสมอไป ถ้ามีการทำงานอย่างเป็นหุ้นส่วนกัน พ่อแม่ผู้ปกครองจะมีข้อมูลที่สำคัญที่จะมอบให้กับโรงเรียน และยังจะให้ความช่วยเหลือเด็กที่อยู่ในโรงเรียนได้อีกด้วย ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองจึงควรทราบตลอดเวลาว่าลูกของตนได้รับความช่วยเหลือพิเศษจากโรงเรียนด้านใดบ้าง และผลของความช่วยเหลือพิเศษนั้นเป็นอย่างไร

ขั้นตอนที่ 1

2:70 **ขั้นตอนที่ 1** เป็นช่วงของการบ่งชี้เบื้องต้น และการลงทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก การรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของตัวเด็ก การจัดบริการเพื่อตอบสนองความต้องการเบื้องต้น รวมทั้งการติดตามและการทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก ซึ่งควรให้สอดคล้องความต้องการของเด็กคนอื่นภายในชั้นเรียนปกติด้วย

ลักษณะสำคัญ

2:71 ลักษณะสำคัญของขั้นตอนที่ 1 คือ การแสดงความวิตกกังวล ว่าเด็กกำลังมีอาการของความต้องการการศึกษาพิเศษ ความวิตกกังวลนี้ อาจมาจากครูคนใดคนหนึ่งหรือ

เรียน หรือพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือนักวิชาชีพ เช่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการสุขภาพ และ/หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการสังคม ความวิตกกังวลเช่นนี้อาจจะมาจากครูประจำชั้นในโรงเรียนประถมศึกษา และ/หรือครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาก็ได้

บทบาทและความรับผิดชอบ

2:72 ครูประจำชั้นหรือครูซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบสอนวิชาต่าง ๆ ทั้งหมดควรเป็นผู้แจ้งหรือขอคำปรึกษาจากผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งแจ้งให้ครูใหญ่ทราบด้วย

2:73 ครูจะเป็นผู้ :

- เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก และทำการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กในเบื้องต้น
- ให้ความช่วยเหลือพิเศษภายใต้กรอบของหลักสูตรปกติ โดยการจำแนกความแตกต่างของงานในห้องเรียนให้มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กแต่ละคน
- ติดตาม และทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก

2:74 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควร :

- ประกันว่าเด็กคนนั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนของผู้มีความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียน
- ช่วยเหลือครูในการรวบรวมข้อมูล และประเมินความต้องการของเด็ก
- ให้คำแนะนำ และให้ความสนับสนุนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนเด็กตามความจำเป็น

ข้อมูลที่จำเป็น

2:75 ด้วยความช่วยเหลือของผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ข้อมูลที่รวบรวมและบันทึกไว้ในขั้นตอนที่ 1 จะประกอบด้วย

จากโรงเรียน

- บันทึกในชั้นเรียน รวมทั้งบันทึกของโรงเรียนอื่นที่เด็กเคยได้รับการศึกษาในช่วงเวลาที่ผ่านมา
- สัมฤทธิผลตามหลักสูตรแห่งชาติ
- ผลการสอบตามแบบทดสอบมาตรฐานหรือแฟ้มสะสมงาน
- บันทึกความสำเร็จ
- รายงานเกี่ยวกับตัวเด็กในบริบทของโรงเรียน
- ข้อสังเกตจากพฤติกรรมของเด็ก

จากพ่อแม่ผู้ปกครอง

- ความเห็นเกี่ยวกับสุขภาพและพัฒนาการของเด็ก
- ความเห็นต่อการทำงาน ความก้าวหน้า และพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียนและที่บ้าน
- ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นสาเหตุของปัญหา
- มาตรการที่โรงเรียนได้ดำเนินการไป

จากตัวเด็ก

- ความเห็นของเด็กเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ
- วิธีการแก้ไขปัญหา

จากแหล่งอื่น ๆ

- ข้อมูลที่โรงเรียนได้รับจากหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม หรือจากแหล่งอื่น ๆ

การประเมินและการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก

2:76 ครูของเด็กเป็นผู้พิจารณาว่าจะตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กให้ดีที่สุดได้อย่างไร ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ในขั้นตอนนี้ จะแสดงให้เห็นถึง :

- ความเห็นที่หลากหลายของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก
- ความวิตกกังวลด้านการศึกษา
- ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กในบริบทอื่น ๆ

2:77 จากข้อมูลพื้นฐานที่มีอยู่ในปัจจุบันเหล่านี้และจากการที่ครูได้ปรึกษาหารือกับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษแล้ว ครูต้องตัดสินใจว่าจะมีการดำเนินการในเรื่องเหล่านี้หรือไม่ :

- จัดการศึกษาให้เด็กโดยไม่ต้องให้ความช่วยเหลือพิเศษอีก หรือ
- แสวงหาคำปรึกษาและความสนับสนุนเพิ่มเติม หรือ
- ให้ความช่วยเหลือพิเศษ โดยมีการจำแนกความแตกต่างของหลักสูตร ติดตาม รวมทั้งทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก

การจัดการศึกษาให้ต่อไป

2:78 การแสดงความวิตกกังวล การเก็บรวบรวมข้อมูล และการลงทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กเป็นเรื่องเกี่ยวเนื่องกันของการแก้ไขปัญหา ถ้าครูพิจารณาว่าในขั้นตอนนี้ไม่จำเป็นต้องทำอะไรไปมากกว่านี้อีกแล้ว ครูก็ควรบันทึกการตัดสินใจของตน

ลงไปว่า ไม่มีความจำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษให้แต่อย่างใด อย่างไรก็ตามผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษก็ควรคงชื่อของเด็กไว้ในทะเบียนของตนและคอยปรึกษาหารือกับครูเกี่ยวกับความก้าวหน้าของเด็กในทุก ๆ ภาคเรียน หรือทุกๆ 6 เดือน จนกว่าจะแน่ใจว่าความก้าวหน้าของเด็กไม่เป็นที่น่าวิตกกังวลอีกต่อไป

การแสวงหาคำแนะนำ และความสับสน

2:79 ครูและผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอาจมองเห็นตั้งแต่ต้นแล้วว่าข้อมูลที่โรงเรียนมีอยู่ไม่เพียงพอและจำเป็นต้องมีการหาข้อมูลเพิ่มเติม หรือเห็นว่าสิ่งที่ทำอยู่ในขั้นตอนที่ 1 ยังไม่เพียงพอ ในกรณีนี้เด็กควรได้รับการเคลื่อนย้ายไปยังขั้นตอนที่เหมาะสมต่อไป

การให้ความช่วยเหลือพิเศษในขั้นตอนที่ 1

2:80 เมื่อครูได้ปรึกษาหารือกับผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษแล้วอาจตัดสินใจว่าเด็กได้ประโยชน์จากการให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจำแนกความแตกต่างของงานในชั้นเรียน ครูก็ควรจดบันทึกลักษณะและจุดมุ่งหมายของบริการการศึกษาพิเศษนั้นไว้ ในบันทึกนั้นควรระบุ :

ขั้นตอนที่ 1 การให้ความช่วยเหลือพิเศษ

- ข้อวิตกกังวล และมาตรการ
- เป้าหมาย และการติดตาม
- วันที่ที่จะมีการทบทวน

2:81 เมื่อตัดสินใจแล้วว่าจะให้ความช่วยเหลือพิเศษแก่เด็กในขั้นตอนที่ 1 โรงเรียนต้องแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบมาตรการที่จะดำเนินการอยู่เสมอ ครูควรกำหนดวันที่ที่จะทำการทบทวนด้วย ซึ่งอาจจะเป็นภายในหนึ่งภาคเรียน

การทบทวน

2:82 การทบทวน ควรเน้น :

- ความก้าวหน้าของเด็ก
- ความสำเร็จของการให้ความช่วยเหลือพิเศษ
- มาตรการที่จะดำเนินการในอนาคต

การทบทวนอาจได้ผลดังนี้ :

- เด็กคงอยู่ในขั้นตอนที่ 1 ต่อไป : ถ้าความก้าวหน้าของเด็กเป็นที่น่าพอใจ ครูควรตั้งเป้าหมายของความสำเร็จเพื่อการทบทวนในครั้งต่อไป และถ้าความก้าวหน้ายังคงเป็นที่น่าพอใจหลังจากมีการทบทวนไปแล้ว 2 ครั้ง ครูอาจตัดสินใจค่อยๆ ขยายเวลาของการทำการทบทวนออกไป
- เด็กที่ไม่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษอีก : ถ้าความก้าวหน้าของเด็กเป็นที่น่าพอใจอย่างต่อเนื่อง หลังจากมีการจัดบริการให้และมีการทบทวนไปแล้วอย่างน้อย 2 ครั้ง ครูอาจตัดสินใจว่าเด็กไม่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือพิเศษอีกแล้ว กระนั้น ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษก็ควรคงชื่อของเด็กไว้ในทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษ จนกว่าจะแน่ใจว่าความก้าวหน้าของเด็กไม่เป็นที่น่าวิตกกังวลอีกต่อไป
- เคลื่อนย้ายเด็กไปยังขั้นตอนที่ 2 : ถ้าหลังจากมีการทบทวนไปแล้ว 2 ครั้งในขั้นตอนที่ 1 และการให้ความช่วยเหลือพิเศษไม่ทำให้เด็กมีความก้าวหน้าอย่างน่าพอใจ ครูและผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ อาจตัดสินใจร่วมกันว่าควรย้ายเด็กไปสู่ขั้นตอนที่ 2

2:84 ดังที่อธิบายไว้ในวรรค 2:69 ข้างต้น การได้พูดคุยกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในช่วงเวลาเย็นหรือในโอกาสอื่น ๆ อาจทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีโอกาสช่วยเหลือเด็กในขั้นตอนที่ 1

ได้ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบอย่างอยู่เสมอเกี่ยวกับผลของการให้ความช่วยเหลือและขั้นตอนต่าง ๆ ที่พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถที่จะให้ความช่วยเหลือลูกของตนที่บ้าน ถ้าโรงเรียนพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องเคลื่อนย้ายเด็กไปยังขั้นตอนที่ 2 โรงเรียนก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนัดพบและพูดคุยกับพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นการส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 2

2:85 ในขั้นตอนที่ 2 นี้ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษเป็นผู้นำในการประเมินปัญหาการเรียนของเด็ก รวมทั้งการวางแผน การติดตาม และการทบทวนการจัดบริการการศึกษาพิเศษ โดยทำงานร่วมกับครู และต้องประกันว่าได้มีการปรึกษารีไทร์กับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กแล้ว

ลักษณะสำคัญ

2:86 ลักษณะสำคัญของขั้นตอนที่ 2 คือ การตัดสินใจในผลของการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กในขั้นตอนที่ 1 หรือเมื่อผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ พิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องมีมาตรการให้ความช่วยเหลือเด็กอย่างเข้มข้นแต่เนิ่น ๆ และได้มีการปรึกษารีไทร์กับพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับความวิตกกังวลนั้นแล้ว

บทบาทและความรับผิดชอบ

2:87 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ เป็นผู้นำในการประสานการให้บริการการศึกษาพิเศษแก่เด็ก โดยปรึกษารีไทร์กับครูของเด็ก

ข้อมูลที่จำเป็น

2:88 ในขั้นตอนที่ 2 นี้ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษและครูของเด็กควรทบทวนข้อมูลที่มีทั้งหมด รวมทั้งข้อมูลที่รวบรวมไว้จากขั้นตอนที่ 1 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม และหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กอย่างใกล้ชิดด้วย :

จากแพทย์ประจำโรงเรียนหรือแพทย์ประจำตัวเด็ก (โดยได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก)

- คำแนะนำทางการแพทย์

จากหน่วยบริการสังคมและหน่วยสวัสดิการการศึกษาตามความเหมาะสมเกี่ยวกับ

- การจัดบริการใด ๆ ภายใต้คำสั่งการกำกับดูแลด้านการศึกษา (Education Supervision Order) (ดูอภิธานศัพท์)
- การเข้ามาเกี่ยวข้องกับเด็กหรือครอบครัวของหน่วยบริการสังคม
- ความวิตกกังวลใด ๆ เกี่ยวกับสวัสดิการของเด็ก
- หน่วยงานท้องถิ่นมีชื่อเด็กในทะเบียนคุ้มครองเด็กภายใต้ พ.ร.บ. คุ้มครองเด็กหรือไม่

2:89 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอาจรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานอื่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็ก รวมทั้งโรงเรียนสอนเสริมหรือองค์กรอาสาสมัครที่จัดกิจกรรมนันทนาการให้เด็ก

การประเมินและการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก

2:90 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ เมื่อได้ปรึกษาหารือกับครูของเด็กแล้ว ควรพิจารณา :

- ข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมด รวมทั้งข้อมูลใหม่ที่เก็บรวบรวมได้ในขั้นตอนที่ 2
- รายงานผลของการทบทวนในขั้นตอนที่ 1

2:91 จากข้อมูลที่มีอยู่ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษจะต้องตัดสินใจว่าควร จะดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่ :

- แสวงหาคำแนะนำเพิ่มเติม และ/หรือ
- ทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

การแสวงหาคำแนะนำเพิ่มเติม

2:92 ถ้าข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ยังไม่สามารถบ่งบอกปัญหาของพัฒนาการและผลการ เรียนของเด็กได้และจำเป็นต้องมีการศึกษาและแสวงหาข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้ประสาน งานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรบันทึกว่า :

- กำลังแสวงหาคำแนะนำอะไรเพิ่มเติม
- จะมีการดำเนินการกับเด็กที่อยู่ระหว่างรอรับคำแนะนำอย่างไร
- จะมีการดำเนินการทบทวนอย่างไร

การจัดการศึกษาพิเศษในชั้นตอนที่ 2 : แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

2:93 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ซึ่งทำงานร่วมกับครูของเด็กและผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ควรประกันว่ามีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล แผน นี้ควรยึดหลักสูตรที่เพื่อน ๆ ของเด็กกำลังเรียนอยู่ และใช้ประโยชน์จากโปรแกรม กิจกรรม เนื้อหา และเทคนิคการประเมินผลที่ครูมีอยู่แล้วให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ การ ปฏิบัติตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลนี้อย่างน้อยที่สุดก็ควรมีส่วนหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ เด็กทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรประสานงานกับครูที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอย่างใกล้ชิด แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลควร ระบุสิ่งต่อไปนี้ :

ขั้นตอนที่ 2 - แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

- ลักษณะของปัญหาการเรียนรู้
- การดำเนินการ
 - การจัดบริการการศึกษาพิเศษ
 - บุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความถี่ของการให้บริการ
 - โปรแกรม กิจกรรม เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์พิเศษ
- ความช่วยเหลือของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่บ้าน
- เป้าหมายที่ต้องทำให้บรรลุในช่วงเวลาที่กำหนด
- การให้ความดูแลของโรงเรียน หรือความจำเป็นด้านการแพทย์
- การติดตามและการประเมินผล
- การทบทวนและการกำหนดวันทบทวน

การทบทวน

2:97 การทบทวนอาจจะมีผล ดังนี้

- เด็กยังคงอยู่ในขั้นตอนที่ 2 ต่อไป : ถ้าพัฒนาการของเด็กเป็นที่น่าพอใจ โรงเรียนอาจจะมีการเขียนแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลใหม่ แผนนี้ควรกำหนดเป้าหมายโดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่ได้จากแผนแรก และถ้าความก้าวหน้าของเด็กยังคงเป็นที่น่าพอใจเมื่อผ่านการทบทวนไปแล้ว 2 ครั้ง ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอาจตัดสินใจค่อย ๆ ขยายเวลาของการทำการทบทวนออกไป
- นำเด็กกลับไปสู่ขั้นตอนที่ 1 หรือการไม่ต้องให้ความช่วยเหลือพิเศษอีกต่อไป : ถ้าเด็กยังคงมีความก้าวหน้าอย่างน่าพอใจตามแผนที่วางไว้ และเมื่อมีการทบทวนไปแล้ว 2 ครั้ง ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอาจตัดสินใจว่าเด็กไม่มีความต้องการการศึกษา

พิเศษในขั้นตอนที่ 2 อีกต่อไป ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรบันทึกว่าเด็กมีความต้องการการศึกษาพิเศษในขั้นตอนที่ 1 เท่านั้น ถ้าการจัดการศึกษาพิเศษนั้นประสบความสำเร็จทั้งหมด และเด็กไม่มีความต้องการความช่วยเหลือพิเศษอีกเลย ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษก็ยังคงเก็บชื่อของเด็กไว้ในทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษ จนกว่าจะแน่ใจว่าความก้าวหน้าของเด็กไม่เป็นเรื่องที่น่าวิตกกังวลอีก

- **เคลื่อนย้ายเด็กไปขั้นตอนที่ 3** : ถ้ามีการทบทวนในขั้นตอนที่ 2 ไปแล้ว 2 ครั้ง แต่ความก้าวหน้าของเด็กยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โรงเรียนควรแสวงหาความช่วยเหลือจากภายนอกเพิ่มเติม และเคลื่อนย้ายเด็กไปยังขั้นตอนที่ 3

2:98 โรงเรียนควรเชิญพ่อแม่ ผู้ปกครองให้เข้ามาช่วยเหลือโรงเรียนในการทบทวนแผนของขั้นตอนที่ 2 และควรแจ้งให้ทราบผลอยู่เสมอ ถ้าโรงเรียนพิจารณาจะเคลื่อนย้ายเด็กไปยังขั้นตอนที่ 3 โรงเรียนจะต้องนัดพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กมาพูดคุยเป็นการส่วนตัว

ขั้นตอนที่ 3

2:99 ในขั้นตอน 3 นี้ โรงเรียนจะเป็นผู้พิจารณาขอความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อให้นักเรียนมีความก้าวหน้าขึ้น

ลักษณะสำคัญ

2:100 ลักษณะสำคัญในขั้นตอนที่ 3 เป็นเรื่องการตัดสินใจเกี่ยวกับผลที่ได้จากการทบทวนในขั้นตอนที่ 2 หรือหลังจากที่ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษได้มีการปรึกษากับครู และพ่อแม่ผู้ปกครองในเรื่องที่มีความวิตกกังวล และได้ปรึกษากับครูใหญ่แล้ว โรงเรียนอาจพิจารณาว่ามีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องนำเอาความช่วยเหลือแบบเข้มข้นจากภายนอกมาใช้แต่เนิ่น ๆ

บทบาทและความรับผิดชอบ

2:101 ในขั้นตอนที่ 3 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษยังคงมีบทบาทนำในการทำงานร่วมกับครูของเด็ก และรับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานของผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของเด็กอย่างใกล้ชิด การสนับสนุนจากภายนอกนี้จะมาจากครูของหน่วยให้บริการด้านการเรียนรู้หรือพฤติกรรมหรือครูเดินสอน (Peripatetic Teachers) (คู่อภิธานศัพท์) เช่น ครูที่สอนเด็กที่มีปัญหาทางการได้ยิน ทางสายตา ทางจิตวิทยาการศึกษา หน่วยบริการสุขภาพจิต หรือหน่วยบริการสุขภาพเด็กและเยาวชน หน่วยบริการสังคม และที่ปรึกษาหรือครูที่มีความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ สำหรับการให้ได้ว่าซึ่งความช่วยเหลือจากบริการเหล่านี้ นั้นจะขึ้นอยู่กับนโยบายของท้องถิ่น ซึ่งผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรที่จะรู้เป็นอย่างดี อศท.ควรให้ข้อมูลกับโรงเรียนทั้งมวลภายในท้องถิ่นของตนเกี่ยวกับขอบข่ายของบริการที่มีในท้องถิ่น ความช่วยเหลืออาจจะปรากฏอยู่ในสิ่งตีพิมพ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดบริการการศึกษาพิเศษ เช่น เอกสารที่จัดพิมพ์โดยสภาเทคโนโลยีทางการศึกษาแห่งชาติ (National Council for Education Technology) (คู่อภิธานศัพท์)

2:102 วรรค 3:7 ข้างล่างนี้จะเสนอแนะว่า อศท.ควรเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่ขึ้นทะเบียนไว้กับโรงเรียนในความอุปถัมภ์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ของ อศท. และเด็กที่อยู่ในขั้นตอนที่ 3 โดยที่ครูใหญ่หรือผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษเป็นผู้แจ้งให้อศท. ในพื้นที่ทราบ ทั้งนี้เพื่อประกันว่าระเบียบของ อศท. มีความเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา

ข้อมูลที่สำคัญ

2:103 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ และครูของเด็กจะเป็นผู้พิจารณา :

- ข้อมูลที่มีการรวบรวมไว้ทั้งหมดในขั้นตอนที่ 1 และ 2
- รายงานผลของการทบทวนในขั้นตอนที่ 2

การประเมินและการตอบสนองของความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก

2:104 หลังจากนั้น ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรติดต่อผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมจากหน่วยงานสนับสนุนเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้จะเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในแต่ละสาขาของความต้องการการศึกษาพิเศษ โรงเรียนอาจจะติดต่อนักวิชาชีพอื่น ๆ เช่น ผู้ที่ได้รับการระบุไว้ในวรรค 2:101 เป็นต้น นักจิตวิทยาการศึกษาจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือโรงเรียนในการประมวลและประเมินข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมไว้ ได้แก่มาตรการต่าง ๆ ที่มีการดำเนินการไปแล้วจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการวางแผนการศึกษาพิเศษและการทบทวนการจัดบริการในขั้นตอนที่ 3

2:105 เมื่อผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษได้พิจารณาข้อมูลและข้อเสนอแนะที่รวบรวมได้ทั้งหมด รวมทั้งความเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกแล้ว ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษต้องตัดสินใจว่าจะดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้อย่างไรหรือไม่ :

- แสวงหาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากหน่วยงานอื่น และ/หรือ
- จัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลใหม่ รวมทั้งการนำหน่วยบริการสนับสนุนอื่นเข้ามามีส่วนร่วมอีก

2:106 ไม่ว่าจะการตัดสินใจจะเป็นเช่นใด พ่อแม่ผู้ปกครองควรได้รับแจ้งให้ทราบเป็นการส่วนตัวเสมอ

การแสวงหาคำแนะนำเพิ่มเติม

2:107 ถ้าผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญภายนอกพิจารณาว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ไม่เพียงพอและจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับพัฒนาการหรือการเรียนรู้ของเด็ก ให้ละเอียดขึ้นหรือขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากนักวิชาชีพภายนอกอื่น ๆ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรบันทึกว่า :

- ต้องการหาคำแนะนำเพิ่มเติมอะไรบ้าง
- จะดำเนินการกับเด็กที่กำลังรอรับคำแนะนำอย่างไร
- จะดำเนินการทบทวนอย่างไร

การจัดการศึกษาพิเศษในชั้นตอนที่ 3 : แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและการมีส่วนร่วมของผู้เชี่ยวชาญ

2:108 แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลจะมีการจัดทำขึ้นมาใหม่ ซึ่งในแผนนี้จะระบุยุทธศาสตร์ใหม่ ๆ เพื่อช่วยสนับสนุนความก้าวหน้าของเด็ก รวมทั้งการติดตาม และการทบทวน แผนการศึกษานี้ควรให้ผู้เชี่ยวชาญภายนอกเข้ามาช่วย โดยให้การจัดบริการให้เด็กในห้องเรียนปกติเป็นส่วนหนึ่งของแผน ดังนั้นผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ จึงควรประกันว่าโรงเรียนจะมีการประสานงานระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด แผนการศึกษานี้ ควรระบุในเรื่องต่อไปนี้ :

ชั้นตอนที่ 3 - แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

- ลักษณะของปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก
- การดำเนินการ
 - การจัดการศึกษาพิเศษ
 - บุคลากรของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความถี่และระยะเวลาของการให้ความสนับสนุน
 - ผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความถี่และระยะเวลาของการให้ความสนับสนุน
 - โปรแกรม กิจกรรม เนื้อหา และวัสดุอุปกรณ์พิเศษ
- ความช่วยเหลือของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่บ้าน
- เป้าหมายที่จะต้องทำให้บรรลุภายในระยะเวลาที่กำหนด
- การดูแลของโรงเรียน หรือความจำเป็นด้านการรักษาพยาบาล

- การติดตาม และการประเมิน

- การทบทวน และกำหนดเวลา

2:109 แผนการศึกษาไม่ควรประกันว่าได้มีการใช้แนวทางของการสับไขว่หลักสูตรและการใช้แนวทางสหวิทยาการ โดยพิจารณาจากประสบการณ์ของเด็กในอดีต

2:110 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษต้องทำงานร่วมกับครูของเด็ก ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก และประกันว่ามีการเขียนแผนการศึกษา และการหาวิธีการสอนที่หลากหลาย มีการจัดอุปกรณ์ และเนื้อหาที่เหมาะสม รวมทั้งมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้เชี่ยวชาญการสอนเด็กเฉพาะทาง ควรทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและสนับสนุนครูในการลงมือปฏิบัติตามแผน ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอาจเสนอให้มีผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมเพื่อให้ความสนับสนุนการสอน เช่น ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยสนับสนุนการศึกษาพิเศษ ในบางกรณี การบำบัดรักษาที่โรงเรียน จัดให้ตามคำแนะนำของแพทย์ อาจช่วยลดความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กลงได้ คำแนะนำทางการแพทย์ในที่นี้อาจรวมถึงคำแนะนำจากหน่วยบริการสุขภาพของโรงเรียน แพทย์ประจำตัวเด็ก และนักบำบัด

เป้าหมาย

2:111 ควรมีการกำหนดเป้าหมายเฉพาะลงในแผนการศึกษาทุกแห่งทุกมุม และควรมีการประเมินเป้าหมายเหล่านั้นเป็นพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก เช่น นักจิตวิทยาการศึกษา เป็นต้น อาจทำการประเมินเป้าหมายเหล่านั้นในบางส่วน

2:112 พ่อแม่ ผู้ปกครองควรทราบแผนการดำเนินการของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรกำหนดวัน เวลาที่จะทบทวน ซึ่งปกติมักจะ เป็นภายในหนึ่งภาคเรียน ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับครูของเด็กและผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เกี่ยวข้องในการติดตามความก้าวหน้าของเด็กว่าเป็นไปตามเป้าหมายในแผนหรือไม่ และควรแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กทราบด้วย

การทบทวน

1:113 ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรจัดประชุมเพื่อทบทวนในขั้นตอนที่ 3 การทบทวนควรเน้น :

- ความก้าวหน้าของเด็ก
- ความมีประสิทธิภาพของแผนการศึกษา
- ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันและข้อเสนอแนะ
- มาตรการในอนาคต
- เด็กมีแนวโน้มที่จะได้รับการเสนอส่งต่อเพื่อการประเมินตามกฎหมายในอนาคตหรือไม่

2:114 ในการทบทวนนั้น ผู้เชี่ยวชาญภายนอกควรพิจารณาว่าโรงเรียนได้วินิจฉัยเด็กถูกต้องหรือไม่ มาตรการที่ใช้หลังจากนั้นเหมาะสมหรือไม่ จากนั้นจึงให้คำแนะนำที่เหมาะสม ซึ่งอาจจะต้องมีการนำผู้เชี่ยวชาญอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย หลังจากให้ข้อเสนอแนะแล้ว

2:115 การทบทวนอาจได้ผลดังนี้

- **เด็กยังคงอยู่ในขั้นตอนที่ 3** : ถ้าพัฒนาการของเด็กเป็นที่น่าพอใจ อาจมีการเขียนแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลใหม่ และกำหนดเป้าหมายใหม่โดยพิจารณาจากประสบการณ์ที่ได้รับมาตั้งแต่แผนแรก ถ้าความก้าวหน้าของเด็กยังคงเป็นที่น่าพอใจหลังจากการทบทวนไปแล้ว 2 ครั้ง ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรปรึกษากับครูใหญ่ และผู้เชี่ยวชาญภายนอก ก่อนตัดสินใจค่อย ๆ ยืดเวลาของการทำการทบทวนออกไป
- **นำเด็กกลับไปสู่ขั้นตอนที่ 1 หรือ 2** : ถ้าความก้าวหน้าของเด็กเป็นที่น่าพอใจ เมื่อมีการประชุมทบทวนไปแล้ว 2 ครั้ง และเมื่อผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษได้ปรึกษาครูใหญ่ และผู้เชี่ยวชาญภายนอกแล้ว ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษอาจตัดสินใจว่าเด็กไม่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก และมี

การจัดบริการการศึกษาพิเศษในชั้นตอนที่ 3 อีกต่อไป โดยบันทึกว่า ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กอยู่ในชั้นตอนที่ 1 หรือ 2 เท่านั้น

- **ครูใหญ่ควรพิจารณาส่งเด็กไปยัง อศท.เพื่อทำการประเมินตาม กฎหมาย :** ถ้าผลของการทบทวนในชั้นตอนที่ 3 พบว่าความก้าวหน้าของเด็กไม่เป็นที่น่าพอใจ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ควรแนะนำครูใหญ่ให้ทำข้อเสนอแนะถึง อศท.เกี่ยวกับความจำเป็นที่ต้องมีการประเมินตามกฎหมาย ทั้งนี้ผู้รับผิดชอบควรเขียนบันทึกให้ความสนับสนุนกับการเสนอนี้ด้วย

2:116 ควรเชิญและกระตุ้นพ่อแม่ผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมการประชุมทบทวนในชั้นตอนที่ 3 และควรแจ้งผลของการประเมินให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบ เมื่อใดก็ตามที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเสนอส่งต่อเด็กไปให้ อศท. ทำการประเมินตามกฎหมาย โรงเรียนก็ควรมีการพบปะปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองเป็นการส่วนตัว ในกรณีที่ครูใหญ่พิจารณาว่าจะเสนอส่งเด็กให้ อศท.ทำการประเมินตามกฎหมาย โรงเรียน ควรมี :

ข้อมูลเกี่ยวกับ

- การประเมินผลทางการศึกษาและด้านอื่น ๆ เช่น จากผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา ครูสอนเสริม หรือนักจิตวิทยาการศึกษา
- ความเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครอง
- สุขภาพเด็ก
- การมีส่วนร่วมของหน่วยบริการสังคม หรือหน่วยสวัสดิการการศึกษา

หลักฐานเกี่ยวกับ

- การดำเนินการของโรงเรียนทั้ง 3 ชั้นตอน

- แผนการศึกษาของเด็ก
- การทบทวนอย่างสม่ำเสมอ และผลของการทบทวน
- การมีส่วนร่วมของนักวิชาชีพอื่น ๆ

2:117 เมื่อโรงเรียนเสนอส่งเด็กให้ อศท.ทำการประเมินตามกฎหมาย ครูใหญ่อาจจะออกคำสั่งพิเศษให้มีการปรับปรุงหรือไม่ใช้หลักสูตรแห่งชาติกับเด็กได้ เป็นระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน ตามมาตรา 19 ของ พ.ร.บ.ปฏิรูปการศึกษา 1988 แต่เมื่อคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนทั้งหมดที่จะได้เรียนตามหลักสูตรแห่งชาติ และความยืดหยุ่นของหลักสูตรแล้ว ข้อยกเว้นเช่นนี้จะเกิดขึ้นน้อยมาก ครูใหญ่ไม่ควรตัดสินผลของการประเมินตามกฎหมายเป็นการล่วงหน้าและต้องตระหนักว่าการกระทำเช่นนี้อาจสร้างปัญหาให้กับการประเมินมากขึ้นถ้าเด็กได้รับอนุญาตให้เรียนโดยไม่ต้องใช้หลักสูตรแห่งชาติ ด้วยเหตุนี้ ในขณะที่ อศท.กำลังพิจารณาว่าจะมีการประเมินเด็กตามกฎหมายหรือไม่ หรือกำลังทำการประเมินเด็กอยู่ โรงเรียนซึ่งทำงานเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กและหน่วยบริการสนับสนุนต่าง ๆ ยังคงต้องรับผิดชอบการศึกษาของเด็ก รวมทั้งจัดบริการการศึกษาพิเศษให้เด็กไปพลางก่อน

2:118 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้อันของเด็กและหลักฐานของการจัดบริการการศึกษาพิเศษที่มีในขั้นตอนที่ 1-3 จะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพิจารณาของ อศท.ในขั้นตอนที่ 4 ว่า มีความจำเป็นต้องมีการประเมินตามกฎหมายหรือไม่ ถ้าหน่วยบริการสนับสนุนของ อศท. โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักจิตวิทยาการศึกษาของ อศท.เข้าร่วมประเมินเด็กและทบทวนการจัดบริการในขั้นตอนที่ 3 ด้วย อศท.จะสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วว่าการประเมินตามกฎหมายที่เสนอมานั้นมีความจำเป็นหรือไม่

สรุป

2:119 กล่าวโดยสรุป โรงเรียนควรรับเอาขั้นตอนของการจัดการศึกษาพิเศษให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และ :

- ใช้กระบวนการที่ชัดเจนในการบ่งชี้และชี้แนะเด็กซึ่งมีปัญหาด้านวิชาการ สุขภาพ สังคม และอารมณ์ที่เป็นสาเหตุให้เกิดความวิตกกังวล
- บ่งชี้ลักษณะบกพร่องของเด็กที่ควรได้รับความเอาใจใส่เป็นพิเศษจากครูผู้สอน หรือบุคลากรอื่น ๆ
- พัฒนา ติดตาม ทบทวน และบันทึกแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษ โดยปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองและตัวเด็กให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลนี้ ควรมีข้อมูลที่ระบุสิ่งต่อไปนี้ :
 - โปรแกรมการทำงานเฉพาะบุคคล
 - เป้าหมายการดำเนินงาน
 - วันที่มีการทบทวน ข้อค้นพบและการตัดสินใจ
 - การเข้ามามีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในแผนนี้
 - การมีส่วนร่วมของเด็ก
 - ข้อมูลเกี่ยวกับคำแนะนำและความสนับสนุนจากภายนอก
- ประเมินผลการเรียนของเด็ก ด้วยวิธีการที่เหมาะสมเพื่อวัดความก้าวหน้าของเด็กหลังจากได้รับบริการการศึกษาพิเศษโดยระบุทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน
- ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อขอความเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ที่โรงเรียนควรใช้เพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก ซึ่งวิธีนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะในขั้นตอนที่ 3 เท่านั้น

2:120 การดำเนินงานตามตัวแบบขั้นตอนดังที่กล่าวไว้ในระเบียบปฏิบัตินี้ สรุปไว้ในคำอธิบายตอนต้นแล้วว่า วิธีการที่แต่ละโรงเรียนจะนำไปปฏิบัติอาจมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และลักษณะเฉพาะของตน :

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน : ขั้นตอนที่ 1

ครู พ่อแม่ผู้ปกครอง หรือนักวิชาชีพด้านสุขภาพและสังคม แสดงความวิตกกังวลเป็นครั้งแรก

ครู/ผู้สอนแจ้งผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษซึ่งจะลงทะเบียนว่าเด็ก
มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

ครู/ผู้สอนรวบรวมข้อมูล ทำการประเมินเบื้องต้น และแจ้งพ่อแม่ผู้ปกครองทราบ

ไม่จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาเป็นพิเศษ แต่ต้องมีการทบทวน

เห็นชัดเจนว่าต้องมี
คำแนะนำ และความ
สนับสนุนเพิ่มเติม :
ส่งไปยังขั้นตอน
ที่เหมาะสม

**ให้ความช่วยเหลือพิเศษ
ภายใน**

ห้องเรียนปกติและมีการเก็บ
ระเบียบลักษณะและจุดมุ่งหมาย
ของการให้ความช่วยเหลือ

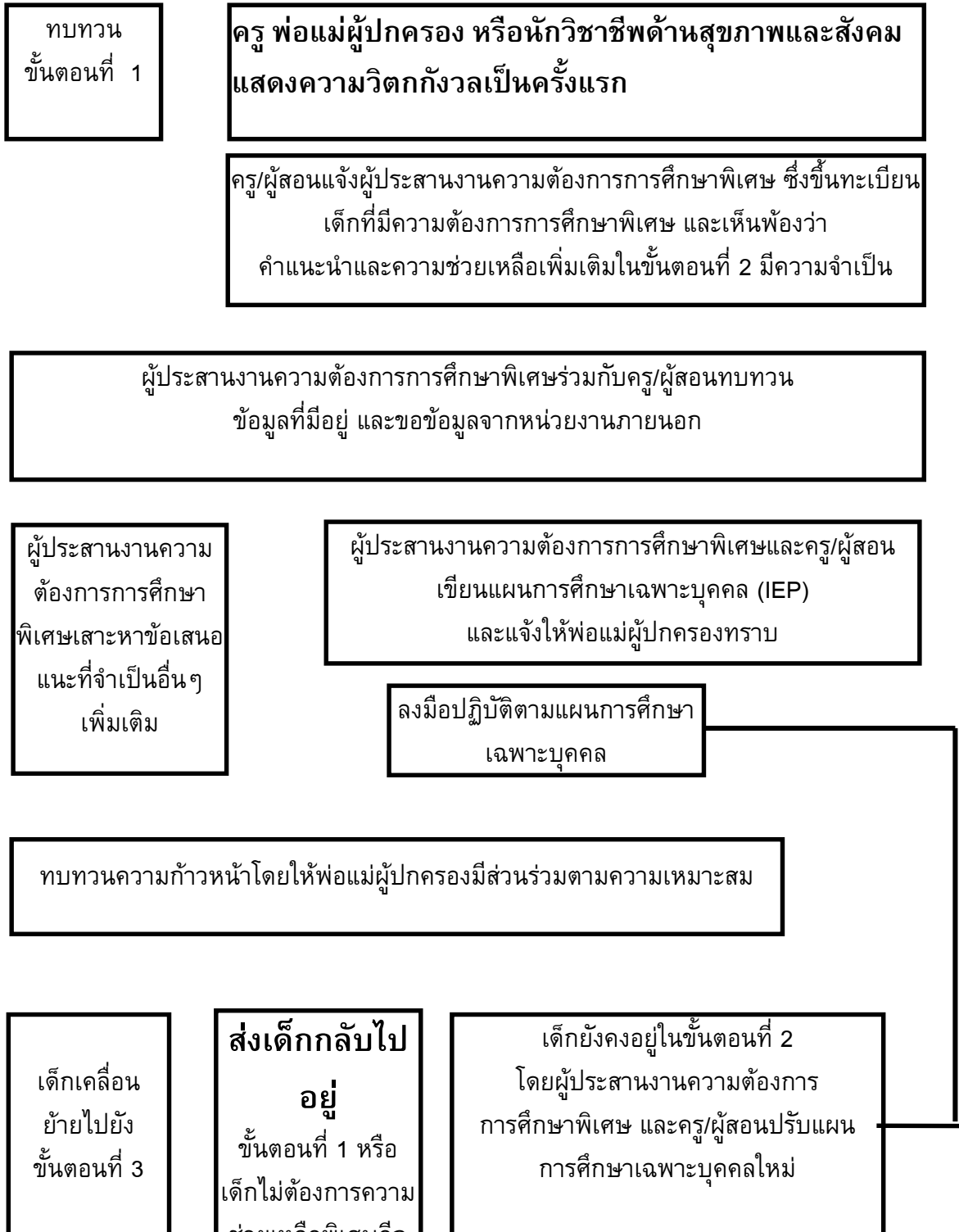
เมื่อเห็นว่าไม่เป็นที่น่า
วิตกกังวลอีกต่อไป เด็กจะ
ถูกลบชื่อออกจากทะเบียน
เด็กที่มีความต้องการการ
ศึกษาพิเศษ และแจ้งให้

ทบทวนความก้าวหน้า โดยให้
พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วน
ร่วมตามความเหมาะสม

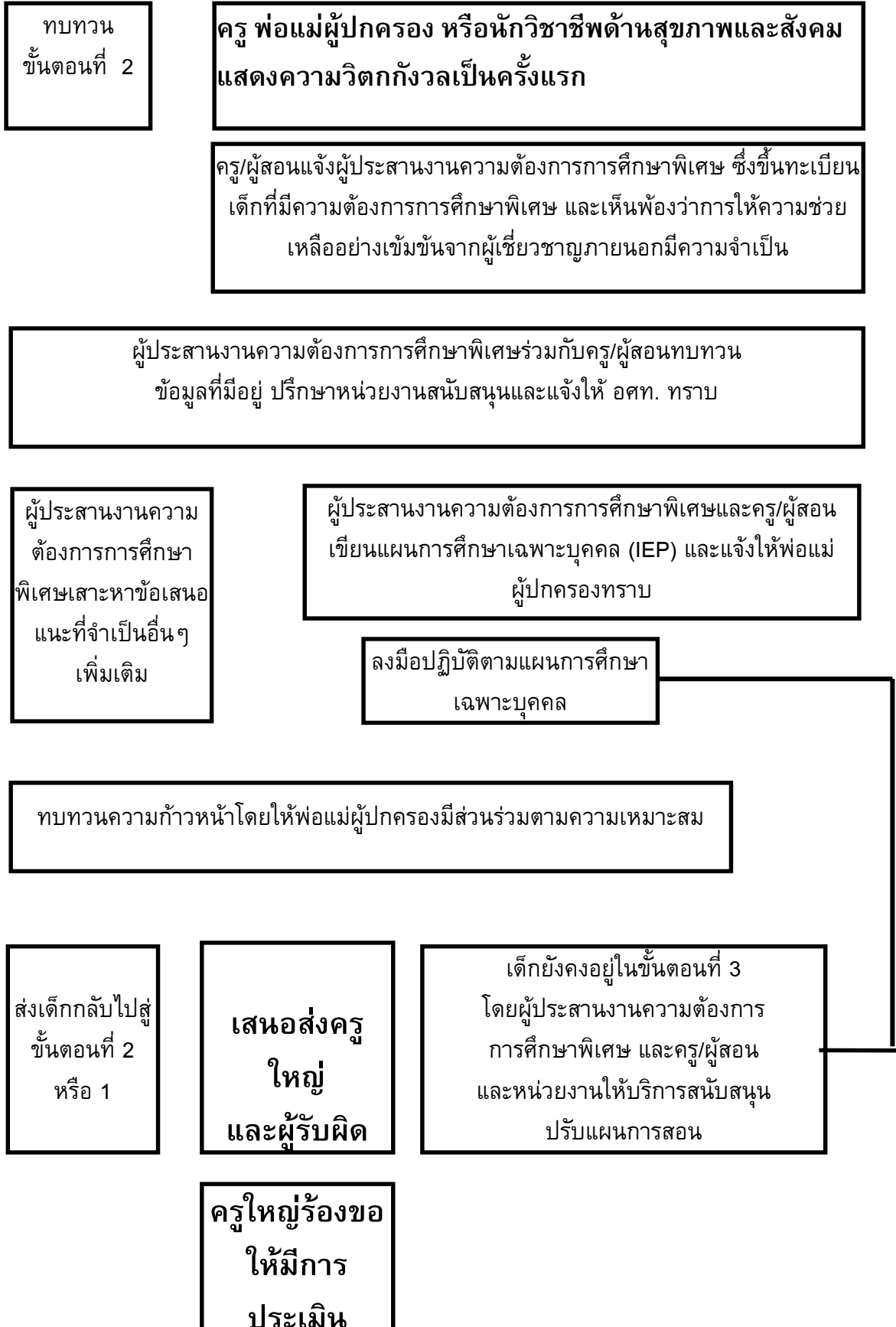
เคลื่อนไปยัง
ขั้นตอนที่ 2

ตั้งเป้าหมาย
ใหม่สำหรับการ
ทบทวน

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน : ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน : ขั้นตอนที่ 3

3. การประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษตามกฎหมาย

คำนำ : ขั้นตอนที่ 4

3:1 ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กส่วนใหญ่สามารถตอบสนองได้ตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดให้ โดยไม่จำเป็นต้องให้ อศท. เข้ามาเกี่ยวข้องอย่างเป็นทางการ มีเด็กเป็นส่วนน้อยเท่านั้น หรือประมาณร้อยละ 2 ของเด็กทั้งหมดที่ อศท. จำเป็นต้องเข้ามาทำการประเมินตามกฎหมาย

อศท. ต้องบ่งชี้และดำเนินการประเมินเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษตามกฎหมาย เด็กเหล่านี้อาจจำเป็นต้องมีการจัดทำประกาศ

(มาตรา 165 และ 167)

3:2 ตามตัวแบบ 5 ขั้นตอน การประเมินตามกฎหมายเป็นจุดเน้นของขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนที่ 4 เกี่ยวข้องกับเรื่องต่อไปนี้

- ประการแรก เป็นเรื่องของการพิจารณาร่วมกันระหว่าง อศท. กับโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และองค์กรอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เพื่อดูว่ามีความจำเป็นต้องประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมายหรือไม่ และ
- ประการที่สอง ถ้ามีความจำเป็นต้องมีการประเมินตามกฎหมาย ในการประเมินนั้นจะต้องเป็นการทำงานร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียน และองค์กรอื่น ๆ

3:3 การประเมินตามมาตรา 167 ของ พ.ร.บ. การศึกษา 1993 จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ อศท. เชื่อว่ามีความจำเป็นต้องจัดบริการการศึกษาพิเศษให้เด็กด้วยตนเองโดยการทำประกาศ อย่างไรก็ตาม การประเมินตามกฎหมายไม่จำเป็นต้องนำไปสู่การทำประกาศเสมอไป ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ระหว่างการประเมินอาจชี้ให้เห็นว่า โรงเรียนสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเด็กได้ โดยที่ อศท. ไม่จำเป็นต้องจัดให้มีบริการการศึกษาพิเศษใด ๆ

ผ่านตัวประกาศ อศท.เพียงแต่จัดหาอุปกรณ์พิเศษให้ชั้นเรียน หรือส่งคำแนะนำที่เหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญภายนอกไปให้เพิ่มเติมก็เพียงพอแล้ว

3:4 ตอนหนึ่งของระเบียบปฏิบัติจะระบุเรื่อง :

- วิธีการที่จะให้ อศท.เข้าไปดูแลเด็กและกระบวนการที่ อศท.จะต้องปฏิบัติ
- กรอบเวลาของการประเมินและการจัดทำประกาศ
- เกณฑ์สำหรับการประเมินตามกฎหมาย
- ขั้นตอนและการดำเนินการที่ อศท.ควรนำไปใช้เพื่อการประเมินตามกฎหมาย

เส้นทางการส่งต่อ

3:5 เด็กจะถูกนำเข้าสู่กระบวนการประเมินโดย อศท. ผ่านช่องทางต่าง ๆ ดังนี้

- โรงเรียนของเด็กหรือหน่วยงานอื่นเสนอส่ง อศท.
- อศท.ได้รับการร้องขอจากพ่อแม่ผู้ปกครองอย่างเป็นทางการให้มีการประเมิน
- โรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน ซึ่งถูกสั่งให้รับนักเรียนตามมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติร้องขอ อศท.อย่างเป็นทางการ

อศท. จะต้องพิจารณาคำร้องขอให้มีการประเมินทั้งหมดอย่างเร่งด่วนที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ไม่ว่าผู้ใดก็ตามเป็นผู้เสนอส่งต่อให้

การเสนอส่งต่อโดยโรงเรียนของเด็กหรือหน่วยงานอื่น

3:6 หลังจากโรงเรียนได้พยายามตอบสนองปัญหาการเรียนของเด็กแล้ว ในขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 โรงเรียนอาจสรุปว่าเด็กมีความต้องการมากจนกระทั่งไม่สามารถที่จะให้การช่วยเหลือเด็กได้จากทรัพยากรที่โรงเรียนมีอยู่ โรงเรียนอาจจะส่งเด็กให้ อศท.ทำการประเมินตาม พ.ร.บ.การศึกษา 1993 อย่างไรก็ตามในกรณีนี้มีเด็กเป็นจำนวนน้อยเท่านั้น (ดูวรรค 3:24 และ 3:25 ข้างล่าง) หรืออาจเป็นเรื่องที่หน่วยบริการสุขภาพ หรือหน่วยบริการสังคมแจ้งปัญหาของเด็กให้ อศท.ทราบก็ได้ สำหรับในกรณีที่เป็นเด็กอายุ 4-5 ปี และยังไม่เข้าโรงเรียน โปรดดูตอนที่ 5

3:7 เนื่องจาก อศท.มีหน้าที่บ่งชี้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษที่อาศัยอยู่ในเขตความรับผิดชอบของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ตนจะต้องทำประกาศ ดังนั้น อศท.จึงควรเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนที่ลงทะเบียนความต้องการการศึกษาพิเศษไว้ในขั้นตอนที่ 3 ของโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนในเขตความรับผิดชอบของตน

3:8 เมื่อโรงเรียนเสนอส่งเด็กให้ อศท.ทำการประเมินตามกฎหมาย โรงเรียนควรระบุเหตุผลอย่างชัดเจนและแนบเอกสาร ดังต่อไปนี้ไปด้วย :

- ข้อมูล :
 - ความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครอง และเด็กที่ได้บันทึกไว้ เมื่อมีการประเมินในขั้นต้น และการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน
 - หลักฐานการตรวจสุขภาพ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับคำแนะนำทางการแพทย์ที่โรงเรียนมี
 - หลักฐานเกี่ยวกับการเข้ามาเกี่ยวข้องของหน่วยบริการทางสังคม
- เอกสารแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลที่เป็นลายลักษณ์อักษรในขั้นตอนที่ 2 และ 3 ซึ่งบ่งบอกแนวทางการดำเนินงาน การติดตาม และผลของการศึกษา

- การทบทวนแผนการศึกษาของแต่ละฉบับที่บ่งบอกถึงการตัดสินใจในแต่ละครั้ง
- หลักฐานที่แสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความเห็นของนักวิชาชีพที่ใช้ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งเกินขีดความสามารถของโรงเรียน

บันทึกข้อเสนอให้มีการประเมินตามกฎหมาย

3:9 จากนั้น อศท.จะมีบันทึกแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบผลของการตัดสินใจว่าจะให้มีการประเมินหรือไม่ ตามมาตรา 167 (1)

ก่อนการประเมิน อศท. ต้องมีหนังสือถึงพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก เพื่ออธิบายข้อเสนอของตน และแจ้งให้ทราบถึงขั้นตอนของการประเมิน ชื่อของเจ้าหน้าที่ของ อศท. ที่ผู้ปกครองอาจขอข้อมูลเพิ่มเติมสิทธิในการเสนอความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครอง และการส่งหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 29 วัน

(มาตรา 167)

3:10 หนังสือที่ส่งถึงพ่อแม่ผู้ปกครองนี้ อศท. ต้อง :

- I. แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงสิทธิในการเสนอความเห็นและการยื่นหลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ให้ อศท. ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า 29 วัน อศท. ต้องกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองเสนอความเห็นและส่งข้อมูลต่าง ๆ โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการให้ความสนับสนุนของพ่อแม่ผู้ปกครอง ถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองให้ความเห็นโดยทางวาจา อศท. และพ่อแม่ผู้ปกครองควรให้ความเห็นชอบกับข้อสรุปที่จดบันทึกไว้ร่วมกัน แต่ถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ต้องการที่จะแสดงความคิดเห็นหรือให้หลักฐานเพิ่มเติม อศท. อาจเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามาชี้แจงอย่างเป็นทางการก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ อศท. สามารถพิจารณาได้ทันทีว่าจำเป็นต้องมีการประเมินตามกฎหมายหรือไม่

- II. แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบชื่อเจ้าหน้าที่ของ อศท.ที่จะทำหน้าที่ประสานกับพ่อแม่ ผู้ปกครองในการประเมินตามกฎหมายและการทำประกาศ บุคคลผู้นี้จะรู้จักกันในนามของ **เจ้าหน้าที่ อศท.ที่ได้รับการแต่งตั้ง (Named LEA Officer)** (ดูอภิธานศัพท์)
- III. กำหนดขั้นตอนของการดำเนินงานอย่างชัดเจนให้พ่อแม่ผู้ปกครองยึดปฏิบัติในช่วงของการประเมินตามกฎหมาย และการทำประกาศซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ อศท.ยังควรอธิบายถึงระยะเวลาที่แน่นอนของแต่ละขั้นตอนในช่วง 6 เดือน โดยชี้ให้เห็นถึงวิธีการต่าง ๆ ที่พ่อแม่ผู้ปกครองจะช่วย อศท. ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดได้อย่างไรและอธิบายถึงข้อยกเว้นเกี่ยวกับเรื่องเวลาไว้ด้วย

3:11 นอกจากนี้ อศท. ยังควร :

- I. ให้ข้อมูลแก่พ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับแหล่งของคำแนะนำอิสระอื่น ๆ เช่น จากองค์กรอาสาสมัครระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ และจากกลุ่มสนับสนุนในท้องถิ่น หรือโครงการความเป็นหุ้นส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ข้อมูลจากแหล่งเหล่านี้อาจจะช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถพิจารณาได้ว่า ตนรู้สึกอย่างไรกับความต้องการของเด็กและประเภทของบริการที่ตนปรารถนา
- II. แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงบทบาทของ**บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง (Named Person)** (ดูอภิธานศัพท์) บุคคลผู้ี้ควรเป็นอิสระจาก อศท. และสามารถให้ข้อมูลและคำปรึกษากับพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กได้ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครองในการปรึกษาหารือกับ อศท.ด้วย อศท.ควรอธิบายให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งกับเจ้าหน้าที่ที่ อศท.แต่งตั้ง และเมื่อถึงเวลาที่ อศท.ได้ตัดสินใจทำประกาศให้กับเด็กแล้ว ในขั้นตอนนี้ อศท.ต้องเขียนหนังสือถึงพ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อขอคำยืนยันว่าบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งคือใคร ดูวรรค 4:70 - 4:73 ดังนั้น ถ้า อศท.และพ่อแม่ผู้ปกครองได้ร่วมกันพิจารณาคณะสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งในตอนเริ่มต้นของกระบวนการประเมินก็จะเป็นเรื่องที่ดีมาก ๆ บุคคลผู้นี้อาจเป็นคนที่มาจากกลุ่มของพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือองค์กรอาสาสมัครก็ได้ พวกเขาอาจจะเข้าร่วมประชุมเพื่อช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองใน

การแสดงความคิดเห็น และช่วยกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าไปมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน อศท.อาจแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบด้วยว่า โครงการความเป็นหุ้นส่วนของพ่อแม่ผู้ปกครองในท้องถิ่นหรือองค์กรอาสาสมัคร สามารถช่วยพ่อแม่ผู้ปกครองเลือกบุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งได้

III. สอบถามพ่อแม่ผู้ปกครองว่าต้องการให้ อศท.ปรึกษาหารือกับผู้อื่นอีก นอกเหนือจากผู้ที่ อศท.จะต้องขอคำปรึกษาอยู่แล้ว ได้แก่ หน่วยบริการการศึกษา หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการจิตวิทยา และหน่วยบริการสังคม เมื่อ อศท.ตัดสินใจแล้วว่าจะเริ่มประเมินตามกฎหมาย อศท.ก็ควรเขียนรายชื่อของผู้ที่ตนจะต้องปรึกษาด้วยไว้ทั้งหมด และควรแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบพ่อแม่ผู้ปกครองอาจเสนอคำแนะนำเป็นการส่วนตัวหรือเสนอความคิดเห็นที่ได้รับมาและส่งให้ อศท.นำไปพิจารณาได้

IV. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดบริการต่าง ๆ ของโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน และโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่อยู่ภายในเขต อศท.ทั้งหมดแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง ข้อมูลเหล่านี้ควรมีให้ตั้งแต่ต้น เพื่อให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้มีโอกาสพิจารณาสถานที่เรียนของเด็กในอนาคต รวมทั้งการเตรียมไปเยี่ยมชมโรงเรียนเหล่านั้นด้วย ดังนั้นในช่วงที่พ่อแม่ผู้ปกครองเสนอความคิดเห็น หรือแสดงความจำนงว่าชอบโรงเรียนใดโดยเฉพาะต่ออศท. อศท.จะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ของความต้อการนั้น แต่จะต้องระมัดระวังว่าจะต้องไม่เป็นการสกัดกั้นความชอบหรือความเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่จะเกิดขึ้นในเวลาต่อมาด้วย

3:12 การประเมินอาจสร้างความเครียดให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองได้ ดังนั้นการให้ข้อมูลแก่พ่อแม่ผู้ปกครองแต่เนิ่นๆ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งพ่อแม่ผู้ปกครองได้รับข้อมูลและการสนับสนุนมากเท่าใด พวกเขา ก็ยิ่งจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการประเมินลูกของตนในฐานะหุ้นส่วนมากขึ้นเท่านั้น ถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้รับการบอกกล่าวหรือไม่ได้รับความสนับสนุนตามสมควร พวกเขา ก็ยิ่งจะมีความวิตกกังวล ซึ่งอาจนำไปสู่การเผชิญหน้าขึ้นได้

3:13 อศท. ควรให้ข้อมูลแก่พ่อแม่ผู้ปกครองในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดความตื่นกลัว แต่ควรทำในลักษณะที่กระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม และเป็นการศึกษาหารือ

อย่างเปิดเผย ข้อมูลทั้งหมดที่ให้ไปดังกล่าวควรเป็นภาษาที่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กเข้าใจเป็นอย่างดี และถ้าเป็นไปได้ อศท. อาจบันทึกข้อมูลลงในแถบเสียงหรือจัดทำวีดิทัศน์ เพื่อให้พวกเขาเข้าถึงข้อมูลเหล่านั้นได้ดียิ่งขึ้น

3:14 อศท. ควรพิจารณาว่าจะส่งหนังสือเพื่อแจ้งข้อเสนอการประเมินให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กไปเป็นการส่วนตัวหรือไม่ วิธีการให้เจ้าหน้าที่สวัสดิการการศึกษาจัดส่งหนังสือไปเป็นการส่วนตัวพร้อมกับข้อมูลเกี่ยวกับการประเมิน เป็นการเปิดโอกาสให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้สอบถามปัญหาต่าง ๆ และขอคำแนะนำอื่นๆ เพิ่มเติม ในขั้นตอนนี้ อศท. ควรขอคำอนุญาตพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการตรวจสอบทางการแพทย์ และการประเมินทางจิตของเด็กในช่วงของการประเมินตามกฎหมายด้วย ในกรณีที่ อศท. ตัดสินใจว่าจะต้องมีการทำการประเมิน เพื่อจะได้ไม่ต้องมาเสียเวลาไปขออนุญาตในภายหลังอีก

3:15 ถ้าโรงเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครองได้ทำงานร่วมกันมาตลอด สิ่งนี้จะไม่เป็นครั้งแรกที่พ่อแม่ผู้ปกครองได้ทราบถึงความเป็นไปได้ที่เด็กจะต้องได้รับการประเมินตามกฎหมาย จะมีในไม่กี่กรณีเท่านั้นที่มีการเปลี่ยนแปลงกับสภาพของเด็กแบบปัจจุบันทันด่วน เช่น อุบัติเหตุ หรือสุขภาพของเด็กมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างมาก หรือในกรณีที่เด็กเพิ่งจะย้ายมาอยู่ในท้องถิ่น แม้แต่ในกรณีตัวอย่างหลังสุดนี้ก็ตาม อศท. ก็ควรพยายามแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงความตั้งใจที่จะทำการประเมินในลักษณะที่ไม่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล

การแจ้งให้หน่วยงานอื่นทราบถึงข้อเสนอให้มีการประเมิน

3:16 เมื่อ อศท. แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงข้อเสนอว่าจะมีการประเมิน อศท. ควรจะสำเนาข้อเสนอขึ้นไปยัง :

- หน่วยบริการสังคมของท้องถิ่น
- หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น
- ครูใหญ่ของโรงเรียนของเด็ก

(ระเบียบ 5 (1))

อศท. ควรส่งสำเนาข้อเสนอไปให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับการแต่งตั้งของหน่วยบริการสังคม หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น และนักจิตวิทยาการศึกษาของ อศท.เอง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น หน่วยบริการสวัสดิการสังคมที่ตนเองจะต้องขอคำปรึกษาเมื่อมีการประเมิน ในช่วงแรก อศท.ไม่จำเป็นต้องขอคำแนะนำเพื่อการประเมินโดยทันที เพียงแต่แจ้งให้หน่วยงานเหล่านี้ทราบว่ามีความเป็นไปได้ที่ อศท.อาจขอคำแนะนำในเร็ว ๆ นี้ การแจ้งให้ทราบเช่นนี้ จะทำให้หน่วยงานและองค์กรเหล่านี้มีโอกาสตรวจสอบรวบรวมระเบียบประวัติ และปรึกษาหารือกับผู้ใดก็ตามที่อาจจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยการประสานความร่วมมือของ อศท.แต่เนิ่น ๆ จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคมมีเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้คำแนะนำ และมีระยะเวลาเพียงพอตามที่กฎหมายกำหนด

การร้องขออย่างเป็นทางการของพ่อแม่ผู้ปกครอง

3:17 ตามมาตรา 172 หรือ 173 ของพระราชบัญญัติ พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจร้องขอให้ อศท. ทำการประเมินตามกฎหมาย และ อศท.จะต้องปฏิบัติตามคำร้องขอ นั้น นอกเสียจาก อศท. จะสรุปว่าการประเมินตามกฎหมายไม่จำเป็นต้องมี เมื่อได้ตรวจสอบหลักฐานที่มีอยู่ทั้งหมดแล้ว

3:18 ถ้าโรงเรียน ผู้เชี่ยวชาญภายนอก หน่วยบริการสนับสนุน และหน่วยบริการจิตวิทยาการศึกษา ของ อศท.และพ่อแม่ผู้ปกครองกำลังทำงานอย่างเป็นทางการเป็นหุ้นส่วนกันในขั้นตอนที่ 3 การร้องขอของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้มีการประเมินตามกฎหมายก็น่าที่จะเป็นเรื่องที่มีการปรึกษาหารือกันแล้วระหว่างหน่วยงานเหล่านี้ ซึ่ง อศท.ก็ไม่น่าที่จะประหลาดใจแต่อย่างใด การร้องขอของพ่อแม่ ผู้ปกครองให้มีการประเมินตามกฎหมายอาจจะเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความไม่พึงพอใจหรือไม่เห็นด้วยของพ่อแม่ผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียน ไม่ว่าจะการร้องขอนี้จะมีพื้นฐานใดก็ตาม อศท.ต้องนำคำร้องขอของพ่อแม่ ผู้ปกครองมาพิจารณาอย่างจริงจัง และมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วน

อศท.จะต้องรับผิดชอบนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนอิสระด้วย ถ้าเด็กผู้นั้นอาศัยอยู่ในท้องถิ่นที่รับผิดชอบและเด็กได้รับการจัดให้เข้าเรียนโดยอาศัยเงินสนับสนุนของ อศท. หรือของหน่วยงานจัดสรรงบประมาณ หรือในกรณีที่ อศท.ได้รับแจ้งว่า

เด็กกำลังมีความต้องการการศึกษาพิเศษ อศท.ต้องบ่งชี้ให้ได้ว่าเด็กคนนั้นจำเป็นต้องมีประกาศหรือไม่

(มาตรา 165 (3))

3:19 ในกรณีที่เด็กเรียนที่โรงเรียนอิสระ (Independent School) (ดูอภิธานศัพท์) การร้องขอของพ่อแม่ผู้ปกครองให้มีการประเมิน อาจเป็นการแจ้งให้ อศท. ทราบเป็นครั้งแรก วิธีการดำเนินการและองค์ประกอบสำหรับการพิจารณาว่า ควรมีการประเมินหรือไม่ ควรเป็นเช่นเดียวกับในกรณีอื่นๆ โดยไม่ต้องคำนึงว่าเด็กกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนประเภทใด กล่าวคือ อศท.ต้องพิจารณาหลักฐานที่ได้มาจากโรงเรียนของเด็กและจากพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กมีปัญหาการเรียนรู้อย่างไร บริการให้ความช่วยเหลือที่โรงเรียนได้ทำไปแล้วมีอะไรบ้าง ดังนั้นถ้า อศท.แจ้งให้โรงเรียนทุกแห่งในท้องที่ได้ทราบถึงภาระหน้าที่ของ อศท. ในการบ่งชี้เด็กที่อยู่ในความรับผิดชอบ และเด็กที่ต้องการประกาศ โดยแจ้งให้โรงเรียนเหล่านั้นได้ทราบถึงกระบวนการที่ อศท.ใช้ปฏิบัติ และข้อมูลที่ อศท.ควรได้รับ รวมทั้งกระตุ้นให้โรงเรียนแจ้งให้ อศท.ทราบแต่เนิ่น ๆ เมื่อพบว่าเด็กอาจจะต้องได้รับการประเมินตามกฎหมายก็จะเป็นประโยชน์อย่างมาก

3:20 เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองร้องขอ อศท.ให้มีการประเมินตามกฎหมาย อศท.ยังไม่ควรมีหนังสือเสนอให้มีการทำการประเมิน ตามมาตรา 167 (1) แต่ควรติดต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยด่วนเพื่อ :

- ตรวจสอบข้อมูลในสิ่งที่พ่อแม่ผู้ปกครองวิตกกังวลเพิ่มเติม
- ทำความเข้าใจกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเรื่องระดับของการมีส่วนร่วม และความพึงพอใจต่อบริการการศึกษาพิเศษที่โรงเรียนจัดให้กับเด็ก
- แจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบรายละเอียดของทุกขั้นตอน รวมทั้งข้อมูลที่ระบุไว้ในวรรค 3:10 และ 3:11 ข้างต้น

เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครองได้ร้องขอให้ อศท.ทำการประเมินตามมาตรา 172 (2) หรือ 173 (1) อศท. ต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้หน่วยบริการสังคม หน่วยบริการสุขภาพ และครูใหญ่ของเด็กทราบความจริงว่า อศท.ได้มีการปฏิบัติตามคำร้องขอ

แล้ว และแจ้งให้หน่วยงานเหล่านั้นทราบว่า อศท.จะต้องขอความอนุเคราะห์ในเรื่องใดบ้าง ถ้า อศท.ตัดสินใจว่าจะให้มีการประเมิน

(ระเบียบ 5 (3))

3:21 อศท.ต้องแจ้งให้ครูใหญ่ทราบว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองได้ร้องขอให้ทำการประเมินตามกฎหมาย และควรขอข้อมูลเด็กจากโรงเรียนที่เก็บบันทึกไว้ โดยเฉพาะข้อมูลการประเมินผลการเรียนของเด็ก และการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ ในขณะเดียวกัน อศท. ควรแจ้งให้หน่วยบริการการศึกษา รวมทั้งหน่วยงานหรือองค์กร อื่น ๆ ที่ตนอาจจำเป็นต้องขอคำแนะนำในเวลาต่อมาเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่นและหน่วยบริการสังคมทราบด้วย

การร้องขออย่างเป็นทางการของโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน

3:22 คณะกรรมการโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน ซึ่งถูก อศท.ส่งให้รับเด็กเข้าเรียน ตามมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติ อาจขอให้ อศท. ทำการประเมินเด็กคนนั้นตามกฎหมาย อำนาจของ อศท. ในการออกคำสั่งตามมาตรา 13 นี้ จะใช้ได้ในกรณีพิเศษจริงๆ เท่านั้น เช่น ในกรณีที่โรงเรียนปฏิเสธ หรือกีดกันไม่ให้เด็กเข้าเรียนทั้งที่โรงเรียนมีระยะทางห่างจากบ้านของเด็กพอสมควร และโรงเรียนสามารถให้บริการการศึกษาที่เหมาะสมแก่เด็กได้

3:23 โรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน ควรปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กก่อนร้องขอให้ อศท. ทำการประเมินตามกฎหมาย ถ้า อศท.ได้รับการร้องขอซึ่งยังไม่เคยมีการประเมินใดๆ มาเลยในช่วง 6 เดือนก่อนหน้านี้ อศท.ต้องมีหนังสือถึงพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก ตามมาตรา 174 (2) ของพระราชบัญญัติด้วย ในหนังสือนั้น อศท. ต้องให้ข้อมูลแก่พ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างเดียวกับหนังสือที่ระบุไว้ในมาตรา 167 (1) และ อศท. ควรปฏิบัติตามกระบวนการเดียวกัน กล่าวคือกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองแสดงความเห็น และให้หลักฐานข้อมูลเพิ่มเติม การเสนอความเห็นและการให้ข้อมูลเพิ่มเติมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ต้องมีเวลาไม่น้อยกว่า 29 วันเช่นเดียวกับหนังสือแจ้งให้ทราบตามมาตรา 167 (1) หนังสือที่ออกตามมาตรา 174 (2) นี้ ต้องสำเนาไปให้หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น และหน่วยบริการสังคม รวมทั้งครูใหญ่ของโรงเรียนของเด็กด้วย

เด็กที่ต้องส่งต่อเพื่อการประเมินตามกฎหมายอย่างเร่งด่วน

3:24 มีหลายกรณีที่โรงเรียนมักประเมินปัญหาการเรียนรู้อันของเด็ก และจัดบริการการศึกษาพิเศษเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กตามขั้นตอนต่างๆ ที่โรงเรียนไปก่อนแล้ว จะมีน้อยกรณีที่เด็กที่มีปัญหามาก จนกระทั่งโรงเรียนพิจารณาแล้วว่าเป็นไปไม่ได้ หรือไม่เหมาะสมที่โรงเรียนจะดำเนินการประเมินเด็กเองอย่างเต็มรูปแบบ เช่น ความวิตกกังวลของโรงเรียนในกรณีที่เด็กมีความบกพร่องทางประสาทการรับรู้ขั้นรุนแรง หรือมีความบกพร่องด้านอื่น ซึ่งถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเกินศักยภาพของโรงเรียนแล้ว ปัญหาการเรียนรู้อันของเด็ก อาจรุนแรงมากยิ่งขึ้นได้ (ดูวรรค 3:6 ประกอบ)

3:25 เด็กอาจถูกส่งไปให้กับ อศท. เพื่อทำการประเมินตามกฎหมายได้ทันที ในกรณีที่โรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครอง และผู้ให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องเห็นพ้องกันว่า การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจากหลายสาขามีความจำเป็น หรือมีความวิตกกังวลว่าความล่าช้าของการประเมินตามกฎหมายจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อพัฒนาการของเด็ก ในกรณีเช่นนี้ การประเมินและการจัดเด็กเข้าเรียนฉุกเฉินอาจเป็นการปฏิบัติที่เหมาะสม (ดูวรรค 4:13-4:16)

3:26 หลังจาก อศท. ได้รับคำร้องขอของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และการเสนอส่งต่อของโรงเรียน และหน่วยงานอื่นให้ทำการประเมินแล้ว อศท. ต้องตัดสินใจว่าจะทำการประเมินภายใต้มาตรา 167 หรือไม่ การวินิจฉัยว่าจะทำการประเมินและทำประกาศหรือไม่ของ อศท. นี้ ควรปราศจากอคติใด ๆ และควรพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ทั้งหมดอย่างรวดเร็วที่สุดตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด กรอบระยะเวลานี้มีความครอบคลุมระยะเวลาของการทำการประเมินและการออกประกาศซึ่งจะมีการอธิบายในตอนต่อไปของระเบียบปฏิบัติ

กำหนดเวลาของการประเมินและการทำประกาศ

3:27 ทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและการทำประกาศตามกฎหมายจะต้องดำเนินการภายในกรอบระยะเวลาของแต่ละขั้นตอนอย่างรวดเร็ว และสมเหตุสมผล ในการแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับประเด็นทางเลือกต่างๆ เช่น การที่ อศท. อาจจะเสนอให้ทำการประเมิน หรือมีความเห็นว่าไม่ควรทำการประเมิน หรือให้มีการประเมินแต่ไม่ต้องทำประกาศฉบับร่าง เป็นต้น

3:28 ระเบียบต่าง ๆ จึงกำหนดระยะเวลาของการประเมินและการทำประกาศตามกฎหมายของแต่ละขั้นตอนเอาไว้ ดังนี้

เมื่อ อศท. มีหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบว่า อศท. เสนอให้มีการประเมินเด็กตามมาตรา 167 หรือได้รับคำร้องขอจากพ่อแม่ ผู้ปกครองให้ทำการประเมินเด็ก อศท.จะต้องมีหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงการตัดสินใจของตนเองว่าจะทำการประเมินหรือไม่ภายใน 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ อศท.ส่งหนังสือไป หรือเมื่อ อศท.ได้รับคำร้องขอจากพ่อแม่ผู้ปกครอง

(ระเบียบ 11 (1) (2) และ (3))

เมื่อ อศท. มีบันทึกแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงการตัดสินใจว่าจะทำการประเมินตามมาตรา 167 (4) อศท. ต้องทำการประเมินให้เสร็จสิ้นภายใน 10 สัปดาห์ นับจากวันที่หนังสือไปถึงพ่อแม่ผู้ปกครอง

(ระเบียบ 11 (5))

เมื่อ อศท.ได้ทำการประเมินเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษตามมาตรา 167 เสร็จแล้ว อศท.จะต้องส่งสำเนาประกาศฉบับร่างหรือส่งหนังสือแจ้งการตัดสินใจว่าจะไม่ทำประกาศให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง ภายใน 2 สัปดาห์

(ระเบียบ 14 (1))

เมื่อ อศท.ส่งสำเนาประกาศฉบับร่างเพื่อแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบข้อมูลที่จะระบุในประกาศแล้ว อศท.จะต้องส่งสำเนาประกาศฉบับสมบูรณ์ให้พ่อแม่ผู้ปกครอง ภายใน 8 สัปดาห์ นับจากวันที่ส่งสำเนาประกาศฉบับร่าง

(ระเบียบ 14 (2))

2:29 ผลรวมของระยะเวลาที่กำหนด หมายถึง ช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ อศท.ได้รับการร้องขอให้มีการประเมินตามกฎหมาย หรือมีหนังสือถึงพ่อแม่ ผู้ปกครองตามมาตรา 167 (1) หรือมาตรา 174 (2) จนกระทั่งถึงวันส่งสำเนาประกาศฉบับสมบูรณ์ โดยปกติควรอยู่ในระยะเวลา 26 สัปดาห์

3:30 กรอบเวลาสำหรับกระบวนการทั้งหมด เป็นดังนี้

0	- การพิจารณาว่าการประเมินตามกฎหมายมีความจำเป็นหรือไม่ : ระยะเวลานับจากวันที่ส่งหนังสือตามมาตรา 167 (1) หรือ 174 (2) หรือวันที่ได้รับคำร้องขอให้มีการประเมินตามกฎหมายจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง จนถึงวันที่ตัดสินใจว่าจะมีการประเมินตามกฎหมาย โดยปกติจะใช้เวลาไม่เกิน :	6 สัปดาห์
6	- การทำการประเมิน : ระยะเวลานับจากวันที่ อศท.ตัดสินใจจะทำการประเมินตามกฎหมายจนถึงวันที่ตัดสินใจว่าจะทำประกาศหรือไม่ ปกติควรใช้เวลาไม่เกิน :	10 สัปดาห์
16	- การเขียนประกาศฉบับร่างหรือการใช้บันทึกแทน (Note in Lieu) (คู่อภิธานศัพท์) : ระยะเวลานับจากวันที่ อศท.ตัดสินใจว่าจะทำประกาศหรือไม่จนถึงวันออกประกาศฉบับร่าง หรือวันที่มีหนังสือตัดสินใจว่าจะไม่ทำประกาศ พร้อมเหตุผลโดยละเอียด ซึ่งนิยมใช้เขียนบันทึกแทนมากกว่าทำประกาศฉบับร่าง โดยปกติจะใช้เวลาไม่เกิน :	2 สัปดาห์
18	- การทำประกาศฉบับสมบูรณ์ : ระยะเวลานับจากวันที่ออกประกาศฉบับร่าง จนถึงวันที่ส่งสำเนาประกาศฉบับสมบูรณ์ โดยปกติใช้เวลาไม่เกิน :	8 สัปดาห์
26	รวม	26 สัปดาห์

การพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องประเมินตามกฎหมายหรือไม่

3:31 งานแรกที่ อศท. จะต้องทำหลังจากแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบแล้วว่าอาจต้องมีการประเมิน หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากพ่อแม่ ผู้ปกครองให้มีการประเมิน ก็คือ การตัดสินใจว่าจะต้องมีการประเมินหรือไม่ กรอบเวลาควรเป็นดังนี้

i เมื่อ อศท. สรุปว่าอาจต้องทำประกาศตามมาตรา 167 (1) อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบว่าตนเสนอให้ทำการประเมินและให้เวลาพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างน้อย 29 วันในการแสดงความคิดเห็น	อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบว่าตนจะทำการประเมินตามกฎหมายหรือไม่ ภายใน 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ออกหนังสือตามมาตรา 167 (1) ระยะเวลาที่พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเสนอความคิดเห็นอยู่ภายใน 6 สัปดาห์นี้
ii พ่อแม่ ผู้ปกครองร้องขออย่างเป็นทางการให้มีการประเมินตามกฎหมายตามมาตรา 172 (2) หรือ 173 (1)	อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบว่า จะทำการประเมินตามกฎหมายหรือไม่ ภายใน 6 สัปดาห์ หลังจากวันที่ได้รับการร้องขอ
iii คณะกรรมการโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนซึ่งได้รับคำสั่งให้รับนักเรียนตามมาตรา 13 ร้องขอให้มีการประเมินเด็กตามกฎหมายตามมาตรา 174 (1) อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบตามมาตรา 174 (2) ว่าตนเสนอให้มีการประเมิน โดย ให้เวลาพ่อแม่ ผู้ปกครอง 29 วัน ในการแสดงความคิดเห็น	อศท. ต้องแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองและคณะกรรมการโรงเรียนทราบว่าตนจะทำการประเมินตามกฎหมายหรือไม่ ภายใน 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่อศท.มีหนังสือไปตามมาตรา 174 (2) ระยะเวลาที่พ่อแม่ผู้ปกครองอาจจะแสดงความคิดเห็นอยู่ภายใน 6 สัปดาห์นี้

การทำการประเมินและประกาศ

3:32 หลังจาก อศท.ตัดสินใจแล้วว่าจะทำการประเมินตามกฎหมาย อศท.ต้องขอคำแนะนำจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง หน่วยบริการการศึกษา หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการจิตวิทยา และหน่วยบริการสังคม และยังคงแสวงหาคำแนะนำอื่น ๆ ที่ อศท.พิจารณาว่ามีความเหมาะสม และถ้าเป็นไปได้ อศท.ก็ควรปรึกษาคณะที่พ่อแม่ ผู้ปกครองได้แต่งตั้งไว้ด้วย อศท.ควรดำเนินการดังกล่าวอย่างเร่งด่วน โดยขอคำตอบจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดภายใน 6 สัปดาห์

3:33 โดยปกติหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม ต้องตอบกลับ อศท.ภายใน 6 สัปดาห์นับจากวันที่ได้รับการร้องขอคำแนะนำ ซึ่งก่อนหน้าการประเมิน 2-3 สัปดาห์ อศท.จะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้ง และเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งของหน่วยบริการสังคม ได้ทราบถึงความเป็นไปได้ของการประเมิน ในขณะเดียวกัน อศท.จะต้องขออนุญาตพ่อแม่ ปกครอง ให้นำเด็กเข้ามารับการตรวจสุขภาพเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินด้วย

3:34 หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคมไม่จำเป็นต้องตอบกลับภายใน 6 สัปดาห์ก็ได้ถ้าตนไม่มีข้อมูลของเด็กคนนั้นมาก่อนที่จะได้รับสำเนาหนังสือเรื่องข้อเสนอ จะทำการประเมินจาก อศท.หรือหนังสือของ อศท.ที่แจ้งหน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคมว่า อศท.ได้รับคำร้องขอให้ทำการประเมิน อย่างไรก็ตามในกรณีเหล่านี้หน่วยงานทั้ง 2 ควรพยายามทุกวิถีทางที่จะตอบกลับโดยทันที เนื่องจากหน่วยบริการสุขภาพมักจะมีข้อมูลบางอย่างของเด็กอยู่แล้วจากการที่โรงเรียนของเด็กขอคำปรึกษาทางการแพทย์ไปในขั้นตอนที่ 1-3

3:35 หลังจาก อศท.ได้รับคำแนะนำทั้งหมดแล้ว อศท. ต้องตัดสินใจว่ามีความจำเป็นต้องทำประกาศหรือไม่ และต้องตัดสินใจภายใน 10 สัปดาห์ นับจากวันที่ออกหนังสือไปตามมาตรา 167 (4)

3:36 ถ้า อศท. ตัดสินใจว่ามีความจำเป็นต้องทำประกาศ อศท.ต้องเขียนประกาศฉบับร่าง และส่งสำเนาไปให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กภายใน 2 สัปดาห์ แต่ถ้าตัดสินใจว่าไม่มีความจำเป็นต้องทำประกาศ อศท.ก็ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบภายใน 2 สัปดาห์ด้วยเช่นกัน พร้อมให้เหตุผลประกอบ ซึ่งจะเป็นการดีถ้า อศท.ใช้บันทึกแทนการเขียนประกาศ ตามปกติ ระยะเวลานับจากวันออกหนังสือตามมาตรา 167 (4) จนถึงวันออกประกาศฉบับร่าง หรือใช้บันทึกแทน ไม่ควรเกิน 12 สัปดาห์

3:37 โดยปกติ อศท.จะได้รับคำแนะนำที่จำเป็นทั้งหมดภายใน 6 สัปดาห์หลังจากออกหนังสือไปตามมาตรา 167 (4) จากนั้นจะมีเวลาอีก 6 สัปดาห์ในการส่งผลของการประเมินที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานไปให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง และต้องตัดสินใจว่าจะทำประกาศหรือไม่ภายใน 4 สัปดาห์ พร้อมทั้งส่งประกาศฉบับร่าง หรือเหตุผลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรว่าทำไมถึงไม่จำเป็นต้องทำประกาศซึ่งนิยมใช้บันทึกแทนมากกว่าไปให้พ่อแม่ ผู้ปกครองใน 2 สัปดาห์ต่อไป ในทางปฏิบัติ อศท.จะต้องเขียนบันทึกแทนด้วยความระมัดระวังเช่นเดียวกับการเขียนประกาศ โดยแนบคำแนะนำทั้งหมดที่ตนได้รับไปด้วย (ดูวรรค 4:17-4:23) การตัดสินใจว่าจะเขียนประกาศหรือเขียนบันทึกแทนดี มักจะเกี่ยวข้องกับการเตรียมเขียนร่าง การตัดสินใจว่าจะทำประกาศและบันทึกผลการตัดสินใจของ อศท.จะอยู่ในกระบวนการเดียวกัน จุดสำคัญอยู่ที่ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองต้องได้รับหลักฐานและผลของการประเมินเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน 12 สัปดาห์ นับแต่วันแรกของการประเมินตามกฎหมาย

3:38 เมื่อได้รับประกาศฉบับร่างแล้ว พ่อแม่ผู้ปกครองมีสิทธิที่จะระบุชื่อโรงเรียนในความอุปถัมภ์ที่ตนต้องการให้ลูกได้เข้าเรียน และมีส่วนร่วมในการประชุมและเสนอความเห็นและตามปกติแล้ว อศท.ต้องออกประกาศฉบับสมบูรณ์ภายใน 8 สัปดาห์ นับจากวันออกประกาศฉบับร่าง

ข้อยกเว้นเกี่ยวกับกำหนดเวลา

3:39 วรรคต่าง ๆ ข้างต้นได้อธิบายถึงกำหนดเวลาที่ อศท. หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม ต้องถือปฏิบัติตามปกติ แต่จะมีสถานการณ์บางอย่างที่หน่วยงานเหล่านี้ อาจทำตามระยะเวลาที่กำหนดไม่ได้ ซึ่งระเบียบได้บัญญัติข้อยกเว้นไว้ด้วย

3:40 ข้อยกเว้นกรณีนี้ที่ อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจะมีการประเมินตามกฎหมายหรือไม่ภายใน 6 สัปดาห์ มีดังนี้ :

- ก. เมื่อ อศท.ได้รับร้องขอคำแนะนำจากครูใหญ่ 1 สัปดาห์ก่อนโรงเรียนปิดอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์ และ 1 สัปดาห์ก่อนเปิดเรียนใหม่
- ข. เมื่ออศท.รู้ถึงสถานการณ์ส่วนตัวที่มีผลต่อเด็กหรือพ่อแม่ผู้ปกครอง (เช่น ความเศร้าโศกภายในครอบครัว) ในระหว่าง 6 สัปดาห์นี้
- ค. เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือเด็กไม่อยู่ในท้องที่ที่ อศท.รับผิดชอบเป็นเวลาต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์

(ระเบียบ 11 (4))

3:41 ข้อยกเว้นเกี่ยวกับกำหนดเวลาที่ อศท. ต้องทำการประเมินภายใน 10 สัปดาห์ มีดังนี้ :

- ก. เมื่อ อศท.ได้รับคำแนะนำทั้งหมดตามที่ อศท.ร้องขอไปแล้ว อศท.ยังจำเป็นต้องขอคำแนะนำหรือรายงานเพิ่มเติม
- ข. เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครองต้องการให้คำแนะนำสำหรับการประเมินเกินกว่า 6 สัปดาห์ หลังจากวันที่ได้รับคำร้องขอคำแนะนำจาก อศท.
- ค. เมื่อ อศท.ร้องขอคำแนะนำทางการศึกษาในช่วง 1 สัปดาห์ก่อนโรงเรียนปิดติดต่อกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์ และ 1 สัปดาห์ก่อนโรงเรียนเปิดใหม่
- ง. เมื่อ อศท. ร้องขอคำแนะนำจากหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม แล้วไม่ได้รับคำตอบภายใน 6 สัปดาห์
- จ. เมื่อ อศท. ตระหนักถึงสถานการณ์พิเศษส่วนตัวที่มีผลต่อเด็กหรือพ่อแม่ผู้ปกครอง (เช่น ความเศร้าโศกในครอบครัว) ในช่วงกระบวนการประเมิน
- ฉ. เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือเด็กไม่อยู่ในท้องที่ที่ อศท. รับผิดชอบเป็นเวลาต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์

ข. เมื่อเด็กไม่มาให้ตรวจหรือทดสอบในวันนัดหมาย

(ระเบียบ 11 (6))

3:42 ข้อยกเว้นที่หน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคมต้องให้ข้อมูลในระยะเวลา 6 สัปดาห์ มีดังนี้ :

- ก. เมื่อมีสถานการณ์พิเศษส่วนตัวที่ส่งผลกระทบต่อเด็กหรือพ่อแม่ผู้ปกครอง (เช่น ความเศร้าโศกในครอบครัว) ให้ช่วงของการประเมิน
- ข. เมื่อเด็กหรือพ่อแม่ผู้ปกครองไม่อยู่ในท้องที่ที่ อศท.รับผิดชอบเป็นเวลาต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์
- ค. เมื่อเด็กไม่มาให้ตรวจหรือทดสอบในวันนัดหมาย
- ง. เมื่อหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคมไม่มีข้อมูลของเด็กก่อนได้รับสำเนาข้อเสนอให้ทำการประเมินตามกฎหมายของอศท.ที่ออกตามมาตรา 167 (1) หรือ 174 (2) หรือได้รับบันทึกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ร้องขอให้มีการประเมินซึ่งออกตามระเบียบ 5 (3)

(ระเบียบ 11 (8))

3:43 ข้อยกเว้นที่ อศท.ต้องทำประกาศภายในกำหนด 8 สัปดาห์ มีดังนี้ :

- ก. เมื่อมีสถานการณ์พิเศษส่วนตัวที่ส่งผลกระทบต่อเด็กหรือพ่อแม่ผู้ปกครอง (เช่น ความเศร้าโศกในครอบครัว) ในช่วงของการประเมิน
- ข. เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองหรือเด็กไม่อยู่ในท้องที่ที่ อศท.รับผิดชอบเป็นเวลาต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์
- ค. เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองต้องการให้ความเห็นเกี่ยวกับสาระในประกาศในช่วงเวลา 15 วันตามที่ระเบียบเปิดโอกาสให้ หลังจากที่ได้รับประกาศฉบับร่างแล้ว

ง. เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองต้องการให้มีการประชุมมากกว่า 1 ครั้ง ตามรายการที่ 10 วรรค 4

จ. เมื่อ อศท.เขียนคำร้องถึงเลขาธิการแห่งรัฐตามมาตรา 189 (5) (ข) เพื่อขออนุญาตให้เด็กที่กำลังเรียนในโรงเรียนอิสระซึ่งยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการแห่งรัฐและ อศท.ยังไม่ได้รับคำอนุญาตนั้นใน 2 สัปดาห์นับจากวันที่มีการร้องขอ

(ระเบียบ 14 (4))

3:44 อศท.จะต้องพยายามประกันว่ากระบวนการดำเนินงานจะเกิดความล่าช้าน้อยที่สุดเมื่อใดก็ตามที่สภาพอันนำไปสู่ข้อยกเว้นเหล่านี้หมดสิ้นไปแล้ว อศท.ควรพยายามดำเนินการต่อให้เสร็จสิ้นกระบวนการโดยเร็วที่สุด โดยจะต้องพยายามทำให้เสร็จตามข้อบังคับเรื่องกรอบเวลาไม่ว่าข้อยกเว้นนั้นจะทำให้ด้านอื่นล่าช้ามาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เช่น ถ้าการประเมินต้องล่าช้าออกไป อศท.ยังจะต้องแจ้งผลให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงผลการตัดสินใจของตนภายใน 2 สัปดาห์ และถ้าต้องมีการจัดทำประกาศ อศท.ต้องทำประกาศฉบับสมบูรณ์ภายใน 8 สัปดาห์ นอกเสียจากว่าจะมีข้อยกเว้นอื่น ๆ เข้ามาอีก

3:45 กล่าวโดยสรุปในการประเมินและการจัดทำประกาศ มีกรอบเวลาดังนี้ :

อศท. ออกประกาศตามมาตรา 167 (1) หรือ 174 (2) หรือได้รับคำร้องขอจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง

6

การตัดสินใจ

ทำการประเมิน

ไม่ทำการประเมิน

อศท.ขอคำแนะนำ

10

6

ได้รับคำแนะนำ

การตัดสินใจ

ทำประกาศ

ไม่ทำประกาศ

2

ประกาศฉบับร่าง

ออกหนังสือ พร้อม
ด้วยเหตุผลทั้งหมด
(จะเป็นการดีถ้าใช้
บันทึกแทน)

8

26 สัปดาห์

ประกาศฉบับสมบูรณ์

เกณฑ์การตัดสินใจสำหรับการประเมินตามกฎหมาย

3:46 ในการพิจารณาว่าควรทำการประเมินหรือไม่ อศท.ต้องให้ความสนใจกับหลักฐานที่โรงเรียนหรือพ่อแม่ ผู้ปกครองให้มาเกี่ยวกับลักษณะความรุนแรงและสาเหตุของปัญหาการเรียนรู้อันของเด็ก รวมทั้งหลักฐานของโรงเรียนที่ดำเนินการไปเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านั้น เช่น การจัดการศึกษาพิเศษที่ได้ดำเนินการไปแล้ว ดังนั้น แนวทางต่อไปนี้จะเน้นไปที่หลักฐานที่ อศท.ควรแสวงหาจากโรงเรียนและพ่อแม่ ผู้ปกครอง และให้ตัวอย่างคำถามที่ อศท.ควรถามอีกด้วย

3:47 คำถามไม่หมดเพียงเท่านั้น แต่ยังมีคำถามเฉพาะกับเด็กแต่ละคนอีกมาก อีกทั้งแนวทางต่าง ๆ ที่วางไว้ก็ไม่ได้กำหนดไว้อย่างตายตัว แต่กระนั้นคำตอบที่จะได้ก็ควรลดการบ่งชี้ไปในทางที่ว่าการประเมินเป็นสิ่งจำเป็น การตัดสินใจทำการประเมินของ อศท.ในแต่ละกรณีจะต้องเป็นการพิจารณาจากสถานการณ์ทั้งหมด และต้องมีการปรึกษาร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และโรงเรียนอย่างใกล้ชิด

3:48 เพื่อประโยชน์ในการตีความหมายให้ไปในแนวทางเดียวกันภายในท้องถิ่น อศท. อาจตั้งกลุ่มประสานงานขึ้นมากลุ่มหนึ่งเพื่อช่วยอศท.บริหารเกณฑ์เหล่านี้ กลุ่มนี้ควร

ประกอบด้วย ครูใหญ่ ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนในเขตท้องถิ่น และควรมีตัวแทนจากหน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคมด้วย อศท.อาจเพิ่มเติมสมาชิกอื่น ๆ ได้อีกเช่น ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ครู กรรมการโรงเรียนและนักจิตวิทยาการศึกษา เมื่ออศท.ได้ดำเนินการตรวจสอบความต้องการการศึกษาพิเศษ ซึ่งโรงเรียนได้ดำเนินการไปในขั้นตอนที่ 1-3 บ้างแล้ว อศท.ก็จะพบว่ากลุ่มประสานงานนี้จะช่วยให้อศท.ตัดสินใจในขั้นตอนที่ 4 ได้มาก (ดูวรรค 4:7 ประกอบ)

3:49 ในการตัดสินใจว่าจะประเมินตามกฎหมายหรือไม่ คำถามสำคัญที่ อศท.ต้องตอบคือ มีหลักฐานที่เชื่อถือได้หรือไม่ว่า ปัญหาของเด็กยังมีหรือยังไม่ได้รับการแก้ไขเพียงพอ ทั้งๆที่ทางโรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาการเรียนโดยความสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกแล้วก็ตาม จนทำให้ อศท.ต้องตัดสินใจจัดการศึกษาพิเศษให้เด็ก อศท.ต้องสอบถามและแสวงหาข้อมูลให้กว้างขวาง โดยต้องดูหลักฐานของโรงเรียนในการประเมินปัญหาการเรียนรู้อันของเด็ก พร้อมทั้งดูว่าโรงเรียนได้ตอบสนองปัญหาเหล่านั้นไปแล้วอย่างไร อศท. ต้องการหลักฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่โรงเรียน และตั้งคำถามกับหลักฐานเหล่านั้นเพื่อให้รู้ว่าทำไมเด็กจึงเรียนไม่ได้ในระดับที่แสดงไว้ หลักฐานที่ อศท. ควรแสวงหา มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับอายุและลักษณะของปัญหาที่เด็กมี

ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ

3:50 อศท. จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก ตัวบ่งชี้สำคัญ ๆ ได้แก่ ผลการประเมินและการทดสอบในวิชาหลักตามหลักสูตรแห่งชาติ แต่ผลการเรียนเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่อศท.จะสรุปว่า การประเมินตามกฎหมายเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากข้อเท็จจริงเหล่านั้นจะต้องทำความเข้าใจไปพร้อมกับสภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเพื่อน ๆ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเด็ก และความคาดหวังในผลการเรียนของโรงเรียน หลักฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำของเด็กอาจแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของเด็กที่เพิ่มขึ้นจากฐานที่ต่ำก็ได้ และในอีกด้านหนึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพึงพอใจอาจต่ำกว่าผลการเรียนที่คาดหวังในตัวเด็กจากการประเมินโดยใช้ข้อสอบมาตรฐานของครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคนอื่น ๆ รวมทั้งนักจิตวิทยาการศึกษา ซึ่งทำงานกับเด็กอย่างใกล้ชิดก็ได้

3:51 อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่สำคัญ อศท.ควรให้ความสนใจกับหลักฐานที่ชี้ว่าปัญหาการเรียนรู้อาจมีความซับซ้อน และยากต่อการติดตามด้วย ดังนั้น อศท. จึงควรให้ความสนใจกับความแตกต่างที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนระหว่าง :

- I. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กจากการประเมินและการทดสอบในวิชาหลัก ๆ ตามหลักสูตรแห่งชาติกับผลการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ในวัยเดียวกัน
- II. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก จากการประเมินและการทดสอบในวิชาหลัก ๆ ตามหลักสูตรแห่งชาติกับผลที่คาดหวังในตัวเด็กซึ่งได้จากการมีมติเป็นเอกฉันท์ระหว่างครู และผู้ที่สังเกตเด็ก รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง โดยอาจใช้ข้อสอบมาตรฐานที่มีการดำเนินการอย่างน่าเชื่อถือมาสนับสนุน
- III. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาหลักตามหลักสูตรแห่งชาติจำนวนหนึ่ง วิชา หรือระหว่างวิชาหลักหนึ่งกับอีกวิชาหลักหนึ่ง

ในขณะที่การประเมินผลตามหลักสูตรแห่งชาติอาจให้หลักฐานที่สำคัญแต่ อศท.ก็ไม่ควรจะพิจารณาเด็กล่าช้า โดยรอให้ผลของการประเมินมีความเป็นปัจจุบันเสียก่อน อศท.ควรคำนึงถึงการประเมินงานในชั้นเรียนที่ครูบันทึกไว้ รวมทั้งผลของการใช้แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และแฟ้มสะสมงานที่แสดงพัฒนาการของเด็กด้วย

3:52 ในขณะเดียวกัน อศท.ต้องแสวงหาหลักฐานที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ ซึ่งมีผลกระทบต่อกรเรียนของเด็ก โดยที่ อศท.ควรตั้งคำถามว่า มีหลักฐานต่อไปนี้ หรือไม่ :

- I. ปัญหาสุขภาพซึ่งอาจนำไปสู่การขาดเรียนเป็นเวลานานและบ่อยครั้งหรือปัญหาการขาดความสนใจ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกอย่างที่โรงเรียนจัด
- II. ปัญหาประสาทการรับรู้ เช่น การสูญเสียทางการได้ยิน หรือปัญหาทางสายตา
- III. ปัญหาการพูดและการใช้ภาษา
- IV. ปัญหาการขาดเรียน
- V. ปัญหาสถานภาพทางบ้านของเด็ก

VI. ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

การจัดการศึกษาพิเศษ

3:53 คำตอบของปัญหาเหล่านี้อาจชี้ให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องหาทางแก้ไขอย่างเร่งด่วน ซึ่งอาจรวมถึงความไม่จำเป็นต้องมีการประเมินตามกฎหมาย หรือในทางตรงกันข้าม อาจชี้ให้เห็นว่าการประเมินตามกฎหมายจะช่วยบ่งชี้ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น อศท. ควรตรวจสอบและประเมินสิ่งที่โรงเรียนได้ทำไปเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็ก : การจัดการศึกษาพิเศษให้เด็กไปแล้ว โดยก่อนการตัดสินใจ อศท. ควรขอข้อมูลหลักฐานที่ครบถ้วนถี่ถ้วน ให้ชัดเจนว่าเด็กมีปัญหาการเรียนรู้อะไร และโรงเรียนได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง ในขั้นตอนที่ 2 และสิ่งที่ได้ทำ ติดตาม และประเมินร่วมกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกในขั้นตอนที่ 3 นอกเสียจากสภาพของเด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันเท่านั้น อศท. ควรขอข้อมูลที่โรงเรียนใช้ประโยชน์ และความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครอง ในกรณีที่พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นผู้แสดงความวิตกกังวลกับความก้าวหน้าของเด็กแต่แรก อศท. ควรขอข้อมูลหลักฐานที่แสดงว่าโรงเรียนได้ตรวจสอบความวิตกกังวลของพ่อแม่ผู้ปกครองนั้นอย่างละเอียดแล้ว เช่นเดียวกับที่โรงเรียนได้ดำเนินการในกรณีที่ครูเป็นผู้แสดงความวิตกกังวล อศท. ควรแสวงหาคำแนะนำทางการแพทย์ที่มีอยู่ในโรงเรียนเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กและอาจแสวงหาข้อมูลจากพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับสภาพทางสุขภาพที่อาจมีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก

3:54 อศท. ควรพิจารณาในเรื่องเหล่านี้กับเด็กทุกคนที่มีการเสนอส่งต่อไปให้โดยพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือโรงเรียน แต่หลักฐานที่แม่นยำเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่ อศท. แสวงหา บางส่วนจะขึ้นอยู่กับปัญหาการเรียนรู้ ความพิการ และ/หรืออายุของเด็ก วรรคต่อไป จะเป็นการกล่าวถึงหลักฐานเกี่ยวกับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้หรือความบกพร่องลักษณะต่าง ๆ ที่ อศท. ควรแสวงหา และควรถาม ข้อเสนอแนะเหล่านี้ไม่ได้สรุปว่าความต้องการการศึกษาพิเศษ มีลักษณะตายตัว แต่ตระหนักดีว่าเด็กแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของตน และคำถามที่ อศท. ควรตั้งต้องสะท้อนให้เห็นลักษณะเฉพาะของเด็กคนนั้น ยิ่งกว่านั้น อศท. ยังต้องตระหนักด้วยว่าปัญหาการเรียนรู้ของเด็กอาจมีมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

ปัญหาการเรียนรู้

3:55 เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้บางคนอาจจะได้รับการบ่งชี้ก่อนเข้าเรียน และเด็กจำนวนมากควรได้รับการบ่งชี้ตั้งแต่เริ่มเรียน ระดับการเรียนรู้ของเด็กเหล่านี้จะต่ำกว่าเพื่อน ๆ อย่างเห็นได้ชัด เด็กหลายคนมีปัญหาทางการเรียน การอ่านเขียนขั้นพื้นฐาน รวมทั้งทักษะการคิดคำนวณ เด็กหลายคนมีปัญหาทางการพูด และการใช้ภาษาในระดับรุนแรง เด็กบางคนขาดทักษะการเข้าสังคมเพราะมีปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรม

3:56 ในกรณีที่เด็กมีปัญหาการเรียนรู้ในระดับรุนแรงหรือซับซ้อน อศท.จะต้องรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการประเมิน และจากการจัดบริการต่าง ๆ ที่หน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคมส่งให้ ซึ่งหน่วยงานเหล่านี้อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กและครอบครัวมาตั้งแต่แรกเริ่มแล้ว เด็กที่มีปัญหารุนแรงหรือซับซ้อนหลายคนอาจมีความบกพร่องด้านอื่นเพิ่มเติมอีก ดังนั้นการดำเนินการใด ๆ จึงควรพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของปัญหาเหล่านี้ไว้ด้วย

ปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก

3:57 อศท.ควรแสวงหาหลักฐานเกี่ยวกับผลการเรียนของเด็กที่บันทึกไว้อย่างชัดเจน และควรสอบถามว่าเด็กมีลักษณะเหล่านี้ หรือไม่ :

- I. เด็กกำลังไม่ได้รับประโยชน์จากการเรียนตามโปรแกรมการศึกษาที่โรงเรียนจัดให้ตามความเหมาะสมกับอายุของเด็ก หรือเด็กได้รับการยกเว้นไม่ต้องเรียนตามหลักสูตรแห่งชาติเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ.ปฏิรูปการศึกษา 1988
- II. เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำกว่าเพื่อน ๆ รุนแรงราวเดียวกันในวิชาหลักวิชาหนึ่งวิชาใดตามหลักสูตรแห่งชาติอย่างเห็นชัดเจน เช่น จากผลสัมฤทธิ์การเรียน 10 ระดับ เด็กอายุ 8 ปี สามารถเรียนได้เพียงระดับ 1 หรือเด็กอายุ 13 ปีสามารถเรียนได้เพียงระดับ 2 เท่านั้น เป็นต้น

- III. มีหลักฐานชี้ว่าเด็กเรียนช้ากว่าเพื่อนวัยเดียวกันในวิชาหลัก ๆ ตามหลักสูตรแห่งชาติ เมื่อมีการวัดผลโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานกับการประเมินงานในชั้นเรียน รวมทั้งจากแฟ้มสะสมงาน
- IV. มีหลักฐานชี้ว่าเด็กมีความบกพร่องทางทักษะการเข้าสังคมและการสื่อสาร หรือมีพัฒนาการพื้นฐานค่อนข้างจำกัดสำหรับการทำกิจกรรม การให้ความสนใจ และการใช้จินตนาการ
- V. มีหลักฐานชี้ว่าปัญหาทางบ้านและครอบครัวของเด็กเป็นอุปสรรคต่อการมาเรียนของเด็ก
- VI. มีหลักฐานชี้ว่าเด็กมีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม อย่างชัดเจนโดยเห็นได้จากพฤติกรรมถดถอย หรือมีลักษณะทำลาย การไม่มีสมาธิอย่างต่อเนื่อง การไม่สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพกับเพื่อนหรือผู้ใหญ่ได้ และหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่ล่าช้าในการดำเนินชีวิต และการเข้าสังคม
- VII. มีหลักฐานของการให้บริการความช่วยเหลือและการรักษาเยียวยา หรือหลักฐานการประเมินหรือการให้ความช่วยเหลือจากหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม ข้อมูลจากการประเมินและการให้ความช่วยเหลือเหล่านี้จะมีความสำคัญมากในกรณีที่เด็กมีปัญหาระดับรุนแรงหรือซับซ้อน ปัญหาของเด็กจะไม่ได้รับการประเมินที่เหมาะสมถ้าไม่มีการพิจารณาในลักษณะสหสาขาวิชา

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้

3:58 ในการพิจารณาหลักฐานปัญหาการเรียนรู้ของเด็กนั้น อศท.ควรพิจารณาสิ่งต่างๆที่โรงเรียนได้ทำไป และควรสอบถามว่าโรงเรียนได้ทำสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. หลังจากโรงเรียนได้ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกแล้ว โรงเรียนได้มีการดำเนินการ ติดตาม และประเมินแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งจัดโปรแกรมสนับสนุนด้านการเขียน การอ่าน และการคิดคำนวณที่มีเป้าหมายชัดเจน อีกทั้งการวัดความก้าวหน้าของเด็กตามเกณฑ์หรือแบบทดสอบมาตรฐาน หลังจากให้โปรแกรมเหล่านั้นไปแล้วได้ผลสรุปว่า

ไม่เป็นไปตามหรือต่ำกว่าความมุ่งหวังเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กส่วนใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญและต่อเนื่อง

- II. โรงเรียนได้ขอความเห็นและดึงพ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามาเกี่ยวข้องกับในแต่ละขั้นตอน
- III. โรงเรียนได้แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของเด็กและการช่วยเหลือเด็กให้เข้าถึงบริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกระทำข้อมูล การใช้แป้นพิมพ์ และซอฟต์แวร์ต่างๆ ซึ่งใช้กับจอคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ให้เด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคณะครู เพื่อช่วยให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีทั่วทั้งหลักสูตรขณะที่เรียนอยู่ที่โรงเรียน และที่บ้านตามความเหมาะสม
- IV. โรงเรียนดำเนินนโยบายให้การดูแล ให้คำปรึกษา และแสวงหาคำแนะนำจากภายนอก เพื่อตอบสนองปัญหาทางสังคม อารมณ์ และพฤติกรรมของเด็ก
- V. หลังจากที่โรงเรียนได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว โรงเรียนได้แจ้งให้แพทย์ประจำโรงเรียน หรือแพทย์ประจำตัวเด็กทราบตามความเหมาะสม

3:59 เมื่อ อศท.ได้รับหลักฐานอย่างครบถ้วน และได้ทำการประเมินแล้วพบว่า เด็กมีปัญหาการเรียนรู้ ดังนี้ :

- มีความรุนแรงและ/หรือซับซ้อน
- ไม่มีการตอบสนองต่อมาตรการใด ๆ ที่ทางโรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกร่วมกันจัดบริการให้
- มีการร้องขอให้มีการจัดการศึกษาพิเศษในสถานที่อื่น เพราะทางโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถจัดบริการให้ได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท. ควรพิจารณาอย่างรอบคอบถ้าต้องมีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมาย

ปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน (เช่น ดิสเล็กเซีย)

3:60 เด็กบางคนอาจมีปัญหาการอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณในระดับรุนแรง ซึ่งไม่ใช่เป็นปัญหาทางการเรียนตามปกติของเด็กทั่วไป เด็กอาจจะเรียนรู้ทักษะบางอย่างหรือบางวิชา ได้อย่างรวดเร็วและอาจพูดได้อย่างคล่องแคล่ว แต่อาจมีปัญหามากมายในทักษะการอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ เด็กเหล่านี้อาจมีความคับข้องใจสูง และมีปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรม

ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน

3:61 อศท. ควรแสวงหาหลักฐานที่บ่งชี้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับผลการเรียนของเด็กและถามคำถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. มีความแตกต่างกันมากระหว่างผลการเรียนในวิชาหลักตามหลักสูตรแห่งชาติ หรือวิชาหลักบางวิชา เช่น ภาษาอังกฤษหรือภาษาเวลล์ อศท.ควรเอาใจใส่เป็นพิเศษ ถ้ามีหลักฐานว่าเด็กอาจเรียนวิชาหลัก เช่น ภาษาอังกฤษหรือภาษาเวลล์ในระดับกลางหรือระดับสูงตามเป้าหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการพูดและการฟัง แต่เรียนได้ระดับต่ำกว่าเป้าหมายทางการอ่าน และ/หรือเป้าหมายทางการเขียนมาก
- II. ความคาดหวังในตัวเด็กที่เห็นพ้องกันเป็นเอกฉันท์ระหว่างครู/ผู้สอน และผู้สังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจใช้แบบทดสอบมาตรฐานด้านการใช้สติปัญญา หรือความเข้าใจกับสิ่งที่พูดด้วยปากเปล่าที่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมมาสนับสนุน มีระดับที่สูงกว่าผลการประเมินและการทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ และ/หรือผลของการใช้ข้อสอบมาตรฐาน ทางการอ่าน การสะกดคำ หรือคณิตศาสตร์ ที่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญ
- III. มีหลักฐานที่บ่งชี้ว่าเด็กมีความมุ่งมั่น มีปัญหาด้านการจัดลำดับการรับรู้จากสิ่งที่มองเห็น ความบกพร่องในการจำ หรือการใช้ภาษาได้อย่างจำกัด หรือช้ากว่าปกติมาก
- IV. มีหลักฐานชี้ว่าปัญหาบางอย่างมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้เช่น ปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรมในระดับรุนแรง และหลักฐานที่มีการบันทึกไว้อย่างชัดเจน เช่น อาการ

ถดถอย พฤติกรรมก้าวร้าว การขาดสมาธิ หรืออาการที่แสดงว่าเด็กมีความคับ
ข้องใจหรือมีความวิตกกังวลกับพฤติกรรมการเรียนการสอน อศท.ควรให้ความเอา
ใจใส่เมื่อปรากฏหลักฐานของปัญหาเหล่านี้ในชั้นเรียน หรือมีกับบางวิชา เช่น การ
อ่าน หรือการเขียน แต่ไม่มีปัญหาในชั้นเรียนอื่น หรือวิชาอื่น

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน

3:62 ในการพิจารณาว่าเด็กมีปัญหาทางการเรียนรู้หรือไม่ อศท.ควรพิจารณาจากสิ่งที่โรง
เรียนได้ทำไป โดยถามว่าโรงเรียนได้ทำในสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. โรงเรียนได้ช่วยเหลือเด็กในด้านหลักสูตรและวันเรียน โดยกระตุ้นครูที่เกี่ยวข้อง
ทั้งมวลให้มาสนใจกับความต้องการพิเศษของเด็ก เพื่อช่วยฝึกเด็กให้
สามารถพัฒนาในการจดและการบันทึกข้อมูล และการยอมรับนโยบายการให้
คะแนนที่เหมาะสม รวมทั้งการส่งเสริมการใช้เครื่องมือบางอย่างเช่น
พจนานุกรมส่วนตัว เป็นต้น
- II. โรงเรียนมีการดำเนินการ การติดตาม และการประเมินแผนการศึกษาเฉพาะ
บุคคล อย่างเต็มที่โดยร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอก รวมทั้งการจัดให้มี
โปรแกรมการรู้หนังสือที่เกี่ยวข้อง เช่น :
 - **ด้านการอ่าน** : มีโปรแกรมการอ่านที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองจุดเด่น
และจุดด้อยของเด็กซึ่งรู้ได้จากการประเมินเชิงวินิจฉัยในความสามารถ
ด้านการอ่าน รวมทั้งการสอนเด็กอ่านออกเสียง

- **ด้านการสะกดคำ** : มีโปรแกรมการสะกดคำที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองจุด
เด่นและจุดด้อยของเด็ก โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ให้ความสนับสนุนและดูแล
ทั่วทั้งหลักสูตร เช่นการสะกดคำด้วยปากเปล่าทันที โดยเชื่อมโยงกับการ
คัดลายมือ เป็นต้น
- **การใช้ยุทธวิธีการสอนแบบการรู้หลายทาง** : เพื่อพัฒนาทักษะพื้น
ฐานในด้านการอ่าน การสะกดคำ และการคิดคำนวณ

- III. เมื่อโรงเรียนได้ปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกรวมทั้งนักจิตวิทยาการศึกษาแล้ว โรงเรียนได้มีการติดตามความก้าวหน้าทั้งหมดของเด็ก โดยใช้ข้อสอบการอ่านและการสะกดคำแบบประยุกต์ที่เหมาะสม และใช้ผลการประเมินของครู ซึ่งอาจพบว่าเด็กยังไม่ได้แสดงความก้าวหน้าอย่างชัดเจน และ/หรือระดับของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กกำลังตกต่ำกว่า เด็กส่วนใหญ่
- IV. โรงเรียนมีการพิจารณา ตรวจสอบ และบันทึกความวิตกกังวลของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และขอความสนับสนุนจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในลักษณะของการให้เข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการทำแผน การดำเนินการ การประเมินผล เพื่อให้มีส่วนช่วยเหลือเด็กทั้งภายนอก และภายในโรงเรียน
- V. โรงเรียนได้แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปได้และช่วยเหลือเด็กให้เข้าถึงบริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อจัดกระทำข้อมูล รวมทั้งเครื่องช่วยสะกดคำ หรือซอฟต์แวร์อื่นๆ ซึ่งใช้กับจอคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครอง และคณะครู ทั้งนี้เพื่อให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีทั่วทั้งหลักสูตรขณะที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนและที่บ้านตามความเหมาะสม
- VI. โรงเรียนได้มีการติดตามการตอบสนองทางอารมณ์ และพฤติกรรมของเด็กต่อปัญหาการเรียนรู้อย่างใกล้ชิด และโรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือเด็กเพื่อลดความวิตกกังวล รวมทั้งช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีกับตนเองมากขึ้น
- VII. หลังจากที่โรงเรียนได้รับการอนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว โรงเรียนได้ขอความช่วยเหลือจากแพทย์ประจำโรงเรียน และ/หรือแพทย์ประจำตัวเด็กตามความเหมาะสม

3:63 เมื่อ อศท. ได้พิจารณาหลักฐานที่ส่วนต่างๆ เสนอมาอย่างครบถ้วน และทำการประเมินแล้ว อศท. ยืนยันว่าเด็กมีปัญหาการเรียนดังนี้ :

- มีปัญหาระดับรุนแรงหรือซับซ้อน
- ไม่มีการตอบสนองต่อมาตรการใดๆ ที่โรงเรียนได้ดำเนินการไปตามที่โรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกมุ่งหวัง และ

- มีการร้องขอให้มีการจัดการศึกษาพิเศษในสถานที่อื่นเพราะทางโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถจัดบริการให้ได้เหมาะสมเนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท. ควรพิจารณาอย่างรอบคอบถ้าต้องมีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมาย

ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

3:64 เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมจะมีปัญหาการเรียนรู้อาจตามคำนิยามในวรรค 2:1 ข้างต้น เด็กเหล่านี้อาจจะเรียนไม่ได้ตามที่โรงเรียนคาดหวัง และในบางกรณีอาจจะมีส่วนที่ทำให้เด็กคนอื่นต้องเสียการเรียนไปด้วย

3:65 ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมอาจเป็นผลมาจากการที่เด็กถูกทารุณกรรมหรือถูกทอดทิ้ง เด็กมีความเจ็บปวดทางร่างกายหรือจิตใจ มีความบกพร่องทางร่างกายหรือได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างรุนแรง สิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนบางครั้งอาจทำให้ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของเด็กมีความเลวร้ายมาก และอาจมีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนด้านอื่น ๆ สาเหตุของปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม จะมีการพูดกันอย่างละเอียดในหนังสือเวียน เรื่อง “การศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม”

3:66 ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมอาจจะแสดงออกได้หลายรูปแบบ เช่น อាកาร ถดถอย ความรู้สึกเศร้าหมอง หรือการอยากฆ่าตัวตาย อาการกินมากผิดปกติ การกลัวโรงเรียน การใช้สารเสพติด การทำลายและต่อต้านสังคม การไม่ให้ความร่วมมือ การมีความคับข้องใจ การแสดงความโกรธ และชอบคุกคาม

3:67 ครูควรมีการบันทึกตัวอย่างความรุนแรงทางพฤติกรรมของเด็กไว้ ถึงแม้จะไม่มีสาเหตุที่ชัดเจนก็ตาม คำแนะนำในการสังเกตและการบันทึก มีอยู่ในหนังสือเวียนเรื่อง “การศึกษาสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม”

ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

3:68 อศท.ควรแสวงหาหลักฐานที่บันทึกผลการเรียนและลักษณะของปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของเด็กไว้อย่างชัดเจน โดยถามคำถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

มีความแตกต่างอย่างมากของความสามารถทางสติปัญญาในการเรียนรู้ของเด็ก ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่วัดตามหลักสูตรแห่งชาติกับความคาดหวังต่อเด็กของคุณ พ่อแม่ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ซึ่งอาจมีการใช้ข้อสอบมาตรฐานที่มีการจัดการอย่างเหมาะสมมาช่วยสนับสนุนด้วย หรือกับการประเมินงานในชั้นเรียนที่ครูบันทึกไว้ รวมทั้งแฟ้มสะสมงานของเด็ก

เด็กมีอาการถดถอยอย่างผิดปกติ ขาดความมั่นใจ และไม่สามารถสร้างสัมพันธภาพที่ถาวรกับเพื่อนและผู้ใหญ่ได้ อศท.จะต้องแสวงหาหลักฐานที่โรงเรียน และผู้เชี่ยวชาญภายนอกบันทึกไว้อย่างละเอียดและชัดเจน บนพื้นฐานของการสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด

มีหลักฐานชี้ว่าเด็กมีความบกพร่องในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม หรือการสื่อสารอย่างรุนแรง หรือมีพัฒนาการจำกัดในการเข้าร่วมทำกิจกรรม การให้ความสนใจ และการใช้จินตนาการ

อสท.ต้องตรวจดูว่ามีสาเหตุอะไรที่ทำให้เด็กมาโรงเรียนไม่สม่ำเสมอ มีหลักฐานที่บันทึกไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับพฤติกรรมการกินกิน ขนาด

มีหลักฐานที่บันทึกไว้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดหรือสุรา เด็กแสดงพฤติกรรมที่คาดเดาไม่ได้ มีพฤติกรรมแปลก ๆ มุ่งทำอย่างใดอย่างหนึ่งมากเป็นพิเศษ และมีพฤติกรรมก้าวร้าวและทำร้าย อสท.จะต้องตรวจดูว่าลักษณะของพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นเฉพาะในชั้นเรียนใดชั้นเรียนหนึ่ง หรือเกิดขึ้นกับครูคนใดคนหนึ่ง หรือเกิดกับงานหรือสถานการณ์บางอย่าง และควรแสวงหาตัวอย่างเฉพาะที่บันทึกไว้อย่างชัดเจนในช่วงระยะเวลาใด เวลาหนึ่ง ซึ่งไม่ควร น้อยกว่า 1 ภาคเรียน อสท.ต้องแสวงหาหลักฐานที่มีการบันทึกไว้อย่างชัดเจนว่าเด็กเคยมีส่วนร่วมหรือทำตัวเป็นอันธพาลในโรงเรียน หรือถูกทารุณกรรม หรือถูกทอดทิ้งจากทางบ้าน และ/หรือมีปัญหาที่บ้าน

อสท.ควรให้ความเอาใจใส่กับสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า เด็กมีปัญหาทางจิตใจหรือทางร่างกายอย่างชัดเจน รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน และคาดไม่ถึงในพฤติกรรมของเด็ก แต่ไม่มีสาเหตุปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนด้วยเนื่องจากความบกพร่องของพัฒนาการทางประสาท การเป็นลมชัก หรือมีปัญหาสุขภาพ

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

3:69 ในการพิจารณาหลักฐานนั้น อสท.ควรพิจารณาสิ่งที่โรงเรียนและผู้อื่นได้ทำไปเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อสท.ควรถามคำถามว่า มีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. หลังจากโรงเรียนขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เหมาะสม และได้มีการปรึกษารื้อกับตัวเด็กอย่างละเอียดแล้ว โรงเรียนได้มีการดำเนินการ การติดตาม และการประเมินแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล รวมทั้งโปรแกรมการควบคุมพฤติกรรม
- II. โรงเรียนมีการติดตามการดำเนินการตามนโยบายด้านพฤติกรรม และการให้ความดูแล และการให้การแนะแนวเป็นกรณี ๆ ไปตามความเหมาะสม
- III. บุคลากรทั่วทั้งโรงเรียนได้รับทราบเกี่ยวกับปัญหาของเด็กและแนวทางในการแก้ไขปัญหาอยู่เสมอ
- IV. โรงเรียนได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก โดยกระตุ้นให้พวกเขาเข้าไปมีส่วนร่วมทางการศึกษาของเด็ก รวมทั้งได้เชิญมาเยี่ยมชมโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
- V. โรงเรียนได้แจ้งและขอความร่วมมือจากหน่วยสวัสดิการการศึกษา และ/หรือ หน่วยบริการสังคมตามความเหมาะสม
- VI. โรงเรียนได้แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของเด็ก และการช่วยเหลือเด็กให้เข้าถึงบริการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกระทำข้อมูล โปรแกรมการวาดรูปหรือ ซอฟต์แวร์อื่นๆ ซึ่งใช้กับจอคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยในการสื่อสารและบรรยายความรู้สึกของเด็ก และมีการฝึกการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคณะครู เพื่อให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้ตลอดทั้งหลักสูตรทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านตามความเหมาะสม
- VII. หลังจากโรงเรียนได้ขออนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว โรงเรียนได้แจ้ง และขอความช่วยเหลือจากแพทย์ประจำโรงเรียน และ/หรือแพทย์ประจำตัวเด็ก

3:70 เมื่อ อศท. ได้รับหลักฐานครบถ้วนและได้ทำการประเมินแล้ว อศท.อาจพบว่า ปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมของเด็กเป็นดังนี้ :

- มีระดับรุนแรงและ/หรือซับซ้อน
- ไม่ได้รับประโยชน์จากบริการที่โรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญภายนอกจัดให้ และ

- อาจต้องมีการจัดการศึกษาพิเศษให้ในสถานที่อื่น ซึ่งโรงเรียนในพื้นที่ไม่สามารถจัดให้ได้เนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท.ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าต้องมีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมาย

ความบกพร่องทางร่างกาย

3:71 ความพิการทางร่างกายของเด็กอาจเป็นผลมาจากความเจ็บป่วยหรืออาการบาดเจ็บ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว หรือเป็นผลมาจากสภาพที่เป็นมาตั้งแต่กำเนิด ความพิการเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับความช่วยเหลือจากโรงเรียนหรือ อศท. จะเป็นตัวขัดขวางการเรียนรู้ของเด็กได้ เต็มตามหลักสูตร เด็กที่มีความพิการทางร่างกายบางคนอาจมีความบกพร่องทางประสาท การรับรู้ ปัญหาทางประสาท หรือปัญหาการเรียนรู้อีกด้วย

ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

3:72 อศท.ควรแสวงหาหลักฐานที่มีบันทึกไว้อย่างชัดเจน ทั้งผลการเรียนและลักษณะ ความพิการทางร่างกายของเด็ก โดยตั้งคำถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. มีความแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างผลการเรียนของเด็กที่วัดจากการประเมินโดยใช้แบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติกับผลการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ที่อยู่ในวัยเดียวกัน หรือกับการประเมินงานของเด็กในชั้นเรียนที่ครูบันทึกไว้ รวมทั้งจากแฟ้มสะสมงานของเด็ก
- II. มีความแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างความคาดหวังต่อเด็กตามที่ประเมินโดยครู พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เฝ้าสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด โดยอาจใช้ผลการทดสอบตามแบบวัดมาตรฐาน เพื่อวัดความสามารถทางการเรียนรู้มาสนับสนุนกับผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมินและการใช้แบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ

- III. เด็กไม่สามารถมีส่วนร่วมทำกิจกรรมบางอย่างตามหลักสูตรของโรงเรียนได้อย่างเต็มที่ ถ้าขาดการกำกับดูแลจากผู้ใหญ่อย่างใกล้ชิด และ/หรือถ้าไม่มีการปรับปรุงเนื้อหาการสอนหรือสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
- IV. เด็กมีปัญหาการช่วยเหลือตนเองอย่างมาก เช่น การแต่งตัว การใช้ห้องน้ำ การรับประทานอาหาร และ/หรือ สภาพของตัวเด็กเองอาจก่อให้เกิดปัญหาด้านความปลอดภัย
- V. มีหลักฐานยืนยันชัดเจนว่าเด็กไม่สามารถใช้ชีวิตที่โรงเรียนได้อย่างเต็มที่จนทำให้เด็กมีปัญหาทางอารมณ์และทางร่างกายอย่างมาก

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

3:73 ในการพิจารณาหลักฐานผลการเรียนและความบกพร่องทางร่างกายของเด็กนั้น อศท. ควรพิจารณาจากสิ่งที่โรงเรียนได้ทำไป และควรตั้งคำถามว่าโรงเรียนได้ทำสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. เมื่อโรงเรียนได้ปรึกษาร่วมกับหน่วยงานสนับสนุนต่าง ๆ ของ อศท. และองค์กรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิภาคสำหรับผู้มีปัญหาด้านการสื่อสารตามความเหมาะสมแล้ว (Regional Organisations Expert in Information Technology for Communication Difficulties) (ดูอภิธานศัพท์) โรงเรียนได้แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปได้เพื่อประโยชน์ของเด็ก และการช่วยเหลือเด็กได้เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น คีย์บอร์ดพิเศษ รวมทั้งสวิทช์ที่สามารถปรับใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการจัดกระทำข้อมูล และซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ซึ่งใช้กับจอคอมพิวเตอร์ และฝึกการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับเด็ก รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง และคณะครู เพื่อให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ทั่วทั้งหลักสูตรทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านตามความเหมาะสม
- II. โรงเรียนได้มีการวางแผน ติดตาม และประเมินแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อให้เด็กสามารถเรียนตามหลักสูตรได้อย่างเต็มที่ และยังมีมีการพิจารณาถึงความจำเป็นของเนื้อหาที่เด็กจะต้องใช้ในห้องเรียน รวมทั้งการเก็บและการบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ

- III. โรงเรียนได้ประยุกต์การจัดบริการตามนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียนให้กับเด็กแต่ละคน และได้พยายามใช้ขั้นตอนที่เหมาะสมทั้งหมดเพื่อช่วยเหลือเด็กให้ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมชั้นพื้นฐานของโรงเรียน โดยแสวงหาคำแนะนำจากภายนอก เช่น จาก อศท. หน่วยบริการสังคมของท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพและความปลอดภัย รวมทั้งองค์กรอาสาสมัครต่างๆ เป็นต้น
- IV. เมื่อโรงเรียนได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว โรงเรียนได้แจ้งและแสวงหาความช่วยเหลือจากแพทย์ประจำโรงเรียน และ/หรือแพทย์ประจำตัวเด็กตามความเหมาะสม

3:74 เมื่อ อศท. ได้รับหลักฐานครบถ้วนจากส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และทำการประเมินแล้ว อศท.พบว่าปัญหาความบกพร่องทางร่างกายของเด็ก เป็นดังนี้ :

- มีปัญหาระดับรุนแรง และ/หรือซับซ้อน
- ไม่ตอบสนองต่อมาตรการให้ความช่วยเหลือที่โรงเรียน และผู้เชี่ยวชาญภายนอกจัดให้
- อาจต้องขอให้มีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ที่อื่นซึ่งโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท. ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าต้องมีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมาย

ความบกพร่องทางประสาทรับรู้ : ความบกพร่องทางประสาทการได้ยิน

3:75 เด็กจำนวนมากมีปัญหาการได้ยินไม่ระดับใดก็ระดับหนึ่ง การสูญเสียการได้ยินอาจเป็นแบบชั่วคราวหรือถาวร การสูญเสียการได้ยินชั่วคราวอาจรู้จักกันในนามว่า “หูมีกาว” และมักเกิดขึ้นในช่วงเด็กเล็ก การสูญเสียการได้ยินเช่นนี้มีความเปลี่ยนแปลงจากระดับน้อยไปจนถึงระดับมาก และอาจทำให้ปัญหาการเรียนรู้ด้านอื่นมีปัญหามากยิ่งขึ้น ดังนั้นโรงเรียนควรให้ความสนใจกับหลักฐานที่ชี้ว่าเด็กมีปัญหาการได้ยิน

3:76 การสูญเสียการได้ยินแบบถาวรโดยปกติมักจะเป็นเรื่องของโสตประสาท และอาจมีตั้งแต่ระดับน้อยที่สุดไปถึงระดับมากที่สุด เด็กที่สูญเสียการได้ยินขนาดหนักหรือรุนแรง อาจมีปัญหาการสื่อสารขั้นรุนแรงหรือซับซ้อน

3:77 การตระหนักรู้ การวินิจฉัย และการรักษาเย็บขาตั้งแต่เนิ่น ๆ และการให้ความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญสำหรับเด็กที่มีปัญหาการได้ยินนั้นมีความจำเป็น เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาและวิชาอื่น ๆ และยังเป็นการบรรเทาปัญหาพัฒนาการทางอารมณ์ด้วย

ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3:78 อศท. ควรแสวงหาหลักฐานที่บันทึกผลการเรียนและระดับความรุนแรงของปัญหาการได้ยินของเด็กไว้อย่างชัดเจนโดยตั้งคำถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. มีความแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างผลการเรียนของเด็กที่วัดจากการประเมินโดยใช้แบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ในวัยเดียวกัน หรือกับการประเมินของครูที่บันทึกไว้ในชั้นเรียน รวมทั้งแฟ้มสะสมงานของเด็ก
- II. มีความแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างความคาดหวังต่อเด็กของครู พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก และผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เฝ้าสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิดซึ่งอาจใช้ผลของแบบทดสอบมาตรฐานมาสนับสนุนกับความสามารถในการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมินและแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ
- III. มีหลักฐานบันทึกที่ระดับและลักษณะของการสูญเสียการได้ยินของเด็กไว้อย่างชัดเจน โดยใช้เครื่องมือวัดการได้ยิน
- IV. มีหลักฐานบันทึกไว้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาการได้ยินของเด็กมีส่วนขัดฉันทันพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมของเด็ก ความสามารถในการเรียนรู้ตามหลักสูตร ความสามารถในการเข้าร่วมทำกิจกรรมบางอย่างในชั้นเรียน หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านอื่น ๆ ที่โรงเรียน
- V. มีหลักฐานบันทึกตัวอย่างเฉพาะไว้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาการได้ยินของเด็กทำให้เด็กมีอาการเครียด และมีพฤติกรรมถดถอย หรือคับข้องใจ

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

3:79 เมื่อ อศท.ได้พิจารณาจากหลักฐานผลการเรียนและปัญหาการได้ยินของเด็ก รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ที่โรงเรียนได้ทำไป แล้ว อศท.ควรตั้งคำถามว่าโรงเรียนได้ทำสิ่งต่อไปนี้ หรือไม่ :

- I. โรงเรียนได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เหมาะสม เช่น จากครูสอนเด็กคนหูหนวก จากหน่วยบริการสนับสนุนของ อศท. และองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ เป็นต้น
- II. โรงเรียนได้วางแผน ติดตาม และประเมินแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อให้เด็กได้มีส่วนร่วมตามหลักสูตร และการใช้ชีวิตที่โรงเรียนได้อย่างเต็มที่ และมีการระบุถึงเรื่องต่าง ๆ ไว้ เช่น ตำแหน่งที่นั่งของเด็กในชั้นเรียน ขอบเขตของกิจกรรมร่วมกับเด็กหรือผู้ใหญ่ที่หูปกติ การใช้เครื่องช่วยฟัง และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
- III. ครูและผู้ใหญ่ทั้งหมดทั่วทั้งโรงเรียนมีความตื่นตัวกับปัญหาการได้ยินของเด็ก และมีความตระหนักถึงมาตรการพื้นฐานที่พวกเขาต้องใช้เพื่อเอาชนะหรือแก้ไขปัญหานั้น
- IV. โรงเรียนได้ขอความเห็นและดึงพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กเข้าไปมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องทุกขั้นตอน
- V. โรงเรียนได้แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อประโยชน์ของเด็กและการช่วยเหลือเด็กได้เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกระทำข้อมูล โปรแกรมการวาดรูป หรือซอฟต์แวร์อื่น ๆ ซึ่งใช้กับจอคอมพิวเตอร์ โดยมีการฝึกการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคณะครู เพื่อให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้ ตลอดการเรียนที่โรงเรียน และที่บ้านตามความเหมาะสม
- VI. โรงเรียนหลังจากได้ขออนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว ได้แจ้งและขอความช่วยเหลือจากแพทย์ประจำโรงเรียนหรือแพทย์ประจำตัวเด็ก

3:80 เมื่อ อศท. ได้รับหลักฐานจากส่วนต่างๆ ครอบคลุมและทำการประเมินแล้วพบว่า ปัญหาการเรียนรู้ และ/หรือความพิการของเด็ก เป็นดังนี้ :

- อยู่ในระดับรุนแรง และ/หรือซับซ้อน
- เด็กไม่ได้รับประโยชน์จากบริการที่โรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญภายนอกจัดให้
- อาจต้องขอให้มีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ที่อื่นเพราะโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด

ความบกพร่องทางประสาทรับรู้ : ความบกพร่องทางสายตา

3:81 ปัญหาการมองเห็นมีหลายรูปแบบและมีผลต่อการศึกษาของเด็กแตกต่างกัน ปัญหาทางสายตาอาจเริ่มจากน้อยที่สุดที่สามารถเยียวยาได้จนถึงตาบอดสนิท เด็กบางคนตาบอดตั้งแต่เกิด บางคนสูญเสียการมองเห็นบางส่วนหรือทั้งหมดเนื่องจากอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย ในบางกรณีความบกพร่องทางสายตาเป็นหนึ่งในความบกพร่องหลาย ๆ อย่าง แต่ไม่ว่าความบกพร่องนี้จะมาจากสาเหตุใดก็ตาม ประเด็นสำคัญของการบ่งชี้และการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กจะเกี่ยวข้องกับระดับของการมองเห็นและลักษณะของสายตาที่ใช้การได้ การมองเห็นเพียงบางส่วนหรือตาบอดสนิท และความสามารถของเด็กในการปรับตัวทางสังคมและจิตใจ รวมทั้งความก้าวหน้าในบริบทของการเรียน

ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา

3:82 อศท. ควรแสวงหาหลักฐานที่บันทึกไว้อย่างชัดเจน ทั้งผลการเรียนของเด็ก และลักษณะของการสูญเสียทางการมองเห็นโดยสอบถามดูว่ามีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

- I. มีความแตกต่างระหว่างผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมินและแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กส่วนใหญ่วัยเดียวกัน หรือกับผลการประเมินของครูที่สอนเด็ก ซึ่งบันทึกไว้ในชั้นเรียน รวมทั้งแฟ้มสะสมงานของเด็ก

- II. มีความแตกต่างกันในระดับสูงระหว่างความคาดหวังในตัวเด็กจากการประเมิน โดยครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกที่ได้เฝ้าสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจใช้ผลของแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความสามารถในการเรียนรู้มาสนับสนุนตามความเหมาะสม กับผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมิน และแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ
- III. มีหลักฐานที่บันทึกที่ระดับของการมองเห็นที่ใช้การได้ของเด็กจากการวัดสายตา อย่างชัดเจน
- IV. มีหลักฐานบันทึกที่อย่างชัดเจนว่าปัญหาการมองเห็นของเด็กมีส่วนขัดคั้น ความเคลื่อนไหว การพัฒนาทางอารมณ์ และสังคม ความสามารถในการเรียนรู้ตามหลักสูตร ความสามารถในการร่วมทำกิจกรรมบางด้านในชั้นเรียน หรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของการใช้ชีวิตในโรงเรียน
- V. มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนว่าปัญหาการมองเห็นของเด็กทำให้เด็กเกิดอาการเครียดและมีพฤติกรรมถดถอยหรือคับข้องใจ

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา

3:83 เมื่อ อศท.พิจารณาหลักฐานเกี่ยวกับผลการเรียนและความพิการทางสายตาของเด็ก อศท. ควรพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่โรงเรียนได้ทำไป และควรสอบถามว่าโรงเรียนได้ทำสิ่งต่อไปนี้ หรือไม่ :

- I. โรงเรียนได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก รวมทั้งครูสอนเด็กสายตาพิการ เจ้าหน้าที่ฝึกความเคลื่อนไหวที่มีคุณสมบัติในการทำงานกับเด็กสายตาบกพร่อง หน่วยบริการสนับสนุนของ อศท. และองค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ
- II. โรงเรียนได้วางแผน ปฏิบัติตามแผน ติดตาม และประเมินแผนการศึกษา เฉพาะบุคคล เพื่อให้เด็กได้เข้าถึงและมีส่วนร่วมในหลักสูตรและการใช้ชีวิตที่โรงเรียนได้อย่างเต็มที่ โดยประกันว่าครูทุกคนได้ตระหนักถึงปัญหาของเด็ก และรับเอามาตรการการจัดการศึกษาในชั้นเรียนที่เหมาะสมไปใช้
- III. โรงเรียนได้นำนโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษมาปรับใช้กับเด็กแต่ละคน และขอคำแนะนำจากบุคคลภายนอกตามความเหมาะสม มีการสำรวจขอบข่าย

ของกิจกรรม และปฏิบัติตามข้อเสนอนี้ต่าง ๆ ในการดัดแปลงกายภาพ ให้เอื้อต่อการเคลื่อนไหวของเด็ก เช่น รวากะ การใช้แสงสว่าง และการฝึกอื่นๆ เป็นต้น

- IV. หลังจากโรงเรียนได้ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญภายนอกแล้ว โรงเรียนได้แสวงหาสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เป็นไปได้เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กได้เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม เช่น เครื่องเสียงที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ และจัดฝึกการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคณะครู เพื่อให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ตลอดการเรียนรู้ที่โรงเรียนและที่บ้านตามความเหมาะสม
- V. โรงเรียนได้ขอความเห็นและดึงพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กให้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน
- VI. หลังจากโรงเรียนได้ขออนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กแล้ว โรงเรียนได้แจ้งและขอความช่วยเหลือจากแพทย์ประจำโรงเรียน หรือแพทย์ประจำตัวเด็กตามความเหมาะสม

3:84 เมื่อ อศท. ได้รับหลักฐานครบถ้วน และดำเนินการประเมินแล้วพบว่า ปัญหาการเรียน และ/หรือความพิการของเด็ก เป็นดังนี้ :

- อยู่ในระดับรุนแรงหรือซับซ้อน
- ไม่ได้รับประโยชน์จากบริการที่โรงเรียนหรือผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกจัดให้ และ
- อาจต้องขอให้มีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ที่อื่นซึ่งโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการเองได้ เนื่องจากโรงเรียนมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท. ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าต้องมีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมาย

ความบกพร่องทางการพูด และการใช้ภาษา

3:85 แม้ว่าปัญหาการพูดและการใช้ภาษาส่วนมากจะได้รับการบ่งชี้ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียนแล้วก็ตาม แต่เด็กบางคนอาจมีปัญหาการพูด และการใช้ภาษาอย่างมาก ซึ่งขัดขวาง

การมีส่วนร่วมของเด็กในชั้นเรียน เมื่อเด็กเข้าโรงเรียน สิ่งนี้อาจมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อผลการเรียน ดังนั้นการบ่งชี้แต่เนิ่น ๆ และการให้การบำบัดรักษาอย่างทันที่ทั้งที่จึงมีความจำเป็นมาก

ปัญหาการเรียนรู้อันรุนแรงของเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและการใช้ภาษา

3:86 อศท. ควรแสวงหาหลักฐานที่บันทึกทั้งผลการเรียนและลักษณะของปัญหาการสื่อสารของเด็กไว้อย่างชัดเจน และตั้งคำถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้ หรือไม่ :

- I. มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมินและแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ กับผลการเรียนของเด็กในวัยเดียวกัน หรือกับผลการประเมินที่ครูบันทึกการทำงานของเด็กในชั้นเรียนรวมทั้งแฟ้มสะสมงานของเด็ก
- II. มีความแตกต่างในระดับสูงระหว่างความคาดหวังในตัวเด็กตามที่มีการประเมินโดยครูของเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่เฝ้าสังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้วัดความสามารถทางการเรียนของเด็กมาสนับสนุนตามความเหมาะสมกับผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมินและแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ
- III. พัฒนาการด้านการใช้ภาษา ทั้งการรับ และ/หรือการส่ง อยู่ในระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กส่วนใหญ่ในวัยเดียวกัน โดยอาจวัดได้จากแบบทดสอบมาตรฐานทางภาษาหรือมีความแตกต่างกันมากระหว่างระดับการรับและการส่งภาษาที่ใช้การได้
- IV. มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนว่า ปัญหาการสื่อสารของเด็กได้ชี้ดัดค้นพัฒนาการของการสร้างสัมพันธภาพกับผู้ใหญ่ และ/หรือเพื่อนนักเรียน และ/หรือก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรมอื่น ๆ
- V. มีหลักฐานของความบกพร่องทางการได้ยินร่วมด้วย หรือเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทางการพูดและการใช้ภาษา

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและการใช้ภาษา

3:87 เมื่อ อศท.พิจารณาหลักฐานผลการเรียนและปัญหาการสื่อสารของเด็กแล้ว อศท. ควรพิจารณาในสิ่งที่โรงเรียนได้ทำไป และตั้งคำถามว่าโรงเรียนได้ทำสิ่งต่อไปนี้อย่างไรหรือไม่ :

- I. หลังจากโรงเรียนได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว โรงเรียนได้ขอคำแนะนำจากแพทย์ประจำโรงเรียน และ/หรือแพทย์ประจำตัวเด็ก นักอรรถบำบัด และนักแก้ไขภาษา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ จากภายนอกตามความเหมาะสม เช่น ครูที่ให้คำปรึกษาด้านพัฒนาการทางภาษา เป็นต้น และร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสอนเด็ก สำหรับการลงมือปฏิบัติ การติดตาม และการประเมินแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล เพื่อให้เด็กมีโอกาสมีส่วนร่วมใช้ชีวิตที่โรงเรียนและในสังคมอย่างเต็มที่
- II. โรงเรียนได้ติดตามสภาพทางอารมณ์ และพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด และมีการให้บริการความช่วยเหลือเด็กที่โรงเรียนตามความจำเป็น เพื่อลดความวิตกกังวลและเพิ่มความรู้สึกที่ดีให้กับตนเอง
- III. หลังจากโรงเรียนได้ขอคำปรึกษาจากหน่วยบริการสนับสนุนของ อศท.หรือองค์กรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งภูมิภาค สำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการสื่อสาร (Regional Organisations Expert in Information Technology for Communication Difficulties) (ดูอภิธานศัพท์) เพื่อให้เด็กได้เข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดกระทำข้อมูล โปรแกรมการวาดรูป หรือซอฟต์แวร์อื่น ๆ ซึ่งจะช่วยในการสื่อสารและบรรยายความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง โดยจัดฝึกการใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ให้กับเด็ก พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครู เพื่อให้เด็กสามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ได้ตลอดการเรียนที่โรงเรียนและที่บ้านตามความเหมาะสม

3:88 เมื่อ อศท.ได้รับหลักฐานครบถ้วน และได้ทำการประเมินแล้ว พบว่าเด็กมีปัญหาในการเรียนดังนี้ :

- อยู่ในระดับรุนแรงหรือซับซ้อน
- ไม่ได้รับประโยชน์จากบริการที่โรงเรียนหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกจัดให้ และ
- อาจต้องขอให้มีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ที่อื่น เนื่องจากโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เพราะมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท. ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าต้องมีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามกฎหมาย

ปัญหาสุขภาพ

3:89 ปัญหาสุขภาพบางอย่างถ้าไม่ได้รับการรักษาทางการแพทย์อย่างเหมาะสม จะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่างรุนแรง และ/หรืออาจก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม ปัญหาสุขภาพที่พบเห็นโดยทั่ว ๆ ไป ได้แก่ โรคหัวใจโดยกำเนิด โรคลมชัก โรคหอบหืด ซิสติกไฟโบรซิส โรคโลหิตไม่แข็งตัว โรคโลหิตจาง โรคเบาหวาน ไตวาย โรคผิวหนัง โรคไขข้ออักเสบ โรคมะเร็งในเม็ดเลือด และมะเร็งในเด็ก

3:90 สภาวะเหล่านี้อาจเป็นอุปสรรคต่อความสามารถของเด็กในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างเต็มที่ และยังเป็นตัวขัดขวางการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ปัญหาสุขภาพบางอย่างอาจจะมีผลต่อความก้าวหน้า และการเรียนรู้ของเด็กเป็นระยะ ๆ ซึ่งสำหรับบางคนอาจจะมีตลอดช่วงที่เรียน การบำบัดโดยใช้ยา เช่น การรักษาโรคมะเร็งในเม็ดเลือด และมะเร็งในวัยเด็ก อาจทำให้ปัญหามีความรุนแรงมากขึ้น ในทำนองเดียวกันการใช้ยาควบคุมโรคลมชัก อาจทำให้สมาธิของเด็กเสียไปและเกิดปัญหาในชั้นเรียน ในบางกรณีเด็กและเยาวชนที่มีโรคอันตรายถึงชีวิต เช่น ซิสติกไฟโบรซิส หรือโรคหัวใจ อาจทำให้เด็กต้องเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล และก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

3:91 การพูดคุยอย่างเปิดเผยระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก โรงเรียน แพทย์ประจำโรงเรียน หรือแพทย์ประจำตัวเด็ก กุมารแพทย์ในชุมชน และผู้เชี่ยวชาญด้านอื่นที่ให้การรักษาเด็ก นั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการประกันว่า เด็กจะได้รับประโยชน์สูงสุด และเด็กจะไม่ถูกกีดกันออกไปจากหลักสูตรปกติ หรือกิจกรรมของโรงเรียนโดยไม่จำเป็น ดูหนังสือเวียน เรื่อง “การศึกษาสำหรับเด็กเจ็บป่วย” ประกอบ

ปัญหาการเรียนรู้อันของเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ

3:92 อศท. ควรแสวงหลักฐานที่บันทึกทั้งผลการเรียนและลักษณะของปัญหาสุขภาพเด็กไว้อย่างชัดเจน และควรถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้ หรือไม่ :

มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างผลการเรียนของเด็กที่วัดโดยการประเมินและแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ในวัยเดียวกัน หรือกับผลการประเมินของครูที่มีการบันทึกไว้ในชั้นเรียนรวมทั้งแฟ้มสะสมงานของเด็ก

มีความแตกต่างในระดับสูงระหว่างความคาดหวังในตัวเด็กจากการประเมินของครูพ่อแม่ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญภายนอกที่ได้สังเกตเด็กอย่างใกล้ชิด ซึ่งอาจใช้ผลการทดสอบความสามารถทางการเรียนของเด็กด้วยแบบทดสอบมาตรฐานตามความเหมาะสมนับสนุน กับผลการเรียนของเด็กที่วัดจากการประเมินและแบบทดสอบตามหลักสูตรแห่งชาติ

มีหลักฐานบันทึกไว้อย่างชัดเจนว่า ปัญหาสุขภาพของเด็กเป็นตัวขัดคั้นหรืออุปสรรคในการเรียนตามหลักสูตร ความสามารถในการมีส่วนร่วมทำกิจกรรมของชั้นเรียนหรือในการใช้ชีวิตด้านอื่น ๆ ในโรงเรียน

มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจนว่า ปัญหาสุขภาพทำให้เด็กมีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม

มีหลักฐานชี้ว่าเด็กขาดโรงเรียนบ่อยครั้ง

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญหาสุขภาพ

3:93 เมื่อ อศท. พิจารณาหลักฐานเกี่ยวกับผลการเรียนและปัญหาสุขภาพแล้ว อศท. ควรพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่โรงเรียนได้ทำไป และตั้งคำถามว่าโรงเรียนได้ทำสิ่งต่อไปนี้ หรือไม่ :

- I. หลังจากโรงเรียนได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว โรงเรียนได้แจ้งและขอความช่วยเหลือจากแพทย์ประจำโรงเรียน แพทย์ประจำตัวเด็ก หรือเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านสุขภาพเด็ก ตามความเหมาะสม

- II. บุคลากรทั่วทั้งโรงเรียนได้รับแจ้งให้ทราบถึงปัญหาสุขภาพของเด็กและเข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของเด็กคนนั้น
- III. โรงเรียนได้ขอความเห็นและดึงพ่อแม่ ผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน
- IV. โรงเรียนได้แสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานทั้งหลายที่อยู่ในพื้นที่ของ อศท. เพื่อจัดการศึกษาให้เด็กที่บ้านหรือโรงพยาบาลเนื่องจากความเจ็บป่วยตามความเหมาะสม

3:94 เมื่อ อศท.ได้รับหลักฐานจากฝ่ายต่างๆ ครบถ้วน และทำการประเมินแล้ว พบว่าเด็กมีปัญหาการเรียนรู้ และ/หรือความพิการดังนี้ :

- อยู่ในระดับรุนแรง และ/หรือซับซ้อน
- ไม่ได้รับประโยชน์จากบริการที่โรงเรียนและผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกจัดให้ และ
- อาจต้องขอให้มีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ที่อื่น ซึ่งโรงเรียนปกติในพื้นที่ไม่สามารถจัดได้เนื่องจากมีทรัพยากรจำกัด

ในกรณีนี้ อศท. ควรพิจารณาอย่างรอบคอบ ถ้าจะพิจารณาให้มีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษ ของเด็กตามกฎหมาย

การประเมินตามกฎหมาย

ตามมาตรา 167 (1) หรือ 174 (2) เป็นกรณีที่อศท.มีหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กทราบว่า อศท. เสนอให้มีการประเมินตามมาตรา 167 จากนั้นอศท. จะส่งหนังสือให้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง ตามมาตรา 167 (4) 174 (5) เพื่อแจ้งให้ทราบถึงการตัดสินใจว่าจะมีการประเมินภายใน 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันส่งหนังสือให้ หรือเพื่อแจ้งให้ทราบถึงการตัดสินใจว่าจะไม่มีการประเมิน ตามมาตรา 167 (6) หรือ 174 (6) ระเบียบข้อ 11 (1) และ (2)

ตามมาตรา 172 (2) หรือ 173 (1) เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองร้องขอให้ อศท.จัดการ ประเมินตามมาตรา 167 อศท. จะต้องมีหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก ทราบตามมาตรา 167 (4) ภายใน 6 สัปดาห์ เกี่ยวกับการตัดสินใจที่จะทำการ ประเมิน หรือการตัดสินใจที่จะไม่ทำการประเมิน รวมทั้งสิทธิของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่จะยื่นอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการ ในกรณีไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจนั้น ตาม มาตรา 172 (3) (ก) หรือ 173 (2) (ก)
(ระเบียบข้อ 11 (3))

การไม่เห็นด้วยกับเกณฑ์

3:95 จากเกณฑ์ที่กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า ณ. ตอนนี้ อศท.ต้องตัดสินใจแล้วว่าหลักฐาน ที่ได้จากพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กและโรงเรียนชี้ให้เห็นว่า การประเมินตามกฎหมายเป็น สิ่งจำเป็นหรือไม่

การตัดสินใจไม่ประเมินตามกฎหมาย

ถ้า อศท. ตัดสินใจที่จะไม่ประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตาม กฎหมาย อศท. จำเป็นต้องมีหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงการตัดสินใจ นั้น

(มาตรา 167 (6))

3:96 การตัดสินใจไม่ทำการประเมินตามกฎหมาย อาจสร้างความผิดหวังให้กับพ่อแม่ ผู้ ปกครองของเด็ก และโรงเรียน ดังนั้น อศท.จึงควรมีหนังสือแจ้งไปยังพ่อแม่ ผู้ปกครอง และโรงเรียนของเด็ก โดยให้เหตุผลสนับสนุนการตัดสินใจของตนทุกอย่าง ขณะเดียวกัน พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กที่ร้องขอให้มีการประเมินตามกฎหมาย ตามมาตรา 172 หรือ 173 อาจยื่นอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการความต้องการการศึกษาพิเศษ เพื่อคัดค้านการ ตัดสินใจเช่นนั้น ดังนั้น อศท.จึงควรพยายามประกันว่าพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กเข้าใจชั้น ตอนต่าง ๆ ที่โรงเรียนได้ดำเนินการไปทั้งในด้านการปฏิบัติ การติดตามและการทบทวน นอกจากนี้ อศท.ควรเสนอแนวปฏิบัติหรือข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการใด ๆ ที่ อศท.พิจารณาแล้วว่าจะช่วยโรงเรียนตอบสนองความต้องการของเด็กได้ แต่ถ้า อศท.เห็น

ได้ชัดว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความเห็นไม่ตรงกับโรงเรียนเกี่ยวกับความก้าวหน้า และผลการเรียนของเด็กที่โรงเรียนหรือเกี่ยวกับความจำเป็นของการประเมินตามกฎหมาย อศท. ก็อาจจัดประชุมร่วมกันระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง และโรงเรียน

การตัดสินใจประเมินตามกฎหมาย

เมื่อ อศท. ตัดสินใจแล้วว่าจะเดินทางประเมินตามกฎหมายต่อไป อศท. จำเป็นต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ทราบถึงการตัดสินใจ และเหตุผลประกอบการตัดสินใจนั้น

(มาตรา 167 (4))

3:97 เมื่อมาถึง ณ. ตอนนี้ พ่อแม่ ผู้ปกครองควรได้รับการแจ้งให้ทราบแล้วว่าเด็กอาจถูกเรียกมาทำการประเมินในฐานะของการเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการเก็บรวบรวมคำแนะนำที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และในกรณีที่มีการตรวจทางการแพทย์ และการประเมินทางจิตวิทยาพ่อแม่ ผู้ปกครองควรให้ความเห็นชอบก่อน (ดูวรรค 3:14) พ่อแม่ ผู้ปกครองควรได้รับแจ้งให้ทราบถึงสิทธิในการเข้าร่วมฟังเวลาเด็กถูกสัมภาษณ์ ถูกทดสอบ การประเมินทางการแพทย์หรือการอื่นใด และควรได้รับแจ้งให้ทราบถึง เวลาและสถานที่นัดหมาย อย่างไรก็ตามการเข้าร่วมฟังของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ในบางกรณีอาจไม่เป็นผลดีนัก เช่น เมื่อมีการสังเกตพฤติกรรมของเด็กในห้องเรียน เพราะเด็กอาจแสดงพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามปกติถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่ด้วย

การร้องขอคำแนะนำ

อศท. ควรแสวงหาคำแนะนำที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อวัตถุประสงค์ของการทำการประเมินตามกฎหมาย ดังนี้

1. คำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง
2. คำแนะนำทางการศึกษา
3. คำแนะนำทางการแพทย์

4. คำแนะนำทางจิตวิทยา

5. คำแนะนำด้านบริการสังคม

6. คำแนะนำอื่น ๆ เช่น ความเห็นของเด็กหรือองค์กรอื่นที่ อศท.พิจารณาว่ามีประโยชน์ โดยเฉพาะคำแนะนำจากหน่วยบริการการศึกษาสำหรับเด็ก ในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นข้าราชการทหาร (The Service Children's Education Authority (SCEA)) (ดูอภิธานศัพท์)

(ระเบียบข้อ 6)

หน่วยบริการสุขภาพและหน่วยบริการสังคมของท้องถิ่น เมื่อได้รับการร้องขอคำแนะนำจาก อศท. เพื่อใช้ในการทำการประเมินตามกฎหมายแล้ว หน่วยงานทั้ง 2 ต้องให้คำแนะนำกลับไปภายใน 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่มีการร้องขอ ยกเว้นในกรณีที่มีการระบุว่า เป็นกรณี ยกเว้น

มาตรา 166 (4) และระเบียบข้อ 11 (6)

3:98 อศท. ต้องส่งสำเนาความเห็นหรือหลักฐานของพ่อแม่ ผู้ปกครองให้กับทุกหน่วยงานที่ตนขอคำแนะนำไปตามมาตรา 167 (1) (ง) คำแนะนำเหล่านั้นต้องไม่มีผลต่อการพิจารณาของ อศท. ในเรื่องการจัดหาสถานที่เรียนให้เด็กซึ่งอศท. อาจจะต้องจัดให้เด็กเข้าเรียนในที่สุด เพราะ อศท. จะเป็นผู้พิจารณาจัดเด็กเข้าเรียนในภายหลัง โดยจะต้องคำนึงถึงความต้องการของพ่อแม่ผู้ปกครองที่ได้แสดงความจำนงไว้ แต่การปรึกษาหารือกันระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับความต้องการของเด็ก รวมทั้งคำแนะนำที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรของที่ปรึกษาอาจจะรวมถึงการพิจารณาทางเลือกต่าง ๆ ขอบเขตการจัดการเรียนให้เด็กในโรงเรียนปกติ และประเภทของโรงเรียนที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของเด็กให้ดีที่สุดไว้ด้วยก็ได้ เช่น โรงเรียนปกติ โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนประจำ

3:99 ในการร้องขอคำแนะนำนั้น อศท. ควรบอกไปด้วยว่าถ้าจะจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กควรจะจัดการอย่างไรดีที่สุดได้อย่างไร และคำแนะนำทั้งหมดจะต้องส่งมอบให้กับ อศท. เมื่อไร

คำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

3:100 อศท.ต้องขอคำแนะนำจากพ่อแม่ ผู้ปกครองในกรณีที่ อศท. เห็นว่ามีความเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองย่อมยินดีถ้าได้ช่วย อศท. ประเมินเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ แนวปฏิบัติซึ่งพ่อแม่ผู้ปกครองหลายคนใช้ประสบความสำเร็จมาแล้วต่อไปนี้อาจจะเป็นประโยชน์ แม้ว่าอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปบ้างให้เหมาะสมกับอายุของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อใช้กับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

แนวปฏิบัติสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครองในการช่วยประเมินเด็กตามกฎหมาย

คำนำ

แนวปฏิบัติเหล่านี้มีไว้เพื่อช่วยให้ท่านมีส่วนช่วยเหลือการประเมิน ท่านไม่จำเป็นต้องใช้ถ้าไม่ต้องการก็ได้ ท่านอาจปรับเปลี่ยนลำดับที่ ตัดหรือเพิ่มสิ่งที่เห็นว่าสำคัญ แต่อย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัตินี้จะช่วยท่านได้มากถ้าใช้ตามหัวข้อที่เราเสนอแนะไว้นี้ ข้อเสนอแนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของท่านอาจจะสั้นหรือยาวก็ได้ตามที่ท่านต้องการ

ก - วัยเริ่มต้นแห่งชีวิต

1. ท่านจำเหตุการณ์อะไรในวัยเด็กได้บ้าง
2. เด็กเป็นอย่างไรเมื่อยังเล็กอยู่มาก
3. ท่านรู้สึกพอใจกับความก้าวหน้าของเด็กในตอนนั้น หรือไม่
4. ท่านรู้สึกว่ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับเด็กเมื่อไร
5. เกิดอะไรขึ้น
6. ท่านได้รับคำแนะนำหรือความช่วยเหลืออะไรบ้าง และได้รับจากใคร

ข. - ลูกของท่านเป็นอย่างไรตอนนี้

1. **สุขภาพทั่วไป** - นิสัยการกินการนอน ความสมบูรณ์ของร่างกาย การขาดโรงเรียน การเจ็บป่วยเล็ก ๆ น้อย เช่น ไอ เป็นหวัด มีการเจ็บป่วยรุนแรง หรือประสบอุบัติเหตุ ระยะเวลาที่ได้รับการรักษาในโรงพยาบาล ต้องกินยาหรืออาหารพิเศษหรือไม่ ความกระฉับกระเฉงทั่ว ๆ ไป เช่น ความเหนื่อยล้าซึ่งอาจเป็นผลของการใช้ยา การสูบบุหรี่ ดื่มเหล้า หรือดมกาว เป็นต้น
2. **ทักษะทางกายภาพ** - การเดิน วิ่ง ปีนป่าย ขี่จักรยาน เล่นฟุตบอล เล่นเกมส์ วาดรูป เขียน ต่อตัวจิ๊กซอ การใช้ตัวต่อ เครื่องมือเครื่องใช้ การเย็บผ้า
3. **การช่วยเหลือตนเอง** - ระดับของการพึ่งตนเอง เช่น การแต่งตัว การเก็บเตียง ซักผ้า จัดห้องให้เรียบร้อย การทำกิจวัตรประจำวัน การใช้จ่ายเงิน หรือการพึ่งตนเองทั่ว ๆ ไป เช่น การออกไปข้างนอก และเดินทางไกล ๆ
4. **การสื่อสาร** - ระดับของการพูด การขยายเหตุการณ์ การบรรยายลักษณะของคน การฝากส่งข้อมูล (เช่น การนำจดหมาย/ข่าวสารจากโรงเรียนไปบ้าน และจากบ้านไปโรงเรียน) การมีส่วนในการสนทนา การใช้โทรศัพท์
5. **การเล่นและการเรียนที่บ้าน** - ใช้เวลาอย่างไร เช่น ดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือเพื่อความสนุกและความรู้ การมีสมาธิกับงานอดิเรก ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
6. **กิจกรรมภายนอก** - เป็นสมาชิกของชมรม กิจกรรมกีฬา ชอบไปไหนมาไหนคนเดียว
7. **ความสัมพันธ์** - กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง พี่น้อง เพื่อน และผู้ใหญ่อื่น ๆ โดยทั่วไป (เพื่อนและญาติ) ภายในและภายนอกบ้าน เด็กเป็นคนชอบอยู่คนเดียวหรือไม่
8. **พฤติกรรมที่บ้าน** - ให้ความร่วมมือ แบ่งปัน ฟังและทำตามคำขอร้อง ช่วยงานบ้าน การให้ความช่วยเหลือ การเป็นส่วนหนึ่งของการทำกิจกรรมในครอบครัว การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ อารมณ์ดี ให้อภัย หน้างอ อาละวาด ชอบแสดงหรือแสดงอาการรักใคร่
9. **ที่โรงเรียน** - ความสัมพันธ์กับเด็กอื่น ๆ และครู พัฒนาการด้านการอ่าน การเขียน การคำนวณ และวิชาการ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่โรงเรียน โรงเรียนได้ช่วย

ลูกของท่านอย่างไรบ้าง หรือไม่ได้ช่วย ท่านเคยได้รับการขอร้องให้ช่วยงานโรงเรียนอะไรบ้าง เช่น ฟังเด็กอ่านหนังสือและผลเป็นอย่างไร เด็กชอบโรงเรียนไหม อะไรที่เด็กคิดว่ายากไปหรือง่ายไป

ค - ความคิดเห็นทั่ว ๆ ไปของท่าน

1. ท่านคิดว่าอะไรเป็นความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก
2. ท่านคิดว่าจะตอบสนองความต้องการเหล่านี้ได้ดีที่สุดได้อย่างไร
3. ท่านเปรียบเทียบลูกของท่านกับเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกันอย่างไร
4. ลูกของท่านเก่งด้านใด หรือชอบทำอะไร
5. ลูกของท่านมีความวิตกกังวลในเรื่องใด และตระหนักว่าอะไรเป็นปัญหาของตน
6. ท่านมีความวิตกกังวลในเรื่องใดบ้าง
7. ท่านต้องการเสนอแนะข้อมูลใดบ้าง
 - ก. เกี่ยวกับครอบครัว - เหตุการณ์สำคัญ ๆ ที่ท่านคิดว่าอาจจะมีผลต่อลูกของท่าน
 - ข. รายงานจากบุคคลอื่น
8. ท่านอยากติดต่อกับใครบ้าง
9. ท่านคิดว่าความต้องการของเด็กมีผลกระทบต่อความต้องการของครอบครัวโดยรวมอย่างไร

3:101 พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจพิจารณาว่าถ้าได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ของ อศท. ที่ได้รับการแต่งตั้งจะเป็นประโยชน์ ซึ่งคนผู้นี้เป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเมื่อมีการเสนอให้มีการประเมินตั้งแต่ตอนต้น บทบาทของเจ้าหน้าที่ที่ อศท. แต่งตั้งมีความสำคัญมาก ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีปัญหาการเขียนในกรณีทีภาษาแรกไม่ใช่ภาษาอังกฤษหรือเวลส์ หรือถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีปัญหาการเตรียมรายงาน เจ้าหน้าที่ผู้นี้ควรบันทึกความเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครองไว้ โดยได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่ ผู้ปกครองก่อนที่จะนำไปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการประเมินต่อไป

3:102 ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือมาตั้งแต่ต้น พ่อแม่ ผู้ปกครองจะมีความวิตกกังวลหรือไม่ให้ความเห็นชอบกับประกาศฉบับร่างน้อยมาก และจะทำให้ข้อตกลงเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดที่จะจัดให้กับเด็กมีความแข็งแกร่งมากขึ้น เมื่อบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งได้รับการระบุว่าป็นใครตั้งแต่ต้น อศท.ก็ควรกระตุ้นให้พ่อแม่ ผู้ปกครองแสวงหาความช่วยเหลือจากบุคคลผู้หนึ่งในการเตรียมข้อเสนอแนะ และควรเชิญผู้หนึ่งเข้าไปมีส่วนร่วมในการประชุมทุกครั้ง อศท. ควรทำงานร่วมกับองค์กรพ่อแม่ ผู้ปกครองในท้องถิ่นหรือองค์กรอาสาสมัครอื่น ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อพัฒนาการทำงานอย่างเป็นหุ้นส่วนกัน และสร้างระบบความสนับสนุนด้านเอกสารข้อมูลที่พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจจำเป็นต้องใช้ในช่วงที่มีการประเมินและการทำประกาศ

คำแนะนำทางการศึกษา

3:103 อศท.ต้องขอคำแนะนำจากโรงเรียนที่เด็กกำลังเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือโรงเรียนที่เด็กเคยเรียนในช่วง 18 เดือนก่อนหน้านี้ หรือถ้า อศท.อาจจำเป็นต้องขอคำแนะนำจากผู้อื่นที่ให้การศึกษาออกเหนือจากโรงเรียน เช่น บริการการจัดสอนตามบ้าน อศท.ต้องร้องขอให้สถานศึกษาเหล่านี้จัดส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก และหลักฐานการบ่งชี้การประเมินและการจัดบริการเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กมาให้

3:104 ถ้าโรงเรียนได้ทำตามแนวปฏิบัติที่เสนอไว้ในตอนที่ 2 แล้ว โรงเรียนก็จะพบว่าโรงเรียนสามารถตอบสนองการร้องขอของ อศท. ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และสามารถให้คำแนะนำที่จำเป็นแก่ อศท.ได้มาก โดยที่โรงเรียนควรจัดส่งประวัติการเรียนของเด็ก โดยสรุปที่ทำไว้ในแต่ละชั้นตอนไปให้ อศท.พร้อม ๆ กับคำแนะนำทางการศึกษา

3:105 เมื่อ อศท.พิจารณาหลักฐานจากทางโรงเรียนแล้ว อศท. อาจจะพิจารณาว่ายังควรหาข้อมูลเพิ่มเติมจากครู หรือนักวิชาชีพจากหน่วยบริการสนับสนุนการศึกษาอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กในปีที่ผ่านมาอีกหรือไม่ ปกติบุคคลเหล่านี้ คือผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความช่วยเหลือเด็กและโรงเรียนในชั้นตอนก่อนส่งเด็กมาให้ อศท.ทำการประเมินตามกฎหมาย แต่ถ้าปรากฏแก่ อศท.ว่าเด็กอาจมีความบกพร่องทางสายตา และ/หรือการได้ยิน อศท.ต้องขอคำแนะนำทางการศึกษาจากครูที่มีคุณสมบัติให้สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา และ/หรือการได้ยินด้วย

คำแนะนำทางการแพทย์

3:106 ในกรณีที่ อศท.ต้องขอคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ และพัฒนาการของเด็กจาก หน่วยบริการสุขภาพ ในทางปฏิบัติ อศท.จะต้องติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก (ดูวรรค 2:42) แพทย์ผู้นี้ควร ประสานขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องทั้งหมด คำแนะนำทางการ แพทย์อาจประกอบด้วยคำแนะนำของแพทย์ประจำตัวเด็ก แพทย์ประจำโรงเรียน นัก บำบัด พยาบาลประจำโรงเรียน แพทย์เคลื่อนที่ พยาบาลท้องถิ่น เจ้าหน้าที่สุขภาพจิตเด็ก และวัยรุ่น และผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์อื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น แพทย์ศัลยกรรม กระดูกและจิตแพทย์ เป็นต้น พ่อแม่ผู้ปกครองอาจส่งรายงานของผู้เชี่ยวชาญส่วนตัวไปให้ อศท.ด้วยถ้าต้องการ และ อศท.ต้องพิจารณารายงานเหล่านี้ไปพร้อม ๆ กับคำแนะนำของ ผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจัดทำให้

3:107 ข้อมูลของหน่วยบริการสุขภาพสำหรับการประเมินมีความสำคัญยิ่ง คำแนะนำทาง การแพทย์อาจประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับ :

- I. สภาพทางการแพทย์ซึ่งน่าจะมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ของ เด็กในอนาคต
- II. การรักษาเยียวยาทางการแพทย์ที่น่าจะมีผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ ของเด็กในอนาคต
- III. ปัญหาสุขภาพและพัฒนาการทั่ว ๆ ไปของเด็ก ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับ สภาพทางสังคม (เช่น ความด้อยโอกาสทางสังคมของครอบครัว)
- IV. ปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งอาจทำให้เด็กมีปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรม
- V. ปัญหาทางการแพทย์ที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กในช่วงสั้น ๆ แต่มีความรุนแรง (เช่น การรักษาอะเร็กซ์ในวัยเด็ก หรือการฟื้นฟูสภาพจากอาการช็อกอย่างรุนแรง) ที่อาจก่อให้เกิดความจำเป็นต้องจัดการพิเศษให้ แต่ต้องเข้าใจว่าความ ต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กนั้นน่าจะเป็นแบบชั่วคราว และเด็กสามารถมี ส่วนเข้าร่วมทำกิจกรรมในโรงเรียนได้อีกภายในระยะเวลาไม่นานนัก

3:108 ข้อแนะนำทางการแพทย์ควรระบุผลที่น่าจะเกิดขึ้นกับการศึกษาของเด็ก และอาจระบุข้อมูลและคำแนะนำ ดังนี้ :

- I. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางการแพทย์ของเด็กในด้านต่างๆ ซึ่งอาจมีผลต่อพัฒนาการของเด็กในโรงเรียน และคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการที่ดีที่สุดในการจัดการกับสภาพนั้น ๆ ในบริบทของโรงเรียน (เช่น การจัดการกับโรคลมชัก หรือแทกซีไอโตมิ)
- II. คำแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์สำหรับให้ความช่วยเหลือเด็กที่อาจจำเป็นต้องใช้
- III. ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิภาพความปลอดภัยของเด็ก เช่น คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการกับปัญหาทางเพศ การกิน การฟังตนเอง ความบ้ำบิ้น การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและการดูแลสนามเด็กเล่น ขณะที่เด็กกำลังว่ายน้ำหรืออาบน้ำ รวมทั้งการมีส่วนร่วมทำกิจกรรม อื่น ๆ นอกโรงเรียน และ
- IV. คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดบริการอื่นๆ ที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาแต่อาจมีความจำเป็น

3:109 เมื่อเด็กมีอาการรุนแรงหรืออาจเป็นอันตรายถึงชีวิต เช่น ฆาตกรรม ดิสโทรปี หรือ ซีซติก ไฟโบรซิส ควรมีการขอคำแนะนำทางการแพทย์เกี่ยวกับปัญหาของเด็ก อศท.จะต้องประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองที่มีความอ่อนไหวจะได้รับแจ้งให้ทราบถึงผลที่อาจตามมาของโรคเหล่านี้อย่างระมัดระวังเพราะจะไม่เป็นการดีเลย ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองรับรู้สภาพเหล่านี้ซึ่งอาจเกิดขึ้นกับลูกของตนเป็นครั้งแรก (อาจเป็นการเจ็บป่วยขั้นสุดท้าย) ในตอนที่เห็นประกาศฉบับร่าง

3:110 พยาบาลของชุมชน และแพทย์เคลื่อนที่เป็นผู้มีส่วนอย่างมากในการให้ความสนับสนุนพ่อแม่ ผู้ปกครองระหว่างและ/หรือช่วงมีการประเมิน พยาบาลประจำโรงเรียนอาจให้คำแนะนำในทางปฏิบัติแก่ครู และพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการกับเด็กบางคน แพทย์ประจำตัวเด็กมีส่วนเกี่ยวข้องในการตรวจสุขภาพของเด็กอายุ 0-5 ปี และในบางครั้งผู้ถือเงินกองทุนเพื่อซื้อบริการทางการแพทย์ จะรับผิดชอบในการติดต่อกับหน่วยบริการสุขภาพในท้องถิ่น และหน่วยบำบัด เด็กบางคนอาจเข้ารับบริการจากศูนย์หรือทีมงานพัฒนาเด็กเป็นการเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลด้านความต้องการการศึกษาพิเศษจะทำหน้าที่ประสานความช่วยเหลือจากนักวิชาชีพด้าน

การแพทย์ทั้งหมด และประกันว่าพ่อแม่ผู้ปกครองจะเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับบริการต่างๆ ทั้งหมด ที่ อศท.ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อแจ้งและสร้างความมั่นใจให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับกระบวนการประเมิน แต่การเปิดเผยข้อมูลทางการแพทย์ของเด็กจะต้องได้รับการอนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองก่อนตามวรรค 2:52

3:111 สำหรับเด็กบางคนที่มีความต้องการ หรือมีความบกพร่องเฉพาะ หรือมีอาการทางการแพทย์บางอย่างที่ซับซ้อน ความเห็นทางการแพทย์จะมีความสำคัญทั้งในระยะแรกที่มีการประเมิน และในระยะต่อมาหน่วยบริการสุขภาพควรที่จะ :

ประกันว่าเด็กไม่มีปัญหาหรือมีความบกพร่องด้านอื่นเพิ่มเติมซึ่งมีผลกระทบต่อเด็ก และการติดตามพัฒนาการและสุขภาพทั่ว ๆ ไปของเด็ก

ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครองและครูให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับความบกพร่อง หรือสภาพปัญหาทางการแพทย์ของเด็ก และให้คำแนะนำและการสนับสนุนต่าง ๆ แก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และเด็กตามความจำเป็น

ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ หรือบริการอื่น ๆ ตามความจำเป็น

และ

ให้คำแนะนำอื่น ๆ เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ และการดำเนินการทางการแพทย์

3:112 ในสถานการณ์เช่นนี้ นอกจากหน่วยบริการสุขภาพจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กแล้ว หน่วยบริการสุขภาพยังมีส่วนช่วยตั้งวัตถุประสงค์และมีส่วนร่วมในกระบวนการทบทวนอีกด้วย

คำแนะนำทางจิตวิทยา

3:113 ความเห็นของนักจิตวิทยาการศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งต่อการประเมินเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และการวางแผนการจัดบริการให้เด็กในอนาคต อศท.อาจจะจ้างหรือติดต่อนักจิตวิทยาการศึกษาเพื่อการนี้ นักจิตวิทยาการศึกษาควรระบุถึงองค์

ประกอบที่หลากหลาย ซึ่งอาจมีผลต่อสมรรถภาพของเด็กไว้ในรายงาน องค์ประกอบเหล่านี้ อาจประกอบด้วย ความสามารถในการเรียนรู้ของเด็ก ทักษะการสื่อสาร ทักษะความเข้าใจ ทักษะการปรับตัว ทักษะส่วนตัว และทักษะทางสังคม วิธีการและทักษะของเด็กต่อการเรียน ผลการเรียน ความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ความสนใจและพฤติกรรม นักจิตวิทยาการศึกษาอาจจำเป็นต้องประสานและติดต่อกับนักอาชีพบำบัด และนักกายภาพบำบัด เพื่อขอคำปรึกษาเมื่อต้องการจะสำรวจทักษะการใช้กล้ามเนื้อที่สัมพันธ์กับทักษะความเข้าใจ

3:114 ในบางกรณีนักจิตวิทยาการศึกษาที่มีความจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์กับเด็กบางคนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับความก้าวหน้าของเด็กได้ ในบางกรณี นักจิตวิทยาการศึกษาอาจมีความจำเป็นต้องสังเกตเด็กไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้เห็นภาพความต้องการของเด็กที่ชัดเจน นักจิตวิทยาการศึกษาอาจไปเยี่ยมเด็กและผู้ปกครองที่บ้านในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการสังเกต ซึ่งขึ้นอยู่กับอายุของเด็ก

3:115 นักจิตวิทยาการศึกษาที่ อศท.ขอรับคำแนะนำไป ต้องปรึกษาและบันทึกคำแนะนำที่ได้จากนักจิตวิทยาคนอื่น ที่ตนเชื่อว่าสามารถให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กได้ เช่น นักจิตวิทยาคลินิกและนักจิตวิทยาอาชีพ ในการพิจารณาคำแนะนำจากนักจิตวิทยาการศึกษานี้ อศท.ยังต้องพิจารณาคำแนะนำจากนักจิตวิทยาการศึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่พ่อแม่ ผู้ปกครองได้แต่งตั้งและยื่นเสนอมาให้อย่างเต็มที่อีกด้วย

คำแนะนำของหน่วยบริการสังคม

3:116 อศท.จำเป็นต้องส่งสำเนาหนังสือข้อเสนอให้มีการประเมินตามกฎหมายไปยังหน่วยบริการสังคม อศท.ต้องขอคำแนะนำไปว่าหน่วยงานนี้ได้ตระหนักถึงปัญหาที่มีผลกระทบต่อเด็กหรือสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กเพื่อการประเมินหรือไม่ เมื่อ อศท.มีการแจ้งให้หน่วยบริการสังคมทราบข้อเสนอให้มีการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก อศท.ควรให้หน่วยบริการสังคมรับทราบข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับการจัดและกระบวนการประเมินตามกฎหมาย อศท.และหน่วยบริการสังคมควรเห็นพ้องกันเกี่ยวกับขั้นตอนที่จะต้องถือปฏิบัติด้วย

3:117 หลังจากที่หน่วยบริการสังคมได้รับแจ้งจาก อศท.ว่าจะทำการประเมินเด็ก หน่วยบริการสังคมควรให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวของเด็กหรือตัวเด็กแก่ อศท. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง :

- I. ถ้าหน่วยบริการสังคมไม่รู้จักเด็กหรือครอบครัวของเด็กมาก่อน และถ้าตนไม่มีหลักฐานที่โรงเรียนหรือ ได้รับข้อมูลที่อศท.ส่งมาให้เพียงพอ ซึ่งจำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม หน่วยบริการสังคมก็ควรบอกไป โดยไม่จำเป็นต้องให้คำแนะนำที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเพิ่มเติม แต่หน่วยบริการสังคมอาจรวมการประเมินเด็กที่จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กรายการที่ 17 เข้ากับการประเมินตามกฎหมายตาม พ.ร.บ.1993 โดยอาจจัดประชุมร่วมกับครอบครัวของเด็ก เพื่อตรวจสอบว่ามีสิ่งเหล่านี้หรือไม่ :

- มีบริการที่ตนควรให้กับเด็กหรือครอบครัว
- ครอบครัวของเด็กพิจารณาว่าเด็กควรได้รับการขึ้นทะเบียนในฐานะบุคคลพิการ (การขึ้นทะเบียนต้องเป็นความสมัครใจเท่านั้น) และ
- มีข้อมูลเพิ่มเติมที่ครอบครัวของเด็กควรทราบ

หน่วยบริการสังคมควรส่งผลของการประชุมเช่นนี้ ให้ อศท.ใช้เป็นส่วนหนึ่งของคำแนะนำในการประเมินตามกฎหมาย

- II. ถ้าเด็กกำลังได้รับบริการทางสังคม เช่น อยู่ในความดูแลของสถานเลี้ยงดูเด็กหรือในโรงเรียนประจำหรือบ้านอุปถัมภ์ หน่วยบริการสังคมควรแจ้งให้ อศท. ทราบเกี่ยวกับรายงานผลการจัดบริการให้ในสถานที่เหล่านั้นที่ได้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
- III. ถ้าเด็กได้รับการดูแลจากหน่วยงานท้องถิ่นซึ่งมีแผนดูแลเด็กแล้ว หน่วยบริการสังคมควรให้รายละเอียดของแผนนั้นทั้งหมดแก่ อศท.
- IV. ถ้าเด็กอยู่ในความดูแลของหน่วยงานท้องถิ่น และหน่วยงานท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะผู้ปกครอง หน่วยบริการสังคมควรประกันว่าตนได้รับข้อมูลที่

เกี่ยวข้องแล้ว และคณะเจ้าหน้าที่ของหน่วยบริการสังคมควรได้มีส่วนร่วม
ประเมินและตรวจสอบทางการแพทย์แก่เด็กตามความเหมาะสมด้วย

V. ถ้าเด็กอยู่หรืออาจจะอยู่ในช่วงของกระบวนการปกป้องคุ้มครอง หน่วยบริการ
สังคมควรให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม

3:118 หน่วยบริการสังคมควรให้ข้อมูลที่มีเกี่ยวกับการให้บริการแก่ครอบครัวของเด็กที่
จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ (ตามที่ระบุในพ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก รายการที่ 1) กับ
อศท. รวมทั้งข้อมูลที่มีเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนและการเก็บข้อมูลด้วย (เช่นการขึ้น
ทะเบียนเด็กที่มีความพิการหรือแผนการดูแลของชุมชน)

3:119 ในกรณีที่หน่วยบริการสังคมไม่รู้จักเด็กมาก่อนเลยและถ้ามีแนวโน้มว่าเด็กควรได้
รับการศึกษาที่โรงเรียนประจำ อศท.ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วย
บริการสังคมทราบ หน่วยบริการสังคมต้องประกันว่าการร้องขอให้จัดการศึกษาที่โรงเรียน
ประจำของพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้เกิดขึ้นเพราะท้องถิ่นไม่ให้การสนับสนุนหรือความช่วย
เหลือเพียงพอ และต้องประกันว่าจะมีการจัดการให้ครอบครัวของเด็กสามารถติดต่อกับ
เด็กได้อย่างเหมาะสม ถ้าเด็กถูกจัดการศึกษาให้ในกรณีที่อยู่นอกเหนือขอบเขตความ
รับผิดชอบของตน

การมีส่วนร่วมของเด็ก

3:120 อศท. จะต้องรวบรวมความเห็นของเด็กและเยาวชนที่มีต่อความต้องการการ
ศึกษาพิเศษ รวมทั้งสร้างวิธีการตอบสนองความต้องการเหล่านั้น อศท.อาจให้แบบราย
งานนักเรียนแก่เด็กในกรณีที่เด็กสามารถทำได้เอง และเด็กควรเสนอความเห็นของตนใน
รายงานนั้น เด็กบางคนอาจต้องการความช่วยเหลือจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู นักจิตวิทยา
การศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้ที่เด็กไว้วางใจ เช่น บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้ใหญ่ที่
ใกล้ชิดกับเด็กที่สุด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเด็กมีความปราถนาและความรู้สึกที่เป็นเอก
ลักษณะ ซึ่งในบางครั้งอาจจะบังเอิญตรงกับความเห็นของผู้อื่นก็ตาม ดังนั้น อศท.จะต้อง
พิจารณาทัศนคติของเด็กแยกต่างหากจากความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครอง และนักวิชาชีพ
อื่นๆ ด้วย

คำแนะนำอื่น ๆ

3:121 อศท. ควรแสวงหาคำแนะนำจากพ่อแม่ ผู้ปกครองรวมทั้งของหน่วยงาน หรือของบุคคลอื่นที่ อศท.ร้องขอมาให้คำแนะนำ (ดูวรรค 3:11) นอกจากนี้ อศท.ควรแสวงหาคำแนะนำจากองค์กรใด ๆ ที่ตนคิดว่าสามารถให้ความช่วยเหลือได้เพื่อให้ผลการทดสอบเด็กมีความถูกต้องแม่นยำ และทันเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหาคำแนะนำจากหน่วยบริการการศึกษาสำหรับเด็ก ในกรณีที่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กคนนั้นกำลังรับราชการทหาร

4. ประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษ

เมื่อ อศท.พิจารณาผลการประเมินตามมาตรา 167 แล้ว และตัดสินใจว่าจะจัดบริการการศึกษาพิเศษให้เพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก อศท.จะต้องทำและคงประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กไว้

(มาตรา 168 (1))

เกณฑ์การตัดสินใจเขียนประกาศ

4:1 ตอนที่ 3 ได้มีการพูดถึงการดำเนินการประเมินตามกฎหมาย และการเก็บรวบรวมคำแนะนำจากหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ และ อศท.ต้องตัดสินใจว่าจะเขียนประกาศหรือไม่ หลังจากได้รับคำแนะนำทั้งหมดแล้ว มีกรณีจำนวนน้อยเท่านั้นที่ อศท.ต้องตัดสินใจว่าระดับปัญหาของการเรียนรู้หรือความบกพร่องและลักษณะของการจัดบริการที่จำเป็นต่อความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กมีมากเสียจนกระทั่งต้องตัดสินใจจัดการศึกษาพิเศษให้โดยการทำประกาศ

4:2 พื้นฐานสำคัญที่ อศท.จะใช้ตัดสินใจว่าจะทำประกาศหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการที่ อศท.สรุปว่าบริการการศึกษาพิเศษที่จำเป็นต่อการตอบสนองความต้องการของเด็กไม่สามารถจัดให้ได้ด้วยทรัพยากรที่โรงเรียนปกติในท้องถิ่นนั้นมี

4:3 โรงเรียนปกติส่วนมากควรมีงบประมาณที่มอบให้ไว้ก่อนหนึ่ง ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ โรงเรียนในความอุปถัมภ์ของ อศท.ควรได้รับเงินสนับสนุนก้อนนี้ผ่านโครงการบริหารส่วนท้องถิ่น (Local

Management Schemes) ซึ่งแบ่งให้กับโรงเรียนต่างๆ กรณีที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษเกิดขึ้นภายในท้องถิ่น โรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนจะได้รับเงินก้อนนี้จากเงินอุดหนุนสำหรับเป็นค่าบำรุงรักษาประจำปี (Annual Maintenance Grant) โดยผ่านทางคำตอบรับโครงการบริหารส่วนท้องถิ่น (LMS Replication) หรือผ่านทางสูตรการให้เงินอุดหนุนทั่วไป (Common Funding Formular)

4:4 โดยปกติการออกประกาศจะเป็นตัวกำหนดให้ อศท.ต้องจัดหาทรัพยากรเสริมให้แก่โรงเรียนปกติ แต่โรงเรียนในความอุปถัมภ์ของอศท.บางแห่งอาจได้รับเงินอุดหนุน เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่มีประกาศที่ได้มอบให้ไว้แล้ว เช่นเดียวกับโรงเรียนในความอุปถัมภ์ และได้รับเงินอุดหนุนบางแห่งมีสำหรับเป็นค่าบำรุงรักษาประจำปี ซึ่งจัดสรรให้โดยผ่านคำตอบรับโครงการบริหารงานส่วนท้องถิ่นของ อศท. จึงเห็นได้ชัดเจนว่าการมอบเงินสนับสนุนนักเรียนที่มีประกาศให้กับโรงเรียนนั้น ไม่ควรใช้เป็นตัวตัดสินล่วงหน้าว่า อศท.จะต้องมีการทำประกาศเสมอไป เพราะว่าเงินสนับสนุนจำนวนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของงบประมาณโรงเรียนอยู่แล้ว ดังนั้นการทำประกาศในลักษณะเช่นนี้จึงไม่ทำให้อศท.ต้องจัดหาทรัพยากรเพิ่มเติมให้แก่โรงเรียนเหล่านั้นอีก นอกเสียจากว่าอศท.จะทำหน้าที่ติดตามความก้าวหน้าและทบทวนประกาศของเด็ก และยังคงมีการดูแลและเอาใจใส่เด็กอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในกรณีที่ไม่มีการจัดสรรเงินสนับสนุนเด็กที่มีประกาศให้กับโรงเรียนก็ตาม แต่ในบางครั้งอาจจะมีสถานการณ์ที่ อศท.สรุปว่ามีความจำเป็นต้องทำประกาศ เพื่อให้ อศท.ระลึกอยู่เสมอว่าจะต้องทำการติดตามความก้าวหน้าของเด็ก ตามแนวทางการทำงาน แบบพหุภาคีในกระบวนการทบทวนประจำปีและในวิธีการอื่น ๆ

4:5 ไม่ว่าจะมีการจัดสรรเงินสนับสนุนนักเรียนที่มีประกาศให้กับโรงเรียนหรือไม่ก็ตาม ความรับผิดชอบในการจัดบริการยังคงเป็นหน้าที่ของ อศท. ในการจัดสรรเงินสนับสนุนให้ นั้น โครงการบริหารส่วนท้องถิ่นต้องระบุเงื่อนไขที่เรียกร้องให้คณะกรรมการโรงเรียนต้องประกันว่าบริการที่ระบุในประกาศทั้งหมดจะได้รับการปฏิบัติตามนั้น และโครงการให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ แก่เด็กต้องสอดคล้องกับความต้องการของ อศท.ด้วย

4:6 เช่นเดียวกับเกณฑ์การดำเนินการประเมินตามกฎหมาย แนวปฏิบัติที่ระบุไว้ข้างล่างนี้จะเป็นกรอบที่สำคัญสำหรับโรงเรียน อศท.และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนารายละเอียดสำหรับการตีความเพื่อใช้กันภายในท้องถิ่น อศท.บางแห่งอาจทำความเข้าใจ

กับโรงเรียนเกี่ยวกับระดับของทรัพยากรที่โรงเรียนควรคาดหวังเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของนักเรียน แต่ อศท.บางแห่งอาจจะกำหนดออกมาในลักษณะร้อยละของจำนวนนักเรียนกับงบประมาณประจำปี ดังนั้น อศท.และโรงเรียนอาจจะต้องช่วยกันพัฒนามาตรการประเภทนี้เพื่อให้ได้ทรัพยากรที่แน่นอนในระดับที่เพียงพอในงบประมาณของ โรงเรียน

4:7 ระเบียบปฏิบัติเสนอแนะว่า อศท.ควรพิจารณาจัดตั้งกลุ่มประสานงานขึ้นมา (ดูวรรค 3:48) เพื่อช่วยบริหารเกณฑ์สำหรับการประเมินตามกฎหมายในระดับท้องถิ่น กลุ่มนี้ควรเป็นกลุ่มที่มีตัวแทนของครูใหญ่ ตัวแทนของหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม และอาจรวมบุคคลอื่น ๆ เช่น ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ ครู กรรมการโรงเรียน และนักจิตวิทยาการศึกษา อศท.อาจจะขยายขอบเขตของกิจกรรมของกลุ่มนี้ให้ครอบคลุมการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาว่าควรจะมีการทำประกาศหรือไม่ด้วย ถึงแม้ว่ากลุ่มนี้จะไม่เป็นผู้ตัดสินใจเป็นกรณี ๆ ไป แต่กลุ่มนี้จะช่วย อศท.ในการปฏิบัติให้มีพลังยิ่งขึ้น

4:8 ในการตัดสินใจว่าจะเขียนประกาศหรือไม่ อศท. ควรพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับมาจากการประเมินตามกฎหมาย

4:9 โดย อศท. อาจต้องตั้งคำถามว่ามีสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ :

i ปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก

- ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่ได้จากการประเมินตามกฎหมาย สอดคล้องกับหลักฐานที่โรงเรียนยื่นเสนอให้ อศท.พิจารณา
- ถ้าไม่สอดคล้องก็แสดงว่าโรงเรียนอาจมองข้ามปัญหาการเรียนรู้อื่น ๆ ของเด็กไป โดยที่โรงเรียนสามารถที่จะตอบสนองความต้องการของเด็กได้ด้วยคำแนะนำ อุปกรณ์ และการจัดบริการอื่น ๆ ตามกำลังทรัพยากรที่โรงเรียนมี

ii การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็ก

- ผลการประเมินตามกฎหมายเพื่อจัดบริการการศึกษาพิเศษให้เด็ก ซึ่งให้เห็นว่าการศึกษาพิเศษที่โรงเรียนกำลังจัดให้ รวมถึงยุทธวิธีในการสอนหรือแนวทางอื่น ๆ มีความเหมาะสมกับปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก
- ถ้าไม่เหมาะสม มีวิธีการอื่น ๆ พร้อมทั้งคำแนะนำ อุปกรณ์ และบริการใดที่จะช่วยโรงเรียนให้สามารถจัดบริการให้เด็กตามกำลังทรัพยากรที่โรงเรียนมี

การพิจารณาจัดบริการที่อาจมีความจำเป็นให้เด็ก

4:10 ถ้าผลการประเมินตามกฎหมายยืนยันว่า การประเมินและการจัดบริการของโรงเรียนมีความเหมาะสมแต่เด็กไม่ก้าวหน้า หรือก้าวหน้าแต่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ อศท.ควรพิจารณาว่าควรมีการจัดบริการอะไรอื่นที่มีความจำเป็นเพิ่มเติมให้อีก และควรพิจารณาว่าการจัดบริการการเพิ่มเติมเช่นนั้นสามารถทำได้ โดยใช้ทรัพยากรที่โรงเรียนมีอยู่หรือไม่

ตัวอย่างต่อไปนี้อาจช่วย อศท. ตัดสินใจว่ามีความจำเป็นต้องทำประกาศหรือไม่

- I. ถ้า อศท.พิจารณาผลการประเมินแล้วสรุปว่า ปัญหาการเรียนรู้ของเด็กจำเป็นต้องมี :
 - คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกเป็นครั้งคราว
 - การให้ความดูแลเป็นส่วนตัวเป็นครั้งคราวจากผู้ช่วยสอน
 - การใช้อุปกรณ์บางอย่าง เช่น คอมพิวเตอร์พกพา คีย์บอร์ดไฟฟ้า หรือแถบบันทึกเสียง หรือ
 - การปรับสถานที่เรียนอีกเล็กน้อย เช่น ขยายขอบประตูให้กว้างขึ้น หรือปรับสภาพแวดล้อมทางเสียง

อศท. อาจสรุปว่าโรงเรียนสามารถจัดการศึกษาให้เด็กได้ ด้วยทรัพยากรที่โรงเรียนมี

- II. แต่ถ้า อศท.พิจารณาผลการประเมินแล้วสรุปว่าเด็กต้องมี :
 - การสอนของครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ
 - การให้ความดูแลเป็นส่วนตัวทุกวันจากผู้ช่วยสอน
 - การใช้อุปกรณ์เฉพาะ เช่น โทรทัศน์วงจรปิด หรือคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ซีดีรอมที่มีอุปกรณ์ประกอบ รวมทั้งซอฟต์แวร์ที่เหมาะสม

- การปรับเปลี่ยนสถานที่เรียนขนาดใหญ่ เช่น การติดตั้งลิฟท์ หรือ
- การเข้ามามีส่วนร่วมขององค์กรที่จัดบริการซึ่งไม่เป็นเรื่องการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

อศท.อาจสรุปว่าโรงเรียนไม่สามารถจัดบริการให้เด็กคนนั้นได้ โดยใช้ทรัพยากรที่ตนเองมี และสิ่งนี้ชี้ว่า อศท.จำเป็นต้องบ่งชี้ความต้องการของเด็ก รวมทั้งต้องมีการจัดบริการและการทบทวนอย่างเต็มรูปแบบผ่านทางประกาศ อศท.จะต้องพิจารณาสถานการณ์ของแต่ละกรณีให้แม่นยำ โดยคำนึงถึงการจัดสรรเงินสนับสนุนให้โรงเรียนในท้องถิ่น

- III. ถ้า อศท.พิจารณาผลของการประเมินตามกฎหมายแล้ว สรุปว่า อศท.อาจต้องมีการเปลี่ยนสถานที่เรียนให้เด็ก แม้ว่าการเปลี่ยนนั้นจะเกี่ยวข้องกับ การย้ายเด็กจากชั้นเรียนปกติไปยังชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนเดิม หรือจากโรงเรียนปกติแห่งหนึ่งไปยังอีกโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งก็ตาม อศท.ก็ควรพิจารณาเขียนประกาศ
- IV. ถ้า อศท.พิจารณาผลของการประเมินตามกฎหมายของเด็กที่มีพ่อแม่ ผู้ปกครองรับราชการทหารแล้ว อศท.สรุปว่าการย้ายที่ทำงานบ่อย ๆ ของพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจมีผลกระทบต่อการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้เด็กอย่างมีประสิทธิภาพ อศท.ก็ควรพิจารณาเขียนประกาศ
- V. ถ้า อศท.พิจารณาผลของการประเมินตามกฎหมายแล้ว อศท.สรุปว่าเด็กมีความจำเป็นต้องเข้าโรงเรียนการศึกษาพิเศษแบบเข้าไป-เย็นกลับ หรือโรงเรียนแบบอยู่ประจำ อศท.ก็ควรเขียนประกาศ

4:12 การตัดสินใจว่าจะทำประกาศหรือไม่ อศท.ควรพิจารณาจากความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กที่สามารถระบุได้ในบริบทของการสนับสนุนทางการเงินที่ให้โรงเรียนในท้องถิ่น อศท.ควรจัดบริการที่ระบุอยู่ในประกาศโดยใช้เงินอย่างคุ้มค่า และต้องตรงกับความต้องการของเด็กที่ได้รับการประเมิน การใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพนี้ต้องนำไปพิจารณาเมื่อ อศท.กำลังพิจารณาสถานที่เรียนให้เด็กที่มีประกาศและในขณะเดียวกันนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองก็ต้องมีโอกาสแสดงความเห็นของตนด้วย (ดูวรรค 4:40- 4:59)

การประเมินและการจัดสถานที่เรียนฉุกเฉินให้เด็ก

4:13 ตามปกติ อศท.ควรปรึกษาหารือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องทันที รวมทั้งปรึกษาหารือกับอศท.อื่นที่เด็กคนนั้นเคยอยู่ในความรับผิดชอบมาก่อนเกี่ยวกับการจัดสถานที่เรียนที่เหมาะสม เมื่อมีเด็กย้ายเข้ามาอยู่ในท้องถิ่นโดยไม่คาดหมาย และแสดงให้เห็นว่าเด็กคนนั้นมีปัญหาการเรียนที่ควรต้องมีการทำประกาศ อศท.ควรจัดให้เด็กเข้าเรียนในสถานที่ที่ตนพิจารณาแล้วว่าสอดคล้องกับความต้องการพิเศษของเด็กที่สุด ในขณะเดียวกัน อศท.ก็ควรริเริ่มให้มีการประเมินตามกฎหมายด้วย และเมื่อการประเมินสิ้นสุดแล้ว อศท.ควรพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการทำประกาศ รวมทั้งการพิจารณาความเหมาะสมของสถานที่เข้าเรียนอีกหรือไม่ แต่ถ้าเด็กได้รับการจัดเข้าเรียนและจะยังคงเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ อศท.ก็ควรทำประกาศ

4:14 อศท.อาจมีความจำเป็นต้องจัดหาสถานที่เรียนฉุกเฉินให้เด็กในกรณี :

- ก. สุขภาพของเด็กมีการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน และทรุดโทรมลงอย่างรวดเร็ว และรุนแรง
- ข. พ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียน นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และ อศท.เห็นพ้องกันว่าสุขภาพหรือพฤติกรรมของเด็กทรุดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้สถานที่ที่เด็กกำลังเรียนอยู่ไม่มีความเหมาะสมหรือความปลอดภัย

4:15 ในการจัดหาสถานที่เรียนฉุกเฉินให้เด็กเข้าเรียน ควรกระทำก็ต่อเมื่อ อศท. พ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียน หรือนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะมีส่วนในการประเมินตามกฎหมายเห็นพ้องกันว่าจะต้องมีการตอบสนองความต้องการของเด็กอย่างเร่งด่วน และการจัดสถานที่เรียนฉุกเฉินให้เด็กนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

4:16 เมื่ออศท.จัดหาสถานที่เรียนฉุกเฉินให้เด็กได้แล้ว อศท.ควรริเริ่มให้มีการประเมินตามกฎหมายทันที ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าการประเมินนี้จะมีข้อสรุปออกมาว่าจำเป็นต้องมีการจัดทำประกาศ แต่ถ้าการประเมินได้ข้อสรุปว่า ไม่จำเป็นต้องมีการจัดทำประกาศ อศท.ก็ควรนำเรื่องสถานที่เรียนฉุกเฉินมาพิจารณาอีกครั้ง ในกรณีที่ อศท.มีการตัดสินใจว่าควรตอบสนองความต้องการของเด็กในระยะยาวให้ดีที่สุดได้อย่างไร อศท.ไม่ควรให้ลักษณะของการจัดเด็กเข้าเรียนฉุกเฉินมาเป็นตัวกำหนดให้ต้องตัดสินใจอย่างลำเอียง

การเขียนประกาศในสถานการณ์เช่นนี้ ควรระบุวัตถุประสงค์โดยละเอียด พร้อมกับมีการระบุการจัดการและการทบทวน ที่ชัดเจนเพื่อให้การจัดบริการมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก อศท.มีหน้าที่จะต้องทบทวนประกาศประจำปีของเด็ก อศท.อาจต้องใช้อำนาจของตนทบทวนประกาศบ่อยครั้งขึ้น และขอรายงานความก้าวหน้าของเด็กเป็นระยะ ๆ

การตัดสินใจไม่ทำประกาศแต่ใช้บันทึกแทน

เมื่อ อศท. ดำเนินการประเมินเด็กและตัดสินใจแล้วว่าจะไม่ทำประกาศ อศท.ต้องมีหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงการตัดสินใจนั้น รวมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อคัดค้านการตัดสินใจนั้นด้วย
(มาตรา 169 (1) และระเบียบ 14 (1))

4:17 กระบวนการประเมินตามกฎหมาย อาจช่วยให้ อศท.สรุปได้ว่าการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กสามารถตอบสนองได้ด้วยทรัพยากรของโรงเรียนเอง โดยมีหรือไม่มีความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกก็ได้ การตัดสินใจไม่ออกประกาศ อาจทำให้ผู้ปกครองไม่พอใจ และรู้สึกที่ อศท.ปฏิเสธการจัดสรรทรัพยากรเพิ่มเติมให้กับลูกของตน พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจยื่นอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับการตัดสินใจไม่ออกประกาศ ดังนั้น อศท. จึงควรประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองได้ตระหนักดีว่าทรัพยากรของโรงเรียนในความอุปถัมภ์มีมากพอกับการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษและประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความเข้าใจกับการประเมิน การติดตาม และการทบทวนตามขั้นตอนที่โรงเรียนอย่างเต็มที่ซึ่งจะเป็นการประกันว่า ความต้องการของเด็กจะได้รับการตอบสนองที่โรงเรียนด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยได้รับความสนับสนุนจากภายนอกตามความจำเป็น

4:18 การประเมินตามกฎหมายจะช่วยโรงเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และ อศท.ได้รู้จักเด็กดีขึ้น ดังนั้น อศท.จึงควรพิจารณาออกบันทึกแทนการออกประกาศ

4:19 ในบันทึกนี้ อศท.ควรระบุเหตุผลในข้อสรุปของตน พร้อมหลักฐานผลการประเมินเด็กตามกฎหมายมาสนับสนุน สำหรับคำแนะนำทั้งหมดที่รวบรวมได้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ

การประเมินตามกฎหมายควรส่งไปให้พ่อแม่ผู้ปกครอง โรงเรียนและนักวิชาชีพอื่น ๆ ที่ให้คำแนะนำในช่วงกระบวนการประเมินด้วยความยินยอมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง การทำเช่นนี้จะเป็นการใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินอย่างมีประโยชน์ ข้อมูลนี้ยังนำไปใช้กับคนที่ทำงานร่วมกับเด็กในโรงเรียน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กได้มากขึ้น อศท. อาจจัดประชุมร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองและโรงเรียนเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการตัดสินใจไม่ออกประกาศแต่ใช้บันทึกแทน

4:20 ในบางครั้ง อศท.อาจตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วว่าไม่จำเป็นต้องทำประกาศ : พ่อแม่ผู้ปกครองควรได้รับแจ้งเป็นบันทึกที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรตามมาตรา 169 (1) โดยทันที ในการนี้อศท.ควรอธิบายเหตุผลประกอบเสมอ แต่การเขียนบันทึกแทนให้มีความครอบคลุมและเป็นประโยชน์นี้มักจะต้องใช้ความคิดและเวลานานเท่ากับการเขียนประกาศฉบับร่าง ซึ่งจริง ๆ แล้วการสรุปว่าจะทำประกาศ หรือออกบันทึกแทนจะมีความชัดเจนก็ต่อเมื่อ เจ้าหน้าที่ของ อศท.ได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมด แล้วเริ่มลงมือเขียนความต้องการที่เป็นเรื่องการศึกษา และที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาของเด็ก รวมทั้งการจัดบริการให้กับความต้องการเหล่านั้น

4:21 ดังนั้นถ้ามีการใช้รูปแบบของบันทึกแทนโดยเขียนให้ครอบคลุมอย่างกว้างๆตามอย่างรูปแบบของประกาศตามกฎหมายก็จะเป็นสิ่งที่ดี แม้ว่าจะมีความจำเป็นต้องแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความแตกต่างของสถานภาพทางกฎหมายของเอกสารทั้ง 2 ฉบับนี้ก็ตาม

4:22 รูปแบบการเขียนบันทึกแทนเป็นเรื่องของ อศท.ที่เกี่ยวข้องในตอนแรกของบันทึกแทนนี้อาจเป็นการบรรยายความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก พร้อมหลักฐานสนับสนุน ได้แก่ คำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง นักการศึกษา แพทย์ นักจิตวิทยา คำแนะนำจากหน่วยบริการสังคม และคำแนะนำใด ๆ ที่รวบรวมได้ในช่วงของการประเมิน เช่น ความเห็นของเด็ก เป็นต้น ในตอนที่สองของบันทึกแทนอาจระบุเหตุผลที่ อศท. ปฏิเสธการเขียนประกาศ และเสนอแนวทางการจัดบริการการศึกษาพิเศษที่เหมาะสม พร้อมคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญตามความจำเป็น ในตอนที่สามอาจพรรณนาถึงความต้องการของเด็กที่ไม่ได้เป็นเรื่องการศึกษา รวมทั้งการจัดบริการให้เหมาะสม ซึ่งก็เช่นเดียวกันคือ เป็นการพิจารณาจากคำแนะนำที่ได้รับมา และเป็นความเห็นพ้องกันระหว่าง อศท. กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4:23 กระบวนการประเมินตามกฎหมายเสร็จสิ้นเมื่อ อศท.ตัดสินใจว่าจะทำประกาศหรือไม่ โดยปกติการใช้เวลาภายใน 10 สัปดาห์ตั้งแต่วันมีหนังสือแจ้งให้ทราบว่าจะมีการประเมินตามกฎหมาย ตามมาตรา 167 (4) และตามปกติกำหนดเวลาอย่างเป็นทางการที่ อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบว่า จะไม่ทำประกาศ หรือออกประกาศฉบับร่าง มีการกำหนดไว้เท่ากันคือไม่เกิน 2 สัปดาห์หรือหลังจากการตัดสินใจนั้น และไม่เกิน 12 สัปดาห์ หลังจาก อศท.มีหนังสือแจ้งไปว่าจะทำการประเมินตามกฎหมาย ตามมาตรา 167 (4) อศท.ต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ :

มีหนังสือแจ้งไปว่าจะไม่ทำประกาศ ตามมาตรา 169 (1) หรือ

**ออกประกาศฉบับร่างพร้อมด้วยหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรตามรายการที่
10 วรรค 2**

การเขียนประกาศ

หลังจาก อศท.ได้ทำการประเมินเด็กและตัดสินใจที่จะทำประกาศแล้ว อศท.จะต้องส่งสำเนาประกาศฉบับร่าง และหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กทราบ ภายใน 2 สัปดาห์ ในวันที่การประเมินเสร็จสิ้น ตามรายการที่ 10 วรรค 2

(ระเบียบ 14 (1))

4:24 ประกาศจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่ระบุไว้ในตอน ก. ของรายการที่กำหนดในระเบียบประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษ ดังนี้

ตอนที่ 1 คำนำ ชื่อ ที่อยู่ วัน เดือน ปีเกิดของเด็ก ภาษาของเด็กที่บ้าน ศาสนา และชื่อ ที่อยู่ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ความต้องการการศึกษาพิเศษ (ปัญหาการเรียนรู้) : รายละเอียดของความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กตามที่ อศท.บ่งชี้ ในช่วงที่มี

การประเมินตามกฎหมาย พร้อมคำแนะนำที่ได้รับมา และแนบไป
เป็นภาคผนวกของประกาศนั้น

- ตอนที่ 3 *การจัดบริการการศึกษาพิเศษ*: การจัดบริการการศึกษาพิเศษตามที่
อศท.พิจารณาว่ามีความจำเป็นสำหรับการตอบสนองความต้องการ
การศึกษาพิเศษของเด็ก
- ก) *วัตถุประสงค์* ของการจัดบริการการศึกษาพิเศษที่ต้องทำให้สำเร็จ
- ข) *บริการการศึกษาพิเศษ* ที่อศท.พิจารณาว่ามีความเหมาะสมในการ
ตอบสนองความต้องการที่ระบุไว้ในตอนที่ 2 และวัตถุประสงค์
- ค) *การดำเนินการติดตามความก้าวหน้าของเด็กตามวัตถุประสงค์*
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อกำหนดเป้าหมายระยะสั้นเกี่ยวกับความ
ก้าวหน้าของเด็กและเพื่อให้มีการทบทวนความก้าวหน้าของเด็ก
อย่างสม่ำเสมอ
- ตอนที่ 4 *การจัดหาสถานที่เรียน* ประเภทและชื่อของโรงเรียนที่จัดการศึกษาพิเศษ
ให้ตามที่ระบุไว้ในตอนที่ 3 หรือการจัดหาสถานที่อื่นที่ไม่เป็นโรงเรียน
- ตอนที่ 5 *ความต้องการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา* ความต้องการที่ไม่เป็นเรื่อง
การศึกษาทั้งหมดของเด็กตามที่ได้รับความเห็นพ้องกันระหว่าง
หน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม หรือหน่วยงานอื่น และ
อศท.
- ส่วนที่ 6 *บริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา* การระบุบริการที่เกี่ยวข้องแต่ไม่
เป็นเรื่องการศึกษา ซึ่งจำเป็นสำหรับการตอบสนองความต้องการที่ไม่
เป็นเรื่องการศึกษาของเด็ก ตามที่ได้มีการเห็นพ้องกันระหว่างหน่วย
บริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคมหรือหน่วยงานอื่น และ อศท.

ลายเซ็นและวันที่

ภาคผนวก

(ระเบียบข้อ 13 และตอน ข. ของรายการที่ระบุในระเบียบ)

4:25 อศท.ต้องแนบคำแนะนำที่รวบรวมได้ทั้งหมดเป็นภาคผนวกในประกาศ เพื่อให้ประกอบการศึกษาในช่วงกระบวนการประเมิน

คำแนะนำที่แนบไปกับประกาศ ต้องประกอบด้วย :

1. ความเห็น หลักฐาน และคำแนะนำของพ่อแม่ ผู้ปกครอง
2. คำแนะนำทางการศึกษา
3. คำแนะนำทางการแพทย์
4. คำแนะนำทางจิตวิทยา
5. คำแนะนำด้านบริการสังคม
6. คำแนะนำอื่น ๆ เช่น ความเห็นของเด็ก หรือจากแหล่งอื่นที่ อศท.แสวงหามาและพิจารณาว่าน่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำแนะนำจากหน่วยบริการการศึกษาสำหรับเด็กในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กเป็นข้าราชการทหาร

(ระเบียบ 13)

4:26 อศท. ควรเขียนประกาศให้ชัดเจนโดยไม่มีข้อความใดที่กำกวม ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ศัพท์เทคนิค เช่น การอ้างถึงลักษณะของความบกพร่องหรือความพิการของเด็ก ความหมายของคำเหล่านี้ ควรมีการขยายความเพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือผู้ที่ไม่ใช่นักวิชาชีพเข้าใจง่าย อศท.ควรเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อประกันว่ามีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างถูกต้อง เป็นไปตามรูปแบบที่ระบุไว้ในตอน ข. ของรายการที่ระบุในระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1994

ตอนที่ 2 ความต้องการการศึกษาพิเศษ (ปัญหาการเรียนรู้)

4:27 ตอนที่ 2 ของประกาศควรเป็นการพรรณนาปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่พบทั้งหมดในช่วงการประเมินตามกฎหมาย และควรรวมคำพรรณนาในเรื่องความสามารถที่ใช้การได้ของเด็ก คำพรรณนาในตอนที่สองนี้ ควรเขียนโดยยึดข้อมูลและอ้างถึงคำแนะนำของนักวิชาชีพที่แนบไว้ในภาคผนวก สำหรับในกรณีที่ อศท.รับเอาคำแนะนำที่พรรณนาปัญหาการเรียนรู้ของเด็กมา และคำแนะนำนั้นยังไม่เพียงพอ อศท. ก็ควรเขียนลงไปด้วย เพราะคำแนะนำในภาคผนวกอาจประกอบไปด้วยความเห็นที่ขัดแย้งกัน หรือยังอาจมีการตีความเป็นอย่างอื่นได้อีก ซึ่งเป็นเรื่องที่ อศท.จะต้องแก้ไขพร้อมให้เหตุผลในข้อสรุปที่ได้

ตอนที่ 3 การจัดบริการการศึกษาพิเศษ

4:28 ตอนที่ 3 ของประกาศ แบ่งเป็น 3 ส่วนย่อย

ส่วนย่อยที่ 1 อศท.ควรกำหนดวัตถุประสงค์ทางการศึกษาและพัฒนาการที่สำคัญของเด็กที่ อศท.จะต้องทำให้สำเร็จเมื่อมีการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ตามที่ระบุในประกาศ

ส่วนย่อยที่ 2 ควรกำหนดบริการการศึกษาพิเศษทั้งหมดที่ อศท.พิจารณาแล้วว่ามีเหมาะสมกับปัญหาการเรียนรู้ตามที่ระบุไว้ในตอนที่ 2 บริการบางอย่าง อศท.สามารถดำเนินการโดยตรง หรือบริการบางอย่างที่โรงเรียนสามารถจัดบริการให้ได้โดยใช้ทรัพยากรของตนเอง ในการระบุถึงบริการที่โรงเรียน และ อศท.เป็นผู้จัดให้จะเป็นการดีสำหรับ อศท.เอง เพราะ อศท.จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบการจัดบริการการศึกษาพิเศษทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในประกาศ

ในส่วนย่อยที่ 2 นี้ อศท.ควรมีการระบุกรณีที่มีการดัดแปลงหรือไม่ใช้หลักสูตรแห่งชาติ (ในเรื่องเป้าหมายความสำเร็จ โปรแกรมการเรียนและการดำเนินการประเมิน) ซึ่ง อศท.พิจารณาแล้วว่า จำเป็นสำหรับการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก พร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการที่จะทำให้หลักสูตรมีความกว้างและสมดุล ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 18 ของ พ.ร.บ.ปฏิรูปการศึกษาปี 1998

สำหรับนักเรียนที่ได้รับการประเมินในระยะเวลาใกล้เคียงกับการเตรียมสอบ GCSEs หรือ การสอบด้านอาชีพ ส่วนย่อยนี้ควรเสนอแนะถึงบริการการสอบพิเศษไว้ด้วยเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถทำการสอบได้อย่างเต็มที่ และสามารถทราบระดับความรู้ของตนเองอย่างเหมาะสม ในการนี้จะต้องได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการการจัดสอบเป็นการล่วงหน้าก่อนการสอบ

การจัดบริการที่กำหนดไว้ในส่วนย่อยนี้ โดยปกติควรมีความเจาะจง ละเอียดและวัดปริมาณได้ (ตัวอย่างเช่น จำนวนชั่วโมงที่เด็กได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมหรือการเรียนกับผู้เชี่ยวชาญพิเศษ) แม้ว่าจะมีบางกรณีที่ต้องยืดหยุ่นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปก็ตาม

ส่วนย่อยที่ 3 ควรระบุเป้าหมายด้านการศึกษาระยะสั้น เป้าหมายนี้โดยตัวของมันเองไม่ควรเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งในประกาศ โดยทั่วไปแล้วเป้าหมายนี้จำเป็นต้องมีการทบทวนอย่างสม่ำเสมอในขณะที่วัตถุประสงค์ระยะยาวในส่วนย่อยที่ 1 ยังคงเหมือนเดิม กล่าวคือเมื่อโรงเรียนได้ปรึกษาหารือกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็กแล้ว โรงเรียนควรตั้งเป้าหมายสำหรับเด็กหลังจากเด็กได้รับการจัดให้เข้าเรียนภายใน 2 เดือน ผลสัมฤทธิ์ของเด็กตามเป้าหมายที่กำหนด ควรได้รับการพิจารณาในการทบทวนประจำปีครั้งแรก เพื่อตั้งเป้าหมายใหม่ต่อไป

ส่วนย่อยทั้ง 3 นี้ ยังควรระบุการดำเนินการใด ๆ เป็นพิเศษสำหรับการทบทวนประจำปี รวมทั้งมีการติดตาม และการประเมินความก้าวหน้าของเด็กระหว่างช่วงปีด้วย

4:29 ข้อมูลในตอนที่ 3 ทั้งหมดควรเป็นข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาของเด็กทุกคน รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถเข้าใจได้ง่าย

ตอนที่ 4 การจัดหาสถานที่เรียน

4:30 ในตอนที่ 4 ของประกาศฉบับสมบูรณ์ เป็นการระบุถึงประเภทของโรงเรียนและโรงเรียนแห่งหนึ่งแห่งใด หรือการจัดบริการการศึกษาในสถานที่ที่ไม่ใช่โรงเรียนที่ อศท. พิจารณาแล้วว่ามีเหมาะสม แต่อศท.ต้องปล่อยให้ตอนนี้อยู่ในประกาศฉบับร่างไว้ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้อศท.ทำการชี้้นำการตัดสินใจเลือกโรงเรียนในความอุปถัมภ์ เพราะอาจจะ

ไม่ตรงกับความต้องการของพ่อแม่ ผู้ปกครองซึ่งอาจต้องการเลือกโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ (Non-maintained Special School) (คู่อภิธานศัพท์) หรือโรงเรียนอิสระก็ได้

ตอนที่ 5 ความต้องการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา

4:31 ตอนที่ 5 อศท.ควรระบุความต้องการใด ๆ ที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาซึ่ง อศท.เสนอว่า จะต้องมีการจัดบริการให้กับเด็ก โดยที่ อศท. อาจจะเป็นผู้จัดเองหรือจัดโดยหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม หรือหน่วยงานอื่น

ตอนที่ 6 การจัดบริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา

4:32 ตอนที่ 6 ควรระบุบริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาที่จำเป็นต้องจัดให้เด็กเพื่อตอบสนองความต้องการที่ระบุไว้ในตอนที่ 5 และบริการที่ อศท.เสนอว่าจะจัดให้หรือขอให้หน่วยบริการสุขภาพท้องถิ่น ผู้ถือเงินกองทุนเพื่อซื้อบริการทางการแพทย์หรือผู้อื่นจัดซื้อให้ เจ้าหน้าที่ด้านการแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อดูแลความต้องการการศึกษาพิเศษควรติดต่อและประกันว่าได้มีการจัดบริการทางการแพทย์ให้ สำหรับในตอนที่ 6 นี้ ยังควรระบุวัตถุประสงค์ของบริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา ซึ่งอศท.จะต้องทำให้สำเร็จ และควรมีการกำหนดแนวทางการดำเนินงานซึ่งเห็นพ้องกันระหว่าง อศท.และหน่วยงานที่ให้บริการความช่วยเหลือไว้ด้วย

4:33 เมื่อ อศท.พิจารณาความต้องการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาและการจัดบริการให้เด็ก อศท.ควรประกันว่าได้มีการระบุความต้องการนั้นไว้อย่างชัดเจนและถูกต้อง และมีความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับลักษณะและปริมาณบริการที่จำเป็นเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นกับนักวิชาชีพที่รับผิดชอบและมีส่วนเกี่ยวข้องตามความจำเป็น

การบำบัดทางการพูดและการใช้ภาษา

4:34 การบำบัดทางการพูดและการใช้ภาษาอาจจัดให้เป็นเรื่องการศึกษาหรือไม่เป็นเรื่องการศึกษาก็ได้ ขึ้นอยู่กับประวัติสุขภาพและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน กองทุนให้บริการสุขภาพแห่งชาติมีความรับผิดชอบหลักในการจัดบริการบำบัดด้านนี้ให้เด็ก เรื่องนี้จะต้องระบุเอาไว้ในประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษด้วย ถ้าไม่มีการระบุไว้ในตอนที่ 3 ที่เป็นบริการที่เป็นเรื่องการศึกษาก็ต้องระบุไว้ในตอนที่ 6 ที่เป็นเรื่องบริการที่ไม่เป็นการศึกษา หน่วยบริการสุขภาพท้องถิ่น และผู้ถือเงินกองทุนเพื่อซื้อบริการทางการแพทย์ มีหน้าที่ซื้อบริการบำบัด โดยทำสัญญากับผู้ให้บริการดูแลด้านสุขภาพ (กองทุนให้บริการสุขภาพแห่งชาติ) และกองทุนฯ จะเป็นผู้ให้บริการบำบัดการพูดและการใช้ภาษาด้วยความเชี่ยวชาญ ซึ่งครอบคลุมเด็กก่อนวัยเรียน เด็กวัยเรียน และกลุ่มผู้ใหญ่ รวมทั้งมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับหน่วยบริการสุขภาพเด็กอื่น ๆ ด้วย

4:35 ในกรณีที่กองทุนให้บริการสุขภาพแห่งชาติไม่จัดบริการบำบัดการพูดและการใช้ภาษาให้กับเด็กที่ระบุไว้ในประกาศในขณะที่การบำบัดเป็นส่วนหนึ่งของบริการด้านการศึกษา ความรับผิดชอบขั้นสุดท้ายจะตกอยู่กับอศท. และถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กไม่มีทางเลือกอื่นที่เหมาะสม ทั้งโรงเรียน อศท. และกองทุนให้บริการสุขภาพแห่งชาติ ควรร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กที่มีปัญหาการสื่อสารคนนั้น

4:36 ควรมีการตรวจสอบลักษณะและขอบข่ายของการจัดบริการที่จำเป็นสำหรับเด็กแต่ละคนอย่างรอบคอบ และควรพิจารณาว่าจะให้บริการอย่างไรดีที่สุดได้อย่างไร ในบางกรณีเด็กอาจต้องการได้รับการบำบัดโดยนักอรรถบำบัดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะ เป็นแบบตัวต่อตัว หรือแบบเป็นกลุ่ม หรือในบางกรณีบุคลากรของโรงเรียนของเด็กอาจจะเป็นผู้จัดโปรแกรมให้เด็กตามคำแนะนำ และความดูแลของนักอรรถบำบัดก็ได้

ประกาศฉบับร่าง

ก่อนทำประกาศฉบับสมบูรณ์ อศท.จะต้องส่งสำเนาประกาศฉบับร่าง พร้อมทำหนังสือแจ้งให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองได้ทราบถึงการเลือกโรงเรียน สิทธิการแสดงความเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับเนื้อหาของประกาศ และการใช้กระบวนการ

การทางอนุญาโตตุลาการในกรณีที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของประกาศฉบับจริง ในหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบนั้น อศท.ต้องรวบรวมรายละเอียดของโรงเรียนต่าง ๆ ที่ได้รับการอนุมัติตามมาตรา 198 แห่งพระราชบัญญัติและของโรงเรียนที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ รวมทั้งโรงเรียนในความอุปถัมภ์ในท้องถิ่น ซึ่งให้การดูแลเด็กในวัยที่เหมาะสมด้วย

(รายการที่ 10 วรรค 2 ระเบียบข้อ 12 และ 13)

ระยะเวลาตั้งแต่การออกประกาศฉบับร่างและหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษรตามรายการที่ 10 วรรค 2 จนถึงการออกสำเนาของประกาศตามรายการที่ 10 วรรค 6 จะต้องไม่เกิน 8 สัปดาห์

(ระเบียบข้อ 14 (2))

4:37 อศท. ต้องจัดทำประกาศฉบับร่างให้เสร็จสมบูรณ์ในทุกตอน ยกเว้นในตอนี่ 4 : ประกาศฉบับร่างนี้ต้องไม่บรรจุรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ที่อศท.จะจัดการศึกษาพิเศษให้เด็ก

4:38 อศท. ต้องส่งประกาศฉบับร่างพร้อมสำเนาคำแนะนำที่ได้รับมาในช่วงของการประเมิน รวมทั้งบันทึกตามรูปแบบที่บัญญัติในตอน ก. ของรายการที่ระบุในระเบียบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานที่จะต้องปฏิบัติ และกระบวนการระบุชื่อโรงเรียนที่เหมาะสมไปให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง นอกจากนี้ อศท.ยังต้องส่งสำเนาประกาศฉบับร่างฉบับนี้ไปให้ผู้ให้คำแนะนำทั้งหมดในช่วงของการทำประกาศด้วย

4:39 เมื่อมีการจัดทำประกาศ อศท.ควรตระหนักถึงความต้องการของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และตัวเด็ก ผู้ซึ่งไม่ใช่ภาษาอังกฤษ หรือเวลส์เป็นภาษาแรก ในกรณีที่เด็กมีปัญหาด้านภาษาและมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป อศท.ควรขอคำแนะนำจากบุคลากรสนับสนุนที่รู้ 2 ภาษา ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ล่ามและนักแปล และแหล่งให้คำแนะนำอื่นที่เหมาะสมภายในท้องถิ่นเพื่อประกันว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง และเด็กจะมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดทำประกาศ ตัวอย่างเช่น อศท. ควรพิจารณาแปลหนังสือและประกาศฉบับร่างที่ส่งไปให้พ่อแม่ผู้ปกครอง เป็นภาษาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นต้น

การระบุชื่อโรงเรียน

พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจแสดงความจำนงให้ลูกของตนได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่อยู่ในความอุปถัมภ์ หรืออาจต้องการให้ลูกได้เรียนในโรงเรียนที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ก็ได้ และอศท.ต้องปฏิบัติตามความต้องการของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ถ้าโรงเรียนแห่งนั้นเหมาะสมกับสภาพอายุ ความสามารถ ความถนัด หรือความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก แต่ถ้าการจัดเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนั้นไม่สอดคล้อง และเอื้อต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของเด็กอื่น หรือประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากร อศท.ต้องพิจารณาความเห็นของพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยจัดประชุมร่วมกับพ่อแม่ ผู้ปกครองก่อนออกประกาศฉบับจริง (รายการที่ 10 วรรค 3-5 (1) ระเบียบข้อ 12-14)

4:40 อศท. ต้องอธิบายให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงการแสดงความจำนงเลือกโรงเรียน และระดับความสามารถของ อศท.เพื่อการปฏิบัติตามความจำนนั้น ตามรายการที่ 10 วรรค 3 ของพระราชบัญญัติ และในวรรค 4 ของรายการเดียวกัน กฎหมายได้ให้สิทธิแก่พ่อแม่ ผู้ปกครองในการแสดงความเห็น เกี่ยวกับเนื้อหาในประกาศ และสิทธิในการร้องขอให้มีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับเนื้อหาด้านใดด้านหนึ่งของประกาศฉบับร่าง รวมทั้งคำแนะนำที่ได้มาในช่วงของการประเมินตามกฎหมาย

4:41 การระบุชื่อโรงเรียนในประกาศควรพิจารณาหลักการ 3 ประการ : 1) การจัดเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนั้นต้องเหมาะสมกับความต้องการของเด็ก 2) ในขณะเดียวกันต้องสอดคล้องกับประโยชน์ของเด็กอื่นที่เรียนอยู่ในโรงเรียน และ 3) เป็นการใช้ทรัพยากรของ อศท. อย่างมีประสิทธิภาพ

4:42 ตามมาตรา 160 แห่งพระราชบัญญัติ. อศท.ต้องประกันว่า อศท.จะจัดให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ รวมทั้งเด็กที่มีประกาศได้รับการศึกษาในโรงเรียนปกติ ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองแสดงความจำนงจะให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ โดยคำนึงถึงเงื่อนไข 3 ประการที่ระบุในวรรค 4:41 แต่ถ้าเงื่อนไขเหล่านี้ไม่สามารถใช้ได้กับโรงเรียนปกติที่พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กเลือก อศท.ต้องจัดหาโรงเรียนปกติอีกแห่งหนึ่งทดแทนให้เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขมาตรา 160 อย่างไรก็ตาม ถ้าเงื่อนไขเหล่านี้ไม่สามารถจะทำได้กับ

โรงเรียนปกติแห่งใหม่ อศท.จะต้องหาโรงเรียนการศึกษาพิเศษหรือหาวิธีการจัดการศึกษา สำหรับเป็นทางเลือกอื่นให้เด็ก

4:43 มีความเป็นไปได้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจแสดงความจำนงเลือกโรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์ ถ้าเป็นเช่นนั้น อศท.ไม่มีหน้าที่ตามมาตรา 160 ในการจัดหาโรงเรียนปกติให้เด็กอีกต่อไป และพ่อแม่ ผู้ปกครองก็ไม่มีสิทธิคัดค้านถ้า อศท.จะจัดการศึกษาให้เด็กในโรงเรียนปกติด้วย เพราะการจัดการทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับเกณฑ์ 3 ประการ เมื่ออศท.ได้มีการพิจารณาผลการประเมินความต้องการการศึกษาของเด็ก และบริการที่จำเป็นสำหรับการตอบสนองต่อความต้องการนั้นอย่างรอบคอบแล้ว ดังที่ระบุในวรรค

4:41 ข้างต้น

4:44 อศท. ต้องทำตามความต้องการของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการจัดเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไข 3 ประการ คือ ความเหมาะสมกับเด็ก การเข้ากันได้กับเด็กอื่น และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าโรงเรียนการศึกษาพิเศษไม่เหมาะสมกับเด็ก หรือการจัดให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนการศึกษาพิเศษไม่เอื้อต่อประโยชน์ของเด็กอื่น หรือทำให้ อศท.ต้องใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ อศท.ก็ไม่จำเป็นต้องทำตามความต้องการของพ่อแม่ ผู้ปกครอง อศท.อาจเลือกโรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนปกติอีกแห่งหนึ่งให้ก็ได้เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขทั้ง 3 ประการ

4:45 อศท. ควรส่งรายชื่อโรงเรียนในความอุปถัมภ์ทั้งหมดให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง โรงเรียนเหล่านี้ต้องจัดพิมพ์และเผยแพร่นโยบายความต้องการการศึกษาพิเศษของโรงเรียนของตน อศท.ควรกระตุ้น พ่อแม่ผู้ปกครองให้ไปเยี่ยมชมโรงเรียนเพื่อรับทราบนโยบาย และดูเอกสารประกอบอื่น ๆ เพื่อช่วยตัดสินใจได้ดีขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้มีการปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองคนอื่น สมาคม พ่อแม่ ผู้ปกครอง/ครู องค์กรอาสาสมัครระดับท้องถิ่น และโครงการความเป็นหุ้นส่วนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อช่วยให้พ่อแม่ผู้ปกครองได้ข้อมูลและคำแนะนำในทางปฏิบัติเพิ่มเติม ในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองร้องขอความช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่ของ อศท. อาจพาพ่อแม่ผู้ปกครองไปเยี่ยมชมโรงเรียน เพื่อประกันว่า คำร้องขอและความวิตกกังวลของพ่อแม่ ผู้ปกครองจะได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ และโดยทันที และพ่อแม่ ผู้ปกครองเองก็也将มีความเข้าใจกับบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียนสามารถจัดให้ได้อย่างถ่องแท้

4:46 เมื่อ อศท.ส่งสำเนาประกาศฉบับร่างให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงสิทธิในการเลือกโรงเรียนอื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนในความอุปถัมภ์ด้วย และถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองประสงค์ที่จะเลือกเช่นนั้น พ่อแม่ผู้ปกครอง ก็มีเวลา 15 วันในการเสนอชื่อโรงเรียนนับจากวันที่ได้รับประกาศฉบับร่าง ถ้า อศท.ไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของพ่อแม่ผู้ปกครอง อศท.ก็ควรแจ้งการตัดสินใจนั้นให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบก่อนมีการระบุชื่อโรงเรียนลงในประกาศฉบับจริง เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้มีโอกาสแสดงความต้องการเลือกโรงเรียนในความอุปถัมภ์แห่งหนึ่งแห่งใดทดแทน ตามรายการที่ 10 วรรค 3

4:47 เมื่อ อศท.ส่งสำเนาประกาศฉบับร่างให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง อศท.จะต้องส่งรายชื่อทั้งโรงเรียนในความอุปถัมภ์ และโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน ที่มีการจัดการศึกษาให้กับเด็กตามวัยที่เหมาะสมที่มีอยู่ทั้งหมดในท้องที่ของ อศท.ไปด้วย นอกจากนี้ อศท.อาจส่งรายชื่อโรงเรียนที่อยู่ในท้องที่ใกล้เคียง รายชื่อโรงเรียนอิสระที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา 189 แห่งพระราชบัญญัติ และรายชื่อโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ไปด้วย บัญชีรายชื่อของโรงเรียนเหล่านี้ทางกระทรวงศึกษาของอังกฤษ และเวลส์จะเป็นผู้จัดทำ และส่งไปให้ อศท.เป็นประจำและต่อเนื่อง

4:48 ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองแสดงความเห็นว่าชอบโรงเรียนการศึกษาพิเศษประเภทไม่ได้รับความอุปถัมภ์ หรือโรงเรียนอิสระ เจ้าหน้าที่ อศท.ก็ควรพูดคุยกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อหาเหตุผลว่าทำไมจึงต้องการระบุชื่อโรงเรียนนั้น ถ้าการระบุชื่อโรงเรียนนั้นเป็นโรงเรียนประจำ อศท.ควรปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองว่าทำไมจึงคิดว่าบริการเช่นนั้นจะสามารถตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กได้ และ อศท.อาจมีความจำเป็นต้องให้หน่วยบริการสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาหารือกับครอบครัวของเด็กเกี่ยวกับความต้องการของเด็กตามความเหมาะสม และถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองยังไม่ได้เยี่ยมชม โรงเรียนและต้องการจะไป เจ้าหน้าที่ของ อศท.ก็ควรจัดการพาไป

4:49 ในบางกรณีพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจไม่เข้าใจหรือไม่มั่นใจว่าโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ของ อศท.ก็สามารถจัดบริการที่คล้ายคลึงกันได้ ดังนั้นถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ของ อศท. หรือปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ของโครงการความเป็นหุ้นส่วนของพ่อแม่ผู้ปกครองในท้องถิ่นหรือจากองค์กรอาสาสมัครก็จะเป็นประโยชน์มาก การให้ความเอาใจ

ใส่ต่อความวิตกกังวลของพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างจริงจังจะเป็นหลักประกันว่าทุกฝ่ายมีความเข้าใจและมีความเคารพกัน และอาจจะช่วยหลีกเลี่ยงความขัดแย้งได้ ซึ่งในหลายกรณีพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจต้องการการพูดคุยกับอศท.หลายครั้งเพื่อทบทวนทางเลือกต่างๆ และปรึกษาหารือในเรื่องที่มีความวิตกกังวลต่อประกาศฉบับร่างในกรณีนี้ระยะเวลาที่กำหนดให้ อศท.จะต้องออกประกาศฉบับจริงภายใน 8 สัปดาห์ ก็ไม่มีความจำเป็นต้องนำมาใช้ อย่างไรก็ตาม อศท.ควรพยายามทำทุกวิถีทางที่จะจัดประชุมอย่างรวดเร็ว เมื่อทำและออกประกาศฉบับจริงให้เร็วที่สุด

4:50 อศท.ควรพิจารณาความปรารถนาของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนปกติในความอุปถัมภ์จากทางศาสนา รวมทั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์จากทางศาสนา หรือโรงเรียนอิสระด้วย การพิจารณาประเด็นทางศาสนาที่ไม่สามารถยกเลิกหลักเกณฑ์ 3 ประการ ที่ อศท.ต้องนำมาใช้ตัดสินใจในการระบุชื่อโรงเรียนในประกาศได้ นั่นคือโรงเรียนต้องเหมาะสมกับความต้องการของเด็ก เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กอื่น และเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ประเด็นทางศาสนาอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการ และความสามารถของเด็กได้ ดังนั้น อศท.จึงควรนำประเด็นทางศาสนามาพิจารณาอย่างรอบคอบ

4:51 การพัฒนาจิตวิญญาณของเด็กทั้งหมด รวมทั้งเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ดังนั้นนักเรียนทุกคนที่เรียนในโรงเรียนปกติหรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษต้องได้รับการศึกษาทางศาสนา และมีส่วนร่วมในพิธีทางศาสนา ยกเว้นการกระทำเช่นนี้จะขัดต่อความต้องการของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

4:52 ถ้ามีการตกลงกันระหว่างอศท.กับพ่อแม่ผู้ปกครองว่าควรมีการระบุชื่อโรงเรียนประจำลงในประกาศ อศท.และพ่อแม่ ผู้ปกครองควรตกลงกันเกี่ยวกับช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างเด็กกับครอบครัว และการให้ความช่วยเหลือพิเศษอื่น ๆ เช่น การเดินทางที่จำเป็นในการติดต่อระหว่างโรงเรียนและครอบครัว รายละเอียดของการจัดให้เด็กได้เรียนในโรงเรียนประจำนี้ หาได้จากหนังสือเวียนเรื่องการศึกษาสำหรับเด็กนักเรียนที่มีปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรม

4:53 อศท. และพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจเห็นพ้องกันว่าเด็กควรจัดให้เรียนในโรงเรียนอิสระ ซึ่งยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการแห่งรัฐ ตามมาตรา 189 ในกรณีเช่นนี้ อศท. ต้องขออนุญาตจากเลขาธิการแห่งรัฐให้จัดเด็กเข้าเรียนได้ และควรทำก่อนมีการระบุชื่อโรงเรียนในประกาศฉบับจริง เลขาธิการแห่งรัฐต้องตัดสินใจอนุมัติภายใน 2 สัปดาห์ หลังจากได้รับการร้องขอ แต่ถ้าบังเอิญเลขาธิการแห่งรัฐใช้เวลาเกิน 2 สัปดาห์ อศท. ก็ไม่จำเป็นต้องออกประกาศฉบับจริงภายใน 8 สัปดาห์ที่กำหนด และในกรณีที่เลขาธิการแห่งรัฐไม่ให้ความเห็นชอบกับข้อเสนอ นั้น อศท. ก็ไม่จำเป็นต้องทำตามกรอบเวลาที่กำหนดด้วย

4:54 เมื่อ อศท. ตัดสินใจว่าจะไม่ระบุชื่อโรงเรียนที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เลือกลำดับแรกลงในประกาศฉบับจริง อศท. ควรอธิบายถึงการตัดสินใจครั้งนี้โดยเขียนหนังสือถึงพ่อแม่ ผู้ปกครอง และอศท. เองก็ควรจัดให้พ่อแม่ ผู้ปกครองไปเยี่ยมโรงเรียนที่ อศท. เสนอ เพื่อให้พ่อแม่ ผู้ปกครองมีโอกาสได้ปรึกษาหารือเรื่องความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กกับผู้บริหารโรงเรียน ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ หรือบุคลากรทางการสอนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง และต้องพยายามให้ข้อมูลเพิ่มเติม รวมทั้งเสนอแนะ พร้อมทั้งจัดให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้ไปเยี่ยมโรงเรียนอีก เพื่อช่วยให้พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของลูกตนได้ดียิ่งขึ้น

การปรึกษาหารือก่อนระบุชื่อโรงเรียนในประกาศ

การระบุชื่อโรงเรียนในความอุปถัมภ์หรือโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนนั้น อศท. จะต้องปรึกษาหารือกับคณะกรรมการโรงเรียนก่อน และถ้าโรงเรียนแห่งนั้น อยู่ในความดูแลของ อศท. อีกแห่งหนึ่ง ก็จะต้องปรึกษาหารือกับหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลในท้องถิ่นนั้นด้วย

(รายการที่ 10 วรรค 3 (4))

4:55 อศท. ต้องปรึกษาหารือกับโรงเรียนก่อนที่จะระบุชื่อโรงเรียนนั้นในประกาศ ถ้าโรงเรียนนั้นได้รับการดูแลจากอศท. อีกแห่งหนึ่ง อศท. ก็ต้องปรึกษาหารือกับ อศท. แห่งนั้น

ด้วย อศท.ควรให้ความสำคัญกับความเห็นของผู้ที่ตนปรึกษาหารือด้วย แต่การตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะระบุชื่อโรงเรียนหรือไม่ต้องเป็นหน้าที่ของ อศท.ในที่สุด

4:56 อศท. มีหน้าที่ต้องระบุชื่อโรงเรียนในประกาศตามที่พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องการ ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ระบุในวรรค 4:41 การจัดเด็กเข้าเรียนต้องเหมาะสมกับอายุ ความสามารถ ความถนัด และความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก ขณะเดียวกันก็ต้องรักษาผลประโยชน์ของเด็กอื่นที่อยู่ในโรงเรียน รวมทั้งการใช้ทรัพยากรของ อศท. ต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าโรงเรียนนั้นมุ่งเน้นด้านใดด้านหนึ่งและเด็กไม่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของโรงเรียนเพราะการจัดให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนเช่นนี้ไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก อศท.ก็ไม่ควรระบุชื่อโรงเรียนเหล่านั้นลงในประกาศ

4:57 คณะกรรมการโรงเรียนไม่สามารถปฏิเสธการรับเด็กเข้าเรียนเพียงเพราะว่าเด็กผู้นั้นเป็นผู้มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

4:58 อศท. ควรพิจารณาจัดเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนปกติอย่างระมัดระวังเพราะจำนวนนักเรียนอาจมีมากเกินไปหรือน้อยกว่าจำนวนมาตรฐานหรือจำนวนที่ได้รับการอนุญาตให้รับได้ในปีนั้น ถ้ารับเด็กเกินจำนวนที่อนุญาตไว้อาจทำให้การจัดบริการการศึกษาด้วยคุณภาพลง หรือเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ อศท.จึงควรพิจารณาจุดนี้อย่างรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่อศท.ไม่ได้เป็นหน่วยงานกำหนดการรับเด็กเข้าเรียนของโรงเรียนแห่งนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่งโรงเรียนแห่งนั้นเป็นโรงเรียนที่ได้รับความอุปถัมภ์หรือได้รับความช่วยเหลือโดยสมัครใจ หรือเป็นโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนจากอีกท้องถิ่นหนึ่ง

4:59 เมื่อ อศท.ตัดสินใจไม่ระบุชื่อโรงเรียนตามที่พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องการในประกาศเพราะไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในวรรค 4:41 อศท. ต้องปรึกษาหารือกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับโรงเรียนอื่นที่พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องการให้ลูกเข้าเรียน

ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางของเด็กที่มีประกาศ

4:60 โรงเรียนที่พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องการให้ลูกเข้าเรียนอาจอยู่ไกลจากบ้านมากกว่าโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง ที่มีความเหมาะสมกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก ในกรณีนี้ อศท.มีสิทธิในการระบุชื่อโรงเรียนที่อยู่ใกล้กว่า เพราะจะสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากรของ อศท. อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตาม อศท.ยังมีโอกาสที่จะระบุชื่อโรงเรียนที่พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กต้องการได้ตราบไ้ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองยินดีที่จะจ่ายช่วยค่าเดินทางให้เด็กด้วยตนเอง

4:61 โรงเรียนที่ระบุในประกาศต้องสามารถตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กได้ ดังนั้น อศท.จึงไม่ควรประกาศนโยบายการเดินทางเป็นการทั่วไปไว้ เพราะพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กที่มีประกาศอาจแสดงความพอใจที่จะส่งเด็กไปเรียนกับโรงเรียนที่ตนเองเลือกโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

การจัดการศึกษาในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียน

4:62 มาตรา 163 แห่งพระราชบัญญัติได้ให้อำนาจอศท.จัดบริการการศึกษาพิเศษ ให้เด็กในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนด้วย และมาตรา 164 ได้ให้อำนาจ อศท. จัดเด็กที่มีประกาศเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาภายนอกแคว้นอังกฤษและเวลส์ได้ ในการกระทำเช่นนั้น อศท.อาจต้องเป็นผู้จ่ายค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้กับสถาบันการศึกษารวมทั้งค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายอื่นๆ แก่เด็กหรือผู้ใดก็ตาม รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ต้องร่วมเดินทางไปกับเด็กด้วย

4:63 อศท. ควรพิจารณาข้อเสนอแนะของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ต้องการให้เด็กไปเรียนในสถานศึกษาภายนอกแคว้นอังกฤษ และเวลส์อย่างรอบคอบ ถ้า อศท.พิจารณาว่าการจัดบริการการศึกษาบางอย่างหรือทั้งหมดให้เด็ก ในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียน หรือถ้าอศท. และพ่อแม่ผู้ปกครองเห็นชอบร่วมกันว่าเด็กควรเข้ารับการศึกษที่สถาบันการศึกษานอกแคว้นอังกฤษและเวลส์ อศท. อาจระบุการจัดการเช่นนี้ไว้ในตอนที่ 4 ของประกาศ

เด็กได้รับการศึกษาโดยใช้เงินของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

4:64 พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจเลือกที่จะให้เด็กที่มีประกาศเข้าเรียนในโรงเรียนอิสระ (ไม่ว่าจะมีการระบุในมาตรา 189 หรือไม่ก็ตาม) หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความ

อุปถัมภ์ก็ได้โดยตนเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองเลือกที่จะทำเช่นนั้น อศท. ก็จะต้องพิจารณาด้วยว่าโรงเรียนแห่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการการศึกษาตามที่ระบุไว้ในประกาศหรือไม่ ถ้าอศท.ให้ความเห็นชอบ อศท.ก็ไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ให้กับโรงเรียนที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเลือก เพราะหมดความรับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม อศท.ก็ยังมีหน้าที่เก็บรักษาประกาศของเด็กไว้และทำการทบทวนประจำปี ตามที่ระบุไว้ในตอนที่ 6

การมีส่วนร่วมและข้อเสนอแนะของพ่อแม่ ผู้ปกครองในประกาศฉบับร่าง

4:65 ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับการปรึกษาหารือมาตั้งแต่ต้นของการประเมิน พ่อแม่ผู้ปกครองมักจะยอมรับความถูกต้องของการบ่งชี้และการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กในประกาศฉบับร่าง รวมทั้งการจัดบริการต่างๆ อย่างไรก็ตาม อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบว่า :

- I. พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจเสนอความเห็นไปยัง อศท.และแจ้งความประสงค์จัดประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ อศท. เพื่อปรึกษาหารือในเนื้อหาของประกาศ ภายใน 15 วัน
- II. หลังจากประชุมร่วมกับเจ้าหน้าที่ของอศท.แล้ว พ่อแม่ ผู้ปกครองอาจให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่เห็นด้วยกับส่วนใดส่วนหนึ่งของการประเมิน พ่อแม่ผู้ปกครองอาจเสนอให้มีการจัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมของ อศท.ได้อีกภายใน 15 วัน
- III. หลังจากการประชุมครั้งสุดท้าย พ่อแม่ ผู้ปกครองสามารถให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไปยัง อศท.ได้อีกภายใน 15 วัน

4:66 อศท.ต้องพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองพึงพอใจกับประกาศฉบับร่าง และเข้าใจเหตุผลเบื้องหลังที่ระบุในประกาศฉบับร่าง ขณะเดียวกันก็ต้องรับฟังความต้องการและความรู้สึกของพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างเอาใจใส่ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาความเห็นของเด็กที่ปรากฏอยู่ในประกาศฉบับร่างนั้นด้วย เพื่อประกันว่าเด็กมีความเข้าใจเหตุผลที่ระบุในประกาศฉบับร่าง

4:67 ในการประชุมร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของ อศท.และพ่อแม่ผู้ปกครองเกี่ยวกับประกาศฉบับร่าง เจ้าหน้าที่ของ อศท.ต้องใช้เวลาและข้อมูลแก่พ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างเพียงพอ เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับความวิตกกังวลของตนกับเจ้าหน้าที่ที่ อศท.แต่งตั้ง และต้องพยายามหาข้อตกลงที่เห็นชอบร่วมกันเท่าที่เป็นไปได้ พ่อแม่ ผู้ปกครองบางคนอาจรู้สึกว่าการบวนการประเมินมีความตึงเครียดมาก และอาจต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม อศท.ก็ควรแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบว่าพวกเขาอาจนำญาติมิตรหรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง มาร่วมประชุมด้วยได้ทุกครั้ง (ดูวรรค 3:11) อศท. อาจแนะนำพ่อแม่ ผู้ปกครองไปปรึกษาหารือกับนักวิชาชีพด้านสุขภาพ อนามัย หรือหน่วยบริการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับบริการที่จะจัดให้ซึ่งเป็นสาเหตุของความวิตกกังวลนั้น

ประกาศฉบับจริง

เมื่อ อศท. ทำประกาศฉบับจริงแล้ว อศท.ต้องส่งสำเนาประกาศฉบับนั้นไปให้พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก และเขียนหนังสือแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงสิทธิในการยื่นอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการในกรณีไม่เห็นด้วยกับการบ่งชี้ความต้องการ การศึกษาพิเศษ การจัดบริการการศึกษาพิเศษ และโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือกหรือในกรณีที่ไม่มีโรงเรียนใดถูกคัดเลือกเพื่อระบุไว้ในประกาศ นอกจากนี้ อศท. ยังต้องแจ้งชื่อของบุคคลที่พ่อแม่ผู้ปกครองอาจขอข้อมูลและคำปรึกษาเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของลูกของตนไปด้วย (รายการที่ 10 วรรค 6)

4:68 เมื่อมีข้อเสนอแนะให้แก้ไขประกาศฉบับร่าง และได้รับความเห็นชอบจากทั้ง อศท. และพ่อแม่ ผู้ปกครองแล้ว อศท.ควรทำและส่งประกาศฉบับจริงไปให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทันที อศท.ต้องจัดการทั้งเรื่องการศึกษาพิเศษ รวมทั้งบริการอื่น ๆ ที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาที่ระบุในประกาศ ตั้งแต่วันที่ทำประกาศเป็นต้นไป และต้องพยายามทุกวิถีทางเพื่อประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความเข้าใจความสำคัญของเรื่องที่มีการปรับปรุงแก้ไข และลักษณะของการจัดบริการเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก ถึงแม้ว่าทั้งๆ ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองจะมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ของ อศท.หรือผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ข้อเสนอของพ่อแม่ผู้ปกครองให้มีการแก้ไขประกาศฉบับร่างอาจถูก อศท.ปฏิเสธ และอศท.ก็อาจจะเดินหน้าออกประกาศฉบับจริง ในกรณีนี้พ่อแม่ ผู้ปกครอง

ก็มีสิทธิในการอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการ เกี่ยวกับการจัดบริการที่ระบุในประกาศ รวมทั้งโรงเรียนที่ได้รับการคัดเลือก และกระบวนการดำเนินงาน

4:69 การใช้วิธีทางอนุญาโตตุลาการจะเป็นสถานการณ์ที่สร้างความตึงเครียดให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และ อศท.จะต้องใช้เวลามาก ดังนั้นเพื่อลดกรณีการอุทธรณ์ให้เหลือน้อยที่สุด อศท. ควรให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำประกาศของเด็กอย่างเต็มที่

บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง

4:70 เมื่อ อศท.มีการส่งประกาศฉบับจริงไปให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง อศท.ต้องแจ้งชื่อบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง ซึ่งในอนาคตสามารถให้คำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กกับพ่อแม่ผู้ปกครองได้ เป็นลายลักษณ์อักษรให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบ บุคคลผู้นี้คือ**บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง**ของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

4:71 ในตอนที่ 3 ของระเบียบปฏิบัตินี้เสนอแนะว่า อศท. และพ่อแม่ผู้ปกครองอาจปรึกษากันว่าต้องการบุคคลที่มีลักษณะเช่นไรให้ทำหน้าที่ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” ตั้งแต่ช่วง ต้น ๆ ของกระบวนการประเมิน เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครองเลือกบุคคลผู้นี้แล้ว บุคคลผู้นี้จะให้ความช่วยเหลือในกระบวนการประเมินและการทำประกาศในเวลาต่อมา พ่อแม่ ผู้ปกครองบางคน อาจไม่ต้องการใช้ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” ในระยะแรก ๆ แต่บางคนก็อาจต้องการความช่วยเหลือจากองค์กรอาสาสมัครหรือกลุ่มผู้ปกครองในการเลือกบุคคลผู้นี้

4:72 เป็นหน้าที่ของ อศท. ที่จะระบุ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” เมื่อมีการทำประกาศและควรทำเช่นนั้นโดยร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง บุคคลผู้นี้ควรเป็นบุคคลที่พ่อแม่ผู้ปกครองไว้เนื้อเชื่อใจ และต้องมีความสามารถให้คำปรึกษาอย่างเฉียบแหลม ถูกต้องและสมเหตุสมผล อศท.อาจต้องปรึกษากันกับองค์กรอาสาสมัครในท้องถิ่น กลุ่มผู้ปกครองและนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาและกำหนดบุคคลที่ยินดีเข้ามารับหน้าที่เป็น “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง”

4:73 ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครองตัดสินใจที่จะไม่เสนอ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” อศท. ต้องถือเป็นหน้าที่ที่ต้องให้ชื่อบุคคลที่พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถขอคำแนะนำและข้อมูลได้ ไม่มีข้อ

จำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” อย่างไรก็ตามจะเป็นการดีถ้าบุคคลผู้นั้นเป็นผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง หรือเป็นลูกจ้างของ อศท. บทบาทหน้าที่ของ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” แตกต่างจากบทบาทหน้าที่ของ “เจ้าหน้าที่ที่อศท.แต่งตั้ง” แต่บุคคลทั้งสองมีหน้าที่ช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งจะมีความแตกต่างกันเพียงแต่ “บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง” ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาอิสระ ในขณะที่เจ้าหน้าที่ที่อศท.แต่งตั้ง ทำหน้าที่เป็นแหล่งข้อมูลภายใน อศท. ดังนั้นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอาจเป็นใครก็ได้ที่ทำงานในลักษณะเป็นส่วนหนึ่งกับ อศท.

การเก็บ การเปิดเผย และการส่งต่อประกาศ

ไม่ควรมีการเปิดเผยประกาศโดยไม่ได้รับการอนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครอง เว้นแต่ในกรณีที่ใช้เพื่อจุดประสงค์ทางกฎหมาย หรือเพื่อประโยชน์ของเด็ก

(ระเบียบ 19)

4:74 การเปิดเผยประกาศที่มีจุดมุ่งหมายทางกฎหมายรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลให้อนุญาต โต้ tụng การทราบเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กเมื่อมีพ่อแม่ผู้ปกครอง อุทธรณ์ และการเปิดเผยข้อมูลต่อเลขาธิการแห่งรัฐ ในกรณีที่พ่อแม่ผู้ปกครองยื่นคำร้อง ตาม พ.ร.บ. 1944 การเปิดเผยตามคำสั่งศาล หรือเพื่อจุดมุ่งหมายของการดำเนินคดีทาง อาญา หรือการเปิดเผยเพื่อไต่สวนเรื่องการบริหารไม่ถูกต้องตาม พ.ร.บ.การปกครองส่วน ท้องถิ่น 1974 การเปิดเผยเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.คนพิการ 1986 (การจัดบริการ การให้คำปรึกษา และการมีส่วนร่วม) หรือตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก 1989 เกี่ยวกับการปกป้องและการส่งเสริมสวัสดิการเด็ก และการเปิดเผยต่อคณะผู้ตรวจของ สำนักงานมาตรฐานการศึกษาและสำนักงานหัวหน้าผู้ตรวจแห่งพระราชินี (เวลส์) ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการตรวจเยี่ยมโรงเรียน

4:75 การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ของเด็กรวมถึงการให้ข้อมูลแก่โรงเรียนที่เด็กเรียนและครู ผู้สอน ซึ่งทำงานใกล้ชิดกับเด็ก เจ้าหน้าที่บริการด้านอาชีพ ซึ่งจะเป็นผู้ให้คำแนะนำด้าน อาชีพให้กับโรงเรียนของเด็ก และผู้มีส่วนร่วมการทบทวนประกาศของเด็ก ซึ่งมีความจำ เป็นอย่างมากในการดูรายละเอียดของประกาศ นอกจากนี้ อศท.ยังอาจจะให้ประกาศแก่ บุคคลที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษได้ดูโดยมีเงื่อนไขว่า ผู้วิจัยนั้น จะไม่ตีพิมพ์สิ่งใดในประกาศที่บ่งชี้ไปยังตัวเด็กหรือพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก คณะ

กรรมการโรงเรียนควรมีข้อมูลเกี่ยวกับประกาศของนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไม่บกพร่อง และควรระลึกตลอดเวลาว่า ข้อมูลเหล่านี้เป็นความลับ

4:76 การเปิดเผยข้อมูลในประกาศเพื่อประโยชน์ของเด็ก อาจรวมถึงการเปิดเผยข้อมูลให้กับองค์กรหนึ่งองค์กรใดนอกเหนือจาก อศท. ซึ่งอาจถูกอ้างถึงในประกาศเพื่อจัดบริการที่เป็นเรื่องการศึกษาและไม่เป็นเรื่องการศึกษาให้กับเด็ก

4:77 เมื่อความรับผิดชอบต่อเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ เปลี่ยนจาก อศท.แห่งหนึ่งไปยังอศท.อีกแห่งหนึ่ง (การเปลี่ยน อศท.ใหม่) อศท.เดิมต้องโอนประกาศไปให้อศท.ใหม่ด้วย รวมทั้งความเห็นใด ๆ ที่ได้รับมาว่าเด็กคนนั้นเป็นคนพิการตาม พ.ร.บ.คนพิการ 1986 (การบริการ การให้คำปรึกษา และความคิดเห็น) เมื่อมีการส่งต่อประกาศแล้ว อศท. ใหม่จะมีหน้าที่จัดบริการการศึกษาพิเศษให้ตามที่ระบุไว้ในประกาศ

4:78 ดังนั้นภาระหน้าที่ให้ความช่วยเหลือเด็กที่โรงเรียนตั้งที่มีการระบุในตอนี่ 4 ของประกาศ ก็ต้องโอนไปให้อศท.ใหม่ด้วย อศท.ใหม่อาจจะจัดให้เด็กเข้าเรียนที่โรงเรียนแห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นการชั่วคราวตามความเหมาะสมต่างจากที่ระบุในตอนี่ 4 ของประกาศ ก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประกาศตามกระบวนการทางกฎหมาย ในกรณีเช่นระยะทางจากบ้านแห่งใหม่ของเด็กไกลโรงเรียนเกินไป หรือมิฉะนั้น อศท.แห่งใหม่อาจจะต้องยอมจ่ายค่าเล่าเรียนหรือให้ความช่วยเหลือเด็กในโรงเรียนอิสระหรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ หรือโรงเรียนประจำที่ระบุในประกาศ ถ้าอศท.แห่งใหม่ยังไม่แก้ไขประกาศฉบับนี้อย่างเป็นทางการ หรือจนกระทั่งมีการแก้ไขประกาศ

4:79 อศท. แห่งใหม่เมื่อได้รับประกาศมา อาจจัดให้มีการทบทวนประกาศใหม่ และอาจจัดทำกรประเมินใหม่ โดยไม่สนใจว่าการประเมินครั้งก่อนจะได้ทำจัดไปแล้วเมื่อใด อศท. แห่งใหม่ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบภายใน 6 สัปดาห์หลังจากที่มีการโอนประกาศมา และแจ้งด้วยว่าตนจะทำการประเมินตามมาตรา 167 ใหม่หรือไม่ สำหรับในกรณีที่ก่อนจะมีการโอนประกาศ อศท.แห่งเดิม และโรงเรียนของเด็กควรแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและเหตุผลของการโอนประกาศ อย่างไรก็ตาม ทั้งอศท.แห่งเก่าและแห่งใหม่ควรพร้อมที่จะพูดคุยสิ่งเหล่านี้กับพ่อแม่ผู้ปกครองทุกโอกาส สำหรับกรณีที่ เด็กที่มีประกาศย้ายไปยังไอร์แลนด์เหนือหรือสก๊อตแลนด์ อศท. ควรส่งสำเนาประกาศ

ของเด็กไปให้ อศท. หรือคณะกรรมการการศึกษาแห่งใหม่ด้วยเมื่อได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้ว

การเก็บรักษาประกาศ

4:80 เมื่อมีการจัดทำประกาศ อศท.ควรแจ้งให้ผู้รับผิดชอบของโรงเรียนที่เด็กจะไปเรียนทราบ (ดูวรรค 2:9) ผู้รับผิดชอบของโรงเรียนต้องประกันว่ามีการแจ้งเรื่องความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กให้ครูทุกคนที่จะสอนเด็กทราบ และประกันว่าครูได้ทำการติดตามและทบทวนความก้าวหน้าอย่างเป็นทางการของเด็กในช่วงปีนั้น สำหรับในกรณีที่ความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือเลวลง โรงเรียนก็ควรจัดให้มีการทบทวนประกาศของเด็กโดยทันทีเพื่อประกันว่าการจัดบริการพิเศษที่ระบุไว้ในประกาศจะยังคงมีความเหมาะสมต่อไป

5. การประเมินและการทำประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

คำนำ

5:1 หน่วยบริการสังคม หน่วยสุขภาพท้องถิ่น กองทุนให้บริการสุขภาพแห่งชาติ หน่วยบริการสุขภาพอนามัยครอบครัว และองค์กรอาสาสมัครควรทำงานอย่างใกล้ชิดกับ อศท. ในด้านการวางแผนและการจัดบริการให้เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี อศท.ควรใช้และขยายเครือข่ายความสัมพันธ์และการจัดบริการเหล่านี้ให้มีมากเท่าที่จะเป็นไปได้

5:2 เด็กเล็กควรได้รับการประเมินในสถานที่ที่เด็กและครอบครัวรู้สึกผ่อนคลาย การได้มีโอกาสพบปะกับพ่อแม่ ผู้ปกครองคนอื่น หรือใช้ประโยชน์จากศูนย์ครอบครัว และบริการอื่น ๆ ในท้องถิ่น เช่น กลุ่มเล่น ห้องสมุดของเล่น มีความสำคัญต่อพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กและมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามกระบวนการประเมิน หรือโปรแกรมการศึกษา ทักษะของพ่อแม่ ผู้ปกครองมีความจำเป็นอย่างยิ่งในกรณีที่เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ดังนั้น อศท.จึงควรใช้แนวทางความเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ผู้ปกครองในกระบวนการประเมินเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

5:3 อศท. ควรอธิบายให้พ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษได้ทราบถึงสิทธิในการร้องขอให้มีการประเมินตามกฎหมาย และสิ่งต่าง ๆ ที่จะตามมาเมื่อมีการประกาศ ซึ่งบางทีอาจจะทำได้ โดยการแจกแผ่นพับให้

การประเมินเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี

ถ้า อศท. เชื่อว่าเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ที่อยู่ในท้องที่ของตนมีความต้องการการศึกษาพิเศษ ซึ่ง อศท. น่าจะเป็นผู้ตัดสินใจจัดบริการการศึกษาพิเศษให้ อศท. อาจทำการประเมินความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กด้วยความเห็นชอบของพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือทำการประเมินเด็กในกรณีที่พ่อแม่ ผู้ปกครองร้องขอ การประเมินนี้จะนำไปตามรูปแบบที่ อศท. พิจารณาแล้วว่าจะมีความเหมาะสม หลังจากการประเมินแล้ว อศท. อาจจัดทำประกาศและคงประกาศความต้องการพิเศษของเด็กไว้ตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสม

(มาตรา 175)

5:4 อาจมีความเป็นไปได้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือหน่วยบริการสุขภาพเด็กและหน่วยบริการสังคมส่งเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี ไปให้ อศท. ทำการประเมินเพราะได้มองเห็นความต้องการพิเศษของเด็กตั้งแต่ต้นและพิจารณาว่าเด็กคนนี้น่าจะมีความบกพร่องบางประการหรือมีปัญหาทางสุขภาพที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลตั้งแต่ระยะแรกๆ การประเมินเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 2 ปีนี้ไม่จำเป็นต้องทำตามกระบวนการทางกฎหมาย ซึ่งมักใช้กับการประเมินเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป

ประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี

5:5 การทำประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 2 ปีจะมีน้อยมาก โดยในขั้นต้น อศท. ควรพิจารณาจัดโปรแกรมสนับสนุนบางอย่างเพื่อตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก กระบวนการนี้ไม่มีการกำหนดไว้ในกฎหมาย แต่ถ้า อศท. ประสงค์ที่สร้างความตกลงกับพ่อแม่ผู้ปกครองโดยสมัครใจเพื่อจัดบริการให้กับเด็ก อศท. ก็ควรตระหนักว่าคำร้องขอให้มีการประเมินตามกฎหมายของพ่อแม่ ผู้ปกครองอาจชี้ให้เห็นว่าการจัดการที่ตกลงกันไว้ อาจจะยังไม่เพียงพอก็ได้ สำหรับเด็กที่ยังเล็กมาก ๆ อศท. ควรพิจารณาโครงการจัดบริการที่มีพื้นฐานที่บ้าน เช่น โครงการพอร์เทจ (Portage) (ดูอภิธานศัพท์) หรือบริการ

เดินสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาการได้ยิน และการมองเห็น อศท.ควรมีการปรึกษาหารือกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเกี่ยวกับลักษณะของความช่วยเหลือหรือความสนับสนุน ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองต้องการ พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนอาจประสงค์ให้ลูกไปเรียนที่ศูนย์บริการหรือรวมความสนับสนุนทั้งที่บ้านและศูนย์บริการเข้าด้วยกันก็ได้

5:6 ในกรณีที่อศท.ตัดสินใจออกประกาศซึ่งมักจะเป็นเพราะเด็กมีความต้องการพิเศษที่ค่อนข้างซับซ้อน เพื่อให้เด็กได้รับบริการความช่วยเหลือและการสอนที่บ้าน หรือโปรแกรมการพัฒนาการเล่น อศท.ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็กทั้งหมด และลักษณะความต้องการการศึกษาพิเศษที่มีการบ่งชี้อย่างชัดเจน
- บันทึกความเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง
- รายละเอียดของบริการที่กำลังจัดให้เด็ก และวัตถุประสงค์ รวมทั้งความช่วยเหลือจากหน่วยงานราชการหรือองค์กรอาสาสมัครอื่น ๆ และ
- รายละเอียดของการติดตามและการทบทวน

5:7 อศท.ควรประกันว่ามีการทบทวนเป้าหมายทางการศึกษาอยู่เสมอ และควรมีการแก้ไขเป้าหมายเหล่านั้นตามความจำเป็น ซึ่งการดำเนินการใด ๆ จะต้องมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากหน่วยบริการสุขภาพเด็ก

5:8 อศท.ควรให้ความสำคัญกับการติดตามความก้าวหน้าของเด็กเป็นอันดับต้นๆ โดยประสานงานกับหน่วยให้บริการในส่วนที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา ทั้งนี้เพื่อประกันว่าอศท.จะมีหลักฐานข้อมูลเกี่ยวกับการบ่งชี้และการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก และเพื่อไม่ให้มีการตรวจสอบที่ซ้ำซ้อนกันอีก เมื่อเด็กอายุเกิน 2 ปีขึ้นไป

การประเมินเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลโรงเรียน (ซึ่งก็คือ อศท.ในกรณีที่เป็นโรงเรียนเด็กเล็กในความอุปถัมภ์) จะต้องใช้ความพยายามอย่างดีที่สุดเพื่อประกันว่าเด็กทุกคนที่ขึ้นทะเบียนเป็นผู้มีปัญหาด้านการเรียนรู้จะได้รับบริการการศึกษาพิเศษที่เหมาะสม (มาตรา 161)

5:9 อศท.คาดหวังให้ชั้นเรียนหรือโรงเรียนเด็กเล็กปฏิบัติตามกระบวนการของการบ่งชี้และการตอบสนองความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี อย่างกว้างๆ เช่นเดียวกับ ที่มีกับเด็กวัยเรียนการศึกษาภาคบังคับ ตามที่ระบุไว้ในตอนที่ 2 ของระเบียบปฏิบัติ

5:10 ถ้าครุมีความวิตกกังวลกับความก้าวหน้าทางการศึกษาและ/หรือพัฒนาการของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ในกรณีที่เด็กเรียนอยู่ที่โรงเรียน ครุก็ควรเตรียมเขียนรายงาน โดยระบบข้อดีและข้อด้อยของเด็ก รวมทั้งระบุหลักฐานของความวิตกกังวลนั้น พร้อมทั้งมีการพิจารณาผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือการประเมินและแบบรายการวัดพัฒนาการของเด็ก โดยพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กด้วย

หน่วยบริการสุขภาพท้องถิ่นและกองทุนให้บริการสุขภาพแห่งชาติ ต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและ อศท.ที่เกี่ยวข้องทราบเมื่อมีการตัดสินใจร่วมกันว่าเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีมีความต้องการการศึกษาพิเศษ และทั้ง 2 หน่วยงานต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบ ถ้าเชื่อว่ามืองค์กรอาสาสมัครแห่งหนึ่งแห่งใดน่าที่จะช่วยให้คำแนะนำ หรือให้ความช่วยเหลือความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กได้

(มาตรา 196)

5:11 หน่วยบริการสุขภาพเด็กอาจเป็นผู้แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองหรือโรงเรียนทราบเกี่ยวกับปัญหาของเด็กตามความเหมาะสม ในกรณีนี้ศูนย์หรือทีมพัฒนาเด็กจะเป็นหน่วยงานที่สามารถให้ความเห็นที่มีความเป็นวิชาชีพที่หลากหลายได้ ดังนั้นการติดต่อกับหน่วยงานให้บริการด้านสุขภาพเด็กในระยะต้นๆ สำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปี จึงมีความจำเป็นมากทั้งนี้เพื่อประกันว่าเด็กไม่มีลักษณะทางกายภาพใด ๆ ที่เป็นสาเหตุของปัญหานั้น (เช่น ความบกพร่องทางการได้ยิน หรือทางการมองเห็น) หรือเพื่อขอคำแนะนำเกี่ยวกับ

สาเหตุที่เป็นไปได้ และวิธีการจัดการกับปัญหาพฤติกรรมให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็กที่โรงเรียนจะได้รับผลกระทบจากสุขภาพทั่วไปของเด็กในเวลาต่อมาด้วย ดังนั้นชั้นเรียนเด็กเล็ก โรงเรียน กลุ่มเล่น (Playgroups) (ดูอภิธานศัพท์) และกลุ่มเสริมสร้างเพื่อโอกาสทั้งหมดต้องตระหนักถึงวิธีการที่จะให้ได้ข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของเด็กจากหน่วยบริการสุขภาพโรงเรียน แพทย์ประจำตัวเด็ก หรือเจ้าหน้าที่ศูนย์หรือทีมงานพัฒนาเด็ก เพื่อประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะเข้ามาเกี่ยวข้องและได้รับความช่วยเหลือรวมทั้งให้คำแนะนำมากที่สุด

5:12 อศท.ควรให้ข้อมูลแก่หน่วยงานให้บริการทั้งหมดที่จัดบริการให้กับเด็กเล็ก เช่น กลุ่มเล่น และศูนย์ให้ความดูแลเด็กช่วงกลางวัน หรือบริการอื่น ๆ ที่ดำเนินการโดยหน่วยบริการสังคม หน่วยบริการสุขภาพเด็ก หรือองค์กรอาสาสมัคร ทราบเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ หรือวิธีการบ่งชี้ความต้องการการศึกษาพิเศษของท้องถิ่น ข้อมูลเหล่านี้อาจผนวกเข้าไปในแบบบันทึกเบื้องต้น ซึ่งผู้ดูแลเด็กหรือผู้ให้บริการจะเป็นผู้บันทึกสาเหตุของความวิตกกังวล และความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้จะช่วยยืนยันว่าพ่อแม่ผู้ปกครองได้รับการแจ้งให้ทราบเรื่องที่วิตกกังวลแล้วและจะเป็นหลักฐานที่แสดงว่าเด็กได้รับการสังเกต และคำร้องขอความช่วยเหลือมีพื้นฐานที่สมเหตุสมผล หน่วยบริการสังคมมีหน้าที่ขึ้นทะเบียน และทบทวนการจัดบริการการดูแลเด็กในเวลากลางวันของหน่วยงานราชการ และองค์กรอาสาสมัครที่จัดให้เด็กอายุต่ำกว่า 8 ปี การติดต่อประสานงานระหว่าง อศท. และหน่วยบริการสังคมที่เกี่ยวข้องควรประกันว่าการแสดงความวิตกกังวลและข้อมูลที่จำเป็นจะได้รับการส่งต่อดี และมีผลชัดเจนที่สุด

5:13 เมื่อหน่วยดูแลสุขภาพหรือกองทุน (บางที่อาจตั้งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากแพทย์) พิจารณาว่าเด็กอาจมีความต้องการการศึกษาพิเศษ พวกเขาต้องแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบถึงความคิดเห็นของพวกเขาและเปิดโอกาสให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้ปรึกษาหรือและแลกเปลี่ยนความเห็นกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยดูแลสุขภาพหรือกองทุน (ซึ่งมักจะเป็นแพทย์ที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เหมาะสม) จากนั้นหน่วยดูแลสุขภาพหรือกองทุนต้องแจ้งให้ อศท.ที่เกี่ยวข้องทราบ

5:14 เมื่อหน่วยดูแลสุขภาพและกองทุนพิจารณาแล้วว่าเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี อาจมีความต้องการการศึกษาพิเศษ หน่วยงานทั้ง 2 ต้องแจ้งชื่อขององค์กรอาสาสมัครที่อาจให้

ความช่วยเหลือแก่พ่อแม่ผู้ปกครองได้ หน่วยดูแลสุขภาพควรให้ข้อมูลแก่พ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างเต็มที่ในเรื่องของบริการในท้องถิ่นที่มีอย่างเป็นทางการ และบริการอาสาสมัครที่อาจช่วยพวกเขาได้ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็กสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก หน่วยงานท้องถิ่นและหน่วยบริการสุขภาพต้องจัดทำเอกสารที่ระบุถึงบริการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นทั้งหมด และต้องประกันว่าข้อมูลเหล่านั้นได้ไปถึงมือผู้ที่ต้องการใช้จริง ๆ

5:15 เมื่อหน่วยบริการสังคมและหน่วยบริการสุขภาพส่งเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ไปให้อศท. หน่วยงานเหล่านี้ควรมีกระบวนการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการอย่างรวดเร็ว เพื่อประกันว่า อศท.จะมีการให้ความช่วยเหลือเด็ก ในลำดับแรก อศท.อาจต้องเชิญผู้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเด็กก่อนวัยเรียนหรือนักจิตวิทยาการศึกษาามาเพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดบริการให้ดีที่สุด ซึ่งในขั้นตอนนี้การให้คำแนะนำอาจเป็นการเพียงพอแล้ว แต่ในบางกรณีการเสนอส่งเด็กไปยังศูนย์หรือทีมพัฒนาเด็ก เพื่อตรวจสอบลักษณะปัญหาของเด็กให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอาจเป็นวิธีการที่ดีที่สุด ในบางกรณีปัญหาของเด็กอาจซับซ้อน จำเป็นต้องได้รับการประเมินตามกฎหมาย

เกณฑ์การประเมินสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีตามกฎหมาย

5:16 เมื่อเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปีเรียนอยู่ในโรงเรียนเด็กเล็กในความอุปถัมภ์เรียบร้อยแล้ว อศท.อาจคาดหวังว่าโรงเรียนจะมีการดัดแปลงหลักการกว้าง ๆ ของการประเมินผล และการดำเนินงานและการทบทวนในระดับโรงเรียน ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับที่ต้องจัดให้เด็กที่มีอายุมากกว่า อย่างไรก็ตามเด็กเล็กหลายคนอาจกำลังได้รับการจากหน่วยบริการสังคม หน่วยบริการสุขภาพ หรือองค์กรอาสาสมัคร หรือหน่วยงานอิสระ ดังนั้นถ้ามีการบ่งชี้เด็กตั้งแต่เนิ่นๆเมื่อความวิตกกังวลเรื่องความต้องการศึกษาพิเศษได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นครั้งแรก สิ่งนี้จะนำไปสู่การประเมินและการให้ความช่วยเหลือเด็กในเวลาที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และยังเป็นการหลีกเลี่ยงการเพิ่มระดับปัญหาหรือความบกพร่องของเด็กจนถึงขั้นต้องมีการจัดการศึกษาพิเศษให้ ด้วยเหตุนี้การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความวิตกกังวล เรื่องพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็กระหว่างกันให้เร็วที่สุดจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก

5:17 หน่วยงานที่จัดบริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษาให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี อาจไม่แน่ใจเกี่ยวกับพื้นฐานของการส่งเด็กให้ อศท.รวมทั้งลักษณะของข้อมูลหรือการเก็บบันทึกข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อหาวิธีการช่วยเด็กให้ดีที่สุดก็ได้ ดังนั้นในกรณีที่จะมีการเสนอให้อศท.ทำการประเมินเด็กตามกฎหมายนั้น หน่วยงานเหล่านี้จะต้องพบว่าเด็กมีการแสดงออกถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลอย่างเห็นได้ชัดเจน และอศท.จะต้องขอหลักฐานจากหน่วยงานที่เสนอส่งเด็กเกี่ยวกับยุทธศาสตร์หรือโครงการที่มีการดำเนินการให้เด็กอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควรแล้ว แต่ไม่ประสบความสำเร็จ รวมทั้งมีหลักฐานข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับปัญหาของเด็ก และการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา

5:18 ในการพิจารณาประเมินตามกฎหมาย อศท.ควรตั้งคำถามดังนี้ :

- I. ในกรณีที่เด็กเรียนอยู่ที่โรงเรียน โรงเรียนได้บ่งชี้ปัญหาใดบ้าง และชั้นเรียนหรือโรงเรียนเด็กเล็กได้พัฒนายุทธศาสตร์เพื่อช่วยเหลือเด็กบนพื้นฐานของโรงเรียนหรือไม่
- II. ในกรณีที่เด็กรับบริการจากหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคม องค์กรอาสาสมัคร หรือองค์กรเอกชน ได้มีการหยิบยกความวิตกกังวลเรื่องพัฒนาการของเด็ก และมีการขอคำแนะนำจากหน่วยงานภายนอกในด้านต่อไปนี้ หรือไม่ :
 - สุขภาพและสภาพการทำงานของร่างกาย
 - ทักษะการสื่อสาร
 - ทักษะการรับรู้และการเคลื่อนไหว
 - ทักษะการช่วยเหลือตนเอง
 - ทักษะทางสังคม
 - พัฒนาการทางอารมณ์ และพฤติกรรม
 - การตอบสนองต่อการเรียนรู้

5:19 หลังจากนั้น อศท.จะประเมินหลักฐานเหล่านี้ และตัดสินใจว่าปัญหาหรือความล่าช้า ด้านพัฒนาการของเด็ก น่าที่จะได้รับการแก้ไขโดยใช้วิธีแบบสหสาขาวิชา ซึ่งอาจต้องใช้เวลาในการติดตามและการทบทวนอีกระยะเวลาหนึ่ง

สาระของประกาศสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

5:20 ในกรณีที่เด็กอายุระหว่าง 2-5 ปี มีความต้องการในลักษณะที่ค่อนข้างซับซ้อน กระบวนการทางกฎหมายอาจมีความจำเป็นเพื่อให้โอกาสสูงสุดแก่เด็ก การทำประกาศนั้น อศท.จะดำเนินการในรูปแบบเดียวกับเด็กอื่น ๆ โดยเน้นการให้ความสำคัญสนับสนุนของหน่วยงานให้บริการที่ไม่เป็นเรื่องการศึกษา

5:21 อศท. ควรรับรู้ว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี อาจประสงค์ให้อศท.ระบุชื่อโรงเรียนในความอุปถัมภ์ลงในประกาศของเด็ก หรืออาจแสดงความเห็นว่า ชอบโรงเรียนที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ หรือโรงเรียนอิสระสำหรับลูกของตน ดังนั้นอศท.จึงควรประกันว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองมีข้อมูลเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนอย่างเต็มที่ และอาจจะให้พ่อแม่ ผู้ปกครองได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมโรงเรียนเหล่านั้นและได้ปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งในแง่มุมมองต่าง ๆ ของบริการที่จัดให้ภายใน อศท. อศท.ต้องให้รายชื่อของโรงเรียนอิสระที่ได้รับการอนุมัติตามมาตรา 189 ตามพระราชบัญญัติ รายชื่อของโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์ รายชื่อของโรงเรียนในความอุปถัมภ์ รวมทั้งรายชื่อของโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนในเขตท้องที่ของ อศท.ทั้งหมด ซึ่งให้บริการแก่เด็กในวัยที่เหมาะสมแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง นอกจากนี้ อศท.ยังอาจแจ้งรายชื่อของโรงเรียนที่มีลักษณะเช่นเดียวกันนั้นในเขตท้องที่ข้างเคียงด้วย

5:22 อศท. ควรทบทวนประกาศของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 5 ปี อย่างน้อยทุก 6 เดือน เพื่อประกันว่าการจัดบริการยังคงมีความเหมาะสมกับความต้องการของเด็กตลอดเวลา การทบทวนเช่นนี้จะช่วยสนับสนุนการทำหน้าที่ทบทวนประกาศประจำปีของอศท.ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย แต่การทบทวนเช่นนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารในขนาดที่มากเท่า

การจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี

5:23 สำหรับเด็กเล็กมาก ๆ การมีโอกาสได้รับการหรือโปรแกรมการสอนที่บ้านหรือบริการจากครูเดินสอนสำหรับเด็กที่มีปัญหาการได้ยินและการมองเห็น อาจเป็นความช่วยเหลือที่เหมาะสมที่สุด ในกรณีของเด็กที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม คำแนะนำจากนักจิตวิทยาคลินิกที่ให้บริการที่ศูนย์พัฒนาเด็กหรือจากนักจิตวิทยาการศึกษา อาจช่วยให้เด็กยังคงได้รับการที่มีอยู่ต่อไป แต่ในบางกรณี อศท.อาจตัดสินใจว่าเด็กควรเข้าเรียนในชั้นเรียนหรือโรงเรียนเด็กเล็ก (อาจเป็นโรงเรียนแบบเรียนร่วมหรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษ) กลุ่มเล่น หรือกลุ่มเล่นเพื่อเสริมสร้างโอกาส

5:24 บริการทั้งหมดสำหรับเด็กเล็กรวมทั้งโปรแกรมการเรียนที่บ้านที่จัดภายในท้องถิ่น ควรมีการจัดการที่ชัดเจน เพื่อให้เด็กได้เข้าถึงบริการเหล่านั้น และควรให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจรูปแบบของการจัดการเหล่านั้นได้ทันที

5:25 อศท. ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนหรือชั้นเรียนสำหรับเด็กเล็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษและสถานที่ต่าง ๆ ที่มีการจัดกลุ่มเล่น หรือกลุ่มเล่นเสริมสร้างโอกาส ศูนย์ครอบครัว สถานที่ดูแลเด็กเวลากลางวัน หรือบริการอื่น ๆ สำหรับเด็กเล็กในเขตบริการของตน

5:26 อศท. ควรพิจารณาระดับของการให้ความสนับสนุนของตนแก่ทางองค์กรอาสาสมัครและหน่วยบริการสังคม เช่น กลุ่มเล่น และศูนย์ครอบครัว สมัชชาเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี หรือกลุ่มทบทวนที่เกิดขึ้นในอศท. หลายแห่งเพื่อนำหน่วยงานตามกฎหมายและองค์กรอาสาสมัครที่เกี่ยวข้องเหล่านั้นเข้ามาทำงานร่วมกันเป็นบางครั้งบางคราวและเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะทางแห่งความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนร่วมกัน รวมทั้งการพัฒนาเกณฑ์กลางสำหรับการบ่งชี้และการประเมินความต้องการการศึกษาของเด็กแต่เนิ่น ๆ

5:27 ถ้าเด็กได้รับการขึ้นทะเบียนให้อยู่ในความคุ้มครองของท้องถิ่น หรือในกรณีที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับสวัสดิการของเด็ก อศท.และหน่วยบริการสังคม ควรพิจารณาดำเนินงานร่วมกันในการบ่งชี้ความต้องการของเด็ก การดำเนินงานและการติดตามการจัดบริการเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ถ้าเด็กอยู่ภายใต้การดูแลของท้องถิ่น โดยอาศัยอยู่กับ

พ่อแม่ ผู้ปกครองอุปถัมภ์หรืออยู่ในสถานดูแลเด็กประจำ การประเมินของ อศท. จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดูแลเด็กซึ่งจะต้องมีการทบทวนเป็นระยะ ๆ

การย้ายเด็กไปเรียนที่โรงเรียนประถมศึกษา

5:28 ในบางกรณีเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี อาจได้รับความช่วยเหลืออย่างมากก็ได้โดยไม่จำเป็นต้องมีประกาศ แต่ถ้าอศท. ตัดสินใจว่าความต้องการของเด็กมีมากจนกระทั่งต้องมีการทำประกาศ อศท. ก็จำเป็นต้องต้องรับฟังความเห็นของพ่อแม่ ผู้ปกครอง และขอข้อมูลที่ได้จากการประเมินของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษของเด็กอย่างเต็มที่ ก่อนที่เด็กจะเข้าโรงเรียนประถมศึกษาเมื่ออายุ 5 ปี อศท. ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับสุขภาพทั่ว ๆ ไป พัฒนาการและสภาพแวดล้อมทางบ้านของเด็ก เพื่อประกันว่าปัญหาการเรียนรู้ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงมาจากครอบครัว รวมทั้งเพื่อจัดหาความสนับสนุนให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างเหมาะสม และให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนช่วยพัฒนาความก้าวหน้าของเด็กที่โรงเรียนได้อย่างเต็มที่

5:29 โรงเรียนทุกแห่งจะต้องประเมินระดับความสามารถปัจจุบันของเด็ก เมื่อเด็กเริ่มเข้าเรียน ทั้งนี้เพื่อประกันว่าโรงเรียนจะได้สานต่อรูปแบบการเรียน และประสบการณ์ของเด็กที่ได้รับการสร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วจากการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนเด็กเล็ก ชั้นเรียนเด็กเล็ก กลุ่มเล่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ อศท. บางแห่งอาจใช้วิธีจัดประชุมเพื่อขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี และเพื่อให้คำแนะนำที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กแก่โรงเรียนประถมศึกษาที่จะรับเด็กเข้าเรียน ถ้าเด็กมีความต้องการการศึกษาพิเศษที่บ่งชี้ได้ชัดเจน ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ และครูประจำชั้นของเด็กควร :

- ใช้ข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ในช่วงก่อนวัยเรียนเป็นจุดเริ่มต้นพัฒนาหลักสูตรให้เด็ก
- บ่งชี้และให้ความสนใจกับทักษะของเด็ก และให้ความช่วยเหลือเด็กในชั้นเรียนแต่เห็น ๆ
- ลงมือปฏิบัติอย่างเหมาะสม เช่น ทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และมียุทธศาสตร์ในการติดตามและวัดผล เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการสูงสุด

และจัดให้เด็กได้รับความสนับสนุนหรือได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญจากภายนอกที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนที่เร็วที่สุด

- ประกันว่าจะมีการสังเกตและการประเมินเด็กอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และประสบการณ์ของเด็กป้อนกลับไปสู่ครู และพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่เสมอ และประกันว่าผลการประเมินเหล่านี้ จะเป็นพื้นฐานสำหรับการวางแผนให้เด็กในขั้นต่อไป
- ใช้กระบวนการประเมินที่เอื้อให้เด็กได้แสดงสิ่งที่ตนรู้ เข้าใจ และสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น รวมทั้งการบ่งชี้ปัญหาการเรียนรู้อื่นๆ
- ให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามาเกี่ยวข้องในการพัฒนา และดำเนินงานตามโปรแกรมการเรียนรู้ที่บ้านและที่โรงเรียน

5:30 การเฝ้าสังเกตเด็กของหน่วยงานจำนวนมากที่จัดบริการสำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่า 5 ปีนั้น เป็นสิ่งที่ประเมินค่าไม่ได้ในการประกันว่าโรงเรียนจะสามารถเตรียมประวัติของเด็กที่มีปัญหาได้เป็นอย่างดี ดังนั้นอศท.ควรประกันว่าหน่วยบริการสุขภาพ หน่วยบริการสังคมและองค์กรอาสาสมัครอิสระที่จัดบริการให้เด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง มีความเข้าใจในกระบวนการประเมินและการเสนอส่งต่อเด็กอย่างเต็มที่ และควรประกันว่ามีการเฝ้าติดตามความก้าวหน้าของเด็ก และมีการบันทึกไว้อย่างรอบคอบเวลาที่มีการแจ้งผลของการประเมินใด ๆ ให้ทราบ

5:31 เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อื่นๆและการล่าช้า ซึ่งมีพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษหรือเวลส์เป็นภาษาแรก น่าจะมีความเสียเปรียบเป็นอย่างยิ่ง ถ้าความต้องการการศึกษาพิเศษไม่ได้รับการบ่งชี้ตั้งแต่ระยะต้น ๆ เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองอาจไม่สามารถแสดงความวิตกกังวลของตนได้ เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับครูหรือผู้ดูแลเด็ก ดังนั้นอศท.จึงควรประกันว่าพ่อแม่ผู้ปกครองและนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องจะมีผู้ช่วยแปล และมีข้อมูลที่ได้รับการแปลเรียบร้อยแล้ว เพื่อจะได้รับทราบความวิตกกังวลเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ และพัฒนาการของเด็กพร้อมกันแต่เนิ่น ๆ เจ้าหน้าที่สนับสนุนที่สามารถใช้ 2 ภาษาและครูสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาเวลส์เป็นภาษาที่สองจะมีส่วนช่วยได้มาก ถ้าปราศจากบุคคลเหล่านี้ การบ่งชี้และความช่วยเหลือแต่เนิ่น ๆ อาจมีความล่าช้าและไม่ได้ผล

6. การทบทวนประจำปี

อสท. ต้องทำการทบทวนประกาศภายใน 12 เดือน หลังการจัดทำประกาศ หรือ หลังการทบทวนประกาศครั้งก่อนแล้วแต่กรณี ตามมาตรา 167 (มาตรา 172 (5))

คำนำ

6:1 อสท. มีอำนาจทบทวนประกาศในช่วงใดช่วงหนึ่งของปีก็ได้ โดยก่อนที่จะใช้อำนาจนี้ อสท.ควรขอความเห็นชอบจากทั้งทางโรงเรียนและพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กก่อน อสท. ต้องทบทวนประกาศของเด็กทุกคนเป็นประจำทุก ๆ ปี ช่วงเวลาของการทบทวนประจำปี ควรสะท้อนให้เห็นถึงสภาพทั่ว ๆ ไป ของตัวเด็กและสิ่งที่ต้องการจะทำหลังการทบทวน เช่น การเคลื่อนย้ายเด็กไปสู่โรงเรียนการศึกษาพิเศษ เป็นต้น แต่ถ้าต้องมีการทบทวน ประกาศของเด็กพร้อมกันหมดในช่วงปลายปีการศึกษาก็อาจไม่ค่อยสมเหตุสมผลนัก ดังนั้น อสท.จึงควรทำความตกลงกับโรงเรียนเกี่ยวกับการกระจายวันของการทบทวนประจำปี และควรแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบอยู่เสมอ

6:2 วัตถุประสงค์ของการทบทวนประจำปีคือ การบูรณาการความเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับความก้าวหน้าของเด็กเพื่อให้มั่นใจว่า การเรียนของเด็กจะดำเนินไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเพื่อปรับปรุงแก้ไขประกาศตามความจำเป็นถ้าจะต้องมีการจัดบริการเพิ่มขึ้นในบางกรณี อสท.อาจสรุปว่าวัตถุประสงค์ของประกาศไม่จำเป็นต้องคงไว้อีกต่อไป สำหรับในการทบทวนประจำปีนั้นควรเน้นไปที่สิ่งที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไข

6:3 การทบทวนประจำปีครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี มีความสำคัญยิ่งเพราะจะเป็นการเตรียมถ่ายโอนเด็กไปรับการศึกษาในระดับต่อไป หรือการใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ ดังนั้นวรรค 6:42 - 6:54 จะเป็นการกล่าวถึงกระบวนการที่ต้องปฏิบัติเมื่อมีการทบทวนประจำปี ครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี สำหรับวรรค 6:6 - 6:42 จะระบุถึงกระบวนการทบทวนประจำปีทั้งหมดหลังจากการทบทวนประจำปีครั้งแรก เมื่อเด็กมีอายุ 14 ปี

6:4 การทบทวนประจำปีควรมีจุดมุ่งหมาย :

- I. เพื่อประเมินว่าความก้าวหน้าของเด็กได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในประกาศหรือไม่ และเพื่อตรวจสอบและบันทึกข้อมูล ที่โรงเรียนและนักวิชาชีพอื่นๆ สามารถนำไปใช้ในการวางแผนช่วยเหลือเด็ก
- II. เพื่อประเมินว่า ความก้าวหน้าของเด็กได้บรรลุตามเป้าหมายที่ตกลงกันไว้ ในกรณีที่เป็นการทบทวนประจำปีครั้งแรก หลังจากทำประกาศและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หลังจากการทบทวนประจำปีครั้งต่อๆ มา
- III. เพื่อทบทวนการจัดบริการการศึกษาพิเศษให้กับเด็ก รวมทั้งดูความเหมาะสมของอุปกรณ์พิเศษที่จัดให้เด็กในบริบทหลักสูตรแห่งชาติ และการประเมินด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดทำรายงาน โรงเรียนควรจัดทำทะเบียนระดับความสามารถทางการเรียนของเด็กที่เป็นปัจจุบันในด้านการรู้หนังสือพื้นฐาน การคิดคำนวณและทักษะในการดำรงชีวิต และข้อสรุปเกี่ยวกับความก้าวหน้าในด้านอื่น ๆ ที่ระบุในหลักสูตร รวมทั้งหลักสูตรแห่งชาติตามความเหมาะสม ในกรณีที่ประกาศระบุให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ใช้หลักสูตรแห่งชาติ โรงเรียนก็ควรระบุว่าได้มีการจัดการศึกษาพิเศษอะไรให้เด็กบ้าง
- IV. เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของประกาศโดยพิจารณาจากผลการเรียนของเด็กในปีที่ผ่านมา และความต้องการการศึกษาพิเศษที่อาจจะปรากฏในช่วงเวลาของการใช้ประกาศ และเพื่อพิจารณาว่าควรหยุดใช้ประกาศนี้หรือเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงหรือเลิกใช้หลักสูตรแห่งชาติ
- V. และเพื่อตั้งเป้าหมายความก้าวหน้าของเด็กในปีต่อไปถ้าอศท.ยังต้องคงประกาศนั้นไว้ต่อไป

6:5 สภาพของเด็กหลายอย่างอาจมีการเปลี่ยนแปลงภายในช่วงหนึ่งปี เช่น เด็กอาจได้รับการศึกษาในโรงพยาบาล หรือในหน่วยงานที่เด็กถูกนำส่งหรือการสอนที่บ้าน การประเมินอย่างต่อเนื่องในช่วงปีที่ผ่านมาอาจชี้หรือยืนยันว่าเด็กมีปัญหาทางสุขภาพหรือทางสังคมอย่างมาก และมีปัญหาการเรียนรู้ซึ่งจำเป็นต้องมีการให้ความช่วยเหลือและการแทรกแซงอย่างต่อเนื่อง ลักษณะและผลที่ได้จากการจัดบริการเหล่านั้นควรต้องมีการกล่าวถึงในการ

ทบทวนประจำปี และควรมีรายงานของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคนที่มีส่วนในความก้าวหน้าทางการศึกษาของเด็กในช่วงปีที่ผ่านมาด้วย

การทบทวนประจำปีสำหรับเด็กที่เรียนที่โรงเรียน

6:6 ส่วนนี้ใช้ได้กับการทบทวนประจำปีทั้งหมด ยกเว้นการทบทวนครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี

อศท.ต้องแจ้งให้ครูใหญ่ของโรงเรียนของเด็กส่งรายงานการทบทวนมาให้ อศท. ภายในวันที่กำหนด โดย อศท.ต้องแจ้งให้โรงเรียนทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 2 เดือน ก่อนวันกำหนดส่งรายงาน

(ระเบียบข้อ 15 (2))

ในการเตรียมรายงานการทบทวนนั้น ครูใหญ่ต้องขอคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง จากบุคคลอื่นที่ อศท.กำหนด และจากบุคคลอื่นที่ครูใหญ่พิจารณาว่ามีความเหมาะสมเกี่ยวกับคำแนะนำด้านความก้าวหน้าของเด็กตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในประกาศ และความก้าวหน้าตามเป้าหมาย เพื่อนำมาพิจารณาว่าบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้ในประกาศ การนำหลักสูตรแห่งชาติมาใช้ ความเหมาะสมอย่างต่อเนื่องของประกาศ แผนการถ่ายโอน (ดูวรรค 6:45 - 6:47) การปรับปรุงแก้ไขประกาศใดๆ หรือเพื่อพิจารณาว่าควรหยุดหรือคงประกาศไว้ต่อไปหรือไม่

(ระเบียบข้อ 15 (3) และ (4))

ก่อนทำรายงานการทบทวน ครูใหญ่ต้องจัดประชุมเพื่อเตรียมเขียนรายงาน โดยเชิญพ่อแม่ ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และบุคคลอื่นที่อศท.กำหนด รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ครูใหญ่พิจารณาว่าเหมาะสมมาเข้าร่วมประชุม และต้องเวียนสำเนาคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับมาก่อนหน้านี้ให้ผู้เกี่ยวข้องได้อ่านก่อนประชุม เมื่อเสร็จสิ้นการประชุม ครูใหญ่ต้องส่งรายงานการทบทวนให้ อศท.ตามวันที่กำหนด

(ระเบียบข้อ 15 (5) และ (10))

6:7 อศท.ต้องเป็นผู้ริเริ่มการทบทวน และสรุปกระบวนการต่าง ๆ โดยพิจารณาจากรายงานการทบทวน และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ครูใหญ่เตรียมให้ และหลังจากนั้น อศท.จึงส่งข้อเสนอแนะของตนเองไปให้โรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กและผู้ที่ได้รับเชิญมาประชุมทบทวนทุกคน แต่กระบวนการส่วนใหญ่จะอยู่ที่โรงเรียน โดยใช้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด นั่นคือ อศท. โรงเรียนที่เด็กเรียน และพ่อแม่ผู้ปกครอง ตัวเด็กเอง และนักวิชาชีพอื่น ๆ

6:8 ครูใหญ่สามารถมอบอำนาจให้ครูคนหนึ่งคนใดทำหน้าที่ส่วนหนึ่งส่วนใด หรือทั้งหมดตามที่มีการบัญญัติไว้ในระเบียบ เมื่อครูใหญ่มอบหมายแล้ว ครูใหญ่ควรแจ้งให้ อศท. พ่อแม่ผู้ปกครองและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนได้ทราบชื่อของครูที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นครูใหญ่จึงควรประกันว่าครูที่ได้รับมอบหมายได้รู้จักถึงตัวแทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เช่น จากหน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการสังคม และนักวิชาชีพแต่ละคนที่ได้เชิญมาร่วมการทบทวน

6:9 อศท. ต้องริเริ่มการทบทวนโดยเขียนแจ้งไปยังครูใหญ่ของโรงเรียนของเด็กทราบพร้อมส่งสำเนาไปให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองของเด็ก โดยขอให้ครูใหญ่ :

- จัดการประชุมทบทวน และ
- เตรียมทำรายงานการทบทวน

6:10 อศท. ต้องแจ้งให้ครูใหญ่ทราบอย่างน้อย 2 เดือนก่อนครูใหญ่ส่งรายงานการทบทวนกลับไปให้อศท. นอกจากนี้อศท.ยังต้องแจ้งให้ครูใหญ่ทราบเกี่ยวกับบุคคลที่ครูใหญ่ควรเชิญเข้าร่วมประชุม ผู้ที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมทบทวน ควรมีดังนี้ :

- ตัวแทนจาก อศท.
- พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก หรือผู้ดูแลเด็กในกรณีที่เด็กอยู่ในความดูแลขององค์กรท้องถิ่น
- ครูที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจเป็นครูของเด็ก หรือครูสอนพิเศษ ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษประจำโรงเรียน หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบ

**จัดการศึกษาให้เด็ก การพิจารณาเชิญบุคคลเหล่านี้เป็นสิทธิของครูใหญ่
ในบางโรงเรียนเช่น โรงเรียนขนาดเล็ก หน้าที่ของครูใหญ่และครูที่เกี่ยวข้อง
ข้องอาจเป็นคน ๆ เดียวกันก็ได้**

6:11 อศท.อาจบอกครูใหญ่ว่าควรเชิญตัวแทนของหน่วยบริการสุขภาพหรือหน่วยบริการสังคม หรือนักวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับเด็กเข้าร่วมการทบทวนและเข้าประชุมตามความเหมาะสม ขณะเดียวกันครูใหญ่อาจเชิญตัวแทนและนักวิชาชีพ ผู้ใดก็ได้ตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสม แม้ว่า อศท. จะไม่ได้ร้องขอก็ตาม

6:12 นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้องทั้งหมด อาจจะไม่สามารถเข้าร่วมประชุมทบทวนได้ทุกคน ดังนั้นถ้าการเชิญได้ระบุถึงลำดับความสำคัญของเรื่องที่จะมีการประชุมจะเป็นประโยชน์มาก และโรงเรียนควรอธิบายให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบว่านักวิชาชีพจะไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ทุกครั้ง ถ้าพ่อแม่ผู้ปกครองต้องการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญ พ่อแม่ผู้ปกครองก็ควรติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ อศท.แต่งตั้งเป็นคนแรก ในกรณีที่เด็กถูกจัดให้เรียนในสถานที่ที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบของ อศท. ตัวแทนของ อศท. นั้น และนักวิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นักจิตวิทยาการศึกษาควรเข้าร่วมประชุมทบทวนด้วย และควรกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมอย่างเต็มที่

6:13 ในการเตรียมการประชุมทบทวน ครูใหญ่ต้อง :

- **ขอคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรจากพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กและจากทุกคนที่อศท.กำหนด รวมทั้งบุคคลใดก็ตามที่ครูใหญ่พิจารณาแล้วว่ามี ความเหมาะสม และ**
- **เวียนสำเนาคำแนะนำที่ได้รับมาทั้งหมดให้กับผู้ที่ได้รับเชิญเข้าประชุม ทบทวนทุกคนทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 2 สัปดาห์ก่อนวันประชุม และขอ ให้แสดงความเห็นเพิ่มเติม ซึ่งรวมทั้งความเห็นของผู้ที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ด้วย**

6:14 หน่วยบริการสุขภาพของท้องถิ่น และหน่วยบริการสังคมต้องมีหน้าที่ตอบสนองคำร้องขอของครูใหญ่ในการส่งคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรไปให้ตามมาตรา 166 (1) แห่งพระราชบัญญัติ นอกเสียจากจะระบุไว้เป็นข้อยกเว้นตามมาตรา 166 (2) และ (3) สำหรับบุคคลอื่นที่ครูใหญ่ขอคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรตามระเบียบข้อ 15 (3) ควรให้ความร่วมมือเช่นเดียวกัน แม้ว่าบุคคลเหล่านี้จะไม่มีหน้าที่ตามกฎหมายให้ทำเช่นนั้นก็ตาม

6:15 หลักฐานและความเห็นที่ได้รับ พร้อมรายละเอียดของการประชุมทบทวน จะใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการจัดทำรายงานการทบทวน ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองควรได้รับการกระตุ้นให้แสดงความเห็นต่อกระบวนการทบทวนประจำปี รวมทั้งเข้าร่วมประชุมและแสดงความเห็นต่อข้อเสนอให้มีการตั้งเป้าหมายความก้าวหน้าใหม่ๆของเด็ก สำหรับตัวเด็กเองก็ควรมีส่วนในการกระบวนการทบทวนอย่างกระตือรือร้น รวมทั้งเข้าร่วมประชุมทบทวนหรือแสดงความเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าของตนในช่วงปีที่ผ่านมา หรือพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาที่ประสบ ความคาดหวังและแรงบันดาลใจของตนในอนาคต

6:16 อศท.และโรงเรียนควรเตรียมพร้อมให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนรายงานถ้าพวกเขาต้องการด้วย คำแนะนำและความช่วยเหลือเหล่านั้น เช่น การเขียนบันทึกเพื่อแสดงความเห็นด้วยกับเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน ในกรณีที่พ่อแม่ผู้ปกครอง หรือนักเรียนมีความต้องการแสวงหาความสนับสนุนหรือคำแนะนำอิสระ หรือการขอความช่วยเหลือจากองค์กรอาสาสมัครที่เกี่ยวข้อง ครูใหญ่ควรบอกพ่อแม่ผู้ปกครองและนักเรียนว่า พวกเขาอาจชวนเพื่อน ที่ปรึกษา ญาติ หรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าประชุมทบทวนด้วยได้

6:17 ในกรณีที่ทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือนักเรียน ต้องการปรึกษาพูดคุยกับโรงเรียนหรืออศท. เกี่ยวกับแง่มุมใด ๆ ของกระบวนการทบทวน โรงเรียนและอศท.ควรทำทุกวิถีทางที่จะแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบถึงสิทธิและความรับผิดชอบ และกระตุ้นพวกเขาให้เข้าร่วมประชุมทบทวน แต่ถ้าหากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่เข้าร่วมประชุมทบทวน หรือไม่แสดงความเห็นโดยการเขียนหนังสือสำหรับการทบทวน โรงเรียนและอศท.ก็ควรบันทึกข้อมูลเหล่านี้ไว้ในรายงานการทบทวน พร้อมทั้งระบุเหตุผลที่พ่อแม่ผู้ปกครองไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ไว้

6:18 เมื่อเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ หรือครอบครัวของเด็กไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาเวลส์ เป็นภาษาแรก การวางแผนการทบทวนประจำปี ควรคำนึงถึงสิ่งจำเป็นต่อไปนี้ด้วย :

- การแปลเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นภาษาที่ครอบครัวของเด็กใช้
- ประกันว่ามีการจัดหาล่ามหรือผู้แปลให้เด็ก และครอบครัวทั้งในขั้นตอนเตรียมการประชุมทบทวนและระหว่างการประชุมทบทวน
- ประกันว่านักวิชาชีพที่มาจากชุมชนของเด็กจะได้รับประโยชน์จากบริการถอดความหมายและการแปลความในทำนองเดียวกันกับที่เด็กและครอบครัวของเด็กได้ เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทบทวนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และ
- ประกันว่ามีครูสนับสนุนที่พูดได้ 2 ภาษา หรือครูที่สอนภาษาอังกฤษ หรือภาษาเวลส์ เป็นภาษาที่สอง เพื่อช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเด็กตามความจำเป็น

6:19 ควรให้ความดูแลเอาใจใส่กับเด็ก หรือครอบครัวของเด็กที่มีปัญหาการสื่อสารอันเนื่องมาจากความบกพร่องด้านการรับรู้และทางร่างกาย เช่นเดียวกับในเรื่องของข้อมูล โดยจัดให้มีผู้ถอดความหมายหรือล่าม ด้วยเหตุนี้การกำหนดช่วงเวลาในการประชุมจึงควรพิจารณาถึงเวลาที่ต้องใช้ในการแปลข้อมูลอย่างพอเพียงด้วย สำหรับในกรณีที่เด็กหรือครอบครัวของเด็กมีปัญหาด้านสายตา การให้ข้อมูลในรูปแบบของอักษรเบรลล์ หนังสือพิมพ์ตัวโต หรือการบันทึกเสียงควรจัดทำเป็นพิเศษตามความเหมาะสม

6:20 ในกรณีที่เด็กที่มีประกาศฎกสั่งให้อยู่ในความคุ้มครอง หน่วยงานท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายตามคำสั่งจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองของเด็กผู้นั้น (Parental Responsibility) (ดูอภิธานศัพท์) เด็กผู้นี้อาจเป็นเด็กที่หน่วยงานท้องถิ่นให้ความดูแลในสถานเลี้ยงเด็ก หรืออยู่กับพ่อแม่อุปถัมภ์หรืออยู่กับบ้าน หน่วยงานท้องถิ่นต้องเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับขอบเขตของการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง เด็กและผู้ดูแลเด็ก โดยปรึกษาหารือกับหน่วยบริการสังคม ถ้าทั้งผู้ดูแลเด็กและพ่อแม่ผู้ปกครองจะเข้าร่วมประชุมทบทวนด้วย อศท.ก็ควรพิจารณาให้หน่วยบริการสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องในการเตรียมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง

ครองและผู้ดูแลเด็กเพื่อการทบทวน รวมทั้งให้ความช่วยเหลือพวกเขาทั้งก่อนและหลังการทบทวน ส่วนในกรณีที่เด็กมีประกาศซึ่งอยู่ในความดูแลของหน่วยงานท้องถิ่นแต่ไม่อยู่ภายใต้คำสั่งให้ความคุ้มครอง พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กยังเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในตัวเด็กผู้นั้นอยู่

6:21 ในกรณีที่เด็กถูกสั่งให้อยู่ภายใต้ความคุ้มครอง คำสั่งให้ได้รับการศึกษา หรือคำสั่งให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานท้องถิ่น หน่วยบริการสังคมของท้องถิ่นต้องระบุข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กไว้ในแผนดูแลเด็กตามระเบียบการจัดสถานที่เรียนสำหรับเด็กซึ่งออกตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก หน่วยบริการสังคมต้องทบทวนแผนการดูแลเด็ก และต้องให้เด็กเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทบทวนด้วย เนื่องจากแผนการดูแลเด็กต้องผนวกการจัดการศึกษาสำหรับเด็กเข้ามาไว้ด้วยกัน ดังนั้นทั้ง อศท.และหน่วยบริการสังคม อาจต้องเชื่อมการทบทวนประกาศประจำปี กับการทบทวนแผนการดูแลเด็กเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก

การประชุมทบทวน

6:22 การประชุมทบทวนมักจะทำที่โรงเรียนของเด็ก โดยที่ครูใหญ่หรือครูที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เป็นประธานการประชุม การประชุมทบทวนควรตั้งประเด็นคำถามดังนี้ :

- พ่อแม่ผู้ปกครองมีความเห็นต่อความก้าวหน้าของเด็กในปีที่ผ่านมาอย่างไร และตั้งความคาดหวังกับอนาคตของลูกของตนอย่างไร
- ความเห็นของเด็กต่อความก้าวหน้าของตนในปีที่ผ่านมาเป็นอย่างไร และมีความคาดหวังกับอนาคตของตนอย่างไร
- ความเห็นของโรงเรียนต่อความก้าวหน้าของเด็กในปีที่ผ่านมาเป็นอย่างไร ความก้าวหน้าของเด็กกับการบรรลุวัตถุประสงค์โดยรวมที่ระบุในประกาศเป็นอย่างไร การจัดการศึกษาให้เด็กบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างไร
- เกิดการเปลี่ยนแปลงกับสภาพทั่ว ๆ ไปของเด็กอย่างเห็นได้ชัดเจน ซึ่งมีผลต่อพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็กหรือไม่

- การจัดบริการในปัจจุบัน รวมทั้งหลักสูตรแห่งชาติหรือการจัดการศึกษาทดแทนมีความเหมาะสมกับความต้องการของเด็กหรือไม่
- เป้าหมายทางการศึกษาที่ต้องมีการประเมินในปีหน้าและการทบทวนครั้งต่อไปเป็นอย่างไร
- แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ - ดูวรรค 6:45 - 6:47 ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาไปสู่ชีวิตวัยผู้ใหญ่หรือไม่
- มีสิ่งอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องทำเพิ่มอีกหรือไม่ ถ้ามี ใครจะเป็นผู้ทำ
- ประการยังคงมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่
- ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขประกาศ หรือควรเสนอแนะให้ อศท.เลิกใช้ประกาศหรือไม่

6:23 หลังจากนั้นที่ประชุมควรให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม

การทบทวนประจำปีสำหรับเด็กที่มีประกาศแต่ไม่ได้เรียนที่โรงเรียน

6:24 เมื่อเด็กได้รับการศึกษาในสถานที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียน ตารางเวลาและการดำเนินงานเพื่อการทบทวนประจำปียังคงยึดถือเช่นเดียวกับที่ใช้กับเด็กที่เรียนในโรงเรียน อย่างไรก็ตามในกรณีนี้ อศท.จะต้องเป็นผู้จัดประชุมทบทวน นักวิชาชีพที่เข้าร่วมประชุมอาจมีจำนวนมากขึ้นและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องบางคนอาจแตกต่างกันไปจากกรณีที่มีการทบทวนที่โรงเรียน โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กต้องได้รับเชิญให้มาเข้าร่วมประชุมด้วย สำหรับสถานที่จัดประชุมต้องมีความเหมาะสม เช่น อาจจะเป็นที่สำนักงานของ อศท.หรือโรงพยาบาล โดยมีอศท.เป็นประธานการประชุม

6:25 ในกรณีที่เด็กได้รับการศึกษาที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียนเนื่องจากปัญหาสุขภาพและความพิการ การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นนักวิชาชีพจากหน่วยบริการสุขภาพเด็กอาจมีความสำคัญ ดังนั้นอศท.จึงควรจัดเวลาสำหรับการประชุมทบทวนให้เหมาะสมเพื่อประกันว่าบุคคลเหล่านี้จะสามารถเข้าร่วมประชุมได้

6:26 เมื่อเด็กถูกแยกออกจากโรงเรียนและกำลังได้รับการศึกษาที่บ้านหรือที่อื่นที่นักเรียนถูกส่งไป อศท.ควรมีการแสวงหาความเห็นจากครูของเด็ก และนักวิชาชีพอื่น ๆ ที่รู้จักเด็ก และรู้จักจุดด้อยและจุดเด่นของเด็ก ในการนี้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กควรได้รับความสนับสนุนให้เข้ามามีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของการทบทวน โดยพวกเขาอาจขอให้เพื่อน ญาติพี่น้อง นักวิชาชีพ หรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเข้าร่วมประชุมด้วย แต่ถ้าพ่อแม่ ผู้ปกครอง และ/หรือเด็กมีนักสังคมสงเคราะห์ให้ความดูแลอยู่ บุคคลผู้นี้ก็อาจเข้ามารับหน้าที่นี้แทน

การดำเนินการภายหลังการทบทวนประจำปี

6:27 หลังการทบทวนประจำปี ครูใหญ่ (หรือ อศท.ในกรณีที่เด็กได้รับการศึกษาที่อื่นที่ไม่ใช่โรงเรียน) ต้องเขียนรายงานสรุปผลการประชุมทบทวน และกำหนดเป้าหมายทางการศึกษาของเด็กในปีต่อไป และต้องเขียนรายงานฉบับนี้ให้กับคนทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนทั้งหมด รวมทั้ง อศท. พ่อแม่ผู้ปกครอง นักเรียน และนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นถ้า อศท.จะให้แนวทางแก่พวกเขาว่าควรเขียนรายงานในรูปแบบใด จะช่วยทำให้การเขียนรายงานมีความสะดวกขึ้น ซึ่งรายงานนี้จะต้องเขียนให้ผู้เกี่ยวข้องทราบตามวันที่ที่ อศท.ระบุไว้ในหนังสือที่เขียนถึงครูใหญ่ในตอนต้น หลังจากนั้น อศท.ต้องทบทวนประกาศโดยพิจารณาจากรายงานการทบทวน และข้อมูลอื่น ๆ ที่พิจารณาว่าเกี่ยวข้อง แล้วจึงจัดทำข้อเสนอแนะเอง และในกรณีที่เด็กอายุเกินกว่า 15 ปี อศท.จะต้องทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขประกาศลงในแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ (ดูวรรค 6:45 - 6:47 ข้างล่าง) และส่งข้อเสนอแนะและแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อต่อไปให้โรงเรียนของเด็ก รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองและบุคคลที่ได้รับการเชิญเข้าร่วมประชุมทบทวนทุกคน

ที่ประชุมทบทวนอาจเสนอแนะให้มีการแก้ไขประกาศ ถ้า :

เด็กมีความต้องการที่จำเป็นใหม่ ๆ เกิดขึ้นซึ่งไม่ได้มีการระบุไว้ในประกาศ

เด็กไม่มีความต้องการที่จำเป็นตามที่ระบุไว้ในประกาศอีกต่อไป

ที่ประชุมต้องการปรับเปลี่ยนการให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของเด็ก และเป้าหมายที่กำหนดไว้เดิม หรือ

เด็กควรเปลี่ยนโรงเรียนในกรณีการถ่ายโอนระหว่างระดับ เช่น จากโรงเรียนเด็กเล็กไปยังโรงเรียนประถม หรือจากระดับประถมไปยังระดับมัธยม หรือเมื่อความต้องการของเด็กสามารถตอบสนองได้อย่างเหมาะสมมากกว่าในโรงเรียนที่แตกต่างออกไป เช่น การบูรณาการ (Integration) (ดูอภิธานศัพท์) ในโรงเรียนปกติ (โรงเรียนแบบการเรียนรู้ร่วม - ผู้แปล)

6:29 การประชุมทบทวนและรายงานการทบทวนอาจให้ข้อเสนอแนะด้วยว่า อศท.ควรเลิกใช้ประกาศ

การย้ายโรงเรียน

6:30 บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรพิจารณาการเสนอให้มีการย้ายระดับการเรียนของเด็กอย่างรอบคอบ และควรมีการวางแผนล่วงหน้าสำหรับการย้ายโรงเรียนในขั้นการประชุมทบทวนปีสุดท้ายของการเรียนของเด็กที่โรงเรียน การประชุมทบทวนควรพิจารณาเรื่องความเหมาะสมของโรงเรียน ซึ่งการจัดสถานที่ให้เด็กเข้าเรียนนี้ควรให้เสร็จสิ้นตอนที่เด็กเริ่มเรียนในภาคเรียนสุดท้ายก่อนการย้ายโรงเรียน เพื่อเป็นการเตรียมสถานที่เรียนล่วงหน้า และเพื่อประกันว่า พ่อแม่ผู้ปกครองมีความรู้สึกมั่นใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังนั้นโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนประถมศึกษาทุกแห่งในท้องถิ่นควรพัฒนาระบบการจัดทำระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการรับโอนเด็กระหว่างโรงเรียน

6:31 ตามรายการที่ 10 วรรค 8 แห่งพระราชบัญญัติ พ่อแม่ผู้ปกครองมีสิทธิที่จะขอให้ อศท.เปลี่ยนชื่อโรงเรียนในความอุปถัมภ์ โรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน

หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน เป็นชื่อโรงเรียนประเภท ดังที่ระบุไว้ในตอนที่ 4 ของประกาศ และศท.ต้องปฏิบัติตามคำร้องขอ นั้น เมื่อ :

- คำร้องขอ นั้นเสนอมา นานกว่า 12 เดือนหลังจาก
 - มีการร้องขอให้ทำนองเดียวกันมาแล้ว
 - มีการออกสำเนาประกาศฉบับจริง
 - มีการออกประกาศฉบับแก้ไขเพิ่มเติม
 - มีข้อสรุปกรณีการยื่นฟ้องต่ออนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่ระบุในประกาศ
 - ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าเรื่องไหนเกิดขึ้นหลังสุด

- และต่อเมื่อ
 - โรงเรียนนั้นมีความเหมาะสมกับเด็ก
 - การจัดเด็กเข้าเรียนเข้ากันได้กับการศึกษาที่มีประสิทธิภาพของเด็กอื่น และ
 - เป็นการใช้จ่ายทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

6:32 ถ้าเป็นไปตามเงื่อนไขข้างต้น ศท.ต้องแก้ไขประกาศเพื่อระบุชื่อโรงเรียนให้เป็นไปตามคำร้องขอของพ่อแม่ผู้ปกครอง และแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบภายใน 8 สัปดาห์ หลังจากการร้องขอ (ระเบียบข้อ 14 (5)) ศท.ต้องปรึกษาหารือกับคณะกรรมการบริหารโรงเรียน และ ศท.อีกแห่งหนึ่ง ถ้าโรงเรียนแห่งนั้นได้รับการดูแลจากอีกห้องที่หนึ่ง ก่อนที่จะมีการระบุชื่อโรงเรียน เวลา 8 สัปดาห์ที่กำหนดจะเอื้อให้การปรึกษาหารือระหว่างกันโดยที่ ศท.อาจจะบ่งชี้วันที่เด็กต้องเริ่มเรียนที่โรงเรียนแห่งใหม่ ซึ่งวันนั้นอาจตรงกับวันเริ่มต้นของภาคการศึกษาใหม่ หรือเป็นการให้เวลาแก่โรงเรียนอย่างเพียงพอเพื่อเตรียมการที่จำเป็นสำหรับการรับเด็กคนนั้นเข้าเรียน

6:33 ถ้า อศท.สรุปว่าไม่สามารถระบุชื่อโรงเรียนได้ตามที่พ่อแม่ผู้ปกครองเสนอได้

จำเป็นต้องเขียนอธิบายเหตุผลให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบว่าเพราะสาเหตุใด ภายใน 8 สัปดาห์ เช่นเดียวกัน หลังจากหนังสือร้องขอให้มีการแก้ไขประกาศ

การหยุดใช้ประกาศ

6:36 อศท.จะยึดถือประกาศไปจนกว่าจะเลิกใช้ หรือจนกว่าเด็กจะไม่อยู่ในความรับผิดชอบของ อศท.อีกต่อไป เช่น ถ้าเด็กย้ายจากโรงเรียนแห่งหนึ่งไปเรียนในภาคการศึกษาต่อเนื่องหรืออุดมศึกษา หรือไปรับบริการทางสังคม เป็นต้น อศท.อาจเลิกใช้ประกาศได้ ถ้าตนเชื่อว่าประกาศไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป ซึ่งอศท.จะต้องเขียนแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กทราบถึงการตัดสินใจนี้ และอธิบายให้ทราบถึงสิทธิในการอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการ ดังนั้นอศท.จึงควรประกันว่าพ่อแม่ผู้ปกครองได้รับสำเนาหลักฐานที่เป็นเหตุผลสนับสนุนให้มีการตัดสินใจออกมาเช่นนั้น

6:37 ไม่ควรที่ทักว่า ทันทีที่ อศท.ทำประกาศแล้ว อศท.จะต้องคงประกาศฉบับนั้นไว้จนกว่าจะไม่ต้องรับผิดชอบเด็กผู้นั้นอีกต่อไป เนื่องจากประกาศควรคงไว้ใช้ตามความจำเป็นเท่านั้น ถ้าอศท.สรุปว่าควรหยุดใช้ประกาศ ทรัพยากรต่าง ๆ ที่นำไปใช้กับเด็กในประกาศคนนั้นอาจนำไปใช้กับเด็กคนอื่นได้ แต่การตัดสินใจยกเลิกการใช้ประกาศควรกระทำก็ต่อเมื่อ อศท.ได้พิจารณาสถานการณ์ทั้งหมดอย่างรอบคอบ และได้ปรึกษาหารือกับพ่อแม่ผู้ปกครองอย่างใกล้ชิดแล้ว อศท.ควรพิจารณาผลของการทบทวนประจำปีครั้งหลัง ๆ โดยดูว่าวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในประกาศประสบความสำเร็จหรือไม่ และดูว่าความต้องการพิเศษของเด็กสามารถได้รับการตอบสนองในอนาคตโดยใช้ทรัพยากรที่โรงเรียนปกติในท้องถิ่นมีอยู่ โดยไม่จำเป็นต้องให้ อศท.เป็นผู้รับผิดชอบดูแลหรือไม่ ดังนั้น อศท.จึงควรติดตามความก้าวหน้าของเด็กอยู่เสมอ ไม่ว่าจะประสบความสำเร็จเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ตาม และจะต้องประกันว่าความก้าวหน้าของเด็กจะต้องไม่หยุดชะงัก หรือกลับไปบกพร่องเหมือนเดิมอีก ถ้าไม่มีการจัดการศึกษาพิเศษให้ตามที่ระบุไว้ในประกาศ

การประเมินตามกฎหมายเพิ่มเติม

6:38 ตามมาตรา 172 แห่งพระราชบัญญัติ พ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กที่มีประกาศ อาจร้องขอให้มีการประเมินความต้องการของเด็กเพิ่มเติมตามมาตรา 167 แห่งพระราชบัญญัติ และอศท.ต้องปฏิบัติตามคำร้องขอนั้น เมื่อ :

- ไม่มีการประเมินทำนองนี้ในช่วงเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา และ
- อศท.สรุปแล้วว่ามีคามจำเป็นต้องทำการประเมินเพิ่มเติม

6:39 อศท. ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในวรรค 3:17 - 3:21 โดยพิจารณาคำร้องขอทั้งหมดอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะควรพิจารณาว่ามีการเปลี่ยนแปลงสำคัญๆ ในสภาพทั่ว ๆ ไปของเด็กหรือไม่ ถ้าการร้องขอให้มีการประเมินเพิ่มเติม เป็นผลมาจากการทบทวนประจำปี ข้อมูลที่จำเป็นส่วนใหญ่ที่ใช้ในการตัดสินใจจะมีอยู่ที่ อศท. เรียบร้อยแล้ว

6:40 ถ้า อศท. สรุปแล้วว่าไม่จำเป็นต้องมีการประเมินเพิ่มเติม อศท.ต้องแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบ รวมถึงสิทธิของพ่อแม่ผู้ปกครองในการอุทธรณ์ต่ออนุญาโตตุลาการ อศท. ควรให้เหตุผลของการตัดสินใจนั้นทั้งหมดและแจ้งไปให้โรงเรียนของเด็กทราบด้วย ในกรณีนี้ อศท.อาจต้องจัดประชุมร่วมกันระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครองกับโรงเรียน

6:41 ถ้า อศท.ตัดสินใจว่ามีความจำเป็นต้องประเมินเพิ่มเติม อศท.ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในตอนที่ 3 ของระเบียบปฏิบัตินี้ หลังจากนั้นถ้า อศท.ตัดสินใจว่าจะต้องแก้ไขประกาศของเด็กก็ให้ใช้กระบวนการที่ระบุไว้ในวรรค 6:34 และ 6:35 ประกาศฉบับใหม่ที่เขียนขึ้นจะใช้ทดแทนประกาศฉบับเดิม

การทบทวนประจำปีสำหรับเด็กอายุ 14-19 ปี

6:42 นักเรียนที่มีประกาศระบุความต้องการการศึกษาพิเศษบางคนจะยังคงเรียนอยู่ในโรงเรียนหลังจากอายุ 16 ปี ได้เนื่องจากอศท.ยังคงมีความรับผิดชอบเด็กเหล่านี้จนถึงอายุ 19 ปี แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนบางคนที่มีประกาศจะออกจากโรงเรียนเมื่ออายุ 16 ปี เช่น เพื่อเรียนต่อในวิทยาลัยของภาคการศึกษาต่อเนื่อง หรือเข้ารับบริการทางสังคม แต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายในอนาคตของเด็กจะเป็นอย่างไรก็ตาม การทบทวนประจำปีจะมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น ขณะที่เด็กเริ่มมีอายุย่างเข้าปีที่ 16

6:43 ในการประชุมทบทวนประจำปีครั้งแรกหลังจากเด็กมีอายุ 14 ปี อศท.ควรให้หน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในช่วงหลังวัยเรียนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย เพื่อประกันว่าเด็กจะได้รับความช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญของหน่วยงานที่เชิญมาตามความจำเป็น หรือได้รับความสนับสนุนในช่วงของการเรียนต่อเนื่อง และการฝึกอบรมทางวิชาชีพ บทบาทของหน่วยบริการสังคมจะมีความสำคัญยิ่งขึ้นในกรณีของเด็กพิการ

การทบทวนประจำปีครั้งแรก หลังจากเด็กอายุ 14 ปี

6:44 ขั้นตอนของการทบทวนประจำปีที่ระบุไว้ข้างต้นนี้สามารถนำไปปฏิบัติพร้อมด้วยข้อยกเว้นในกรณีดังนี้ :

- อศท.ต้องจัดประชุมทบทวนแม้ว่าเด็กผู้นั้นจะอยู่ที่โรงเรียนก็ตาม โดยเชิญพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง บุคคลใด ๆ ที่ครูใหญ่ระบุและใครก็ตามที่ อศท. พิจารณาแล้วว่าจะมีความเหมาะสม
- อศท.ต้องประกันว่าผู้จัดบริการอื่น เช่น หน่วยบริการสังคมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการทบทวนประจำปี และขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติและต้องเชิญหน่วยบริการสังคมเข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อให้มีการประเมินคู่ขนานไปกับการประเมินตาม พ.ร.บ.คนพิการ (1986) : พ.ร.บ.สาธารณสุข และการดูแลชุมชน 1990 และ พ.ร.บ.คนป่วยเรื้อรังและคนพิการ 1970 และเพื่อให้ได้รับความสนับสนุนและข้อมูลจากกระบวนการทบทวนนี้
- อศท. ต้องเชิญหน่วยบริการอาชีพเข้าร่วมประชุมทบทวนเพื่อพิจารณาตัวเลือกทั้งหมดที่มีอยู่เช่นการศึกษาต่อเนื่อง การอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมด้านอาชีพอย่างจริงจัง หน่วยบริการอาชีพจะสามารถช่วยระบุให้มีเป้าหมายเฉพาะใด ๆ ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการทบทวนประจำปี ทั้งนี้เพื่อประกันว่าการฝึกอบรมให้พึ่งตนเอง ทักษะส่วนตัว ทักษะทางสังคม และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่กว้างขึ้น จะได้รับการกล่าวถึงในช่วงปีสุดท้ายที่เด็กเรียนอยู่ที่โรงเรียน

- หลังจากมีการประชุมทบทวน อศท.ต้องเป็นผู้เตรียมรายงานการทบทวน และแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ และส่งเอกสารเหล่านี้ไปให้พ่อแม่ผู้ปกครอง ครูใหญ่ บุคคลที่ อศท.ได้ขอคำแนะนำ บุคคลที่มีส่วนในการประชุมทบทวน รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ อศท.พิจารณาว่ามีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อศท.ควรพิจารณาส่งรายงานการทบทวนและแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อไปให้สภาสหับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษาต่อเนื่อง ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องตัดสินใจเกี่ยวกับบริการของวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งอยู่นอกภาคการศึกษาต่อเนื่อง (ดูวรรค 6:56 - 6:58)

แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

6:45 การทบทวนประจำปีครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี และการทบทวนประจำปีครั้งต่อมาจนกระทั่งเด็กจบจากโรงเรียน ควรระบุถึงแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งได้จากการรวบรวมข้อมูลจากบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ภายในโรงเรียนหรือภายนอกโรงเรียนเพื่อจัดทำแผนสำหรับการแปรเปลี่ยนสำหรับการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ของเด็ก ดังที่มีการระบุไว้ในมาตรา 5 และ 6 แห่งพระราชบัญญัติคนพิการ 1986 ในการทบทวนประจำปีครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปีนั้น อศท.ต้องหาข้อมูลจากหน่วยบริการสังคมว่าเด็กที่มีประกาศในตอนี่ 3 ของพระราชบัญญัติการศึกษา 1993 เป็นบุคคลพิการหรือไม่ และต้องการบริการความช่วยเหลือจากหน่วยงานท้องถิ่น เมื่อออกจากโรงเรียนหรือไม่ รวมทั้งปรึกษาร่วมกับหน่วยบริการสุขภาพเด็กและนักวิชาชีพอื่น ๆ เช่น นักจิตวิทยาการศึกษา นักบำบัด หรือ นักจิตวิทยาอาชีพ ซึ่งอาจเป็นผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์

แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อควรตั้งคำถาม ดังนี้ :

โรงเรียน

- หลักสูตรอะไรเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ หลักสูตรสามารถช่วยเด็กให้เข้าไปมีบทบาทในชุมชนได้อย่างไร เด็กสามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และการันทนาการได้อย่างไร เด็กสามารถแสดงบทบาทใหม่ในครอบครัวและสามารถพัฒนาทักษะด้านการศึกษาและด้านอาชีพใหม่ ๆ ได้อย่างไร

นักวิชาชีพ

- นักวิชาชีพสามารถที่จะพัฒนาเด็กในการสร้างสัมพันธภาพของการทำงานอย่างใกล้ชิดกับเพื่อนร่วมงานในองค์กรต่าง ๆ ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อได้อย่างไร
- นักวิชาชีพคนใดที่จำเป็นต้องเข้ามาเกี่ยวข้องในการวางแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อบ้าง เช่น นักจิตวิทยาการอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบำบัด ฟื้นฟู นักอาชีพบำบัด และอื่น ๆ
- เด็กที่มีความต้องการด้านสุขภาพ และสวัสดิการเป็นพิเศษ ต้องการให้มีการวางแผนและความสนับสนุนจากหน่วยบริการสุขภาพหน่วยบริการสังคมในปัจจุบันหรืออนาคตหรือไม่
- มีการจัดการประเมินผลสำหรับการแปรเปลี่ยนในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่ออย่างชัดเจน ตลอดจนมีการสร้างความสัมพันธ์ และแบ่งงานกันทำระหว่าง องค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือไม่
- มีการส่งต่อข้อมูลจากหน่วยบริการเด็กไปให้หน่วยบริการผู้ใหญ่เพื่อประกันให้มีการจัดการการแปรเปลี่ยนอย่างราบรื่นหรือไม่
- ในกรณีที่มีความต้องการความช่วยเหลือทางเทคโนโลยีเฉพาะทาง มีการจัดการสำหรับการแปรเปลี่ยนในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งรวมทั้งการฝึกอบรม และการจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนทางเทคโนโลยี หรือไม่

- การศึกษาหลังจากเด็กอายุ 16 ปี มีความเหมาะสมหรือไม่ ถ้ามีความเหมาะสม มีการจัดให้ที่โรงเรียน หรือวิทยาลัยเพื่อการศึกษาต่อเนื่อง

ครอบครัว

- พ่อแม่ผู้ปกครองมีความคาดหวังกับชีวิตในวัยผู้ใหญ่ของลูกตนอย่างไร
- พ่อแม่ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือเด็กอย่างไรในการพัฒนาทักษะส่วนตัว ทักษะทางสังคม การดำเนินชีวิตแบบผู้ใหญ่ และการได้มาซึ่งทักษะใหม่ๆ
- พ่อแม่ผู้ปกครองต้องการการดูแลใหม่ๆ และความช่วยเหลือในการปฏิบัติในแง่ของความช่วยเหลือเพื่อการปรับตัว หรือความสนับสนุนต่างๆ ไป ในช่วงเวลานี้หรือไม่

ตัวเด็ก

- เด็กต้องการข้อมูลใดบ้างเพื่อช่วยตัดสินใจกับทางเลือกที่เสนอมา
- ท้องถิ่นมีการดำเนินการใดบ้างเพื่อให้ความสนับสนุน และคำแนะนำ ถ้ามีความต้องการเกิดขึ้น
- เด็กได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ และการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์กับอนาคตของตนอย่างไร
- ถ้าเด็กกำลังอาศัยอยู่ห่างจากบ้านเกิดหรืออยู่ในโรงเรียนประจำนอกเขต ความรับผิดชอบของ อศท. มีประเด็นปัญหาพิเศษเกี่ยวกับพื้นที่ให้บริการหรือไม่ เมื่อเด็กเหล่านี้ออกจากโรงเรียน (ซึ่งควรเป็นประเด็นที่ควรมีการปรึกษาร่วมกันในการวางแผน)
- เด็กมีความคาดหวังและแรงบันดาลใจกับอนาคตของตนอย่างไร และวิธีการที่จะทำให้บรรลุความคาดหวังอย่างไร

6:47 แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อควรใช้ข้อมูลจากข้อสรุป และเป้าหมายที่ตั้งขึ้นที่ได้จากการ ทบทวนประจำปีครั้งที่ผ่านมา รวมทั้งข้อเสนอแนะจากครูที่รับผิดชอบด้านอาชีพ และการ แนะแนวอาชีพ แผนนี้ควรเน้นทั้งจุดเด่นจุดด้อย รวมทั้งมีความครอบคลุมพัฒนาการของ เด็กทุกด้าน โดยมีการแบ่งความรับผิดชอบของพัฒนาการแต่ละด้านให้ผู้รับผิดชอบแต่ละ หน่วยงาน และผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนอย่างชัดเจน อศท.ควรให้คำแนะนำกับโรงเรียนเกี่ยว กับความครอบคลุมขององค์ประกอบของโปรแกรมการแปรเปลี่ยนในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ และประกันว่ามีข้อมูล พร้อมด้วยคำแนะนำและความสนับสนุนที่จำเป็นอย่างเพียงพอ โดยที่หน่วยบริการสังคม หน่วยบริการสุขภาพ และหน่วยบริการอาชีพควรมีส่วนร่วมใน การทำแผนอย่างเต็มที่

การมีส่วนร่วมของหน่วยบริการสังคม

6:48 การทบทวนประจำปีครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี มีความสำคัญเป็นพิเศษเพราะ เป็นหน้าที่ของ อศท.ตั้งที่ระบุไว้ในมาตรา 5 และ 6 ของ พ.ร.บ.คนพิการ 1986 (การ ปรีกษาหรือและการเสนอความเห็น) โดยที่มาตรา 5 และ 6 กำหนดให้ อศท. ต้องแสวง หาข้อมูลว่าเด็กเป็นคนพิการหรือไม่ และอาจต้องพึ่งบริการจากหน่วยงานท้องถิ่นเมื่อออก จากโรงเรียนหรือไม่ จากหน่วยบริการสังคมเกี่ยวกับเด็กที่มีประกาศตามหมวดที่ 3 แห่ง พ.ร.บ.การศึกษา 1993 อศท.ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก หน่วยบริการสังคมที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงวันที่จะมีการทบทวนประจำปีของเด็กเป็นครั้ง แรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี และในทำนองเดียวกัน อศท.ต้องแจ้งให้หน่วยงานนี้ทราบ (ถ้า เห็นด้วยกันว่าเด็กผู้นี้เป็นคนพิการ) ในระหว่างช่วง 8-12 เดือน ก่อนวันที่ที่คาดว่าเด็กจะ ออกจากโรงเรียน อศท.ยังสามารถแจ้งให้หน่วยบริการสังคมทราบภายในช่วงใดก็ได้หลัง จากมีการทบทวนประจำปีตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคนพิการ ถ้ามีการพิจารณา ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น และเด็กที่เกี่ยวข้องได้รับการพิจารณาว่ามีความพิการ

6:49 อศท.และโรงเรียนควรศึกษาและทำความเข้าใจกับพระราชบัญญัติที่จะกล่าวต่อไปนี้ เพราะอาจมีผลต่อการจัดบริการให้เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษในอนาคต

พระราชบัญญัติคนเจ็บป่วยเรื้อรัง และคนพิการ 1970

พระราชบัญญัติการจ้างงานและฝึกอบรม 1973 ซึ่งต่อมาได้มีการปรับปรุงแก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติการปฏิรูปสหภาพการค้าและสิทธิในการจ้างงาน

พระราชบัญญัติคนพิการ (การให้บริการปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น) 1986

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989

พระราชบัญญัติบริการสุขภาพอนามัยและการดูแลชุมชนแห่งชาติ 1990

พระราชบัญญัติการศึกษาต่อเนื่องและอุดมศึกษา 1992

6:50 ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก 1989 และ พ.ร.บ.สุขภาพอนามัยและการดูแลชุมชนแห่งชาติ 1990 กำหนดให้หน่วยบริการสังคมทำการประเมินแบบพหุภาคี และจัดทำแผนดูแลเด็กและผู้ใหญ่ที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างยิ่ง ซึ่งอาจรวมทั้งการให้การศึกษานอกระบบด้วย

6:51 ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่ออาจเป็นช่วงที่ความพิการ หรือความบกพร่องของเด็กมีระดับสูงขึ้นด้วย ดังนั้น อศท.จึงมีความจำเป็นจะต้องวางแผนสำหรับความต้องการพิเศษที่เพิ่มขึ้นในอนาคต รวมทั้งการจัดความช่วยเหลือให้ อย่างไรก็ตามเด็กอาจเลือกที่จะไม่รับการประเมินเพื่อระบุว่าตนเป็นคนพิการตามมาตรา 5 และ 6 แห่งพระราชบัญญัติคนพิการก็ได้ และในทำนองเดียวกันเด็กอาจไม่เลือกรับความช่วยเหลือผ่านหน่วยจัดบริการให้ความดูแลของชุมชนท้องถิ่นก็ได้ ดังนั้นอศท.จึงควรให้ข้อมูลแก่เด็กเกี่ยวกับองค์กรอาสาสมัครหรือหน่วยงานวิชาชีพใด ๆ ที่สามารถให้คำแนะนำที่จำเป็น สำหรับโรงเรียนก็ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งให้ความช่วยเหลือในท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรของบุคคลพิการในท้องถิ่น ซึ่งอาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการที่มีอยู่ในชุมชนที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถให้คำปรึกษาได้โดยอิสระ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือยามมีความต้องการ

6:52 หน่วยบริการสังคมของท้องถิ่นมีหน้าที่จัดบริการต่าง ๆ ให้กับเด็กที่อายุเกิน 18 ปี ผู้ซึ่งได้รับการพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ และเป็นผู้ที่ได้รับการดูแลจากหน่วยงานท้องถิ่น หรือได้รับบริการจากเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นมาก่อนหน้านี้ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 ดังนั้น อศท.จึงควรประกันว่า

เด็กเหล่านี้ได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ในการให้ความช่วยเหลือของหน่วยบริการสังคมหลังจากที่ตนอายุเกิน 18 ปี อศท.ควรให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่หน่วยบริการสังคมที่รับผิดชอบเพื่อรับทราบถึงความต้องการพิเศษของเด็ก ในกรณีที่เด็กอยู่ในความดูแลของพ่อแม่อุปถัมภ์ของสถานดูแลเด็ก หรือโรงเรียนประจำซึ่งอยู่นอกเหนือความรับผิดชอบของหน่วยงานท้องถิ่น ดังนั้น อศท.จึงควรพยายามประกันให้มีการประสานงานระหว่างอศท. และหน่วยบริการสังคมที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอยู่ตลอดเวลา

บทบาทของหน่วยบริการอาชีพ

6:53 หน่วยบริการอาชีพควรได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมทบทวนประจำปีครั้งแรกหลังจากเด็กอายุ 14 ปี และการทบทวนประจำปีครั้งต่อๆ มาด้วย เพื่อให้การแนะนำด้านอาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อเนื่องและหลักสูตรการฝึกอบรม โดยคำนึงถึงความต้องการและความรู้สึกของเด็กที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ด้านอาชีพควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกสำหรับการจัดบริการให้กับเด็กอย่างต่อเนื่อง และช่วยอศท.และโรงเรียนจัดหาบริการและให้คำแนะนำ และความสนับสนุนตามความเหมาะสม ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ด้านอาชีพอาจต้องดึงนักจิตวิทยาการอาชีพเข้ามาเกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติพัฒนาการด้านอาชีพของเด็ก ซึ่งอาจเป็นปัญหาสำหรับการวางแผนในอนาคตได้ โรงเรียนควรขอคำแนะนำเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสำหรับการพึ่งตนเอง ทักษะทางสังคม ทักษะอื่นๆ และวิธีการต่างๆ ที่จะช่วยให้เด็กมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง ตลอดจนยุทธวิธีต่างๆ ที่มุ่งแก้ไขปัญหาวฤทธิกรรมหรือปัญหาอื่นใด ซึ่งอาจมีผลกระทบทางลบต่อการศึกษาต่อเนื่องหรือการจ้างงานในอนาคต

6:54 ควรมีการใช้ระเบียบผลสัมฤทธิ์ หรือประวัติการเรียนเมื่อเด็กออกจากโรงเรียน โดยความเห็นชอบของเด็กเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับวิทยาลัยหรือบริการอื่นที่เด็กจะเคลื่อนย้ายเข้าไปศึกษาตามความเหมาะสม ระเบียบผลสัมฤทธิ์อาจทำเป็นภาษาเบรลล์ และตัวพิมพ์ซึ่งสามารถใช้รูป หรือระบบสัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม และอาจรวมถึงสื่ออื่นๆ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก (ได้แก่ รูปภาพ แถบบันทึกเสียง และวีดิทัศน์)

ข้อมูล

6:55 หนังสือเวียนที่ 93/05 (ปี 19/93 แห่งเวลส์) จากสภานับสนุนเงินทุนเพื่อการศึกษา ต่อเนื่อง ได้บัญญัติคำแนะนำเกี่ยวกับการให้ทุนกับสถานที่เรียนของนักเรียนที่มีปัญหา การเรียนรู้และความพิการ ในกรณีดังกล่าว เป็นความรับผิดชอบของสภานับสนุนเงินทุน เพื่อการศึกษาต่อเนื่อง เพื่อประกันว่าได้มีการประเมินเด็กเมื่อเด็กเข้าสู่การศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งในทางปฏิบัติ อศท.จะเป็นผู้ทำการประเมินเด็กในนามของสภานับสนุนเงินทุนฯ หนังสือเวียนที่ 93/05 ระบุว่า การประเมินควรกระทำโดยยึดถือสิ่งต่อไปนี้

- อศท.ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกทางการศึกษาและการฝึกอบรม สำหรับ เด็กอายุหลัง 16 ปี และผู้ให้ความสนับสนุน เพื่อแจ้งให้ทราบถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับสถานที่เรียน ตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรผู้ปกครอง
- การมีส่วนร่วมของเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครอง และผู้ให้ความสนับสนุนใน กระบวนการประเมิน และ
- มีนักวิชาชีพที่หลากหลายให้คำปรึกษา เพื่อประกันว่าจะมีคำแนะนำจาก ผู้เชี่ยวชาญ เช่น เจ้าหน้าที่ด้านอาชีพ นักจิตวิทยาการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านอื่น ๆ ซึ่งมีความรู้เกี่ยวกับความต้องการของแต่ละบุคคล

การถ่ายโอนไปยังภาคการศึกษาต่อเนื่อง

6:56 ในกรณีของเด็กที่มีประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษ อศท.ควรประกันว่ามีการ ส่งสำเนาประกาศและสำเนาทบทวนประจำปี รวมทั้งคำแนะนำหรือข้อมูลต่างๆ และ แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อไปให้หน่วยบริการสังคมและวิทยาลัยหรือผู้จัดบริการอื่นๆ ที่เด็ก จะไปเรียนต่อ ในกรณีที่สภานับสนุนเงินทุนฯจำเป็นต้องตัดสินใจเกี่ยวกับสถานที่เรียน ของนักเรียนในวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญเฉพาะนอกภาคการศึกษาต่อเนื่อง อศท.ควรส่งสำเนา ของแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อไปให้สภานับสนุนเงินทุนฯด้วย ในกรณีนี้ อศท.ควรขอความ ยินยอมจากเด็กและพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งข้อมูล (รวมทั้งประกาศ) จากโรงเรียนไปให้ ภาคการศึกษาต่อเนื่อง โดยอธิบายถึงความจำเป็นของข้อมูลและประโยชน์ของการดำเนินการ ดังกล่าวด้วย

6:57 ในกรณีที่เด็กและครอบครัวพิจารณาว่าข้อมูลที่ปรากฏในประกาศ หรือในการทบทวนประจำปีให้ภาพในทางลบ หรือไม่ถูกต้องในบางประเด็น อศท.ควรพิจารณาว่าจะทำอย่างไรในกระบวนการทบทวนเพื่อให้ข้อพิจารณานั้นเป็นไปในทางบวกมากขึ้น และมีลักษณะของการมีส่วนร่วม และเพื่อให้เป็นข้อสรุปของการทบทวนประจำปีครั้งสุดท้ายถูกมองว่าเป็นแผนปฏิบัติการสำหรับการพัฒนาในอนาคต ดังนั้นอศท.จึงควรรวบรวมข้อมูล เช่น บันทึกผลสัมฤทธิ์ซึ่งแสดงให้เห็นภาพของเด็กในทางที่ดี และข้อมูลด้านความสนใจและความสามารถของเด็กเข้าไปในรายงานการทบทวนด้วย อย่างไรก็ตามอศท.ก็ควรขออนุญาตพ่อแม่ผู้ปกครอง และนักเรียนก่อนการทบทวนประจำปีครั้งสุดท้าย เพื่อโอนรายงานการทบทวนหรือบันทึกผลสัมฤทธิ์ใด ๆ ไปให้สถานับสนุนเงินทุนฯ

6:58 โรงเรียนควรสร้างความเชื่อมโยงกับวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องของท้องถิ่น เพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยเอื้อต่อกระบวนการตัดสินใจ สำหรับการเคลื่อนย้ายเด็กไปสู่วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องในเวลาต่อมาได้สะดวกขึ้น การจัดบริการเชื่อมโยงกับวิทยาลัยจะเป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ เพราะเป็นการให้โอกาสแก่เด็กได้มี การบูรณาการกับหลักสูตรที่กว้างขึ้น และเป็นการนำเสนอเข้าสู่สภาพแวดล้อมของวัยผู้ใหญ่

การมีส่วนร่วมของเด็กในการประเมินผลและการทบทวน

6:59 อศท.ควรแสวงหาความเห็นของเด็กและบันทึกไว้เท่าที่เป็นไปได้ในกรณีที่มีการประเมินผล เด็กอาจแสดงความเห็นของตนผ่านทางนักวิชาชีพที่ตนไว้วางใจ ครอบครัว ผู้ให้ความสนับสนุนหรือให้คำปรึกษาที่เป็นอิสระ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือผ่านเจ้าหน้าที่คนใดคนหนึ่งของหน่วยงานของท้องถิ่น การจัดการในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่ออย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องทำให้เด็กเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ :

- พัฒนาการส่วนบุคคล
- การช่วยเหลือตนเอง
- พัฒนาการด้านภาพพจน์ของตนเองในทางบวก

- ความตระหนักในลางบอกเหตุของปัญหาสุขภาพในระยะยาว หรือความพิการ และ
- ความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และการได้มาซึ่งทักษะของการพึ่งตนเอง

6:60 เราควรสนับสนุนให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทบทวนประจำปีอย่างสม่ำเสมอ ถ้าทักษะส่วนบุคคลเหล่านี้จะเป็นส่วนเสริมสร้างความก้าวของนักเรียนโดยผ่านช่องทางการจัดหลักสูตรทางวิชาการและการฝึกอาชีพ ซึ่งเป็นทางเลือกของการศึกษาต่อเนื่อง และการจ้างงานในอนาคต

การส่งเสริมให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ควร มีลักษณะดังนี้ :

- โรงเรียนและ อศท.ควรหาวิธีการเพื่อประกันว่าความเห็นของนักเรียนได้ถูกรวบรวมเข้าไปในแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ตัวอย่างเช่น โดยการใช้ผู้แนะแนว นักเรียน ผู้ให้ความสนับสนุน หรือผู้ให้คำปรึกษา บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์ หรือการใช้กลุ่มเพื่อน
- การวางแผนหลักสูตรควรเน้นไปที่กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้ทบทวนและสะท้อนประสบการณ์และความปรารถนาของตน และให้เด็กได้ก่อรูปและขยายความเห็นของตนออกไป
- นักเรียนจำเป็นต้องยอมรับ และรู้วิธีการแก้ไขความบกพร่องหรือความต้องการพิเศษของตนในลักษณะที่มากขึ้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจกับการหลีกเลี่ยงหรือการประคับประคองต่อเด็ก และให้ความระมัดระวังกับคำแนะนำที่ตรง ซึ่งละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของเด็กเกินไป รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับความบกพร่องหรือความต้องการพิเศษด้วย
- ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อควรได้รับการพิจารณาว่าเป็นช่วงของความต่อเนื่อง ดังนั้นนักเรียนจึงควรได้รับการกระตุ้นให้มองอนาคต และวางแผนวิธีการที่จะพัฒนาทักษะทางวิชาการ การอาชีพส่วนบุคคล และทักษะทาง

สังคมของตนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ระยะยาว ระเบียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาได้ตระหนักและตีค่าความสำเร็จของตนเองว่าเป็นตัวสนับสนุนการเรียนรู้ และการใช้ชีวิตแบบผู้ใหญ่ในอนาคต และ

- นักเรียนจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อพวกเขาได้รับความสนับสนุนในเรื่องข้อมูล การแนะแนวด้านอาชีพ การให้คำปรึกษา ประสบการณ์การทำงานและโอกาสในการพิจารณาทางเลือกที่หลากหลายอย่างกว้างขวางในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

นักเรียนที่ไม่มีประกาศแต่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

6:61 ในบางกรณี เมื่อนักเรียนมีอายุย่าง 16 ปี และมีความต้องการการศึกษาพิเศษแต่ไม่สามารถเรียกร้องให้มีประกาศได้ ก็น่าที่จะได้รับความสนับสนุนทางด้านได้ ถ้าพวกเขาต้องการที่จะเข้ารับการศึกษาต่อเนื่อง ดังนั้นเพื่อประกันว่านักเรียนเหล่านี้จะสามารถตัดสินใจและก้าวผ่านจุดหัวเลี้ยวหัวต่อของพวกเขาไปได้โดยสะดวก พวกเขาก็จำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและการแนะแนวที่เหมาะสม โดยโรงเรียน/วิทยาลัยอาจจัดหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับสถานที่ทำงาน และควรให้องค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง โรงเรียนวิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่องจะต้องมีการประเมินความต้องการของเด็กอย่างทั่วด้าน เพื่อจัดบริการให้เหมาะสม

6:62 ในขั้นตอนการประเมินผลโรงเรียนที่จัดบริการสนับสนุนให้กับนักเรียนคนนั้นอยู่ ควรมีการปรึกษาร่วมกับหน่วยจัดบริการที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น หน่วยบริการด้านอาชีพ ทั้งนี้เพื่อประกันว่าจะมีการส่งต่อข้อมูลอย่างละเอียดไปให้สถานสนับสนุนเงินทุนฯ โดยได้รับความเห็นชอบจากเด็กคนนั้นก่อน สำหรับอศท.ก็ควรส่งข้อมูลช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของโรงเรียนไปให้วิทยาลัยการศึกษาต่อเนื่อง รวมทั้งองค์กรอาสาสมัครระดับท้องถิ่นและระดับชาติที่อาจให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวของเขาได้ ในบางกรณีโรงเรียนเองก็อาจจะต้องมีการเตรียมแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษแต่ไม่มีประกาศด้วย

ภาคผนวก

การดำเนินการในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ

1. พระราชบัญญัติการศึกษา 1981 และระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ 1983) ซึ่งได้รับการปรับปรุงแก้ไขและจัดทำภายใต้พระราชบัญญัติ 1981 จะเป็นตัวกำหนดและควบคุมการให้บริการแก่เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 1994 เป็นต้นไป

2. ระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1994 ที่เขียนขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษา 1993 จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 กันยายน 1994 นับจากวันนี้เป็นต้นไป อศท. คณะกรรมการบริหารโรงเรียน และผู้ใดก็ตามที่ให้ความช่วยเหลือเด็กต้องปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัตินี้ การให้บริการส่วนใหญ่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ 1981 ให้เลิกบังคับใช้

3. ประกาศที่สร้างขึ้นตามพระราชบัญญัติ 1981 และระเบียบ 1983 จะยังคงเป็นเอกสารที่ใช้ได้ภายใต้ระบบใหม่ แต่เพื่อประกันว่าจะมีการแปรเปลี่ยนอย่างราบรื่นระหว่างระบบเก่ากับระบบใหม่ ดังนั้นการจัดการในระยะผ่านก็ยิ่งเป็นสิ่งจำเป็น การจัดการเหล่านี้ใช้กับงานการประเมินและประกาศที่ยังทำอยู่ ณ วันที่ 1 กันยายน 1994 การทบทวนประกาศที่จะทำก่อนวันที่ 1 กันยายน 1994 และประกาศที่ถูกส่งต่อระหว่างท้องถิ่นก่อนวันที่ 1 กันยายน 1994 รวมทั้งใช้กับการเลิกใช้ประกาศ เรื่องเหล่านี้ได้รับการระบุไว้ในระเบียบข้อ 21 ของระเบียบ 1994

4. โดยสรุป ระเบียบข้อ 21 กำหนดไว้ว่า :

- I. เมื่ออศท.ได้แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบว่ากำลังพิจารณาว่าจะทำการประเมินหรือไม่ หรือได้รับการร้องขอจากพ่อแม่ผู้ปกครองให้มีการประเมินก่อนวันที่ 1 กันยายน 1994 อศท.ต้องตัดสินใจว่าจะทำการประเมินภายในวันที่ 13 ตุลาคม 1994 หรือไม่ ถ้าตัดสินใจทำการประเมิน อศท.ต้องปฏิบัติตามระเบียบ 1994 และทำภายในเวลาที่กำหนด (ระเบียบข้อ 21 (5) และ 21 (6))

- II. ในกรณีที่ อศท.แห่งหนึ่งอยู่ในช่วงทำการประเมินตามระเบียบ 1983 ในวันที่ 1 กันยายน 1994 อศท.จะยังคงต้องทำการประเมินตามระเบียบนี้ต่อไป แต่ถ้าวศท.แห่งนั้นไม่ออกประกาศฉบับร่างหรือแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบว่าพวกเขาจะไม่ทำประกาศภายในวันที่ 1 มกราคม 1995 การประเมินนั้นจะตกไป และการประเมินใหม่ต้องทำตามระเบียบ 1994 และต้องทำให้เสร็จสิ้นภายใน 10 สัปดาห์ คำแนะนำที่เกี่ยวข้องใด ๆ ซึ่งได้มาตามวัตถุประสงค์ของระเบียบการประเมิน 1983 อาจถูกใช้เพื่อทำการประเมินใหม่ (ระเบียบข้อ 21 (2) - 21 (4))
- III. ในกรณีที่ อศท.แห่งหนึ่งได้ออกประกาศฉบับร่างภายในวันที่ 1 กันยายน 1994 ประกาศฉบับนั้นจะทำภายใต้ระเบียบ 1983 (ระเบียบข้อ 21 (7))
- IV. ในกรณีที่ อศท.แห่งนั้นออกประกาศฉบับร่างก่อนวันที่ 1 มกราคม 1995 ซึ่งเป็นผลของการประเมินด้านการฝึกอบรม ในวันที่ 1 กันยายน 1994 ประกาศฉบับนั้นจะถือว่าทำภายใต้ระเบียบ 1983 (ระเบียบข้อ 21 (7))
- V. ระยะเวลาที่ระบุในพระราชบัญญัติ 1983 เกี่ยวกับการตัดสินใจแก้ไข หรือยุติการใช้ประกาศจะไม่นำมาบังคับใช้ในกรณีข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องได้ทำก่อนวันที่ 1 กันยายน 1994 (ระเบียบข้อ 21 (8))
- VI. การทบทวนที่ต้องทำให้เสร็จภายในวันที่ 1 ธันวาคม 1994 ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามระเบียบ 1994 (ระเบียบข้อ 21 (9))
- VII. เมื่อประกาศที่ทำตามระเบียบ ปี 1983 ถึงเวลาที่ต้องมีการทบทวนในวันที่ 1 ธันวาคม 1994 หรือหลังจากนั้น ประกาศฉบับนั้นต้องได้รับการทบทวนโดยอ้างอิงระเบียบปี 1994 แต่ในกรณีที่ไม่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายระบุไว้ในประกาศฉบับนั้น หน้าที่ย่างหนึ่งของการทบทวนครั้งแรกจะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และตั้งเป้าหมาย ซึ่งจะได้นำไปพิจารณาในการทบทวนครั้งต่อไป ในกรณีของเด็กอายุ 14 ปี การทบทวนครั้งแรกต้องพิจารณาแผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ด้วย อศท.ต้องตั้งวัตถุประสงค์ใหม่ เป้าหมายใหม่ และแผนช่วง

หัวเลี้ยวหัวต่อเป็นลายลักษณ์อักษร ตามความเหมาะสม เพื่อให้ข้อเสนอแนะอันเนื่องมาจากผลของการทบทวนประกาศฉบับนั้น อย่างไรก็ตาม อศท.ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขประกาศในเรื่องนี้ แม้ว่า อศท.จะมีสิทธิที่จะทำได้ก็ตาม

(ระเบียบข้อ 21 (10))

VIII. พระราชบัญญัติ 1981 และระเบียบ 1983 ยังมีผลบังคับใช้กับประกาศที่ถูกละเลยส่งต่อก่อนวันที่ 1 กันยายน 1994 เว้นแต่ :

- ก. เมื่อประกาศนั้นได้ส่งต่อก่อนวันที่ 1 กันยายน และอศท.ที่กำลังรับประกาศไม่ได้แจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบมาก่อนว่าตนจะทำการประเมินเด็กหรือไม่ อศท.แห่งนั้นต้องแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบภายในวันที่ 13 กันยายน 1994 และ
- ข. ในกรณีที่ประกาศไม่ได้ถูกส่งต่อก่อนวันที่ 1 กันยายน อศท.ที่กำลังรับโอนต้องทบทวนประกาศภายในวันที่ 30 พฤศจิกายน 1994 หรือภายใน 1 ปีนับจากวันที่มีการทบทวนครั้งสุดท้าย แล้วแต่ว่ากรณีใดเกิดขึ้นที่หลัง

(ระเบียบข้อ 21 (11) ถึง 21 (13))

IX. ประกาศที่ทำก่อนวันที่ 1 กันยายน 1994 อาจได้รับการเปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ของการร้องเรียนตามพระราชบัญญัติ 1981 เช่นเดียวกับกรณีร้องเรียนตามพระราชบัญญัติ 1993

(ระเบียบข้อ 21 (14))

5. การจัดการในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อซึ่งมีความครอบคลุมการร้องเรียนต่าง ๆ จะได้รับการระบุไว้ต่างหาก หลักการมีอยู่ว่าอนุญาโตตุลาการด้านความต้องการการศึกษาพิเศษจะพิจารณาค่าอุทธรณ์คัดค้านการตัดสินใจของ อศท. ในวันที่ 1 กันยายน 1994 หรือหลังจากนั้น ไม่ว่าการตัดสินใจเหล่านั้นจะเกิดขึ้นโดยพิจารณาจากระเบียบ 1983 หรือระเบียบ 1994 หรือไม่ก็ตาม เมื่อพิจารณาจากระเบียบ 1983 การอุทธรณ์คัดค้านการตัดสินใจที่ทำก่อนวันนั้น จะดำเนินต่อไปภายใต้ระบบที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ 1981

อภิธานศัพท์

คำนิยามของคำต่าง ๆ ที่ใช้ในระเบียบปฏิบัติฉบับนี้ เป็นคำที่มีการนิยามไว้ในกฎหมายแล้ว นิยามในที่นี้เป็นนิยามที่ง่าย ส่วนคำนิยามตามกฎหมายที่สมบูรณ์จะมีปรากฏในกฎหมายที่อ้างถึง

การทบทวนประจำปี (Annual review) :

การทบทวนประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษซึ่ง อศท.ต้องทำภายใน 12 เดือนนับจากวันทำประกาศ หรือนับจากวันทบทวนครั้งที่ผ่านมา

ผู้ดูแล (Carer) :

ตามจุดมุ่งหมายของระเบียบปฏิบัตินี้ ผู้ดูแล หมายถึง บุคคลคนหนึ่งที่ได้รับการแต่งตั้งโดยหน่วยงานท้องถิ่นแห่งหนึ่งให้ทำหน้าที่ดูแลเด็กคนหนึ่ง ในฐานะของการเป็นผู้ปกครอง เช่น เด็กที่ถูกส่งให้อยู่ในความดูแลและเด็กที่ถูกจัดให้อยู่ในสถานประจำหรือสถานคุ้มครอง ผู้ดูแลอาจมีคุณสมบัติเป็นพ่อแม่ผู้ปกครองตามจุดมุ่งหมายแห่งพระราชบัญญัติการศึกษา เพราะมีหน้าที่เป็นผู้ดูแลเด็ก (ดูคำนิยามของพ่อแม่ผู้ปกครองข้างล่าง) บุคคลผู้นี้จะมีบทบาทในการพิจารณาความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก

ทะเบียนคุ้มครองเด็ก (Child protection register) :

ในแต่ละท้องถิ่นที่อยู่ในความดูแลของหน่วยบริการสังคมจะต้องมีทะเบียนกลางที่มีรายชื่อของเด็กทั้งหมดในท้องถิ่นที่ได้รับการพิจารณาแล้วว่ามีภาวะเดือดร้อน หรือน่าที่จะมีความเดือดร้อน ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งและจะต้องมีแผนให้ความคุ้มครองเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กเหล่านั้น ทะเบียนนี้ไม่ใช่ทะเบียนสำหรับเด็กที่ถูกทำทารุณกรรม แต่เป็นทะเบียนของเด็กที่มีประเด็นที่จำเป็นต้องได้รับความคุ้มครองและยังไม่ได้รับการแก้ไข

เด็กที่จำเป็นต้องได้รับการความช่วยเหลือ (Children in need) :

เด็กที่มีความต้องการความช่วยเหลือ มีลักษณะดังนี้ :

- ถ้าเด็กไม่น่าที่จะหรือไม่มีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จหรือมีมาตรฐานทางสุขภาพหรือพัฒนาการโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานท้องถิ่น หรือ

- สุขภาพ หรือพัฒนาการของเด็กมีท่าทีว่าจะมีความบกพร่องในระดับสูงหรือบกพร่องมากขึ้นถ้าไม่มีการจัดบริการให้โดยหน่วยงานท้องถิ่น หรือ
- เด็กผู้นั้นเป็นเด็กพิการ (มาตรา 17 (10) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989)

การไม่นำมาใช้ (Disapplication) :

การเพิกถอนหรือยกเลิกโปรแกรมการเรียน เป้าผลสัมฤทธิ์ การประเมิน หรือองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งของหลักสูตรแห่งชาติ หรือสิ่งที่กล่าวมาทุกเรื่องรวมกัน ได้แก่ วิชาทั้งหมด หลักสูตรแห่งชาติทั้งหลักสูตร (ดู “การปรับเปลี่ยน” ข้างล่างประกอบ)

คำสั่งกำกับดูแลด้านการศึกษา (Education supervision order) :

คำสั่งที่ อศท.สามารถออกได้ตามมาตรา 36 แห่ง พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก 1989 เพื่อนำมาใช้กับเด็กที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งไม่ได้รับการศึกษาอย่างเหมาะสมภายใต้ความดูแลของ อศท. แห่งนั้น ทั้งนี้เพื่อประกันว่าเด็กจะต้องได้รับการศึกษาเต็มเวลาอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเหมาะสมกับอายุ ความถนัด ความสามารถ และความต้องการการศึกษาพิเศษ และเพื่อประกันว่าจะมีการให้ความสนับสนุน คำปรึกษา และคำแนะนำแก่พ่อแม่ผู้ปกครองอย่างเพียงพอ

เจ้าหน้าที่สวัสดิการการศึกษา (Education Welfare Officer) :

บุคคลที่ อศท.จ้างให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพ่อแม่ผู้ปกครองให้สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายเกี่ยวกับการจัดเด็กเข้าเรียน เจ้าหน้าที่สวัสดิการการศึกษายังต้องมีหน้าที่อื่นที่สัมพันธ์กัน เช่น การต้อรองให้มีการจัดบริการการศึกษาทางเลือกสำหรับเด็กที่ไม่ได้รับการศึกษา ในบางครั้งอศท.อาจเรียกเจ้าหน้าที่สวัสดิการการศึกษานักสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษาก็ได้

หน่วยงานจัดสรรงบประมาณ (Funding Authority) :

พระราชบัญญัติการศึกษา 1993 จัดให้มีหน่วยงานดูแลด้านการเงิน 2 องค์กร คือ ในแคว้นอังกฤษคือ หน่วยงานจัดสรรเงินสำหรับโรงเรียน (Funding Agency for School [FAS]) ซึ่งก่อตั้งเมื่อวันที่ 1 เมษายน 1994 และในแคว้นเวลส์คือสภาจัดสรรเงินสำหรับโรงเรียนแห่งเวลส์ (The Schools Funding Council for Wales [SFCW]) พระราชบัญญัติได้ให้

อำนาจเลขาธิการแห่งแคว้นเวลส์ (Secretary of State for Wales) จัดตั้งขึ้นโดยออกเป็นคำสั่ง FAS มีหน้าที่รับผิดชอบในการประมาณการและจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่โรงเรียนปกติ และโรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน และรับผิดชอบในการจัดให้มีสถานที่เรียนของโรงเรียนในท้องที่ที่มีโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อจัดตั้ง AFCW ขึ้นหน่วยงานนี้จะมีความรับผิดชอบคล้ายๆ กัน ดังนั้นก่อนที่จะมีการจัดตั้ง AFCW หน้าที่เหล่านี้จะเป็นความรับผิดชอบของเลขาธิการแห่งแคว้นเวลส์

โรงเรียนอิสระ (Independent School) :

โรงเรียนทั้งที่ไม่เป็นโรงเรียนในความอุปถัมภ์และไม่เป็นโรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุนขององค์กรการศึกษาท้องถิ่น ซึ่งได้รับการจดทะเบียนตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา 1944 ตามมาตรา 189 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา 1993 ได้กำหนดเงื่อนไขให้โรงเรียนอิสระอาจได้รับการอนุมัติจากเลขาธิการแห่งรัฐให้สามารถรับเด็กที่มีประกาศความต้องการการศึกษาพิเศษเข้าเรียนได้

ข้อมูลสารสนเทศ (IT) :

รวมถึงไมโครคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ทั้งชนิดพกพา และตั้งโต๊ะ ชุดของซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ ไป หรือสื่อประสม เช่น เวิร์ดโปรเซสเซอร์ สเปรดชีท เดต้าเบส และโปรแกรมการสื่อสาร เครื่องมือป้อนข้อมูล เช่น คีย์บอร์ด โอเวอร์เลย์ สวิตช์พิเศษ และจอแบบสัมผัส อุปกรณ์ถ่ายทอด เช่น จอภาพ เครื่องพิมพ์ และพลอตเตอร์ อุปกรณ์เก็บข้อมูล เช่น ซีดีรอม และอุปกรณ์ควบคุมไมโครอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ฟลอร์ เทอร์เทิล (floor turtle)

การบูรณาการ (Integration) :

การให้การศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ร่วมกับเด็กที่ไม่มีความต้องการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนปกติเท่าที่เป็นไปได้ และประกันว่าเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษได้ร่วมทำกิจกรรมของโรงเรียนพร้อมกับเด็กที่ไม่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ

โรงเรียนในความอุปถัมภ์ (Maintained school) :

ตามจุดมุ่งหมายของระเบียบปฏิบัตินี้คือ โรงเรียนของเมือง โรงเรียนในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน โรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์และได้รับเงินอุดหนุน โรงเรียนอาสาสมัคร หรือโรงเรียนการศึกษาพิเศษในความอุปถัมภ์

การปรับเปลี่ยน (Modification) :

การแก้ไขหรือการเปลี่ยนแปลงโปรแกรมการศึกษา เป้าผลสัมฤทธิ์ การประเมินหรือองค์ประกอบใด ๆ ในหลักสูตรแห่งชาติ เพื่อให้เด็กได้เข้าถึงขอบเขตของหลักสูตรนั้น (ดูการไม่นำมาใช้ ประกอบ)

เจ้าหน้าที่ที่ อศท. แต่งตั้ง (Named LEA Officer) :

บุคคลที่มาจาก อศท. ซึ่งทำหน้าที่ประสานงานกับพ่อแม่ผู้ปกครองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการประเมินตามกฎหมายและการทำประกาศทั้งหมด อศท. จะแจ้งให้พ่อแม่ผู้ปกครองทราบชื่อของบุคคลที่จะแต่งตั้ง เมื่อมีหนังสือแจ้งข้อเสนอมอบให้พ่อแม่ผู้ปกครองเพื่อทราบว่าจะทำการประเมินเด็กตามกฎหมาย

บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง (Named person) :

บุคคลที่ อศท. ต้องระบุไว้ในประกาศเมื่อส่งประกาศฉบับจริงให้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง โดยปกติบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจะได้รับการระบุให้ร่วมมือกับพ่อแม่ผู้ปกครอง ซึ่งจะเป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูล และคำแนะนำเกี่ยวกับความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็กกับพ่อแม่ผู้ปกครองได้ บุคคลผู้นี้อาจได้รับการแต่งตั้งในช่วงต้นของกระบวนการประเมิน และสามารถเข้าร่วมประชุมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง และกระตุ้นให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าไปมีส่วนร่วมตลอดกระบวนการ บุคคลผู้นี้ควรเป็นอิสระจาก อศท. และอาจเป็นผู้ใดผู้หนึ่งที่มาจากองค์กรอาสาสมัคร หรือโครงการความเป็นหุ้นส่วนกับพ่อแม่ผู้ปกครอง

การใช้บันทึกแทน (Note in lieu) :

เป็นเอกสารบันทึกที่ออกให้พ่อแม่ผู้ปกครองและโรงเรียนของเด็ก หลังจากมีการประเมินตามกฎหมายแล้ว และอศท. ตัดสินใจว่าจะไม่ทำประกาศ เอกสารบันทึกนี้ควรเขียนระบุความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก อธิบายเหตุผลของการที่ อศท. ไม่ทำประกาศ และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดบริการอย่างเหมาะสมกับเด็ก คำแนะนำทั้งหมดที่ได้รับใน

ช่วงการประเมินควรส่งแนบไปพร้อมกับบันทึก และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากพ่อแม่ผู้ปกครองแล้วควรส่งไปให้โรงเรียนของเด็กด้วย

โรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่อยู่ในความอุปถัมภ์ (Non-maintained special school) :

โรงเรียนในอังกฤษที่ได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการแห่งรัฐว่าเป็นโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่ได้รับความอุปถัมภ์จากรัฐแต่เก็บค่าเล่าเรียนแบบไม่คิดกำไร โรงเรียนการศึกษาพิเศษที่ไม่อยู่ในความอุปถัมภ์ส่วนใหญ่จัดการบริหารโดยองค์กรการกุศล หรือกองทุนการกุศล

สำนักงานมาตรฐานการศึกษา (OFSTED) - สำนักงานหัวหน้าผู้ตรวจการในพระบรมราชินีแห่งเวลส์ (OHMCI) :

เป็นหน่วยงานรัฐบาลที่ไม่สังกัดกระทรวง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการศึกษา 1992 เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบ ตรวจสอบ ตรวจจับโรงเรียนทั้งหมดในอังกฤษและเวลส์ตามลำดับ โดยมีคณะผู้ตรวจในพระบรมราชินี (HMI) เป็นผู้ออกแบบเครื่องมือทางวิชาชีพให้

พ่อแม่ผู้ปกครอง (Parent) :

มีนิยามอยู่แล้วในมาตรา 114 (1 ง.) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา 1944 และปรับปรุงแก้ไขโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 นอกจากจะระบุไว้เป็นอย่างอื่น พ่อแม่ผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือผู้เยาว์ หมายถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนี้ :

- ผู้ที่ไม่ใช่พ่อแม่ผู้ให้กำเนิดเด็ก แต่มีภาระหน้าที่เป็นผู้ปกครอง หรือ
- ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลเด็ก

มาตรา 114 (1 ฉ.) แห่งพระราชบัญญัติ 1944 ระบุว่าให้เป็นตามจุดมุ่งหมายของอนุมาตรา (1 ง.) :

- ความรับผิดชอบของพ่อแม่ผู้ปกครอง มีความหมายอย่างเดียวกับที่ปรากฏในพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 และ
- ในการกำหนดว่าบุคคลหนึ่งให้ความดูแลเด็กหรือเยาวชนหรือไม่นั้น การหายตัวไปของเด็กหรือเยาวชนจากโรงพยาบาลหรือโรงเรียนประจำและการหายตัวไปชั่วคราว ใด ๆ จะไม่นำมารวมอยู่ในความหมายนี้

ความรับผิดชอบของพ่อแม่ผู้ปกครอง (Parental responsibility) :

ตามมาตรา 2 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 ความรับผิดชอบของพ่อแม่ผู้ปกครอง จะเป็นของ

- มารดาและบิดาทั้งมวลที่ยังมีสภาพสมรสกันอยู่ในช่วงที่เด็กเกิด (รวมทั้งผู้ที่ต่อมาแยกทาง หรือหย่าขาดจากกัน)
- มารดาที่ไม่ได้สมรสกับบิดาในช่วงที่เด็กเกิด และ
- บิดาที่ไม่ได้สมรสกับมารดาในช่วงที่เด็กเกิด แต่ได้รับอนุญาตให้ทำหน้าที่เป็นผู้ปกครองเด็กโดยทำความตกลงกับมารดาของเด็กหรือตามคำสั่งศาล

ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 เมื่อศาลสั่งให้เด็กอยู่กับผู้ใดก็ตามที่ไม่ใช่พ่อแม่ หรือผู้ปกครองของเด็ก บุคคลผู้นั้นย่อมมีความรับผิดชอบเป็นผู้ปกครองเด็กในขณะที่ยังอยู่ในช่วงอำนาจของคำสั่งศาล

ในขณะที่ศาลมีคำสั่งให้ดูแลเด็ก ตามมาตรา 33 (3) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 หน่วยบริการสังคม (SSD) ที่ได้รับมอบหมายโดยคำสั่งให้ทำหน้าที่นี้จะมีความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ปกครองของเด็กคนนั้น และจะมีอำนาจในการตัดสินใจว่า (ขึ้นอยู่กับว่าเป็นบริการประเภทใด) ขอบเขตความรับผิดชอบที่พ่อแม่หรือผู้ให้ความคุ้มครองจะมีกับเด็กมากน้อยเพียงใด หน่วยบริการสังคม (SSD) จะไม่มีความรับผิดชอบเป็นผู้ปกครองของเด็กถ้าไม่มีคำสั่งให้ทำหน้าที่ดูแล เว้นแต่ในกรณีที่มีคำสั่งฉุกเฉินให้คุ้มครองเด็กตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 แต่มีวัตถุประสงค์ที่จำกัด เท่านั้น

บุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบเป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง สามารถมอบหมายให้บุคคลอื่นทำหน้าที่แทนในนามได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองเดินทางไปต่างประเทศเป็นเวลาต่อเนื่องกันหรือต้องอยู่ในโรงพยาบาล แต่การมอบหมายภาระนี้ไม่ได้หมายความว่าตนไม่มีความรับผิดชอบของเป็นพ่อแม่ผู้ปกครองอีกต่อไป พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กได้ระบุถึงความรับผิดชอบของการเป็นพ่อแม่ผู้ปกครองที่ยาวนานไว้ (มาตรา 2 (6)) ซึ่งจะเพิกถอนได้ก็โดยผ่านกระบวนการทางศาล ซึ่งจะต้องมีการมอบหน้าที่ และสิทธิให้กับคนทั้งมวลที่จะต้องรับผิดชอบไปด้วย

ความรับผิดชอบเป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง ที่นิยามไว้ในมาตรา 3 (1) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก 1989 ครอบคลุมหน้าที่ สิทธิ อำนาจและความรับผิดชอบ รวมทั้งอำนาจตามกฎหมายที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีต่อลูก และทรัพย์สินของลูก

ครูเดินสอน (หรือครูผู้เชี่ยวชาญ ครูที่ปรึกษา หรือครูสนับสนุน) (Peripatetic teacher) :
ครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่เดินทางจากโรงเรียนแห่งหนึ่งไปยังโรงเรียนอีกแห่งหนึ่ง และได้รับการว่าจ้างจาก อศท.เพื่อให้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาในเรื่องที่เชี่ยวชาญ และให้ความสนับสนุนที่เหมาะสมแก่เด็กและโรงเรียน บ่อยครั้งที่ครูผู้นี้จะทำหน้าที่สอนเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษเป็นช่วงๆ ในกรณีที่โรงเรียนไม่มีครูสอนเต็มเวลา

กลุ่มเล่น (Playgroups) :

กลุ่มเล่นเป็นช่วง (Sessional playgroup) : กลุ่มที่จัดระเบียบขึ้นเพื่อทำหน้าที่ให้ความสะดวกหรือบริการเป็นช่วงเวลาโดยให้การดูแลและการศึกษาเป็นช่วง ๆ แก่เด็กที่อายุระหว่าง 3-5 ปี ทั้งที่มีและไม่มีพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่ด้วย ใช้เวลาเวลาไม่เกิน 4 ชั่วโมง และไม่มีการจัดอาหารมื้อหนักให้กับเด็กในกลุ่ม กลุ่มเช่นนี้อาจเรียกหลายชื่อ แต่ทุกชื่อได้รับการจัดระเบียบเป็นกลุ่มเล่น

กลุ่มเล่นเพื่อความดูแลตอนกลางวันแบบเต็มเวลาและขยายเวลา (Full and extended daycare playgroup) : กลุ่มที่รับเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ ที่ไม่มีพ่อแม่ผู้ปกครองอยู่ด้วย ซึ่งใช้เวลามากกว่า 4 ชั่วโมง

กลุ่มเล่นเพื่อเสริมสร้างโอกาส (Opportunity playgroup) : กลุ่มที่ตั้งขึ้นเพื่อจัดบริการให้กับเด็กที่มีความพิการหรือมีปัญหาการเรียนรู้อื่นๆ ไปพร้อม ๆ กับเด็กอื่น ๆ เด็กมักจะเริ่มเข้ากลุ่มตั้งแต่อายุน้อย ๆ และผู้ดูแลเด็กจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมเฉพาะทางเพื่อความดูแลเด็กกลุ่มนี้

กลุ่มเล่นสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองและเด็กวัยหัดเดิน (Parent and Toddler playgroup) : กลุ่มสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง และเด็กที่มีเด็กอายุต่ำกว่าวัยเรียน ซึ่งมักจะอายุต่ำกว่า 3 ขวบ กลุ่มเหล่านี้จัดบริการให้ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองอยู่กับเด็กตลอดเวลา

พอร์เทจ (Portage) :

โปรแกรมที่มีการวางแผนการศึกษาสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่บ้านกรณีเด็กมีพัฒนาการล่าช้า เด็กพิการ หรือมีความต้องการการศึกษาพิเศษอื่น ๆ โครงการพอร์เทจ เริ่มที่เมืองพอร์เทจ รัฐวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา และปัจจุบันมีการสานต่อเครือข่ายใน สหราชอาณาจักร ซึ่งได้รับการดูแลโดยสมาคมพอร์เทจแห่งชาติ

องค์กรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภูมิภาคสำหรับผู้มีปัญหาด้านการสื่อสาร (Regional Organisations Expert in Information Technology for Communication) :

ศูนย์ให้ความช่วยเหลือด้านการสื่อสาร (ACE) ในออกซ์ฟอร์ด และโอลแฮม ศูนย์ให้ความช่วยเหลือด้านการสื่อสารระดับย่อย ที่โรงเรียนชาร์ลตัน พาร์ค ลอนดอน เอส อี 7 ศูนย์ให้ความช่วยเหลือด้านการสื่อสารได้รับเงินสนับสนุนจาก NHS ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับศูนย์และเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับเด็กที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ ขอได้จากสภาเทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติ ถนนมิลเบิร์น ฮิลล์ ไซแอนส์พาร์ค โคเวนทรี, ซีวี 4 7 เจเจ. โทรศัพท์ : 0203 416994

ผู้รับผิดชอบ (Responsible Person) :

ครูใหญ่ หรือผู้บริหารที่เหมาะสม ซึ่งเป็นประธานของคณะกรรมการโรงเรียน ยกเว้นในกรณีที่คณะกรรมการโรงเรียนได้มอบหมายกรรมการโรงเรียนอีกคนหนึ่งคนใดให้ทำหน้าที่นี้ ในกรณีของโรงเรียนเด็กเล็ก ผู้รับผิดชอบ คือครูใหญ่ อศท.จะเป็นผู้แจ้งบุคคลผู้นี้เมื่อ อศท.สรุปว่านักเรียนที่โรงเรียนมีความต้องการการศึกษาพิเศษ ผู้รับผิดชอบต้องประกันว่าผู้ที่ทำหน้าที่สอนเด็กทุกคนได้ทราบถึงสภาพความต้องการการศึกษาพิเศษของเด็ก

หน่วยบริการการศึกษาสำหรับเด็ก (SCEA) :

หน่วยนี้มีหน้าที่ดูแลการศึกษาของเด็กสหราชอาณาจักรที่เรียนอยู่ต่างประเทศ หน่วยงานแห่งนี้ได้รับเงินสนับสนุนจากระทรวงกลาโหม และมีโรงเรียนในสังกัดของตนเอง รวมทั้งให้บริการคำแนะนำแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับโรงเรียนของ SCEA และโรงเรียนในสหราชอาณาจักร

ผู้ประสานงานความต้องการการศึกษาพิเศษ (SEN coordinator) :

บุคลากรของโรงเรียนที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานการศึกษาพิเศษที่จัดในโรงเรียน ในโรงเรียนขนาดเล็ก ครูใหญ่หรือผู้ช่วยอาจทำหน้าที่นี้ ส่วนในโรงเรียนขนาดใหญ่ ขึ้นมาอาจมีทีมผู้ประสานงานการศึกษาพิเศษ

อนุญาโตตุลาการความต้องการการศึกษาพิเศษ (SEN Tribunal) :

เป็นองค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติ 1993 เพื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ที่พ่อแม่ ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมิน และการทำประกาศของ อศท. การตัดสินใจของอนุญาโตตุลาการนี้ต้องให้ทั้งสองฝ่ายเข้าร่วมพิจารณาด้วย

โรงเรียนการศึกษาพิเศษ (Special school) :

โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อจัดการศึกษาพิเศษให้กับนักเรียนที่มีความต้องการการศึกษาพิเศษ และได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการแห่งรัฐ ตามมาตรา 188 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา 1993

การจัดการในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transitional arrangements) :

การดำเนินการตามกฎหมายเพื่อให้เกิดการแปรเปลี่ยนอย่างราบรื่นจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษา 1981 และระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1983 ไปสู่เรื่องที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา 1993 และระเบียบการศึกษา (ความต้องการการศึกษาพิเศษ) 1994

แผนช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ (Transition Plan) :

เป็นแผนซึ่งเป็นส่วนประกอบของการทบทวนประจำปีครั้งแรก หลังจากเด็กมีอายุ 14 ปี และการทบทวนประจำปีครั้งต่อ ๆ มา แผนนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูลจากบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ภายใน และภายนอกโรงเรียนเพื่อนำมาใช้ประโยชน์สำหรับการวางแผนการพัฒนาชีวิตของวัยเด็กไปสู่ช่วงชีวิตวัยผู้ใหญ่

พระราชบัญญัติภาษาเวลส์ : (Welsh Language Act)

คำแนะนำเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาษาเวลส์ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องสามารถขอรับได้จากคณะกรรมการภาษาเวลส์ (Welsh Language Board, Market Chambers, 5-7 St Mary Street, Cardiff, CF1 2 AT)

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ดร. รุ่ง แก้วแดง
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
ดร. สายสุรี จุติกุล
ที่ปรึกษาโครงการ

บรรณาธิการ

นางรุ่งเรือง สุขากิริมย์

แปล

ดร. พรทิพย์ เสมภักดี
อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยทักษิณ

เรียบเรียง

นายสมชาย บัวเล็ก

ประสานงานและจัดพิมพ์ต้นฉบับ

นางเนตรนิล หนูชูแก้ว